

ISRAËL, DE WET, DE GROTE VERDRUKKING, DE OPNAME EN DE TOEKOMST

Een poging tot een Bijbelse visie

Abstract

Deze publicatie beoogt in het kort een Bijbelse visie te geven op de Grote Verdrukking en de opname, een goed zicht op Israël, en de plaats van Israël. Ook wordt ingegaan op de wet voor Israël en de heidenen genoemd.

Versie 2.1e

Floor van der Rhee

floor_boek_2_1@fuma.nl

1 Inleiding

1.1 Woord vooraf

Dit document, deze publicatie, probeert in het kort een Bijbelse visie te geven op de Grote Verdrukking en de opname. Dit kan echter niet zonder een goed zicht op Israël, en de plaats van Israël. Daarom worden deze onderwerpen, de Grote Verdrukking en de opname in een breder kader gezet, waarin de plaats van Israël wordt geschetst. Er wordt ook kort ingegaan op de grote lijn van de Bijbel, de geschiedenis van Israël, en de betekenis van de feesten. Samenhangend daarmee wordt ook de wet voor Israël en de heidenen genoemd. Verder is er een hoofdstuk gewijd aan de tempel en een hoofdstuk aan het nieuwe Jeruzalem, omdat dat alles te maken heeft met de plaats en de toekomst van Israël. Maar lang niet alle onderwerpen worden echter uitputtend behandeld, in tegendeel, diverse onderwerpen worden slechts heel kort aangestipt, en zijn voor uitbreiding vatbaar.... maar wellicht vindt u dit stuk toch al veel te lang: zo'n 135 A4'tjes!

Wanneer er zaken instaan die voor u niet relevant zijn, sla ze gewoon over. Ik kan mij voorstellen dat b.v. het hoofdstuk over de vervangingstheologie voor een aantal mensen bekende kost is. Wellicht is dat gedeelte ook veel te lang. Anderzijds merk ik heel sterk dat de vervangingstheologie zeer hardnekkig is, en zich manifesteert in allerlei vormen, ook in messiaanse kringen. Daarom wellicht toch niet te lang. Wanneer u denkt dat u dat wel weet, scan het dan snel door, en richt u dan op andere gedeeltes. En de één leest dit wellicht met de vraag waar wij heidenen ons aan moeten houden, terwijl de ander dit leest om te onderzoeken hoe het zit met de opname van de gemeente en de Grote Verdrukking.

Deze publicatie mag niet worden gewijzigd, maar wel gratis worden verspreid. Graag zelfs. Ik kan mij voorstellen dat u b.v. het document graag wil laten lezen aan familie leden of vrienden of wie dan ook die een andere visie op de Bijbel hebben. Ik moedig u hierbij aan om hen deze publicatie te verstrekken, zodat wellicht hun ogen open kunnen gaan voor wat b.v. vervangingstheologie is, wat de plaats van Israël is, en hoe het zit met de zogenoemde leer van de opname en Grote Verdrukking.

Ik kan mij ook voorstellen dat u graag een aantal zaken nader zou willen zien uitgewerkt, of dat u heel concreet zaken mist, die er volgens u in zou moeten staan. Schroom niet om die te mailen naar de auteur (meer gegevens aan het eind van deze publicatie). Ik kan niet beloven of en wanneer de publicatie wordt uitgebreid (ik zou graag veel meer tijd er in willen stoppen, maar helaas...), maar ik bekijk wel elke reactie. Ik zal proberen deze publicatie aan te vullen waar nodig, en, wanneer u zaken ontdekt die niet Bijbels zijn, te corrigeren (wanneer ik ook tot dat inzicht kom).

Mijn eerste boek is een boek op papier, overigens nog steeds te verkrijgen bij de uitgeverij, zie het eind van deze publicatie), nu al weer ongeveer 20 jaar oud. Hierin wordt de lezer een visie gepresenteerd, die probeert recht te doen aan de Bijbel, en de lezer zicht op Gods volk Israël te geven. Een stevige basis, maar na 20 jaar wel iets gedateerd, zo bestonden in die tijd er nog amper messiaanse gemeenten in Nederland. Deze publicatie is te zien als boek 2.0, niet meer op papier, maar is zowel als pdf en epub te downloaden vanaf mijn website: <http://www.fuma.nl/WatZegtDeBijbel.php>. De kwaliteit van de epub is echter helaas minder dan van de pdf. De pdf is het beste voor een computer of laptop, en is ook goed te lezen wanneer u de smartphone een kwartslag gedraaid houdt. En ik hoop, zo mogelijk, regelmatig de publicatie uit te breiden naar aanleiding van o.a. reacties van de lezers, zodat er steeds uitgebreidere (of mogelijk gecorrigeerde) versies van deze publicatie uit komen.

Omdat versie 0 eigenlijk niet kan, is dit versie 2.1. De opmerkingen hierop hoop ik te verwerken in versie 2.2. Maar ik verwacht dat ik daarmee op zijn vroegst begin volgend jaar (2019) mee bezig ga.

Tenslotte wens ik de lezer heel veel zegen toe in het lezen / onderzoeken van deze publicatie! Shalom!!

1.2 Inhoudsopgave

1	Inleiding	1
1.1	Woord vooraf	1
1.2	Inhoudsopgave	2
2	De Bijbel in vogelvucht	4
2.1	Enkele hoofdlijnen - 1	4
2.2	Enkele hoofdlijnen -2	4
3	Israël	7
3.1	Wie maken deel uit van Israël	7
3.2	De verbonden met Israël	8
3.2.1	Het Abrahamitisch verbond	8
3.2.2	Het Sinaïtische verbond	9
3.2.3	Het Davidisch verbond	9
3.2.4	Het nieuwe verbond	10
3.2.5	Het evangelie en het verbond	10
3.2.6	Relatie tussen het evangelie en het verbond	10
3.2.7	Overeenkomsten en verschillen tussen evangelie en verbond	10
3.2.8	Misvattingen over verbond en evangelie	11
3.2.9	Relatie van de heidenen met het nieuwe verbond	12
3.2.10	De wetten binnen het nieuwe verbond	12
3.3	De uitverkiezing van Israël	12
3.4	De plaats van de heidenen	16
3.5	Het gebruik van "wij" en "jullie"	17
3.6	Het herstel van Israël	19
3.7	Recente geschiedenis van Israël	20
3.7.1	De verwoesting van het land	20
3.7.2	Het land na de verwoesting door de Romeinen	20
3.7.3	Het begin van de recente geschiedenis van Israël	21
3.7.4	Volkenrechtelijke ontwikkelingen	22
3.7.5	Bronnen, boeken, websites en videos	26
3.7.6	Welk recht heeft Israël op het land?	26
3.7.7	De houding t.a.v. de 'palestijnen'	28
3.7.8	En verder....	30
3.8	De Joden en Israël	31
3.9	Israël het priestervolk	32
3.10	Ingelijfd in Israël en kinderen van Abraham	33
4	Vervangingstheologie	35
4.1	Kenmerk vervangingstheologie	35
4.2	Voorbeelden vervangingstheologie	35
4.3	Gereformeerde leer	39
4.4	Evangelische en pinkstergemeenten	45
4.5	De 10 stammen theorie, Juda en Efraïm	45
4.6	Messiaanse gemeenten	49
4.7	Andere kerken	50
4.8	Eenheid en onderscheid	50
4.9	Tragiek van de vervangingstheologie	54
4.10	Antijudaïsme, antisemitisme, antizionisme, anti HaShem	55
4.11	De eerste brief van de apostel Petrus	56
4.12	Vervanging van de plaats van de Zoon van God	57
5	De wet.....	58
5.1	De wet voor Israël	58
5.2	De geldigheid van de wet	59
5.3	De Noachidische geboden	59
5.4	Relatie tussen de Noachidische geboden en de Thora	59
5.5	Vreemdelingen en bijwoners	60
5.6	Niet meer vreemdelingen en bijwoners	60
5.7	De wet voor ons heidenen	61
5.8	Loon naar werken	66
6	De Grote Verdrukking en de opname.....	67
6.1	De overheersende visie op de Grote Verdrukking en de opname van de gemeente	67
6.2	De profetische rede van Mattheüs 24	70
6.3	Het boek Openbaringen	72
6.4	Een Bijbelse visie op de Grote Verdrukking	74
6.5	De Grote Verdrukking	78

6.6	Geschiedenis van de Grote Verdrukking	81
6.7	Psalm 102	95
6.8	Het einde van de Grote Verdrukking en het herstel van Israël	97
6.9	Het oordeel over de volken	103
6.10	Enkele getallen in de Bijbel	104
7	De feesten	106
7.1	De feesten ten tijde van de Bijbel	106
7.2	De feesten in de toekomst	109
8	De tempeldienst	110
8.1	Diverse tempels in de Schrift	110
8.2	Profetieën betreffende een toekomstige tempel	110
8.3	Waarom een toekomstige tempel	111
8.4	Eén of meerdere toekomstige tempels?	112
8.5	De offers	113
8.5.1	De offerdienst in de tabernakel en de eerste en tweede tempel	113
8.5.2	Offers door Messias belijdende Joden	115
8.5.3	Vervanging van de offers door de rabbijnen	116
8.5.4	Offers in de toekomstige tempel	116
8.6	Het model van de tempel	117
8.7	Het scheuren van het voorhangsel	117
8.8	Tegenwerpingen betreffende een volgende tempel	118
8.9	De verwoesting en het herstel van Israël en de tempeldienst	118
8.10	Een heerlijke toekomst	120
8.10.1	De herbouwde tempel op Gods heilige berg	120
8.10.2	Israël als priestervolk	121
8.10.3	God als tempel	121
9	Jeruzalem	122
9.1	De stad door God uitverkoren	122
9.2	Beknopte geschiedenis van Jeruzalem	122
9.3	Het vernieuwde Jeruzalem	124
10	Tot slot	134
10.1	Een verhaal	134
10.2	Wat doen wij er mee?	135
	Verdere informatie	135

2 De Bijbel in vogelvlucht

2.1 Enkele hoofdlijnen - 1

De hoofdlijnen in de Bijbel zijn als volgt:

- God schept de hemel en de aarde (land), en zet de mens in de hof van Eden om die te bouwen en te bewaren. De mens zondigt, en wordt uit de hof van Eden verdreven. Op deze verdorven aarde volgen nu eeuwen van zonde.
- Tenslotte wordt de eerste wereld gestraft met de zondvloed. Daarna ontstaan de 70 volken, die zich verspreiden over de aarde.
- God roept Abram. Hij gelooft God, en God rekent het de onbesneden Abram tot gerechtigheid. Daarna sluit God een verbond met Abraham en zijn zaad. Bij de berg Sinai wordt het zaad van Abraham, Izak en Jakob tot het volk Israël, het priestervolk van deze aarde, waarin alle volken zullen worden gezegend.
- Het volk Israël beërft het land. De tempel wordt gebouwd. Het volk Israël zondigt voortdurend, zodat zij tenslotte uit hun land worden verdreven. De Assyrische en Babylonische wegvoering. Na hun terugkeer wordt de tempel herbouwd – dit is de tweede tempel -, maar een aantal eeuwen daarna wordt ook die tempel verwoest (70 na Christus), het hele land verwoest (132-135 na Christus), en het volk Israël verspreid over de gehele aarde.
- De Messias, de Heere Jezus, wordt geboren, enkele eeuwen naar de terugkeer uit Babel, en voor de tweede verwoesting van de tempel. Hij sterft om Zijn volk Israël te bevrijden van hun zonden (Matth. 1:21), staat weer op uit de dood, gaat terug naar de hemel, en stort Zijn Geest uit op Zijn volk Israël.
- Het evangelie wordt verkondigd over de hele aarde, want alle volken mogen delen in Zijn Geest en de uiteindelijke verlossing. Wie gelooft in de Heere Jezus, laat Zich dopen, en staat na het watergraf met Hem op in een nieuw leven door Zijn Geest. Gelovigen uit de volken moeten zich niet laten besnijden (Hand. 15:23-29, Gal. 5:2-5).
- Het volk Israël keert terug uit de diaspora naar hun eigen land, het land wordt hersteld, het volk Israël wordt aan de top van de volken gezet (<https://aardvarkisrael.com/israels-thriving-startup-industry/>, Deut. 28:1). De volken worden geoordeeld, en het volk Israël neemt hun Messias aan, zodat ze door Zijn Geest hun roeping kunnen gaan vervullen.
- Israëls Messias keert terug, de doden staan op, de tempel wordt herbouwd – dit is de derde tempel -, en uiteindelijk wordt de hele aarde hersteld.

Let op dat er nergens in de Bijbel staat dat we naar de hemel gaan. De hemel is het uitspansel dat we zien als we omhoog kijken (Gen. 1:8). Heel vaak wordt in de Bijbel het woord hemel gebruikt in de betekenis van omhoog, b.v. in Ex. 9:22: Mozes strekt zijn staf uit naar de hemel, dat wil zeggen: hij steekt zijn staf omhoog. De hemel wordt ook enkele keren gebruikt in de betekenis van de verblijfplaats van God, maar nergens als verblijfplaats van de gelovigen. Daaraan zien we al direct dat de opname van de gelovigen in de zin dat de gelovigen naar de hemel gaan, niet in de Bijbel voorkomt. Overigens zijn er wel enkele personen die lichamelijk in de hemel (de verblijfplaats van God) zijn, namelijk Henoch, Elia, en er is ook reden om te veronderstellen dat dit ook voor Mozes geldt. En uiteraard de Messias, de Heere Jezus.

In plaats van de on-Bijbelse verwachting dat we naar de hemel gaan, ziet de Bijbel uit naar de opstanding van de doden, en het leven op een vernieuwde aarde.

2.2 Enkele hoofdlijnen -2

Dezelfde hoofdlijnen in de Bijbel, iets anders weergegeven:

- God schiep de aarde zeer goed (Gen. 1:31). Na de zondeval is tenslotte de aarde ten onder gegaan in de zondvloed (Gen. 6:11-13).

- God kiest Abram en zijn zaad uit als Zijn volk, in Zijn land. Alle volken zullen in het zaad van Abram, Israël, worden gezegend (Gen. 12:1-3).
- De onbesneden Abram gelooft God, en God rekent het Abram tot gerechtigheid (Gen. 15:6).
- God sluit een verbond met Abraham en Zijn zaad: het Abrahamitisch verbond. God is de God van Abraham, Izak en Jakob, Hij is de God van hun zaad, en Hij geeft hun het land (Gen. 17).
- Bij de berg Sinaï sluit God het Sinaïtisch verbond met het volk Israël, om vorm te geven aan hun dienst van God. Het hele volk Israël is bedoeld om priesters te zijn, om de hele aarde te zegenen (Ex. 19:5,6).
- God roept in het O.T. Zijn volk Israël voortdurend op om Hem te gehoorzamen, om Zijn Thora te onderhouden (Jer. 12:13). God belooft ook een nieuw verbond (namelijk een vernieuwing van het Sinaïtisch verbond): God belooft aan Zijn volk Israël de Messias, en de uitstorting van de Heilige Geest (Jer. 31:31-34, Ez. 36:22-31). Ook wordt aangekondigd dat vanwege hun zonden het Joodse land ten onder zal gaan (Jes. 10:22), totdat het Joodse volk terugkeert uit de ballingschap (Jes. 10:21), wordt hersteld (Jes. 11:10-16), en hun land wordt vernieuwd (Jes. 11:9, Jes. 65:17-25, 2 Kron. 7:14).
- Bij de eerste komst van Christus vervult God Zijn beloften: Jezus Christus sterft voor de zonden van Zijn volk Israël (Matth. 1:21), en de Heilige Geest wordt uitgestort op Zijn volk Israël (Hand. 2). Jezus Christus staat garant voor het hele Joodse volk, Hij bevestigt in Zijn eigen bloed het nieuwe verbond, dat is gesloten met Israël, het Joodse volk (namelijk met het huis van Israël en het huis van Juda, Jer. 31:31, Hebr. 8:8).
- Een aantal jaren na de uitstorting van Gods Geest op het Joodse volk, maakt God aan Zijn heiligen (Hebr. 10:14, Ef. 3:5, Hand. 10) duidelijk dat ook wij, heidenen, (ondanks dat er geen verbond bestaat tussen God en ons onbesneden heidenen), toch mogen delen in de vergeving van zonden in het bloed van Jezus Christus, en mogen delen in de uitstorting van de Heilige Geest en mede-erfgenamen mogen zijn met het Joodse volk.
- Wanneer steeds meer heidenen gaan geloven, komt de vraag op of zij moeten worden besneden en de Thora onderhouden, net zoals de Joden, die geloven in Jezus Christus. Het antwoord is ontkennend, ondanks dat de Thora blijvend is gegeven aan het verbondsvolk Israël, het Joodse volk, is het Joodse volk door de Thora nooit en te nimmer zalig geworden.

Er was nog geen verbond gesloten met Abram, hij was nog niet besneden, toen Abram God geloofde, en daardoor rechtvaardig was. En de Thora kwam pas 430 jaar later. Dus komt de zaligheid zowel voor Jood als heiden alleen door het geloof in Jezus Christus, en hoeven de heidenen de Thora niet te onderhouden, en dus ook niet besneden te worden. De heidenen, ook de gelovigen onder hen, dienen de zeven Noachidische geboden te onderhouden.

- Paulus schrijft een aantal brieven, zoals:
 - Rom.: ondanks het eeuwige onderscheid tussen het uitverkoren volk, het verbondsvolk Israël, het Joodse volk, en de heidenvolken, worden zowel Jood als heiden alleen zalig door het geloof in Jezus Christus.
 - Gal.: gericht aan de heidenen die dreigen misleid te worden door Joden, die niet beseffen hoe alles echt en volledig in Jezus Christus wordt gevonden (Kol. 2:9,10), en menen dat een stukje onderhouding van de Thora toch wel onontbeerlijk is. Omdat dat afbreuk doet aan het volmaakte werk van Jezus Christus, en de mens terugwerpt op zichzelf, met het faillissement van de wereld voor de zondvloed en van het Joodse volk voor ogen, gaat Paulus fel te keer tegen het opleggen van de Thora aan heidenen.
 - Ef.: benadrukt de eenheid tussen het Joodse volk enerzijds, en de heidenen anderzijds. Jood en heiden hebben één Geest ontvangen, één geloof in Jezus Christus, enz.
 - Kol.: De heidenen die in Jezus Christus geloven zijn niet minder dan de besneden Joden, leden van het verbondsvolk Israël: want de gelovige heidenen zijn óók besneden, namelijk van hart. Daarvan legt een gelovige heiden getuigenis af, als hij / zij zich laat onderdompelen in het watergraf (Kol. 2:11,12).

- Uiteindelijk zullen, bij het herstel van Israël (wat we in onze dagen meemaken) de Joden massaal in Jezus Christus geloven. Dan wordt het Joodse volk rein door het bloed van Jezus Christus, zullen zij door het doopwater doorgaan en de Heilige Geest ontvangen (Ez. 36:25-27). Dan heeft Israël zich eindelijk versierd met Gods rechtvaardigheid (Openb. 19:8, Jer. 2:32), en kan eindelijk het bruiloftsfeest (Matth. 22:1-14) beginnen; Israël, het Joodse volk, is de Bruid (Openb. 21). De heidenen wandelen dan in het licht van het vernieuwde Joodse volk (Openb. 21:24, Jes. 60:3), dit licht van het vernieuwde Jeruzalem is het Lam Jezus Christus (Openb. 21:3), is de HEERE (Jes. 60:1,2).
- In afwachting van het bruiloftsfeest, van deze hoop (namelijk op het herstel van de hele aarde), komen de plaatselijke gelovigen uit het Joodse volk en de andere volken bijeen, en vormen zo een gemeente. Tezamen vormen alle gelovigen het lichaam van Jezus Christus, waarvan Hij het hoofd is. De gemeente verkondigt het evangelie overal, en brengt het in de praktijk (Rom. 12), en prijzen en loven God, zodat uiteindelijk Israël moet bekennen dat hun Messias is gekomen, en jaloers is (Rom. 10:19, Deut. 32:21,43), en zij zullen zeggen tot hun Messias: "Gezegend Hij, Die komt in de Naam des Heeren!" (Matth. 23:39, Ps. 118:26). Dan komt Jezus Christus terug (Zach. 14:4) om Koning te zijn over Zijn volk Israël (Zach. 14:9, Jer. 23:5, Luk. 1:31-33, Joh. 19:19), en via Israël over de hele aarde (Deut. 28:9,10,13): het vrederijk (Openb. 20:1-6, Jes. 2:1-5, 11:6-12:6). Althans, zo had het moeten zijn.... In werkelijkheid hebben de christenen de Joden zwaar vervolgd, en in veel gemeenten wordt totaal niet beseft dat God Zich voor altijd heeft verbonden met het volk Israël, met een verbondsrelatie die niet geldt voor andere volken of gelovigen uit andere volken (Ex. 3:15, Gen. 17:7,8, Ex. 34:28, Jer. 31:31-34). De gemeente is ver afgeweken van het Woord van God, het is niet te verwachten dat de gemeente het Joodse volk ooit nog jaloers zal maken.

3 Israël

3.1 Wie maken deel uit van Israël

God riep Abram uit Ur der Chaldeeën. Door het geloof in de ene God was hij rechtvaardig voor God (Gen. 15:6, Rom. 4:9). Als zegel op de rechtvaardigheid van zijn geloof (het geloof van Abram), kreeg Abram het teken van de besnijdenis (Rom. 4:11). Dit teken, deze besnijdenis, voor zijn fysieke nageslacht in de lijn van Izak (Gen. 17:21) en Jakob (Gen. 28:11-15), betekent het eeuwige verbond tussen zijn fysieke nageslacht en God (Gen. 17:7,8). Jakob wordt Israël genoemd (Gen. 32:28, 35:10). Het fysieke nageslacht van Jakob is daarom Israël. Bij de berg Sinaï werd Israël een volk (Ex. 19:6).

Mensen die niet afstammen van Jakob maken dus geen deel uit van het verbond tussen God en Abraham. Wel zijn er enkelingen (proselieten, b.v. Ruth – Ruth 1:16) die zijn overgegaan tot het Jodendom, zij (de mannen) worden besneden, en maken ook deel van Israël, en zijn begrepen in het verbond tussen God en Zijn volk Israël.

Ook de apostelen waren allemaal Joodse mannen. Wanneer de Heere Jezus b.v. in Matth. 26:28 zegt: "Dit is Mijn bloed, het bloed van het vernieuwde verbond", spreekt Hij deze woorden tegen allemaal Israëlieten.

Israël is het fysieke nageslacht. Nergens in de Bijbel is een geestelijk Israël te bekennen. Waar je Israël leest, lees Israël, niet de kerk. Dit lijkt heel vanzelfsprekend, maar dat is het helaas, helaas niet. Neem b.v. Jer. 31:4, waarin aan de vrouwe Israël NBV, jonkvrouw Israëls in de SV) wordt beloofd dat ze weer gebouwd zal worden, en wijngaarden planten op de bergen van Samaria (goede wijn overigens, die we tegenwoordig kunnen kopen bij b.v. het IPC). Maar iemand als b.v. Philpot, in de (rechterkant van de) gereformeerde gezindte een geachte oudvader, laat van dit herstel van Israël niets heel, en vergeestelijkt deze vrouwe Israël tot de kerk, zie b.v. <https://hetbraambos.nl/wp/wp-content/uploads/2015/08/Philpot-preek-Jesaja-54-11-12-1852.pdf>. Met deze uitlegging wordt een dikke sluier op de Bijbel gelegd.

Wel zegt de apostel Paulus: "Die zijn niet allen Israël die uit Israël zijn." (Rom. 9:6). Daarmee zegt de apostel echter niet dat er een geestelijk Israël is, maar wijst hij op de belofte, en dat de Israëlieten die alleen verkrijgen door het geloof. Het heil is gekomen tot de Joden, zowel in het land Israël als de Joden in de diaspora (Hos. 1:10), Hij heeft hen geroepen, en ze worden opgeroepen om te geloven. En God heeft niet alleen de Joden, maar ook de heidenen geroepen om te geloven (Rom. 9:24).

Ook in b.v. de tekst Matth. 1:21 "Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden", is Zijn volk het volk Israël. Dat wij ook mogen delen in de verzoening van onze zonden, samen met Zijn volk Israël, doet daar niets af of toe.

Een andere tekst is Jes. 44:5: "De een zal zeggen: Ik ben van de HEERE, een ander zal zich noemen met de naam Jakob, weer een ander zal met zijn hand schrijven: Van de HEERE, en de erenaam Israël aannemen." Daaruit moet niet worden geconcludeerd dat heidenen zich gaan tooien met de naam Israël. Laten we kijken naar de context van dit vers! De vorige hoofdstukken vormen een machtig exposé dat Israël verwoest wordt vanwege hun zonden, maar ook weer worden verlost en hersteld. God steekt ze zelfs in brand (Jes. 42:24,25). Maar God is de Formeerder Israëls, dwars door het vuur van de Shoah keert Israël terug naar hun land (Jes. 43:1-7).

Ze zijn vanwege hun zonden totaal verwoest, maar God Zelf delgt om Zijnentwil hun overtredingen uit, en gedenkt hun zonden niet (Jes. 43:25). God giet Zijn Geest op hen uit (Jes. 44:3). God maakt alles anders!

In plaats van dat ze bang moeten zijn wanneer ze zeggen Jood te zijn (want krijgen ze dan weer pogroms in de Oekraïne, worden ze in elkaar geslagen in Amstelveen, krijgen ze antisemitische bedreigingen in Oslo, moeten ze vluchten uit Frankrijk, enz., enz.) zullen ze er trots op zijn te zeggen dat ze Jood zijn, dat ze behoren tot het volk dat God heeft uitgekozen, ze zullen zeggen: "Ik behoor ook tot het volk van de Levende God", een ander noemt zich Jakob, en een derde noemt zich trots Israëliet: "De een zal zeggen: Ik ben van de HEERE, een ander zal zich noemen met de naam Jakob, weer een ander zal met zijn hand schrijven: Van de HEERE, en de erenaam Israël aannemen."

Een video met hun begin hiervan is te zien op:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=RzJ_V1LdFSs

Nog enkele video's in dit kader zijn:

<https://www.youtube.com/watch?v=hM171BTBryI>

<https://www.youtube.com/watch?v=aii3fDdZnrM>

Wanneer Jes. 44:5 in zijn verband wordt gelezen, (het verband van de hele Bijbel, maar voor dit vers is het het meest praktisch om enkele hoofdstukken ervoor te beginnen), dan is op grond van dit vers toch niet echt te menen dat heidenen zich Israël noemen? Het gaat overigens in dat vers heel duidelijk om het nageslacht van Israël: Jes. 44:1-3. Vers 5 op heidenen betrekken mist elke Bijbelse grond!

3.2 De verbonden met Israël

De belangrijkste verbonden zijn:

- Het verbond tussen God en Abraham en zijn zaad, het Abrahamitisch verbond.
- Het verbond tussen God en het volk Israël, het Sinaïtisch verbond.
- Het verbond tussen God en David, dat Zijn nageslacht voor eeuwig op Zijn troon zal zitten, het Davidisch verbond.
- Het vernieuwde verbond tussen God en het volk Israël, het nieuwe verbond.

De verbonden tussen personen, die ook in de Bijbel voorkomen, worden niet behandeld.

Een verbond tussen God en de heidenen of gemeente, vinden we in de Bijbel niet.

3.2.1 Het Abrahamitisch verbond

"De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. Toen ging Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran vertrok." (Gen. 12:1-4)

"Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door, tot een eeuwig verbond, om voor u tot een God te zijn, en voor uw nageslacht na u. Ik zal aan u en uw nageslacht na u het land waar u vreemdeling bent, heel het land Kanaän, als eeuwig bezit geven. Ik zal hun tot een God zijn." (Gen. 17:7,8)

God roept Abraham, en sluit een verbond met Abraham en zijn zaad, zijn fysieke nageslacht, en belooft aan Abraham en zijn zaad het hele land Kanaän tot een eeuwige erfenis.

"En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en *dat* zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u." (Gen. 17:11)
Het teken van dit verbond tussen Abraham en zijn zaad enerzijds, en God anderzijds, is de besnijdenis.

Er zijn verschillende groepen mensen op deze aarde:

- Het grootste deel zijn de mensen die niet zijn besneden, maar de voorhuid hebben, net zoals Abram toen hij door het geloof rechtvaardig was voor God. Deze mensen, wij, zijn heidenen, en zijn niet begrepen in het verbond tussen Abraham en zijn zaad, en zijn ook niet begrepen in het verbond tussen God en Israël wat op de berg Sinai is gesloten, en zijn ook niet begrepen in het nieuwe verbond, dat ook tussen God en Israël is gesloten. Wel delen we in Gods genade wanneer we door het geloof amen zeggen op het evangelie.
- Er waren / zijn mensen die niet zijn besneden en toch in het verbond zijn begrepen. Bijvoorbeeld de Israëlieten toen zij het beloofde land binnen gingen ten tijde van Jozua (Jozua 5:1-9). En wellicht zijn er nu ook (seculiere) Israëlieten, die niet zijn besneden, maar die door hun afkomst in het verbond zijn begrepen. God zal er voor zorgen dat zijn allen Gods wetten zullen gaan onderhouden, waaronder ook de besnijdenis (Deut. 30:1-10).
- De mensen die zijn besneden en in het verbond zijn, zijn de fysieke nakomelingen van Abraham, en de lijn van Izak en Jakob. Met hen heeft God Zijn verbond opgericht.
- Er zijn ook mensen die wel zijn besneden, en toch niet in het verbond zijn begrepen. Een duidelijk voorbeeld hiervan is Ismaël, die op Gods bevel moest worden besneden omdat hij tot het huisgezin van Abraham behoorde (Gen. 17:13, 23), maar die toch nadrukkelijk niet in het verbond was begrepen (Gen. 17:20,21).

3.2.2 Het Sinaïtische verbond

“Nu dan, indien gij naastiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn; En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.” (Ex. 19:5,6) De roeping van het volk Israël is om Gods priestervolk op deze aarde te zijn. Daartoe dient het verbond dat God met hen op de berg Sinai sloot.

“Toen verkondigde Hij u Zijn verbond, dat Hij u gebod te doen, de tien woorden, en schreef ze op twee stenen tafelen.” (Deut. 4:13) De tien woorden zijn de verbondswaarden van het Sinaïtische verbond. De hele wet (613 geboden en verboden) zijn gegeven in het kader van het Sinaïtische verbond. En de bedoeling was, dat Israël de hele Thora zou houden, en de volken zich er over zouden verbazen hoe wijs en verstandig ze daarom waren (Deut. 4:6). En dit zal in de toekomst zeker gebeuren (Jes. 2:3)!

De sabbat is het teken van het Sinaïtische verbond (Ex. 31:12-18): de sabbat is het teken van het verbond tussen God en Zijn volk Israël.

3.2.3 Het Davidisch verbond

“Wanneer uw dagen voorbij zijn en u met uw vaderen ontslapen bent, zal Ik uw nakomeling na u, die uit uw lichaam voortkomt, doen opstaan en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koningschap voor eeuwig bevestigen.” (2 Sam. 7:12, 13)

“En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen.” (Luk. 1:31-33)

De Messias, onze Heere Jezus Christus, is gekomen in het kader van het Davidisch verbond, dat ingebed is in de andere verbonden die God met Israël heeft gesloten. Om Zijn koninkrijk te kunnen vestigen is Hij voor de zonden van Zijn volk gestorven (Luk. 1:77, 2:10). Het was echter te gering om dat de Heere Jezus alleen voor Zijn volk Israël zou zijn, Hij is ook het Heil geworden tot aan het einde van de aarde (Jes. 49:6). God heeft zeer duidelijk gemaakt dat iedereen die in Hem gelooft, hetzij Jood hetzij heiden, vergeving van de zonden ontvangt door Zijn Naam (Hand. 10, 11).

3.2.4 Het nieuwe verbond

Het nieuwe verbond (juister: het vernieuwde verbond), betekent een vernieuwing van het Sinaitisch verbond. De Heilige Geest wordt beloofd, waardoor de Israëlieten van binnen uit het hart Gods wetten zullen gaan onderhouden (Jer. 31:31-34, Deut. 30:1-10). Het nieuwe verbond is gesloten met het huis van Israël en het huis van Juda (Jer. 31:31), dus ook alleen met Israël. Dit wordt in het nieuwe Testament herhaald (Hebr. 8:8). De vernieuwing is dus dat Israël de Geest ontvangt, dankzij het offer van de Heere Jezus, om alles te gaan houden wat God hen heeft geboden.

“Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. U zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb, u zult een volk voor Mij zijn en Ik zal een God voor u zijn.” (Ez. 36:27,28)

3.2.5 Het evangelie en het verbond

“En de Schrift, die voorzag dat God uit het geloof de heidenen zou rechtvaardigen, verkondigde eertijds aan Abraham het Evangelie: In u zullen al de volken gezegend worden.” (Gal. 3:8)

“De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden.” (Gen. 12:1-3)

Hier zien wij én de aparte plaats van Israël: “in u”, d.w.z. in het nageslacht van Abram: Yeshua en Zijn volk, want Hij is niet los verkrijgbaar van Zijn volk, én het evangelie: de zegen via het nageslacht van Abram tot elk mens. Het evangelie is de blijde boodschap van de verzoening met God door het bloed van de Heere Jezus Christus, voor iedereen die gelooft. Wij zijn bij God rechtvaardig door het geloof. Het verbond betekent de aparte plaats van het volk Israël als uitdelers van de genade van God door de Heere Jezus via het volk Israël.

“U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot, toen Hij tegen Abraham zei: En in uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden. God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.” (Hand. 3:25,26)

Het evangelie is eerst aan het volk Israël verkondigd, en is daarna ook aan ons heidenen verkondigd. Het verbond en evangelie zijn geen tegenstellingen. Het verbond is als het ware het kanaal waardoor de zegen, het evangelie, kan stromen.

3.2.6 Relatie tussen het evangelie en het verbond

Het verbond is Gods kader om de Messias geboren te laten worden, en Gods middel om het evangelie, de blijde boodschap van de verzoening met God, over de hele aarde te verspreiden. Het verbond is alleen met Israël gesloten, maar het doel van het verbond betreft de hele aarde: het doel is om door het zaad van Abraham, dat is het hele Joodse volk, dankzij de Messias, de kern van het Joodse volk, de hele aarde te zegenen.

3.2.7 Overeenkomsten en verschillen tussen evangelie en verbond

Het evangelie moet niet worden verward met het verbond. De heidenen delen in de zegen van het evangelie (Gal. 3:14), maar zijn niet begrepen in het verbond. De Joden zijn begrepen in het verbond, en zowel Jood als heiden kunnen een levende relatie met God hebben door het geloof in de Heere Jezus, hun Messias (het evangelie).

Aspecten	Verbond	Evangelie
Wie	Alleen de Israëlieten: Abraham en zijn zaad in de lijn van Izak en Jakob.	Alle mensen.
Wat	Overeenkomst met Abraham en het volk Israël voor de eigen plaats van Israël.	De blijde boodschap van de verzoening met God door het geloof in Jezus Christus.
Waar	Met het volk Israël in het land Israël waar zij een staat zijn. (Het verbond blijft uiteraard ook geldig voor alle Israëlieten in de diaspora).	Over de hele aarde.
Waarom	Om door middel van een eigen volk van God (Israël) de hele aarde tot God te brengen. Het middel hiertoe is de Middelaar: de Jood Jezus Christus die de verzoening met God heeft aangebracht (dit is het evangelie).	Om de boodschap van de verzoening met God tot alle mensen te brengen.
Hoe krijgt men er deel aan	Door geboorte (natuurlijke afstamming) krachtens de uitverkiezing en roeping van God van Abraham, Izak en Jakob.	Het geloof.
Teken	De besnijdenis.	De doop.
Levenswijze	De wet van Sinai, die de Messias belijdende Joden onderhouden door te leven door de Geest van Jezus de Messias.	Het leven door de Geest.

3.2.8 Misvattingen over verbond en evangelie

Er zijn veel misvattingen over het verbond en het evangelie en de relatie ertussen. Enkele daarvan zijn:

Niet in het verbond dan geen zaligheid.

Er wordt heel vaak gehoord: "Als we niet in het verbond zijn, kunnen we niet zalig (behouden) worden.". Uit het voorgaande zal duidelijk zijn dat dit een grote dwaling is, die voortvloeit uit het niet begrijpen van de hoofdlijnen in de Bijbel, in het bijzonder het verschil tussen het evangelie en het verbond, en de eigen plaats van Israël.

Er is een genadeverbond met ons (heidenen) opgericht.

De gedachte van een genadeverbond met ons (heidenen), of met Christus als Hoofd van Zijn gemeente, of met 'alle uitverkorenen' (waarmee dan alle mensen worden bedoeld die in de tijd hier op aarde tot geloof komen (kwamen), vloeit voort uit de vervanging van Israël door de kerk (gemeente). Israël wordt vergeestelijkt tot de kerk, de uitverkiezing van Israël tot de uitverkiezing van de mensen die God toebrengt tot het heil, het land Israël tot het hemelse Kanaän, e.d. De gedachte is echter totaal on-Bijbels, en een ernstige dwaling. Zoek in de hele Bijbel, en men zal nergens zo'n genadeverbond tegenkomen.

Het oude verbond voor Israël, het nieuwe verbond voor de gemeente.

Dit is de gedachte dat het volk Israël het volk is van het oude verbond, en de gemeente het volk is van het nieuwe verbond. Echter: "Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet zoals het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden – Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ík hen getrouwd had, spreekt de HEERE. Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer eenieder zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE, want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE. Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken." (Jer. 31:31-34)

Ook het nieuwe verbond (het vernieuwde verbond) is met Israël gesloten. Nergens in de Bijbel is te vinden dat het nieuwe verbond met de gemeente zou zijn gesloten. Dat is in feite een andere vorm van de vervangingstheologie. Er zijn geen verbonden met ons heidenen gesloten, alle verbonden zijn met Israël gesloten, maar wij heidenen mogen door het geloof in Jezus de Messias wel delen in de zegen van God, de zegen die tot ons komt in het zaad van Abraham (Gen. 12:1-3, Gal. 3:14).

Het is voor de westerse mensen onbegrijpelijk dat de grote en almachtige God zo'n klein stukje land en een fysiek volk heeft uitverkoren. En toch leert de Bijbel dat. Erken dat de Bijbel leert dat Israël Gods volk is. Dat doet niets te kort aan ons, integendeel, dan krijgen juist wij ook de goede plaats: als medeburgers in het Koninkrijk van God mogen ook wij door het bloed van de Messias tot God de Vader gaan. Het volk Israël is Gods eerstgeboren zoon, en door die zoon / Zoon mogen alle volken tot God gaan. Dan zijn wij op die manier ook huisgenoten van God. Niet omdat wij Israël worden of in Israël worden ingelijfd, dat staat nergens in de Bijbel. Maar wel omdat wij worden geënt op dezelfde stam, en dan ook door het geloof vruchten mogen dragen, naast (medeburgers met) Israël.

3.2.9 Relatie van de heidenen met het nieuwe verbond

De relatie is hierboven al geschetst: door het geloof delen de gelovige heidenen in de zegen van de God van Israël, de zegen die door de Heere Jezus, via het volk Israël tot ons komt.

3.2.10 De wetten binnen het nieuwe verbond

De wetten van het nieuwe verbond zijn geen andere dan de wetten van het Sinaïtische verbond. De wetten zijn aan het volk Israël gegeven. Het verschil is dat door de Geest die Yeshua geeft, Zijn volk Israël de wetten helemaal gaan houden:

"Ik zal u uit de heidenvolken halen en u uit alle landen bijeenbrengen. Dan zal Ik u naar uw land brengen. Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. U zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb, u zult een volk voor Mij zijn en Ík zal een God voor u zijn." (Ez. 36:24-28)

3.3 De uitverkiezing van Israël

"Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is." (Deut. 7:6)

"Maar nu, luister, Jakob, Mijn dienaar, Israël, die Ik verkozen heb! Zo zegt de HEERE, uw Maker en uw Formeerder van de moederschoot af, Die u helpt: Wees niet bevreesd, Mijn dienaar Jakob, Jesurun, die Ik verkozen heb." (Jes. 44:1,2)

God heeft Abraham geroepen, en hem en zijn zaad uitverkoren om een volk te zijn dat Gods eigendom is. Want God wil dit volk gebruiken om een zegen te zijn voor de hele aarde. Door het sluiten van het verbond legt God dat vast. Deze roeping betreft het hele zaad van Abraham, en wordt op de berg Sinaï bevestigd. Israël wordt daar geroepen om het priestervolk van deze aarde te zijn.

Israël is het uitverkoren volk: "Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft u uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is." (Deut. 7:6).

Zie ook b.v. 1 Kon. 8:51-53, en ook het gebed van Salomo is in overeenstemming met de uitverkiezing van Israël als Gods eigen volk, 2 Sam. 7:24. Er zijn echter teksten die lijken te spreken van een uitverkiezing van eeuwigheid volgens de calvinistische uitverkiezingsleer:

"Als nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich, en prezen het Woord des Heeren; en er geloofden zovelen, als er geordineerd waren tot het eeuwige leven." (Hand. 13:48)

Op het eerste gezicht lijkt deze tekst te spreken van een uitverkiezing van eeuwigheid, en de calvinistische uitverkiezingsleer te ondersteunen. Echter, zoals altijd, moeten we de tekst in de context bezien, in het kader van de hele boodschap van de Bijbel. De context is de prediking van het evangelie (de blijde boodschap van verzoening met God door het bloed van Jezus de Messias), eerst aan de Jood en daarna aan de Griek (Rom. 1:16). Paulus is net uitgezonden, en gaat, zoals op al zijn zendingsreizen, eerst naar de synagoge (Hand. 13:14-41), en daarna ook naar de heidenen (Hand. 13:42-48). Is het echter wel eerst de Jood en ook daarna de Griek? De prediking van het evangelie is wel zo geweest: eerst Jeruzalem, dan Judéa en Samaria, en tot aan het uiterste van het land / aarde (Hand. 1:8). Er is echter meer aan de hand. Jesaja moet profeteren:

"Toen zeide Hij: Ga henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet. Maak het hart dezes volks vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze. Toen zeide ik: Hoe lang, Heere? En Hij zeide: Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er geen mens zij, en dat het land met verwoesting verstrooid worde. Want de HEERE zal die mensen verre wegdoen, en de verlating zal groot wezen in het binnenste des lands." (Jesaja 6:9-12)

En telkens in de Schrift komen deze woorden terug (Matth. 13:14,15, Mark. 4:12, Joh. 12:39,40, Hand. 28:26,27). Wat betreft het geloof van het evangelie is de volgorde dus: eerst de Griek, daarna de Jood! Jesaja profeteert weliswaar: *"Ik, de HEERE, heb U geroepen in gerechtigheid, en Ik zal U bij uw hand grijpen; en Ik zal U behoeden, en Ik zal U geven tot een Verbond des volks, tot een Licht der heidenen."* (Jesaja 42:6). Maar Simeon maakt er van: *"Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken: Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van Uw volk Israël."* (Lukas 2:30-32)

Simeon draait de volgorde precies om! Want hij wist door de Heilige Geest dat het evangelie eerst zou worden geloofd door de heidenvolken, en daarna pas door heel Israël. Het evangelie zou eerst worden gepredikt onder alle heidenvolken, en daarna komt het doeleinde (telos), de voltooiing van Gods schepping (Matth. 24:14). Vanwege de eeuwenlange afgodendienst van het Joodse volk heeft God besloten om eerst de heidenen tot geloof te laten komen om Israël te provoceren tot geloof (Deut. 32:21, Rom. 10:16-21). Hand. 13:48 kan wellicht beter vertaald worden als:

"Als nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich, en prezen het Woord des Heeren; en allen die geordineerd waren tot het eeuwige leven, geloofden." (Hand. 13:48)

Met andere woorden: de heidenen zijn door God geordineerd om het evangelie te horen en te geloven in plaats van Israël (Rom. 11:11), en al de heidenen in de hele stad geloofden!! Halleluja!

Laten we met die heidenen God prijzen (Hand. 13:48), wetende dat eens alle volken God zullen loven (Ps. 67). Dus niets van een calvinistische uitverkiezingsleer in deze tekst, met de voortdurende vraag of je wel uitverkoren brengt, maar de blijde boodschap dat God de blijde boodschap verkondigt aan ons heidenen, en we mogen allemaal zomaar geloven!

Maar dit vers is ook nog heel anders te beschouwen! In het RD van vrijdag 29 januari 2010 stond een interview met prof. Dr. Douwe Holwerda. Deze emeritus hoogleraar heeft 60 jaar lang de Griekse grondtekst van het NT bestudeerd. Ik citeer uit het RD, n.a.v. de vraag wat zijn grootste ontdekking is geweest in de grondtaal van het NT: "De vertaling van Hand. 13:48. Alle vertalingen, ook de Nieuwe Bijbelvertaling, vertalen daar dat er zoveel geloofden als er bestemd waren – de Statenvertaling zegt: geordineerd waren – tot het eeuwige leven. Na grondige studie kan ik niet anders dan concluderen dat die vertaling onjuist is en moet zijn: "Allen die zich hadden toegelegd op het eeuwige leven aanvaardden het geloof."" Daarmee wordt dus de Bijbelse pijler weggehaald onder het leerstuk van de calvinistische uitverkiezingsleer, zoals in hetzelfde interview werd opgemerkt.

"Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." (Matth. 22:14)

Ook een tekst waarbij velen denken: je kunt wel geroepen zijn (b.v. door elke zondag onder de prediking te zitten), maar je zult wel uitverkoren moeten zijn, of soortgelijke gedachten. De context is echter van de bestraffing van de geestelijke leidslieden van Israël, die Jezus niet wilden geloven (Matth. 21:23). Jezus spreekt dan een aantal gelijkenissen. Eén daarvan is van de koning die een bruiloft voor zijn zoon heeft bereid (Matth. 22:11). De genodigden, het volk Israël (in ieder geval de geestelijke leiders) wilden echter niet komen (Matth. 22:3-6). Dan zegt Jezus door de gelijkenis dat Jeruzalem verwoest zal worden, en dat het evangelie aan iedereen zal worden gepredikt (Matth. 22:7-10). Iedereen moet komen (Matth. 22:9,10)! Dus geen spoor van een uitverkiezing van eeuwigheid, alhoewel het uiteraard niet gaat buiten het geloof en de gerechtigheid van Christus (Matth. 22:11-13), zoals de geestelijke leidslieden wilden. Dan zegt Jezus echter iets, waarop de Farizeeën prompt weggaan om Hem proberen te verstrikken (Matth. 22:15). En wat is dat ergerlijke? Dat is vers 14, dat beter vertaald had kunnen zijn als:

"Want de velen zijn de geroepenen, en de weinigen de uitverkorenen." (Matth. 22:14)

De uitverkorenen zijn het Joodse volk, de geroepenen zijn al de heidenen die geroepen worden het Koninkrijk van God binnen te gaan. Al die geroepenen uit de heidenen zijn in aantal vele, vele malen groter dan het Joodse volk! En dat is heel ergerlijk in de oren van het Joodse volk, want zij zijn immers het uitverkoren volk! Maar eerst de heidenen tot geloof, daarna het Joodse volk:

"Alzo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten; want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." (Matth. 20:16)

Die de eersten hadden moeten zijn, ("Mijn zoon, mijn eerstgeborene is Israël", Ex. 4:22), zijn de laatsten, en de heidenen zijn de eersten geworden! En het aantal heidenen in het Koninkrijk van God wordt vele malen meer dan het aantal Joden! Ook dit vers is dus totaal geen vers voor een calvinistische uitverkiezingsleer, maar is een vers waarvoor we God mogen danken!

Dat de Joden zich veel hoger dan de heidenen voelden staan als het uitverkoren volk zien we ook b.v. in Hand. 21:21,22, "ze hoorden hem nu tot dit woord toe".

Andere teksten die over een verkiezing / verwerping van eeuwigheid lijken te spreken, maar bij nader inzien dat niet doen, zijn:

- Rom. 9:22, lees namelijk eerst Rom. 2:5: het zijn vaten des toorns, omdat zichzelf die toorn verzamelen (1 Petr. 2:8).
- Rom. 9:13: Jakob heb ik liefgehad, en Ezau heb ik gehaat. Dit vers spreekt echter over de uitverkiezing van het geslacht van Jakob (Israël), dat volk heeft God uitverkoren om tot zegen te zijn voor alle andere volken. En Ezau heeft God gehaat, niet van eeuwigheid, Paulus schrijft: "Gelijk geschreven is"! En waar is het dan geschreven? In Mal. 1:2,3, zo'n 1000 jaar na de geboorte van Ezau! En waarom? Vanwege de zonden van Ezau, lees Obadja! Dus ook hier geen calvinistische uitverkiezingsleer in de Bijbel.

- Rom. 9:17: Farao? Maar de Schrift zegt in Exodus dat eerst Farao zijn hart verhardde, als straf daarop verhardde God het hart van Farao.

Rom. 11:7: De uitverkorenen, namelijk het Joodse volk, hebben als volk de genade verkregen door het lijden en sterven en de opstanding van de Heere Jezus, dat is zeker, ook al geloven heel veel Joden niet (Rom. 11:8). Geen calvinistische uitverkiezingsleer dus.

Rom. 8:28: "En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn." (Rom. 8:28). Gods voornemen was om de hele aarde te herstellen in Zijn Zoon, de Heere Jezus. En God heeft Zijn roepstemmen uit laten gaan, naar Jood en naar heiden (Rom. 9:24). "Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders." (Rom. 8:29). God heeft het volk Israël te voren gekend (Ex. 2:25), en zij zullen het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig worden, omdat God dat zo heeft bepaald (verordineerd), b.v. in Ez. 36:27. "En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt." (Rom. 8:30). (Velen zien in Rom. 8:28-30 een predestinatie leer. Men zou echter de volgende argumenten daartegen kunnen aanvoeren:

- Paulus spreekt van het Joodse volk,
- Paulus spreekt nooit westers-individualistisch, maar collectief: m.b.t. het hele Joodse volk, waarbij het ongeloof van een aantal Joden Gods roeping en verkiezing van het hele volk niet teniet doet (vergl. Rom. 3:3).
- Paulus spreekt van de voorverordining tot het geloof in de Heere Jezus, die zou komen als de tijd daarvoor vervuld was (Gal. 4:4, Ef. 1:10). Het bewijs hiervoor is zijn Paulus en de andere Messias belijdende Joden, want zij zijn in de Heere Jezus gerechtvaardigd (Rom. 5:1), en zullen ook met Hem verheerlijkt worden.

Ook hier geen calvinistische uitverkiezingsleer dus.

1 Thess. 5:9: "Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onze Heere Jezus Christus". Amen!

Dit heeft niets met de calvinistische uitverkiezingsleer te maken, maar is roemen in God door het geloof in de Heere Jezus!

Luk. 10:20: De apostelen mogen zich verblijden dat hun namen zijn geschreven in de hemelen. Inderdaad! En de tekst leert geen calvinistische uitverkiezingsleer.

Ef. 1:4: God heeft de Messias, de Heere Jezus, uitverkoren dat de hele wereld in Hem een relatie met Hem zou hebben (de mens is geschapen in Gods beeld, naar Gods gelijkenis, zoals er in feite staat in Gen. 1:26), de Messias is ook uitverkoren om de hele wereld weer tot Hem terug te brengen. In die zin stelt Paulus dat wij uitverkoren zijn in Hem. Overigens gebruikt de apostel Paulus in zijn brieven heel vaak de termen "wij" en "gij" (jullie): "wij", het Joodse volk, en "gij" (jullie) heidenen.

"Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid; Waartoe Hij u geroepen heeft door ons Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus." (2 Thess. 2:13,14)

Is dit dan een tekst voor een calvinistische uitverkiezingsleer? Waarom niet gewoon dat God vanaf het begin heeft gewild dat allen weer bij Hem zouden komen in de Messias, Jezus? Zo staat het ook in b.v. Ef. 1:4. Dan is de schepping weer zoals God het bedoelde: de mens geschapen naar Zijn gelijkenis, in Zijn Beeld (Gen. 1:26, Kol. 1:15-23).

De Bijbel leert geen calvinistische uitverkiezingsleer, maar leert op diverse plaatsen wel een uitverkiezing, b.v.:

- De uitverkiezing van Israël als volk om een zegen te zijn (Gen. 12:1-3, Deut. 7:6).

- De uitverkiezing van de apostelen om het evangelie te verkondigen (Joh. 15:16).
- De uitverkiezing van personen voor een bepaalde taak (Hand. 9:15).

De Heere Jezus is op Pesach gestorven, toen de lammeren in de tempel werden geslacht, en als Eersteling opgestaan toen het beweegoffer daags na de sabbat in de tempel werd bewogen (Lev. 23:11, 1 Kor. 15:20), en stortte Zijn Heilige Geest uit op de eerstelingen uit Jood en heiden (Lev. 23:16, Ex. 34:22, Hand. 2:1, 1 Petr. 2:9).

Wij verwachten nu de vervulling het Loofhuttenfeest, het feest van de wederkomst van de Heere Jezus, het feest van de volle oogst. Dan zullen alle volken God loven (Ps. 67), en gaan naar Zijn tempel om Zijn Woord te horen (Jes. 2:1-6). God heeft verordeneerd dat tot de tijd van de grote uitstorting van Gods Geest op Israël een bedekking op hen legt, vele Joden zeggen ook dat ze wel zouden willen geloven, maar het niet kunnen! Maar in onze tijd van de voltooiing wordt het deksel van Israël weggenomen, en zal Jezus terugkomen wanneer de geestelijke leidlieden van Israël (dus de hedendaagse rabbijnen, ook het opperrabbinaat) "Baruch HaBa b'Shem Adonai" (Matth. 23:39).

Uiteindelijk zal God zijn alles in allen (1 Kor. 15:28). Amen.

3.4 De plaats van de heidenen

Wij heidenen behoren tot de 70 volken (Gen. 10), en delen door het geloof in de Heere Jezus in de zegen van God die via het volk Israël tot ons komt. Wij hoeven niet Jood te worden, wij hoeven ons niet te laten besnijden.

Er zijn sommigen (die heel actief bezig zijn hun mening uit te dragen) die beweren dat als je 0.0001 % Israëlsch DNA hebt, je dan nog steeds een afstammeling van een Israëliet bent. Op die manier zou ongeveer de hele westerse wereld (of wellicht nog veel meer?) Israël zijn. Ik geloof daar absoluut niet in. Hitler wist heel goed wie Jood was, en wie niet. Daar hoorde niet ongeveer de hele Nederlandse bevolking bij.

Wat betreft de fysieke afstamming, dat we allemaal wel een voorouder zouden hebben gehad bij de berg Sinaï: Ik lees b.v. in Jes. 11:12 dat de verdrevenen van Israël worden verzameld van uit de heidenen, in overeenstemming met b.v. Deut. 30:3. Als alle heidenen voorouders hebben gehad die stonden bij de berg Sinaï, zouden alle volken tot Israëlieten zijn geworden, en dat is in strijd met deze Schriftwoorden.

Zo ook b.v. Ps. 22:28: alle geslachten van de heidenen zullen voor Gods aangezicht aanbidden, ze zijn dus niet allemaal Israëlieten geworden. Het zijn heidenen, en ze aanbidden samen met Gods volk Israël voor Zijn aangezicht. En zie ook b.v. Hand. 11:1-18, waarin Petrus moet verdedigen dat hij naar een heiden is toegegaan, Cornelius de hoofdman, nota bene een godzalig iemand (Hand. 9:2)! En wat zegt Petrus dan? Dat Cornelius door het geloof een Israëliet is geworden?? Welnee, de conclusie is dat God ook aan de heidenen de bekering heeft gegeven ten leven (Hand. 11:18)!

Tenslotte noemt Paulus de gelovigen uit de volken nog steeds heidenen in Ef. 3:1. En Paulus gebruikt in al zijn brieven consequent de termen "wij" en "jullie": wij Joden (Israëlieten), jullie heidenen.

Het is een groot kwaad om je zelf Israëliet te noemen, en zo dwars tegen God in te gaan die Zijn volk Israël heeft uitverkoren uit al de volken van deze wereld, en je zo op de plaats van Israël te stellen, wanneer je niet in werkelijkheid van Israël afstamt.

Ik ben zelf een heiden die in Yeshua HaMashiach geloof, en dankzij Gods genade en door het verzoenend bloed van de Messias van Israël bij God mag komen, en die de hele Schrift gelooft, en alles wil doen wat Hij aan ons heidenen heeft voorgeschreven. Maar daardoor ben ik geen Israëliet, ik blijf een heiden, ik wil niet ingaan tegen Gods verkiezing van Zijn volk Israël.

Nagenoeg de hele Bijbel gaat over Israël, we kunnen de Bijbel niet goed begrijpen als we de plaats van Israël niet zien. We moeten God liefhebben, hoe kunnen we God liefhebben en niet geïnteresseerd zijn in waar Gods hart is? Gods hart ligt bij Israël, als we het hart van de Vader willen begrijpen, verdiepen we ons in Israël. Alleen door Israël delen wij in de zegen (herstel van deze aarde, alle profeten waren Joden, de discipelen waren Joden, de Heere Jezus is een Jood, Jezus komt terug naar Zijn volk Israël, naar Zijn land, naar Zijn stad, naar Zijn berg, naar Zijn tempel). We delen in de vervloeking als we Israël niet achten.

Wij zijn geen priesters die er bij geroepen zijn, ook niet volgens de Petrus brief, die Petrus schreef aan de Joden in de diaspora (1 Petr. 1:1). Hand. 15 vormt geen startpunt om de hele Thora te gaan houden, de nadruk in dat hoofdstuk ligt er juist op dat het niet nodig is om alles te onderhouden. Omdat wij door het geloof in de Joodse Messias nu ook bij God mogen komen, zitten wij niet opeens in het verbond. Delen in de zegen is iets anders dan opgenomen te zijn in het verbond. De bedoeling van het verbond is ten diepste een volk afzonderen, dat Gods genade uitdeelt aan de andere volken, en de andere volken Gods wetten leert. Die roeping hebben wij, heidenen, niet.

Welke roeping hebben wij wel? Wij hebben de roeping om Israël te zegenen, op te komen voor Israël en het Joodse volk wanneer zij worden belast of aangevallen (denk aan het wereldwijde antisemitisme en het voortdurend beschuldigen van de staat Israël), wij moeten voor Israël bidden en proclameren (= hardop de beloften voor Israël in de Bijbel lezen, en God de Vader herinneren aan Zijn Woord, overeenkomstig Jes. 62:6,7). Wij moeten Israël steunen, in geschrift, op Facebook, financieel, of fysiek in het land Israël. Uiteraard alles naar kracht, vermogen en mogelijkheden.

3.5 Het gebruik van “wij” en “jullie”

In al zijn brieven is het gewone taalgebruik van de apostel Paulus: wij (ons) Joden, en jullie (u, gij) heidenen. Ter illustratie in het kort de Efeze brief:

Paulus richt zijn brief aan de heiligen die te Efeze zijn, namelijk het Joodse volk, en aan de heidenen die in de Messias zijn gaan geloven. Ik heb eens de hele Bijbel grondig uitgeplozen, nergens is er een duidelijke tekst te vinden dat heidenen heiligen worden genoemd, wel weten we dat Israël het heilige volk (= door God apart gezette volk) is. De Joden die in hun Messias geloven zijn echt heilig, geheiligd door het bloed van Jezus de Messias.

De Joden zijn uitverkoren om in Jezus de Messias heilig en onberispelijk te zijn. Zij zijn daarvoor door God verordineerd, zij, de Joden, hebben eerst op de Messias gehoopt (namelijk voor de eerste komst van Jezus de Messias), Ef. 1:12.

En nu zijn de heidenen ook in de Messias (vers 13), nadat zij, de heidenen, het evangelie hebben gehoord, geloofd, en verzegeld zijn met de Heilige Geest.

Paulus dankt God voor hen vanwege het geloof van de gelovige heidenen in Efeze, en hun liefde tot het Joodse volk (Ef. 1:14,15).

Paulus wenst de gelovige heidenen toe dat zij steeds meer de rijkdom van Gods beloften mogen kennen, en de enorme kracht van God die Hij deed aan het Joodse volk toen Hij Jezus de Messias uit de doden opwekte (Ef. 1:19,20).

En God heeft die Jezus de Messias gegeven aan de Gemeente tot een Hoofd boven alle dingen (Ef. 1:22): de Gemeente bestaande uit zowel Joden als heidenen: God heeft de heidenen ook levend gemaakt met Jezus de Messias (Ef. 2:1). Eerst waren wij, zowel Jood als heiden, allemaal dood door de misdaden. Maar schrijft Paulus, God heeft ons, de Joden, levend gemaakt met de Jezus de Messias, maar niet alleen de Joden, maar ook de heidenen zijn daardoor zalig geworden door het geloof (Ef. 2:1-8).

Eerst werden de heidenen als onbesneden mensen beschouwd door de Joden (Ef. 2:11), ze waren zonder de Messias, ze maakten immers geen deel uit van Israël, ze hadden geen weet van de verbonden, kortom, geen hoop voor een betere wereld, en zonder de Levende God in de wereld (Ef. 2:12), maar nu zijn zij, heidenen, door het bloed van Jezus de Messias, ook bij God gekomen (Ef. 2:13), Jezus de Messias is de vrede voor zowel Jood als heiden (Ef. 2:14), de wetten die rabbijnen erbij hebben gemaakt zijn teniet gemaakt (de Thora zegt namelijk nergens dat Jood en heiden geen gemeenschap mogen hebben), en samen in één gemeente hebben zij vrede met God (Ef. 2:15). Zowel Jood als heiden zijn door Jezus de Messias verzoend met God door het kruis (Ef. 2:16), dat evangelie is verkondigd zowel aan de heidenen die veraf waren (Ef. 2:17), en de Joden die dichtbij waren (Ef. 2:17), want zowel Jood als heiden hebben vrije toegang tot God de Vader door de Heilige Geest (Ef. 2:18).

De heidenen zijn dus geen vreemdelingen meer, maar samen met het Joodse volk behoren zij tot het huisgezin van de Levende God (Ef. 2:19), gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten vormen zij samen een tempel waarin God woont door Zijn Geest (Ef. 2:20-22).

En Paulus zit in de gevangenis om zijn verkondiging van het evangelie aan die gelovige heidenen (Ef. 3:1). De Joden dachten dat zij vanwege hun verbonden met God alleen konden uitzien naar de toekomstige wereld (Ef. 3:5), maar nu is duidelijk dat ook de heidenen kunnen uitzien naar de toekomstige wereld, zij horen ook tot het ene lichaam van Jezus de Messias, wanneer zij de blijde boodschap geloven (Ef. 3:6).

Paulus, de minste van alle Joden vanwege zijn vervolging van de Messias belijdende Joden, mag het evangelie van de gekruisigde Heiland verkondigen aan de heidenen (Ef. 3:8), zodat zij gaan begrijpen dat zij samen met de Joden tot God mogen gaan, door het geloof in Jezus de Messias (Ef. 3:9-12). Jezus de Messias is de bestaansgrond van elk wezen, zowel in de hemel als op aarde, en Paulus bidt God de Vader, dat de heidenen versterkt worden met Gods Geest, opdat Jezus de Messias door het geloof in hun harten woont, en de heidenen in de liefde worden geworteld en gegrond (Ef. 3:15-17), om te begrijpen, samen met het hele Joodse volk, want aan het Joodse volk zijn immers de Woorden Gods toebetrouwd, wat de breedte, lengte, diepte en hoogte zij hiervan (Ef. 3:18). Zodat nu ook de heidenen de liefde van Jezus de Messias bekennen, en de heidenen vervuld worden tot al de volheid Gods (Ef. 3:19). Aan God de Vader zij alle eer in de gemeente bestaande uit Jood en heiden, door Jezus de Messias (Ef. 3:21).

Paulus bidt de gemeente te Efeze, bestaande uit zowel Jood als heiden, dat zij de eenheid van de Geest van God behouden (Ef. 4:1-3), want het ene lichaam van Jezus de Messias is vervuld met één Heilige Geest, één Jezus de Heer, één geloof in het verzoenend offer van Jezus de Messias, één geloofsdoopt, één God en Vader (de God van Israël) (Ef. 4:4-6).

Maar God geeft elk lid van het Joodse volk gaven zoals Hij wil (Ef. 4:7), apostelen, profeten, evangelisten, herders, leraars (Ef. 4:11), zodat het Joodse volk alles krijgt wat het nodig heeft in het werk van de bediening van het evangelie aan de heidenen, zodat het lichaam van Jezus de Messias, bestaande uit Jood en heiden, wordt opgebouwd (Ef. 4:12).

Op die manier komen zowel Jood als heiden tot het ene geloof in de Levende God, en kennis van de Zoon van God, en groeit het lichaam op tot een volkomen man (Ef. 4:13). Maar daar past niet bij dat de heidenen blijven wandelen zoals de heiden die God niet kennen (Ef. 4:14-22), de heidenen die nu door het geloof de Levende God zijn gaan kennen moeten het goede doen (Ef. 4:23-32). Enz.

De machtige boodschap van de heidenapostel is dat niet alleen de Joden, maar ook de heidenen nu door het geloof in Jezus de Messias ook verzoend zijn met God, en hoop hebben op de betere wereld die komt, en daar samen met de Joden in het ene lichaam van Jezus de Messias God voor mogen danken, en Hem prijzen. Paulus noemt nergens hier ook maar één moment in zijn brief de gelovige heidenen Israëlieten.

3.6 Het herstel van Israël

Ez. 36:22-38:

Zeg daarom tegen het huis van Israël: Zo zegt de Heere HEERE: Ik doe het niet om u, huis van Israël, maar om Mijn heilige Naam, die u ontheiligd hebt onder de heidenvolken waarheen u gegaan bent.

Ik zal Mijn grote Naam heiligen, die onder de heidenvolken ontheiligd is, die u in hun midden ontheiligd hebt. Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, spreekt de Heere HEERE, als Ik in u voor hun ogen geheiligd word. "

Ik zal u uit de heidenvolken halen.

Ik zal u uit alle landen bijeenbrengen.

Ik zal u naar uw land brengen.

Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen.

Ik zal u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven.

Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Mijn Geest in uw binnenste geven.

Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. U zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb, u zult een volk voor Mij zijn.

Ik zal een God voor u zijn.

Ik zal u verlossen van al uw onreinheden.

Ik zal roepen tegen het koren en Ik zal het veel doen worden: Ik zal u geen hongersnood opleggen.

Ik zal de vrucht van de bomen en de opbrengst van het veld vermeederen, zodat u onder de heidenvolken de smaad van de hongersnood niet meer ontvangt.

U zult zich uw slechte wegen en uw daden die niet goed waren, herinneren. U zult walgen van uzelf om uw ongerechtigheden en om uw gruweldaden. Ik doe het niet omwille van u, spreekt de Heere HEERE, laat dat u bekend zijn. Schaam u en word te schande vanwege uw wegen, huis van Israël.

Zo zegt de Heere HEERE: Op de dag dat Ik u reinig van al uw ongerechtigheden, zal Ik de steden doen bewonen en zullen de puinhopen herbouwd worden. Het verwoeste land zal bewerkt worden, in plaats van een woestijn te zijn voor de ogen van ieder die erdoorheen trekt.

Zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is als de hof van Eden geworden. De steden die verwoest lagen, verwoest en afgebroken, zijn versterkt en bewoond. Dan zullen de heidenvolken die om u heen overgebleven zijn, weten dat Ik, de HEERE, Zelf herbouw wat afgebroken is en beplant wat verwoest is. Ík, de HEERE, heb gesproken en Ik zal het doen.

Zo zegt de Heere HEERE: Opnieuw zal Ik hierom door het huis van Israël gevraagd worden om dit voor hen te doen. Ik zal hen even talrijk aan mensen maken als aan schapen. Als met de geheiligde schapen, als met de schapen van Jeruzalem op hun vaste feestdagen, zo vol zullen de verwoeste steden worden met kudden mensen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben."

God zal Zijn volk zeker zowel fysiek als geestelijk volkomen herstellen. Ik zie er naar uit dat ook de ultra orthodoxe Joden massaal zich zullen laten dopen in de naam van Yeshua HaMashiach!

Zie verder paragraaf 6.8.

3.7 Recente geschiedenis van Israël

3.7.1 De verwoesting van het land

Ongeveer 1500 jaar voor Christus ontstond het land Israël in wat vroeger het land Kanaän was. Ongeveer 5 eeuwen daarna werd David Koning, en zijn zoon, Koning Salomo, wijdde de Joodse tempel in (1004 voor Christus), op de tempelberg te Jeruzalem. Omstreeks 586 voor Christus wordt deze Joodse tempel verwoest, en worden de stammen Juda en Benjamin in ballingschap naar Babel gevoerd. Al eerder is de bevolking van het tienstammen rijk in ballingschap (diaspora) gevoerd. In 515 voor Christus de wordt de tweede Joodse tempel ingewijd. In 70 na Christus wordt Jeruzalem verwoest door de Romeinen, en ook deze tempel helemaal verbrand, op dezelfde dag (Tisha b'Av) dat de eerste tempel werd verwoest. Tenslotte werd het hele land Israël verwoest vanwege de Bar Kochba opstand in 132-135 na Christus.

Het was de Romeinse Jodenhater keizer Hadrianus die in 135 na Christus, Judea dat toen al eeuwenlang onder deze naam bekend stond, verving door Palestina. Hij hoopte dat met deze daad de namen Israël en Judea volledig te kunnen uitwissen. De Perzen noemden deze provincie van hun grote rijk 'Jehoud' (Juda) en deze benaming werd overgenomen door alle heersers die daarna dit gebied veroverden. Van 1072 tot 1917 duidde men het gebied aan met "Het Heilige land". Zelfs de Ottomanen spraken gedurende hun vierhonderdjarige bezetting van het Heilige land. Heilig voor Joden, wel te verstaan. In 1917 noemden de Britten het in navolging van Hadrianus weer volledig ten onrechte Palestina.

Jeruzalem kende vanaf de geboorte van Jezus Christus tot de twintigste eeuw diverse overheersers:

- De Romeinse tijd (63 v. Chr – 324 na Chr.), in deze tijd is Jezus de Messias geboren, en daarna Jeruzalem en Israël verwoest. Een tempel voor Jupiter wordt gebouwd op de tempelberg.
- De Byzantijnse periode (324-638), de periode van de christelijke keizers. Een christelijke kerk wordt gebouwd op de tempelberg.
- De Islamitische periode (638-1099). De Al Aksa moskee en de rotskoepel worden gebouwd op de tempelberg.
- De kruisvaarders periode (1099-1187). Een roerige tijd met diverse kruistochten waarbij Joden en moslims worden afgeslacht.
- Saladin (islamitisch) verovert Jeruzalem in 1187, een roerige tijd, met van 1191-1291 de tweede kruisvaarders staat.
- De Mammelukse periode (1250-1517). Egyptische Mammelukken (vrijgevochten slaven) veroveren de stad. De stadsmuren worden hersteld, en vele Islamitische bouwwerken gemaakt.
- De Ottomaanse periode (1517-1917), de "Turken". In 1529 en in 1683 stonden zij ook voor de poorten van Wenen.

Ondertussen werden de Joden verstrooid onder alle volken over de hele aarde, en werden zij afgeslacht door de kruisvaarders, bij pogroms, enz.

3.7.2 Het land na de verwoesting door de Romeinen

De tempel lag verwoest, de steden waren een puinhoop gemaakt, het land lag eeuwenlang woest en verlaten, op onbeduidende dorpjes na. Na de verwoesting door de Romeinen werd het land altijd geregeerd door andere overheersers, in die periode werd in het land nooit een andere staat gevestigd, Jeruzalem werd nooit de hoofdstad van een ander land.

De wereldberoemde schrijver Mark Twain schrijft in 1867: "We zagen op de hele route geen enkel plaatsje; 30 mijl iedere kant uit... Men kan 10 mijl ver rijden en nog geen 10 menselijke wezens ontmoeten... Nazareth is troosteloos... Jericho een vergane ruïne... Bethleem en Bethanië zijn in hun armoede een vernedering... onbewoond door ieder levend wezen... Een troosteloos land, waarvan de bodem rijk genoeg zou zijn, maar volledig is overgegeven aan het onkruid. Een grote zwijgende, treurige vlakte. We zagen geen enkel menselijk wezen op de hele route. Bijna nergens stond een struik of een boom. Zelfs de olijfboom en de cactus, deze standvastige vrienden van een waardeloze bodem hebben het land bijna volledig verlaten." De grote Britse cartograaf Arthur Penrhyn Stanley schrijft in 1881: "Het is geen overdrijving te zeggen dat er in Judea over een afstand van mijlen geen bewoning en geen levend wezen te zien is".

Het land was grotendeels onbewoond, op enkele Joodse gemeenschappen en Arabische dorpen na. Het land werd algemeen beschouwd als zuid Syrië (deel van het Ottomaanse Rijk). Om de Arabieren die in Palestina woonden 'Palestijn' te noemen, is een anachronisme. Er is nooit een Palestijnse staat geweest, nooit een Palestijnse taal, nooit een Palestijnse cultuur, nooit een Palestijnse hoofdstad of iets dergelijks. Wel is er ettelijke eeuwen een Joodse staat geweest in dat gebied: namelijk vanaf de tijd van Koning David tot aan de verwoesting door de Romeinen. Daarna bleef het gebied eeuwenlang een troosteloos, grotendeels onbewoond gebied, waar niemand belangstelling voor had. Het land was na de eeuwen durende diaspora in handen gekomen van de Arabische grootgrondbezitters in Damascus en andere Arabische steden. De Joden hebben hun land gekocht van deze Arabische grootgrondbezitters, en soms wel meerdere keren betaald. Tijdens en voor de Tweede Wereld Oorlog waren er wel mensen die het stempel 'Palestijn' in hun paspoort hadden: dat waren Joden!

Al de eeuwen van ballingschap hebben er Joden in Palestina gewoond, in afwisselende aantallen, die toe en afnamen, al naar gelang de vreemde overheersers. En al die eeuwen zag iedere Jood die leefde in het land zichzelf als de "huisbewaarder" en "zaakwaarnemer" van het land. In Palestina werd de Misjna opgeschreven en de Talmoed samengesteld, terwijl het volk het land bewerkte. Bronnen noemen 43 Joodse gemeenschappen in Palestina in de zesde eeuw: twaalf aan de kust, in de Negev en ten oosten van de Jordaan en 31 dorpen in Galilea en de Jordaan vallei. Openlijk onder de Moslims, meer bedekt onder de Kruisvaarders, hielden de Joodse gemeenschappen het vol in Palestina. Omstreeks het jaar 1100 waren er Joodse gemeenschappen over het hele land verspreid. Vijftig daarvan zijn ons bekend; daarin zijn begrepen: Jeruzalem, Tiberias, Ramleh, Asjkelon, Caesarea, en Gaza.

De Arabische geograaf Abu Abdallah Mohammed (bekend als Mukadassi) beschreef in de tiende eeuw de Joden als aanmakers van munten, ververs, leerbewerkers en bankiers. In zijn tijd, een periode van tolerante Fatima overheersing, dienden ook vele Joden in de regering. In de Kruisridder tijd was het de Joden niet toegestaan land te bezitten, maar de Joden controleerden veel van het handelsleven in de kustplaatsen in rustige tijden. De meeste van hen waren ambachtslieden: glasblazers in Sidon, bontwerkers en ververs in Jeruzalem. Het is ook in deze periode dat de geleerden in Tiberias de vocale punctuaties invoerden, waarmee de latere Hebreeuwse studie tot ontwikkeling kwam. Een grote hoeveelheid Hebreeuwse literatuur kwam in die tijd tot stand in Palestina.

Na een roerige tijd met Aziatische stammen en Mongoolse benden waarin de Jeruzalemse gemeente bijna helemaal werd uitgeroeid, vestigde deze zich opnieuw. Dit was het werk van de beroemde geleerde Rabbijn Mozes ben Nachman (Nachmanides of de RaMbaN) Vanaf de dag in 1267 dat Ramban zich in de stad vestigde, was er een hechte Joodse gemeenschap in de Oude Stad van Jeruzalem, totdat zij daaruit tijdelijk verdreven werden door het door de Britten geleide Arabische Legioen vanuit Trans Jordanië, bijna zevenhonderd jaar later. Bij het begin van de Ottomaanse overheersing in 1516 werden er dertig Joodse gemeenschappen geregistreerd, waaronder: Haifa, Sjechem, Hebron, Ramleh, Jaffa, Gaza, Jeruzalem, en vele in het noorden. Hun centrum was Safed. Het werd de grootste Joodse gemeenschap in Palestina, en verkreeg spoedig het geestelijke leiderschap van de hele Joodse wereld.

Tijdens een volkstelling in 1844 blijkt er een Joodse meerderheid in Jeruzalem te wonen: 7120 Joden, 5760 moslims en 3390 christenen. Dit Jeruzalem is de ommuurde oude stad en had nog geen buitenwijken. Het wordt pas Oost-Jeruzalem genoemd sinds 1948 nadat Jordanië Jeruzalem bezette, de 57 synagogen verwoestte, en de Joden uit hun huizen werden verdreven en moesten vluchten. En zou dit (Oost)-Jeruzalem, waar al de eeuwen door Joden hebben gewoond, nu opeens Palestijns zijn?

3.7.3 Het begin van de recente geschiedenis van Israël

De recente geschiedenis van Israël begint wanneer omstreeks 1860 de oorspronkelijke bewoners, de Joden, terug beginnen te komen. In 1878 werd de eerste landbouwgemeenschap in Petach Tikva gevestigd, die zou dus de "moeder van de nederzettingen" worden. Acht jaar daarvoor reeds was de eerste moderne landbouwschool in Palestina geopend in Mikveh Yisrael, dicht bij Jaffo.

De Joden maakten met veel arbeid en moeite het land weer vruchtbaar, en brachten zij economische welvaart in het gebied. Daardoor werden Arabieren uit de buurlanden aangetrokken, die gingen werken in de Joodse kibboetsen. Deze Arabieren, die er dus echt niet eeuwenlang woonden, gingen zich pas na de oorlog van 1967 'Palestijnen' noemen. Voor 1948 werden de Joodse bewoners 'Palestijnen' genoemd. De Arabische bewoners wilden zich niet vereenzelvigen met deze naam. De Joodse Jerusalem Post heette voorheen de Palestine Post, het Joods filharmonisch orkest stond bekend onder de naam 'Palestine Philharmonic Orchestra'.

De Arabische filosoof Azmi Bishara erkende: "Er bestaat helemaal geen Palestijnse volk, en er hebben in de geschiedenis nooit Arabische 'Palestijnen' geleefd.". Zelfs Arafat, een Egyptenaar geboren in Caïro, bekende dat het concept 'Palestijns volk' en het 'Palestijnse vaderland' in het leven was geroepen voor politieke doeleinden. In de VN-resoluties die werden opgesteld rond de vestiging van de staat Israël komt het begrip 'Palestijnse staat' dan ook niet voor. Ook de Palestijnen zelf zeggen openlijk dat ze nooit een volk zijn geweest.

De minister van Binnenlandse Zaken en Nationale Veiligheid van Hamas in de Gazastrook, Fathi Hammad, zie op 23 maart 2012 op Al-Hekma TV: "Wij behoren tot het Arabische volk. De helft van ons zijn Egyptenaren en andere helft zijn Saoedi-Arabiërs.". Ook PLO topman Zahir Muhsein zei in 1977 dat er geen apart palestijns volk is.

3.7.4 Volkenrechtelijke ontwikkelingen

De laatste overheerser van het land Israël, het Ottomaanse Rijk, werd verslagen in de Eerste Wereldoorlog (1914-1918). Het Ottomaanse Rijk koos de kant van de Duitsers. Op 9 december 1917 neemt Engeland (generaal Allenby) Jeruzalem in. 's Avonds begint het Chanukah feest.

Daarvoor, op 2 november 1917 aanvaardde Engeland de Balfour verklaring. In de Balfour verklaring staat o.a.: "Zijne Majesteits Regering staat welwillend tegenover de vestiging in Palestina van een nationaal tehuis voor het Joodse volk, en zal zijn beste krachten aanwenden de verwezenlijking van dit doel te bevorderen". De Balfour verklaring tast de rechten van bestaande niet-Joodse gemeenschappen in Palestina niet aan. Engeland verplichtte zich tot uitvoering van de Balfour verklaring, maar de verklaring was niet bindend voor andere volken.

De overwinnaars van de Eerste Wereldoorlog: Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Italië, Japan, veranderden de wereld. Deze toenmalige wereldmachten besloten de staat Israël weer op te richten in hun eigen land, en zijn er verdragen gesloten die door de toenmalige landen in de wereld algemeen zijn erkend:

- 28 juni 1919: Vrede van Versailles ten aanzien van Duitsland.
- 27 nov. 1919: Verdrag van Neuilly ten aanzien van Bulgarije.
- 4 juni 1920: Verdrag van Trianon ten aanzien van Hongarije.
- 10 aug. 1920: Vrede van Sèvres / 24 juli 1923: Vrede van Lausanne ten aanzien van het Ottomaanse Rijk / Turkije.

Deze verdragen werden algemeen aanvaard en door geen enkel land betwist: hiermee maakten ze deel uit van het internationaal volkenrecht. De toenmalige geallieerden waren destijds het equivalent van de huidige Verenigde Naties.

Op 25 april 1920 waren de overwinnaars van de Eerste Wereldoorlog bijeen te San Remo. Besloten werd tot het instellen van een Mandaatregime voor Palestina onder supervisie van de Volkerenbond. De mandaathouder is verantwoordelijk om de Balfour verklaring van de Britse regering uit te voeren, die is aangenomen door de andere geallieerde machten, ten gunste van de vestiging in Palestina van een nationaal Joods tehuis.

Aangezien de overwinnaars de macht hadden om internationaal volkenrechtelijke beslissingen te nemen, behoorde de Balfour verklaring vanaf nu tot het internationaal volkenrecht. De Balfour verklaring is opgenomen in het vredesverdrag van Sèvres (niet geratificeerd door Turkije). De opvolger van het Ottomaanse Rijk, Turkije deed in het verdrag van Lausanne (24 juli 1923) afstand van haar rechten op Palestina.

Israël is dus een staat gebaseerd op rechtsgeldige verdragen door de wereldmachten, deze verdragen zijn algemeen erkend door de landen in de toenmalige wereld verenigd in de Volkerenbond, de voorloper van de Verenigde Naties. De staat is opgericht op land waar vroeger de staat Israël was, op land dat is gekocht door de Joden in het begin van de twintigste eeuw, op land waar nooit een Palestijnse staat was of Palestijnen hebben gewoond.

Op 24 juli 1922 gaf de Volkerenbond aan de Britse regering het mandaat over Palestina, onder verwijzing naar de Balfour verklaring. De historische rechten van het Joodse volk op Palestina werden erkend, en de rechten tot heroprichting van hun nationaal tehuis in dat gebied. Dit Palestina, waar de Joden zich moesten vestigen op grond van de beslissing van de Volkerenbond, de voorloper van de huidige Verenigde Naties, omvatte ook het huidige Jordanië en Judea en Samaria.

Op 23 september 1922 stemde de Volkerenbond echter in met een memorandum van Groot-Brittannië om het gebied ten oosten van de Jordaan uit te sluiten van Joodse immigratie, in strijd met het mandaat. Op 25 mei 1946 werd dit gebied onafhankelijk: het huidige Jordanië.

Al voor de Tweede Wereldoorlog werden de Joodse gemeenschappen in Judea en Samaria aangevallen door de Arabieren. In diverse steden verbranden de Arabieren Joodse eigendommen en vermoorden Joden. Heel bekend is het bloedbad in Hebron op 23 en 24 augustus 1929, waarbij de Joden uit Hebron werden verdreven.

Na het begin van de opstand in 1936 van Arabieren die woonden in het mandaatgebied Palestina stelde het Britse mandaatsbestuur in augustus 1936 een onderzoekscommissie in onder voorzitterschap van William Peel. In juli 1937 stelde deze Commissie-Peel voor om Palestina te verdelen in een Joodse en een Arabische staat. Dit voorstel werd door de Arabieren en de Britse regering afgewezen. In februari 1939 werd in Londen de St. Jamesconferentie gehouden. Deze conferentie mislukte omdat de Arabieren de Joodse delegatie niet erkenden en niet met hen aan één tafel wilden zitten. Toen deze conferentie op 17 maart zonder enig resultaat beëindigd werd besloot Groot-Brittannië eenzijdig haar beleid te bepalen met het MacDonald White Paper, een Brits overheidsdocument uit 1939 waarin de Britse politiek ten aanzien van het Britse Mandaatgebied Palestina werd bepaald. Het White Paper bestond uit drie onderdelen:

- Het idee van verdeling van Palestina in een Joods en een Arabisch deel werd verlaten. In 1949 zou Palestina zelfbestuur moeten krijgen waarin zowel Arabieren als Joden naar rato van hun aandeel in de bevolking vertegenwoordigd zouden moeten zijn.
- Het aantal Joden dat mocht immigreren werd beperkt tot 75.000: 10.000 per jaar voor de jaren 1940 tot en met 1944 en 25.000 extra voor de opvang van Joodse vluchtelingen. Na 1944 werd verdere immigratie afhankelijk gemaakt van de toestemming van de Arabische meerderheid van de bevolking.
- De mogelijkheden van aankoop van land door Joden werden sterk beperkt.

Het White Paper werd door het Britse Lagerhuis met 268 tegen 179 stemmen aangenomen. Met dit White Paper werd de mogelijkheid om nazi-Duitsland te ontvluchten grotendeels geblokkeerd, en de oprichting van een Joodse staat in het mandaatgebied verhinderd. Het White Paper was echter een beslissing van Groot-Brittannië, strijdig met de beslissing van de Volkerenbond ten aanzien van het mandaatgebied Palestina, en maakt geen deel uit van het internationaal volkenrecht.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog (1939-1945) werden ongeveer 6 miljoen Joden vermoord: de Shoah (Holocaust). Ontzettend vreselijk! Maar het is niet de basis voor de staat Israël, zoals tegenwoordig wordt beweerd. De volkenrechtelijke basis volgens internationaal recht ligt in de verdragen en besluiten die genomen zijn na de Eerste Wereldoorlog.

Een klein deel van de Joden kon naar Palestina vluchten. Deze Joodse vluchtelingen hadden het stempel 'Palestijn' in hun paspoort. Van Arabieren die 'palestijn' zouden zijn, had nog nooit iemand gehoord.

Op 29 november 1947 neemt de Algemene Vergadering van de VN resolutie 181 aan. Hierbij wordt het overgebleven gedeelte van het mandaatgebied Palestina, het land ten westen van de Jordaan, verdeeld in een Joodse en een Arabische staat. Deze resolutie doet het recht van Israël op het hele gebied van Palestina niet teniet:

- Volgens artikel 80 van het handvest van de VN worden bestaande rechten van staten of volken niet veranderd.
- Resoluties van de Algemene Vergadering van de VN zijn niet bindend.
- De Joden aanvaardden deze resolutie, maar de Arabieren verwierpen dit verdelingsplan, er is daarom op basis van deze resolutie geen verdrag gesloten dat bindend zou kunnen zijn.

Op 14 mei 1948 leest David Ben Goerion de Israëlische onafhankelijkheidsverklaring voor, en roept zo de staat Israël uit. De dag er op, op 15 mei werd Israël aangevallen door 5 Arabische landen: Egypte, Jordanië, Syrië, Libanon, Irak, om te proberen Israël te vernietigen, met een geweldige overmacht. In 1949 werd een wapenstilstand bereikt. De wapenstilstandslijnen van 3 april 1949 (Wapenstilstandsakkoord Israël-Jordanië) worden tegenwoordig ten onrechte grenzen genoemd, omdat ze tot aan 4 juni 1967 (aan de vooravond van de Zesdaagse Oorlog) als zodanig functioneerden.

De juridische status van wapenstilstandslijnen en grenzen is echter heel anders! Er werden nooit onderhandelde internationaal grenzen vastgelegd. Wat betekent dat juridisch gezien het hele voormalige grondgebied van het Britse Mandaat (Jordanië inbegrepen) de facto betwist gebied is. Volgens de Balfour Verklaring uit 1917, die de jure bevestigd werd in het Verdrag van San Remo uit 1920, werd het beheer van het hele voormalige mandaat toegewezen aan het Joodse Volk dat hierbij legaal en internationaal gemachtigd werd om er een soevereine staat op te richten, wat ook gebeurde op 15 mei 1948. Daarom zijn de zogeheten 'nederzettingen' in Judea en Samaria (ten onrechte de Westelijke Jordaanoever genoemd) en zelfs in Jordanië compleet legaal.

In 1948 vroegen de Arabische buurlanden aan de Arabische inwoners van het gebied te vertrekken, ze zouden Israël wel even vernietigen. Dit waren ongeveer 600000 Arabische 'vluchtelingen', die alles konden meenemen. Zij vertrokken vrijwillig. Het zijn nakomelingen van de Arabieren die in het begin van de twintigste eeuw in de Joodse kibboetsen gingen werken. In de Arabische buurlanden moesten ongeveer 700000 Joden vluchten voor hun leven, ze kwamen arm en berooid in Israël aan.

Voor de zogeheten palestijnen werd een aparte vluchtelingenorganisatie van de VN opgericht, de UNRWA, om Israël voortdurend onder druk te houden. Er zijn vaker grote vluchtelingenstromen geweest, die werden opgevangen in de landen waar ze terecht kwamen. De zogeheten palestijnen is de enige groep die kunstmatig in stand wordt gehouden. Bij geen enkele vluchtelingenstroom ter wereld wordt de tweede of derde generatie tot vluchteling gerekend, waarom de zogenaamde Palestijnse vluchtelingen wel? Waarom worden ze misbruikt als pressie middel tegen Israël door hun corrupte leiders, die miljoenen euro's in hun eigen zak steken?

De Joodse vluchtelingen werden opgenomen en volledig geïntegreerd in de nieuwe Joodse staat, ongeacht de enorme inspanning en kosten. Waarom wordt er altijd alleen maar gesproken over compensatie voor de zogenaamde Palestijnse vluchtelingen, en wordt er geen compensatie gegeven voor de Joodse vluchtelingen?

Israël werd diverse keren aangevallen, en moest zich verdedigen, zoals in de volgende oorlogen:

- 1956 De Sinai oorlog (Suez crisis)
- 1967 De zesdaagse oorlog
- 1973 De Yom Kippur oorlog
- 1982 De Libanon oorlog

Na 1949 was de Gazastrook illegaal bezet door Egypte, deze bezetting is nooit erkend door de wereld. Na de defensieve zesdaagse oorlog in 1967 werd Gaza veroverd door Israël.

Israël is geen bezetter toen zij het land heroverden. Israël bouwde daar bloeiende nederzettingen. In 2005 gaf Israël Gaza weg aan de 'palestijnen', en werden de nederzettingen en synagogen verwoest, en werd Gaza 'Judenrein'. Daarna werden en worden vanuit Gaza ettelijke duizenden raketten afgeschoten op Israël.

Na 1949 was Judea, Samaria en Jeruzalem illegaal bezet door Jordanië, deze bezetting is nooit erkend door de wereld. In 1964 werd de PLO opgericht (de organisatie ter bevrijding van Palestina). De PLO bekommerde zich echter niet om de Jordaanse bezetting van Judea, Samaria en Jeruzalem, maar streefde en streeft de vernietiging van Israël na.

Na de defensieve zesdaagse oorlog in 1967 was Judea, Samaria en Jeruzalem veroverd door Israël. Pas daarna probeert de PLO de regering te verkrijgen over Judea, Samaria en Jeruzalem. De PLO heeft daarna de term 'palestijns volk' geïntroduceerd, en de eeuwenoude termen Judea en Samaria zijn vervangen door 'westelijke Jordanoever', alsof een oever kilometers breed is.

Landen die voor de twee staten oplossing zijn, claimen vaak tegelijkertijd pro-Israël te zijn. Maar het is heel dwaas dat pro-Israël zou betekenen dat Judea en Samaria Judenrein zouden moeten worden (pakweg 500000 Joden weg), alsof de Joden in dat gebied geen burgerrechten zouden hebben, terwijl er eeuwenlang Joodse gemeenschappen zijn geweest, en alsof internationale volkenrechtelijke overeenkomsten er niet toe doen. Aanvallen op deze gemeenschappen is geen kwestie van het bestuur van Israël, ook voor de Tweede Wereldoorlog werden de Joden in dat gebied aangevallen.

Bij de vredesakkoorden met Egypte en Jordanië en de verdragen met de PLO zijn de nederzettingen nooit een probleem geweest. Het is dwaasheid de nederzettingen een obstakel voor de vrede te noemen, zoals tegenwoordig gebeurd. De fantasie van de "twee Staten oplossing" ontkent de legale rechten van Israël op het gebied, en implementatie er van zou Israël opzadelen met onverdedigbare grenzen.

Jeruzalem is de eeuwenoude hoofdstad van Israël: Jeruzalem is al ongeveer 3000 jaar geleden door koning David tot hoofdstad van Israël gemaakt. Daar bouwde Salomo de tempel. Ook in 1844 woont er een Joodse meerderheid in Jeruzalem. Dit Jeruzalem werd in 1948-1949 veroverd en illegaal bezet door Jordanië. In de massamedia wordt Jeruzalem tegenwoordig 'Oost-Jeruzalem' genoemd. Dit is een verkeerde benaming, want dit is gewoon het eeuwenoude Jeruzalem. Jordanië heeft er alle 57 synagogen verwoest, en de Joden uit Jeruzalem verdreven. In 1967 werd Jeruzalem door Israël heroverd. In 1980 werd Jeruzalem herenigd en is weer de eeuwige ondeelbare hoofdstad van Israël. Jeruzalem is nooit de hoofdstad van een ander land geweest, alhoewel de 'palestijnen' deze stad in bezit willen krijgen en elke herinnering aan de Joden in de stad willen vernietigen.

In 1993 werden de Oslo akkoorden gesloten, maar de Palestijnen hebben zich nooit aan één letter van de akkoorden gehouden. Anders hadden ze allang een staat gehad (ten koste van grond dat Israël toebehoort). Overigens wonen de Arabieren in Jeruzalem, Judea en Samaria vele malen liever in een Israëlische staat, dan in een Palestijnse staat.

Israël is de rechtmatige eigenaar van het land, gewaarborgd door Internationaal Recht (25 april San Remo conferentie, de besluiten hiervan werden overgenomen door de Volkerenbond). Israël is dus beslist geen bezettende macht, Israël is geen onderdrukker, Israël is geen apartsregime. Israël is een Joodse staat met Jeruzalem als hun hoofdstad, in hun eigen land.

Recht en gerechtigheid is:

- Israël bouwt huizen in hun eigen hoofdstad Jeruzalem, en in hun eigen land Judea en Samaria, overeenkomstig de beslissingen genomen door de wereldmachten.
- Israël annexeert Judea en Samaria, want het land komt hun rechtmatig toe.

Het bovenstaande is een beknopte weergave van de geschiedenis, er valt veel, veel meer over te zeggen en schrijven. Onderstaande bronnen, boeken, websites en video's kunnen het beginpunt zijn voor een verdere verdieping.

3.7.5 Bronnen, boeken, websites en videos

Geciteerde bronnen

Artikel: "Continue Joodse aanwezigheid in het Heilige Land", Zwi Goldberg, Netanya, website:

<http://www.hetlichtdeslebens.nl/artikel/13continue.html>

Boek: "Terug van weggeweest", "van Rome naar Jeruzalem", Bart Repko, Uitgeverij Exchange, Aalsmeer, 2012.

Boeken

Enkele boeken met betrekking tot de geschiedenis zijn:

- "Israël: een staat ter discussie?", Dr. Matthijs de Blois, Uitgeverij Groen, Heerenveen, 2010.
- "De kern van de zaak", "Feiten en Achtergronden van het Arabisch-Israelisch Conflict", Wim Kortenoeven, Uitgeverij Aspekt bv, Soesterberg, 2005.
- "Myths and Facts", "A Guide to the Arab-Israeli Conflict", Mitchell G. Bard, American-Israeli Cooperative Enterprise, 2006, <http://www.jewishvirtuallibrary.org>.
- "From Time Immemorial", "The origins of the Arab-Jewish conflict over Palestine", Joan Peters, JKAP Publications U.S.A., 1984.

Websites

Enkele links zijn:

<http://brabosh.com/>

<http://www.carolineglick.com/e/>

<http://jcpa.org/>

<http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/Peace/jerutime.html>

<http://www.fuma.nl/index.php?fumaboven=1&fumalinks=4>

<http://www.aish.com/jw/me/48898917.html>

<http://liikud.nl/2011/01/het-palestijnse-volk-bestaat-niet/>

Videos

Caroline Glick ten aanzien van Judea en Samaria:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=SxfWZqfVEys

Dr. Jacques P. Gauthier (expert in internationaal recht) over het recht op Jeruzalem:

<http://www.israpundit.com/archives/32368>

Danny Ayalon over:

- het vluchtelingenprobleem: http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=g_3A6_qSBBO
- Judea en Samaria: <http://www.youtube.com/watch?v=XGYxLWUKwWo&NR=1&feature=endscreen>
- het vredesproces: http://www.youtube.com/watch?NR=1&v=QAuBc_cbXo0&feature=fwpw

Diversen:

http://www.youtube.com/watch?v=63hTOaRu7h4&feature=player_embedded

<http://www.youtube.com/watch?v=qrp1uAvOi8I>

<http://www.youtube.com/watch?v=MTDPRtprKJQ>

<http://www.youtube.com/watch?v=LaOnWAF4xsA&NR=1&feature=endscreen>

3.7.6 Welk recht heeft Israël op het land?

De Bijbel is niet het bestaansrecht van Israël!

- De staat Israël ontleent haar recht aan de internationale wetten en verdragen die geldig zijn in het internationaal volkenrecht. God doet recht volgens de internationale regels die op dat moment gelden. Zo heeft God het ook in Bijbelse tijden gedaan:
 - Israël moest destijds het land Kanaän in bezit nemen, volgens de toen geldende regels was het veroverde land voor de overwinnaar.
 - Ongeveer 6 eeuwen voor Christus kwam een deel van het Joodse volk terug uit de diaspora en moest de tempel en Jeruzalem herbouwen: rechtsgeldig want destijds had de wereldleider het voor het zeggen, en die gaf hen bevel om de tempel te herbouwen, en later stuurde de wereldleider de landvoogd Nehemia om Jeruzalem verder te bouwen.
- In de moderne tijd handelt God volledig in overeenstemming met het internationale volkenrecht.
- Zo zal ook Jezus de Messias oordelen als Hij terug is gekomen: op grond van de internationale rechtsregels zal Hij laten zien dat de staat Israël volledig in haar recht staat, en zal Hij de hypocrisie van de volken aan de kaak stellen, en hen beschaamd doen staan (Jes. 41:11, Micha 7:16, Matth. 25:32).

Het volgende artikel is afkomstig van **Alan Baker**, een toonaangevend internationaal deskundige inzake rechten, die ook diende als Legal Counsel en plaatsvervangend directeur-generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Israël. Hij was ambassadeur voor Israël aan Canada en is momenteel de directeur van het *Instituut voor Hedendaagse Kwesties* in het *Jerusalem Center for Public Affairs (JCPA)* en het hoofd van de internationale actieve afdeling van het *Legal Forum for Israel*.

In dit artikel noemt hij **tien basispunten die de wettelijke rechten van Israël** samenvatten.

Het onderstaande komt uit het genoemde artikel. (zie [hier](#) voor het oorspronkelijke artikel)

"In tegenstelling tot de verklaringen van de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken **John Kerry**, heeft Israël wel degelijk het internationaal recht aan zijn kant wat betreft de betwiste gebieden in Judea en Samaria, ook bekend als de West Bank of de Westelijke Jordaanoever. De volgende tien basispunten, zoals die werden gepubliceerd op de blog van ambassadeur **Alan Baker**, sommen de legale wettelijke rechten op van Israël op de Westbank gebieden.

Tien basispunten die de wettelijke rechten van Israël in Judea en Samaria samenvatten

door Ambassadeur Alan Baker

1. Totdat Israël de controle nam over het gebied in 1967, werden de *Regels voor Oorlogsvoering van Den Haag* uit 1907 en de *Vierde Conventie van Genève* (1949) niet als van toepassing beschouwd op het gebied op de Westelijke Jordaanoever (Judea en Samaria), aangezien het Koninkrijk Jordanië, voorafgaand aan 1967, nooit de voorafgaande juridische soevereiniteit was en het in ieder geval sindsdien (31 juli 1988) verzaakt heeft aan elke vordering tot soevereine rechten ten opzichte van het grondgebied.
2. Israël, als de bestuurlijke macht in afwachting van een door onderhandelingen bereikt definitief lot van het grondgebied, koos er desondanks voor om de humanitaire bepalingen van de Conventie van Genève en andere normen van het internationaal humanitair recht te implementeren, om de fundamentele dagelijkse rechten van de lokale bevolking te waarborgen evenals de eigen rechten van Israël om zijn troepen te beschermen en om die delen van het land te benutten die niet vielen onder plaatselijk prive-eigendom.
3. *Artikel 49 van de Vierde Conventie van Genève*, die een massale overdracht van de bevolking verbodt zoals die werd uitgevoerd door Duitsland tijdens de Tweede Wereldoorlog, was noch relevant noch werd ooit bedoeld om van toepassing te zijn op de Israëliërs die ervoor kozen om te wonen in Judea en Samaria.

4. Dienovereenkomstig, hebben de eisen van de Verenigde Naties, van de Europese hoofdsteden, organisaties en individuen met name dat de Israëlische nederzettingen in strijd zijn met het internationaal recht, aldus geen enkele wettelijke basis.
5. Ook de vaak gebruikte term 'bezette Palestijnse gebieden' is volkomen onjuist en onwaar. De gebieden zijn niet bezet noch Palestijns. Geen enkel rechtsinstrument heeft ooit bepaald dat de Palestijnen soevereiniteit bezitten of dat de gebieden tot hen behoren.
6. De gebieden van Judea en Samaria blijven het voorwerp van dispuut tussen Israël en de Palestijnen, en is enkel afhankelijk van de uitkomst van de definitieve status onderhandelingen tussen hen.
7. De rechtmatigheid van de aanwezigheid van de gemeenschappen van Israël in het gebied komt voort uit de historische, inheemse en wettelijke rechten van het Joodse volk om zich te vestigen in het gebied, verleend op grond van geldige en bindende internationale rechtsinstrumenten die erkend en aanvaard werden door de internationale gemeenschap. Deze rechten kunnen niet worden ontkend of in vraag worden gesteld.
8. Het Palestijnse leiderschap, volgens het nog steeds geldende Interim Akkoord (Oslo 2) uit 1995, zijn overeengekomen en hebben aanvaard Israëls voortdurende aanwezigheid in Judea en Samaria in afwachting van de uitkomst van de definitieve status onderhandelingen, zonder enige beperking aan beide kanten met betrekking tot planning, afbakenen of de bouw van huizen en gemeenschappen. Vandaar, dat de bewering dat Israël's aanwezigheid in het gebied illegaal zou zijn, helemaal geen basis heeft.
9. De Palestijnse leiders verbonden er zich in de Oslo Akkoorden (Oslo I en Oslo II) ertoe om alle openstaande kwesties, zoals grenzen, nederzettingen, veiligheid, Jeruzalem en vluchtelingen, te beslechten enkel via onderhandelingen en niet door eenzijdige maatregelen. De Palestijnse oproep tot een bevriezing van de [bouw in] nederzettingen als voorwaarde voor de terugkeer naar onderhandelingen is een schending van de afspraken.
10. Elke poging, via de Verenigde Naties of anderszins, om de status van het gebied eenzijdig te wijzigen, zou de Palestijnse toezeggingen schenden die werden vastgelegd in de Oslo Akkoorden en doen afbreuk aan de integriteit en de blijvende geldigheid van de verschillende overeenkomsten met Israël, waardoor een situatie wordt gecreëerd tot een mogelijke wederkerige eenzijdige actie door Israël."

Tot zover het artikel van Alan Baker. Op de site van [Vlaamse vrienden van Israël](#) staat ook nog een (vrij lang) artikel met de titel "Drieduizend jaar doorlopende aanwezigheid van Joden in het Land van Israël". Klik daarvoor [hier](#).

Bron: www.brabosh.com

3.7.7 De houding t.a.v. de 'palestijnen'

Onze houding moet niet zijn gebaseerd op leugen en bedrog

Wij worden opgeroepen de leugen af te leggen en recht en gerechtigheid te doen:

- Niet de leugen hanteren dat de 'palestijnen' al eeuwenlang in het land hebben gewoond, terwijl de 'palestijnen' pas later dan de Joden naar het land toekwamen.
- Niet de waarheid totaal verdraaien en de Joodse geschiedenis in het land proberen weg te werken, terwijl N.B. enkele decennia geleden dit nog een algemeen bekend feit was ook onder Arabische moslims.

- Geen “Twee staten oplossing” om land in bezit te krijgen dat men nooit heeft bezeten, dat hun volkenrechtelijk niet toekomt.
- Niet kunstmatig het zogenaamde ‘palestijnse’ vluchtelingenprobleem in stand houden tegenover alle andere grote vluchtelingenstromen in deze wereld. Als men zogenaamd recht wil doen aan het ‘palestijnse’ vluchtelingenprobleem, doe dan ook recht aan de Joden die uit de Arabische landen moesten vluchten.
- Niet de wereld de zogenaamde armoede tonen terwijl de werkelijkheid totaal anders is. Wanneer al het geld dat de ‘palestijnen’ van de westerse wereld hebben gekregen zou zijn aangewend voor de bevolking in plaats van te verdwijnen in de zakken van hun corrupte leiders, zou elke ‘palestijn’ geweldig welvarend zijn in een zeer rijk land.
- Niet met twee tongen spreken: de Engelse tong van ‘vrede’, en tegelijkertijd de Arabische tong van vernietiging van de staat Israël. Geen voortdurend belagen van Israëlische soldaten, om Israël zwart te kunnen maken. Geen terroristische aanslagen tegen Israël. Geen schoolboeken waarin Israël niet op de kaart voor komt. Geen straten en pleinen vernoemen naar moordenaars van Joden. En zo voort.

Onze houding moet gebaseerd zijn op recht en gerechtigheid

Recht en gerechtigheid:

- Judea en Samaria behoren volkenrechtelijk toe aan de staat Israël.
- De Joden die in het begin van de twintigste eeuw in Judea en Samaria zijn gaan wonen, hebben niet minder rechten dan de Arabieren die daar pas later zijn gaan wonen (de zogenaamde ‘palestijnen’ van nu).
- De oorzaak van het zogenaamde ‘palestijnse’ vluchtelingenprobleem ligt niet bij Israël, maar bij de Arabische landen, die het nog steeds kunstmatig in stand houden. Terwijl Israël meermalen een humanitaire oplossing heeft voorgesteld, proberen de Arabieren de mensen in armoede te houden met illusies.

“Het ene ogenblik doe Ik de uitspraak over een volk en over een koninkrijk dat Ik het weg zal rukken, af zal breken en zal doen ondergaan. Bekeert zich dat volk waarover Ik die uitspraak heb gedaan echter van zijn kwaad, dan zal Ik berouw hebben over het kwade dat Ik het dacht aan te doen. Het andere ogenblik doe Ik de uitspraak over een volk en over een koninkrijk dat Ik het zal bouwen en planten. Doet het echter wat kwaad is in Mijn ogen door niet te luisteren naar Mijn stem, dan zal Ik berouw hebben over het goede waarmee Ik zei het goed te doen.” (Jer. 18:7-10).

“Ook zullen, zich buigend, naar u toe komen de kinderen van hen die u onderdrukt hebben, en allen die u verworpen hebben, zullen zich neerbuigen aan uw voetzolen, en zij zullen u noemen: Stad van de HEERE, het Sion van de Heilige van Israël.” (Jes. 60:14)

Vrede

Er komt vrede wanneer:

- De ‘palestijnen’ het recht erkennen van Israël op het hele land volgens internationaal volkenrecht.
- De ‘palestijnen’ de staat Israël erkennen als Joodse Staat.
- De ‘palestijnen’ erkennen dat de Joden rechtmatig wonen in Judea en Samaria volgens internationaal volkenrecht.
- De ‘palestijnen’ erkennen dat de zogenaamde ‘palestijnse’ vluchtelingen geen recht hebben om te wonen in het land Israël volgens de gebruikelijke internationale wetten en rechtspraak.
- De ‘palestijnen’ de God van Israël erkennen en dienen als God.
- De ‘palestijnen’ niet langer vechten tegen de Joden en tegen Israël (tegen de God van Israël).
- De ‘palestijnen’ het offer van Yeshua HaMashiach aannemen, en door Hem verzoend worden met de God van Israël. Dan leven Jood en Arabier door Hem vanzelf tezamen in vrede in Gods land. Want God heeft ook de Arabieren lief, en biedt hen in Yeshua Zijn genade en liefde aan, wanneer zij Gods volk Israël zegenen (Gen. 12:1-3).

Dan worden zij geënt in de olijfboom, en zullen bloeien. Maar zo niet, dan moeten wij vrezen dat zij als droge, verdorde takken worden verbrand in Gods toorn.

Gods doel

"Want niet van harte verdrukt Hij en bedroeft Hij mensenkinderen." (Klaagl. 3:33)

God wil alle zonden, moordpartijen, gruwelijke daden enz. niet! God wil het goede voor de mens! Gods doel is om uiteindelijk de wereld te herstellen tot de zeer goede schepping zonder zonde zoals God die had bedoeld. Maar God haat ook de ongerechtigheid, en doet het kwaad dat de 'palestijnen' Israël aandoen, op hun eigen hoofd terugkeren. Dat geldt overigens voor alle volken. Met als uiteindelijke doel dat de macht van Satan en van de oude maangod wordt verbroken, en Yeshua, de Koning der Koningen, regeert over de hele aarde, en alle volken in vrede leven. God zal Zijn grootheid tonen, Zich heiligen en voor de ogen van vele heidenvolken bekend worden. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben. (Ez. 38:23)

"Dit wordt beschreven voor de volgende (laatste?) generatie. Het volk dat geschapen wordt, zal de HEERE loven. Want Hij heeft uit Zijn heilige hoogte neergezien, de HEERE heeft uit de hemel op het land neergekeken, om het gekerm van de gevangenen te horen, om los te maken de kinderen des doods, zodat men van de Naam van de HEERE zal vertellen te Sion en Zijn lof in Jeruzalem, wanneer de volken tezamen bijeen zullen komen, en de koninkrijken, om de HEERE te dienen." (Ps. 102:19-23)

3.7.8 En verder....

Zie ook:

https://www.dirkvangenderen.nl/2018/02/22/leugens-van-de-palestijnen/?utm_source=mailpress&utm_medium=email_link&utm_content=dvg_html_30896&utm_campaign=2018-02-24T12:03:37+00:00
<http://www.franklinterhorst.nl/De%20Joodse%20rechten%20op%20Eretz%20Israel.htm>
<http://www.israelnationalnews.com/Articles/Article.aspx/21943>
<https://israelcnn.com/video/politics/201409538>
<http://en.mida.org.il/2017/11/09/arab-historian-admits-no-palestinian-people/>
<https://www.ec4i.org/eci-legal-counsel-andrew-tucker-in-jerusalem-time-to-expose-how-international-law-is-being-misused-to-delegitimize-the-state-of-israel/>

Wij hoeven geen voorwaarden te stellen aan Israël. Maar de andere partij heeft het streven om Israël te vernietigen. Daarom zijn er veiligheidsmaatregelen nodig.

Het zal een zegen zijn, als eindelijk de zogenoemde twee staten oplossing van de baan is. God heeft die altijd verhinderd, ondanks 5 pogingen tot een akkoord tussen Israël en de 'palestijnen' om de 'palestijnen' een staat te geven. Maar God wil dat Israël het hele land beërft (staat in Zijn Woord), maar de Arabieren die in het land Israël wonen en de God van Israël willen dienen, hebben ook een plaats in Gods land. Ook de rechten van de bewoners die in het land leefden, moeten worden geëerbiedigd:

Ez. 47:22, 23: "En het zal gebeuren dat u het als erfelijk bezit zult doen toevallen aan u en aan de vreemdelingen die in uw midden verblijven, die in uw midden kinderen verwekt hebben. Zij zullen voor u zijn als een ingezetene onder de Israëlieten. Hun zal het met u in erfelijk bezit toevallen, te midden van de stammen van Israël. Het zal gebeuren dat in de stam waarbij de vreemdeling verblijft, u daar zijn erfelijk bezit moet geven, spreekt de Heere HEERE."

Israël voert dit uit, de Arabische gemeenschappen in het land en de Arabische Israëliërs in het land Israël doen helemaal volwaardig mee in de Israëliëse samenleving. Ez. 47:22,23 vertaald naar onze tijd is de Balfour verklaring (<https://nl.wikipedia.org/wiki/Balfour-verklaring>), die via de San Remo conferentie (1920) en de Volkerenbond (1922) deel uit is gaan maken van het internationaal volkerenrecht:

Foreign Office

November 2nd, 1917

Dear Lord Rothschild,

I have much pleasure in conveying to you, on behalf of His Majesty's Government, the following declaration of sympathy with Jewish Zionist aspirations which has been submitted to, and approved by, the Cabinet.

"His Majesty's Government view with favour the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, and will use their best endeavours to facilitate the achievement of this object, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine, or the rights and political status enjoyed by Jews in any other country."

I should be grateful if you would bring this declaration to the knowledge of the Zionist Federation.

Yours sincerely,

Arthur James Balfour

Nederlandse vertaling van de verklaring:

"Zijne Majesteits Regering staat welwillend tegenover de vestiging in Palestina van een nationaal tehuis voor het Joodse volk, en zal haar beste krachten aanwenden de verwezenlijking van dit doel te bevorderen, waarbij het duidelijk moet zijn dat niets zal worden ondernomen dat de burgerlijke en godsdienstige rechten van niet-Joodse gemeenschappen in Palestina zou kunnen aantasten, of de rechten en de politieke status die Joden genieten in enig ander land."

Ez. 47:22,23 hedendaags geformuleerd!

3.8 De Joden en Israël

In 722 voor Christus wordt Sargon II koning van Assyrië. Hij regeert tot 705 v.Chr. De hoofdstad Samaria van het koninkrijk Israël wordt verwoest en een groot deel van de Israëlieten uit het Noordrijk worden in ballingschap gevoerd. De verovering van Samaria en de wegvoering van een groot deel van zijn inwoners noemt de Assyrische koning Sargon II zijn eerste oorlogsdad. 2Kon 17:6: "In het negende jaar van Hosea, nam de koning van Assyrië Samaria in, en voerde Israël weg in Assyrië, en deed ze wonen in Halah, en in Habor, aan de rivier Gozan, en in de steden der Meden." (http://www.christipedia.nl/Artikelen/A/Assyrische_rijk).

Enkele tientallen jaren daarna ging ook het twee stammenrijk Juda in ballingschap. De Babylonische ballingschap verwijst naar de ballingschap van de joden nadat zij werden meegevoerd, volgend op de verwoesting van de tempel van Jeruzalem in 587 v.Chr. door de Babyloniërs onder Nebukadnezar II. (https://nl.wikipedia.org/wiki/Babylonische_ballingschap).

Sinds deze Babylonische ballingschap worden alle Israëlieten, of ze nu van het twee stammenrijk of het tien stammenrijk zijn, Joden genoemd. De Joden uit het twee stammenrijk werden vermengd met de Israëlieten uit het tien stammenrijk, voor de volkeren waaronder ze verkeerden waren het allemaal Joden. De term Jood is dus eigenlijk een aanduiding die komt uit de diaspora, nu heel het volk Israël, alle twaalf stammen, terugkeren naar hun land, kunnen we ze beter weer Israëlieten noemen.

Het is zoals in Ez. 37:15-28, de twee houten zijn één geworden (vers 17), ze zijn / worden één volk op de bergen van Israël (vers 22).

Zie verder ook: <http://www.joodsleven.nl/Encyclopedie/Jood/WielsJood.htm>

Zie ook <http://www.beit-nitzachon.nl/wp-content/uploads/2016/01/De-ontmaskering-van-de-Juda-en-Efraim-beweging-1.pdf>

3.9 Israël het priestervolk

Israël is het priestervolk (Ex. 19:5,6). In Jesaja 60, een hoofdstuk dat de toekomstige heerlijkheid van het eens verwoeste (vers 15) Jeruzalem beschrijft, zien we hoe zelfs schapen van de geboorteplaats van Mohammed geofferd zullen worden in de toekomstige tempel (vers 7). Wanneer ze de steden die van geslacht tot geslacht verwoest waren, weer opgebouwd hebben, worden ze priesters van de HEERE genoemd (Jes. 61:4-6). In Zach. 14:21 wordt vermeld dat, na de wederkomst van de Heere Jezus, zelfs een willekeurige pot van Jeruzalem mag worden gebruikt om te offeren in Zijn tempel.

De apostel Petrus schrijft zijn brief aan de vreemdelingen in de diaspora (1 Petr. 1:1): dat zijn de Joden (Israëlieten) die na de Babylonische wegvoering in diaspora zijn, toentertijd leefde ongeveer een derde weer in het land, en ongeveer twee derde was in de diaspora. In 1 Petr. 2:9 wijst Petrus hen terug naar hun roeping (Ex. 19:5,6). In 1 Petr. 2:10 verwijst Petrus naar de profetie van Hosea (Hos. 1, 2), werden ze door de heidenen bestempeld als niet meer het volk van God (Hos. 1:10), in de Messias, de Heere Jezus, vinden ze genade, en mogen ze hun roeping weer oppakken om Gods volk zijn. In 1 Petr. 2:12 onderscheidt Petrus deze Joden van de heidenen.

Men zou de Bijbelse orde in de volgende concentrische cirkels kunnen weergeven:

- De Heere Jezus is de Hogepriester,
- De stam van Levi zijn de priesters om de Heere Jezus heen
- Het hele volk Israël is het priestervolk dat geroepen is om de hele aarde te zegenen. Zo staat de Heere Jezus in het middelpunt, en Hij gebruikt Zijn volk om Zich heen, die staan ook in het middelpunt van de hele aarde (In Openb. 21:23,24 lezen we hoe de volken wandelen in het Licht van Jeruzalem, terwijl Jeruzalem wordt verlicht door het Lam).
- Om Israël heen staan de gelovigen uit de volken.
- Om de gelovigen heen bevinden zich de volken.
- De volgende cirkel zijn de dieren.
- De laatste cirkel wordt gevormd door de hele (niet-levende) wereld.

Israël is het volk dat nabij Hem is (Psalm 148:14). God heeft niet één volk, God heeft wel 71 volken: Zijn volk Israël, en de 70 volken die over de aarde zijn verspreid, voordat God Zijn volk Israël tot aanzijn riep (Gen. 10).

Israël is het priestervolk, dat deel heeft in het lijden van de Messias ten behoeve van de gelovigen: Kol. 1:24. Zie verder Bart Repko: <https://youtu.be/IdAEykXcfa>

Andere concentrische cirkels zijn (zoals het zal worden):

- God
- Yeshua
- het Huis van God
- de berg van God
- de stad van God
- het land van God
- het volk Israël
- de 70 volken
- de dieren
- de materie

Een andere indeling is:

- De ark
- Het Heilige der Heiligen
- De Tempel
- De tempelberg
- Jeruzalem
- Het land Israël
- Heel de aarde

3.10 Ingelijfd in Israël en kinderen van Abraham

Ook psalm 87 wordt nog wel vaak gebruikt om te staven dat de heidenen nu ook Israël zijn. Maar staat dat in die Psalm?? Dat zou toch wel heel merkwaardig zijn voor een Joods boek, maar laten we eens kijken:

1. Een psalm, een lied van de zonen van Korach. Zijn fundament rust op de heilige bergen.
Israël is Gods land, Hij heeft Jeruzalem uitgekozen om daar Zijn Naam te vestigen tot in eeuwigheid (b.v. Deut. 12:11).
2. De HEERE heeft de poorten van Sion lief boven alle woningen van Jakob.
God heeft Jeruzalem uitgekozen, niet een andere plaats in het land Israël.
3. Zeer heerlijke dingen worden over u gesproken, stad van God! Sela
Jeruzalem is de stad van de Grote Koning.
4. Ik noem Rahab en Babel onder wie Mij kennen; zie, de Filistijn en de Tyriër, met de Cusjiet: die zijn daar geboren.
De machtige rijken der aarde houden rekening met Jeruzalem.
De Filistijn, de Tyriër en de Cusjiet vertegenwoordigen machtige rijken, ze beroemen zich op hun afkomst, en waar ze geboren zijn.
5. Van Sion wordt gezegd: Man voor man is erin geboren. De Allerhoogste Zelf doet haar standhouden.
De Joden hoeven niet onder te doen voor de machtigen van de rijken dezer wereld, want de Allerhoogste God is hun God, ze kunnen er trots op zijn in Sion te zijn geboren, in het land dat God Zelf aan hen heeft gegeven. God Zelf houdt Israël in stand.
6. De HEERE telt hen erbij, wanneer Hij de volken opschrijft, en zegt: Deze is daar geboren. Sela
Ook al waren de volken er al toen het volk Israël ontstond. Zie Gen. 10 voor het ontstaan der volken, voordat Abram werd geroepen, in denk aan 1947 toen de volken besloten dat de staat Israël er (weer) moest komen.
7. De zangers evenals zij die in reien dansen, zingen: Al mijn bronnen zijn in u!
Laten we de heerlijkheid bezingen van Jeruzalem de stad van de Grote Koning, daar stort Hij Zijn Geest uit (Zach. 12:10).

Ook in Rom. 11:24 staat dat wij geënt zijn op de olijfboom Israël. Dat is iets heel anders dan ingelijfd. Als je ingelijfd wordt in een volk, verlies je je eigenheid, en ga je helemaal deel uit maken van het andere volk. Maar we worden als gelovigen niet ingelijfd (we hoeven geen proseliet te worden), maar wij worden geënt, d.w.z. wij houden ons eigen identiteit als volk waar we deel van uit maken, elk volk draagt zijn eigen vruchten, maar de sappen (de zegen) komt uit de olijfboom Israël waarin we worden geënt. En zonder de olijfboom Israël waarin we worden geënt, geen vruchten en geen leven.

Ook Ef. 2 zegt niet dat wij ingelijfd zijn in Israël, het zegt dat wij samen met Israël nu bij God mogen horen, en delen in Zijn zegen.

Door het geloof in Yeshua worden we geen Israëliet. Er staat in de Bijbel wel dat we door het geloof ook kinderen van Abraham mogen zijn, maar er staat nergens in de Bijbel dat we dan Israëlieten worden genoemd.

Dat we kinderen van Abraham worden door het geloof, gaat namelijk terug op Gen. 15:6: Abraham geloofde God, en God rekende het hem tot gerechtigheid. Abraham was toen onbesneden, en Israël was er nog helemaal niet. Pas daarna sloot God Zijn verbond met Abraham, en zo heeft Abraham tweeërlei zaad: de besneden Joden, Paulus roept hen op om de voetstappen van Abraham te drukken, namelijk te geloven en daardoor rechtvaardig te zijn voor God, en de onbesneden heidenen, namelijk de heidenen die net zoals Abraham geloven, en daarmee ook kinderen van Abraham zijn.

Door de voetstappen van Abraham te drukken, namelijk te geloven in Yeshua, worden we dus wel kinderen van (de onbesneden) Abraham, maar worden we geen Israëlieten. Paulus spreekt ons ook werkelijk nergens aan als Israëlieten.

4 Vervangingstheologie

4.1 Kenmerk vervangingstheologie

Vervangingstheologie is een theologie of leer waarin zaken die betrekking hebben op Israël aan de gelovige(n) of gemeente worden toegeschreven, of waarbij de inhoud van Bijbelse zaken een andere inhoud krijgen.

4.2 Voorbeelden vervangingstheologie

- Verbond. In de gereformeerde leer wordt geleerd dat het verbond is gesloten of uitgebreid met de kerk. Daarbij wordt dus aan niet-Joden een verbond toegeschreven, dat niet in de Bijbel wordt geleerd. In de strengste vorm wordt zelfs geleerd dat het genadeverbond is gesloten met de uitverkorenen uit Jood en heiden. Daarbij wordt aan de heidenen een plaats toegekend die hun niet toekomt, de keerzijde hiervan is dat het volk Israël te gering wordt geacht voor een verbond dat exclusief met het volk Israël is gesloten. In de evangelische wereld wordt vaak geleerd dat het oude verbond is gesloten met Israël, en het nieuwe verbond is gesloten met de gemeente (kerk) of gelovigen. Dit is dus net zo erg als in de gereformeerde leer, het verbond wordt ontfout aan het volk Israël (althans, in de leer, in werkelijkheid kan dit gelukkig niet omdat God trouw is aan Zijn volk Israël), en toegeschreven aan de gemeente (kerk) of gelovigen. Ook dit is dus gering achten van het volk Israël.
- Licht der wereld. Wanneer de Heere Jezus zegt "jullie zijn het licht der wereld" (Matth. 5:14), zegt Hij dat tegen Zijn Joodse discipelen, overeenkomstig Jesaja 42:6 en 49:6. De Knecht van de HEERE is de Heere Jezus, maar is ook het hele volk Israël. In Hand. 13:47 betrekken dan ook Paulus en Barnabas deze woorden op zichzelf. En in Jesaja 60:1-3 wordt de stad, Jeruzalem, geschetst, de stad op de berg (Matth. 5:14), waar de volken naar toe zullen gaan (Openb. 21:23,24). Uiteraard moeten wij ook ons lichtje laten schijnen, maar dat betekent niet dat wij moeten toe-eigenen dat wij het licht der wereld. Dan stellen we ons op de plaats van Israël, dan doen we mee aan de vervangingstheologie, en geven wij Israël niet de plaats die God in Zijn Woord aan Israël heeft gegeven.
- Priesters. Israël heeft God gesteld tot het priestervolk van deze aarde (zie paragraaf 0). Toch is het heel algemeen in de evangelische wereld dat wij heidenen priesters zijn vanwege de eerste Petrus brief (terwijl Petrus de apostel was die tot de besnedenen ging, Gal 2:7). Ook is het dogma van het priesterschap aller gelovigen heel algemeen in de kerk, en kent de Rooms Katholieke kerk (en ook kerken) mensen die tot priester zijn gewijd. De Schrift leert dit echter niet.
- "Elk wapen dat tegen jou wordt gesmeed zal machteloos zijn" (Jes. 54:17). Bijvoorbeeld verwerkt in opwekkingslied 760, prachtig om mee te zingen. Maar tegen wie is dit gesproken. Lees de context van heel Jes. 54, 55, etc. Het is gesproken tot hen die ongelukkig, opgejaagd en ongetroost waren, maar waarvan het nageslacht de vreemde volken zal verdrijven en de verlaten steden bevolken. Het gaat niet over ons, dit gaat over Israël.
- "Ik zal je een hoopvolle toekomst geven" (Jer. 29:11). Ook zo'n tekst die werkelijk volledig uit de context wordt gerukt. Eigenlijk is het onbegrijpelijk hoe hier in veel (evangelisch-getinte) gemeenten mee wordt omgegaan.
- De uitverkoren. Israël is het uitverkoren volk (paragraaf 3.3). Zij zijn de uitverkorenen, niet wij.
- De heiligen. Israël is het volk dat door God apart is gezet. Zij zijn de heiligen. (Zie verder de paragraaf in mijn boek hierover).

Ouweneel schrijft op CIP, 01 maart 2018:

- 'De kerk is in de plaats gekomen van Israël' (Israël als volk heeft dus afgedaan; het heeft als volk geen profetische toekomst meer, hoogstens kunnen enkelingen zich bekeren en zich bij de bestaande kerken voegen; de profetieën moeten 'vergeestelijkt' worden, dat wil zeggen van hun letterlijke betekenis worden ontdaan en op de kerk óf op de hemel worden toegepast).

- 'De hemel is in de plaats gekomen van de aarde' (de christelijke verwachting geldt niet meer zozeer – zoals dat in het Nieuwe Testament volop het geval is – de wederkomst van Christus en de vestiging van het Messiaanse rijk hier op aarde, maar is geheel en al komen te liggen op het 'naar de hemel gaan' als men sterft; typische profetieën die voor de aarde gelden, worden op de hemel toegepast).
- In lijn daarmee is het 'gelukzalig afsterven' helemaal in de plaats gekomen van de 'gelukzalige opstanding' (dat was al zo bij de katholieken, en de protestanten hebben dat helemaal overgenomen). Als je als kind van God sterft, ga je naar de hemel, en dan ben je volmaakt gelukkig; eigenlijk is er in deze opvatting nauwelijks nog enige toegevoegde waarde van wederkomst en opstanding te bedenken.
- Helemaal bij de vorige drie hoort nu ook de opvatting dat de zondag in de plaats van de zaterdag is gekomen, oftewel dat de sabbat verschoven is van de zaterdag naar de zondag. Wie deze leer aanhangt, zit nog steeds gevangen in het net van de vervangingstheologie, hoeveel sympathie men tegenwoordig ook voor het volk en de staat Israël moge hebben.

Als Israël als volk van God heeft afgedaan, is het ook gemakkelijk te beweren dat de wet van Mozes heeft afgedaan, inclusief zelfs het oorspronkelijke sabbatsgebod. Omgekeerd: wie vasthoudt dat er een toekomst voor een (bekeerd) Israël is, in het Heilige Land, onder de gezegende regering van de Messias, die zal neerdalen op de Olijfberg en zal tronen op Sion, is de zaak totaal anders. Dan is ook de wet van Mozes nog volop van kracht (het is een eeuwige inzetting, zeggen Ex. en Lev. menigmaal). Die wet zal ook in het Messiaanse rijk voor Israël van kracht zijn. En dan zal Israël de sabbat houden, zoals het ook de laatste 3500 jaar gedaan heeft (Jes. 56:2-6; 66:23; Ez. 44:24; 45:17; 46:1-4,12). Voor de rest: geniet heerlijk van de vrije zondag, samen met Gods volk!

Tot zover het citaat van Ouweneel.

Een voorbeeld van een vreselijk stuk dat helemaal vanuit de vervangingstheologie is geschreven, en heden ten dage te vinden is op internet, is te vinden op <http://www.bijbelseplaatsen.nl/plaatsen/C/Christenzionisme/1158/> hier weergegeven met commentaar van mij cursief toegevoegd:

Christenzionisme

Vele christenen geloven in een herstel van een etnisch, fysiek en geografisch Israël. Daarin sympathiseren zij met de Zionisten en plaatsen zij op grond van oudtestamentische profetieën ten een isgelijktken tussen het Bijbelse en het huidige Israël. *Inderdaad, dit is wat in de Bijbel staat, b.v. Ez. 36.* Dit is echter een politieke ideologie waarin voor de Palestijnen geen plaats is. *Het is geen Bijbelse ideologie, maar God zegt het in Zijn Woord, de 'Palestijnen' zijn geen volk, God heeft Zijn volk het land weer gegeven helemaal in overeenstemming met het internationaal volkenrecht (zie paragraaf 3.7), en hoeveel plaats is er voor de zogenaamde 'palestijnen' in b.v. Joël 3:4,19?* Maar die profetieën moet je m.i. vanuit christologisch perspectief lezen! *Hij bedoelt: er staat niet wat er staat. Ook al spreekt God heel concreet over de terugkeer van Zijn volk Israël naar hun land, de auteur wil dit niet geloven en maakt er ideeën van overeenkomstig zijn eigen gedachten.*

Heel het Oude testament roept om de komst van de Messias, de zoon van God. Zodra je Israël daarvoor schuift of in de plaats zet, doe je tekort aan het unieke heilswerk van Christus. *Ik schuif Israël niet op de plaats van de Zoon van God, maar God geeft Zelf Zijn volk Israël die hoge plaats (Ex. 4:22).* Israël krijgt dan niet alleen in de heilsgeschiedenis een oneigenlijke plaats, maar ook in de heilsorde. *Voor de Israëlieten is de aanneming tot kinderen, de heerlijkheid, de verbonden, de wetgeving, de dienst van God, de beloften, Rom. 9:4.* Als je Israël een prominente plaats geeft, moet je je afvragen of Christus dan nog wel het middelpunt blijft. Hij is de grote Zoon van Israël in wie al Gods beloften aan Israël vervuld zijn of in vervulling zullen gaan. *Prachtige mooie vrome woorden! Maar ze gaan wel dwars tegen de Bijbel in.*

Kijk ook eens naar ons bestand met de naam Tussenmuur. *De tussenmuur is gebroken, Jood en heiden zijn één in de Messias, de Heere Jezus, maar dat betekent niet dat Jood en heiden hetzelfde zijn geworden, of dat Israël niet meer de plaats heeft die God aan hen heeft gegeven, of dat b.v. de landbelofte is opgeheven. Zie paragraaf 4.8 voor een uitleg van die tussenmuur.* Wist u trouwens dat enkele jaren geleden een brok kalksteen van de tussenmuur die de voorhof der heidenen scheidde van de voorhof van de tempel in Jeruzalem is gevonden door archeologen?

Christocentrisch

Overleven doet de kerk niet in verbondenheid met Israël maar uitsluitend via het geloof in de Christus. *Wij worden in het zaad van Abraham, Israël, gezegend, Gen. 22:18. De bron is inderdaad de Heere Jezus, maar het kanaal van Zijn zegen is het volk Israël.* Zijn Gods beloften dan niet onberouwelijk? Sommige beloften moet je geestelijk verstaan. *Je moet dus niet lezen wat er staat, God zegt het één, maar je moet er iets anders van maken.* Veel beloften moet je zien als beloften voor de finale, de uiteindelijke werkelijkheid. Ze worden niet vervuld in Israël, maar in Christus en zijn toekomstig koninkrijk. Israël is slechts een demonstratiemodel van de nieuwe werkelijkheid. *Ija, dat krijg je als je niet moet lezen wat er staat.* In de Bijbel lezen we dat Christus onmetelijk hoger, dieper, wijder en rijker is. *Waar staat in de Bijbel dat Christus onmetelijk hoger, dieper, wijder en rijker is, zodat we de beloften van God aan Zijn volk gedaan niet langer hoeven te geloven?* De Bijbel is niet Israëlcentrisch, maar Christocentrisch. De grote profetische beloften voor Israël worden niet vervuld in de huidige staat Israël, maar in de Zoon van Israël. Er zijn mijns inziens geen aparte beloften voor land en staat Israël. *Kent de auteur de profeten niet? Is hij zo stekeblind?* Paulus schrijft weliswaar dat als de volheid der heidenen zal zijn ingegaan, op die manier geheel Israël zalig zal worden. Daarbij zullen we aan het geestelijke Israël moeten denken. *De Bijbel leert nergens een geestelijk Israël.* De kerk is niet in de plaats van Israël gekomen, maar Christus is de vervulling van Gods beloften. We moeten niet aan land en volk van Israël aparte beloften toeschrijven. *Dat doen wij niet, dat doet God Zelf in Zijn Woord, zie b.v. Amos 9:11-15.* Er is een fysiek en een geestelijk Israël. Gods beloften gelden het geestelijke Israël. Het is niet alles Israël dat Israël genoemd wordt, schrijft Paulus. *Israël verkrijgt de beloften door het geloof. En dat komt vast wel goed (Ez. 36:25-29).*

Wederkomst op de Olijfberg?

Ik denk ook niet dat we bij de terugkeer van Jezus specifiek aan de Olijfberg moeten denken. Er staat weliswaar in Zacharia 14:4 "Zijn voeten zullen staan op de Olijfberg. Maar moet dit beslist betekenen op die ene plek? Ik denk dat we bij de belofte dat Jezus op dezelfde wijze zal wederkomen, moeten denken: met dezelfde heerlijkheid. *Weer niet mogen lezen wat er staat.*

Een wolk

In de begrippentaal van het Oude Testament is een wolk ook geen regenwolk of onweerswolk, maar teken van Gods aanwezigheid. Een wolk ging Israël voor in de woestijn en een wolk, de wolk van Gods heerlijkheid vervulde de tempel bij de inwijding. Een wolk is in de bijbel niet alleen teken van onthulling, maar ook van verhulling, van verberging. Een wolk nam Hem weg bij zijn hemelvaart. *De Heere Jezus stapte inderdaad in De Wolk. Hij zal bij de wederkomst ook weer uit De Wolk stappen, om Koning te zijn over Zijn volk Israël en over de hele aarde, vanuit Jeruzalem.* We leven nog steeds onder de wolk. Zintuiglijk is de Heer nog onzichtbaar. En wat betekent de uitdrukking: zittend ter rechterhand Gods? Ook dat is begrip taal. Zie op deze site bij 'rechterhand Gods'; Er zijn zelfs concrete plannen voor het herstel van de tempel.

Olijfberg

Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg (Zach 14:4)

Welke dag wordt in deze tekst bedoeld? Die dag wordt in de Bijbel ook wel genoemd de jongste dag of de Dag des HEEREN. *De jongste dag is geen Bijbelse term.* Meestal gebruiken we het woord 'wederkomst'. In het Grieks komen we dit woord niet tegen, Het woord 'parousia' betekent zoveel als triomfantelijke verschijning. De stichting Shoresh die zich bezighoudt met de joodse wortels van het christendom gelooft dat Jeshua Ha Massiach letterlijk op de wolken des hemels op de Olijfberg zal terugkomen en dat daarom alle ogen op de Olijfberg moeten zijn gericht. Israël moet volgens hen het centrum van de theologie vormen.

Wie is de Knecht van de HEERE in Jes. 44:1? Zowel de Heere Jezus is Gods Knecht, als ook het hele volk Israël, dat door de Heere Jezus tot hun bestemming komt. Het hele volk Israël is door God geplaatst in het midden van de volken (Jes. 60:3). Het is hoogmoedig te stellen dat niet Israël maar Jezus in het centrum van de theologie moet staan. Net zo hoogmoedig om te zeggen dat een tak de wortel draagt.

Jodendom wortels?

Het Jodendom vormt volgens vele christenzionisten de wortels, Jezus is slechts een tak. *De Heere Jezus is zowel de Wortel als het geslacht van David, Openb. 22:16.* Volgens de christenzionisten is de kerk helemaal ten onrechte in de plaats van Israël gekomen. De sabbat is vervangen door de zondag, de besnijdenis door de doop. De Bijbelse feesten van God door kerkelijke feesten. *Dit is toch ook zo? Ken de geschiedenis!*

God niet los verkrijgbaar?

Maar volgens genoemde stichting is God niet los verkrijgbaar, los van land en volk van Israël. Is dit niet een vorm van Judaïsme waartegen Paulus heel zijn leven geprotesteerd heeft? *Nee, Paulus heeft nergens hier tegen geprotesteerd.* Neemt Israël zo niet de plaats van Jezus in? *Nee, we leven uit het geloof in en in verbondenheid met de Messias van Israël, en daar vandaan zegenen we Zijn volk, het volk van God.* Moet soms ook de tempel weer herbouwd worden en opnieuw offers gebracht alsof Jezus zelf het grote offer niet gebracht heeft? *De auteur schept tegenstellingen die geen tegenstellingen zijn. De priesters die na het offer van Jezus tot geloof kwamen, hielden niet op te offeren (Hand. 6:7). En eens zal zelfs een willekeurige schaal in heel Jeruzalem geschikt zijn om te offeren in de herbouwde tempel van de God van Israël (Zach. 14:21).* Hoe moeten we denken over het volk Israël? Ik ben van mening dat niet de kerk in de plaats van Israël is gekomen, maar dat Christus de diepste functie en betekenis van Israël heeft vervuld. *En de auteur gelooft klaarblijkelijk hiermee ook dat de profeten ontbonden zijn, terwijl de Heere Jezus Zelf zegt dat Hij gekomen is om de wet en de profeten te vervullen, en zeker niet af te schaffen, Matth. 5:17.*

Hoeveel oprecht zoekende gelovigen worden door het bovenstaande vroom klinkende stukje op internet misleid?

Ook een voorbeeld van een vervangingstheoloog is ook Dr. S. Paas. Onder zijn redactie is een boek verschenen: "Het Israëlsme en de plaats van Christus", Aan de totstandkoming van dit boek werkten zowel Nederlandse als buitenlandse theologen mee. Ook verscheen er een Engelse uitgave van dit boek. Reden genoeg om dit boek hier te noemen. Het boek biedt een breed scala van onderwerpen, zowel meer exegetisch van aard als meer gericht op de verhouding van Israël en de kerk.

Ik citeer enkele zinnen uit het Reformatorisch Dagblad van 24 april 2018:

"Het antwoord op de vraag of Israël nog steeds Gods unieke volk is, is voor Paas een ondubbelzinnig nee. Christus is de vervulling van Gods beloften. Het heil richt zich nu op de volken. Daarbij heeft Israël zijn unieke plaats verloren. Er is voor Israël geen plaats meer in Gods heilshandelen weggelegd.

Dr. Paas wil niet spreken van vervanging en vervangingstheologie, maar van vervulling in Christus en van verbreding van het heil van God, dat nu voortaan naar de hele wereld gaat, Israël inbegrepen. Een belangrijke zin in dit geheel is: 'Het oudtestamentische Israël – land, volk en godsdienst – heeft heilshistorisch geen doel in zichzelf. Het is functioneel, Gods middel ten dienste van het heil voor alle volken.'

"Uitvoerig wordt er stilgestaan bij de zogeheten landbelofte. Meerdere schrijvers maken duidelijk dat ook die belofte in Christus wordt vervuld in de toekomstige nieuwe aarde. Daarom is er volgens hen geen belofte meer voor het huidige Israël. Zij menen daarom dat de staat Israël niets te maken heeft met de vervulling van oudtestamentische beloften."

"Volgens de Amerikaanse theoloog Palmer Robertson slaat 'heel Israël' in vers 26 niet op de massa of meerderheid van de Joden, die in leven zijn als de verharding van een deel van Israël wordt opgeheven, maar op alle uitverkorenen van God, hetzij van Joodse, hetzij van heidense afkomst."

Kortom, pure vervangingstheologie in 2018 van zowel Nederlandse als buitenlandse theologie, die het Woord van God geweld aandoen. Vreselijk dat er nog zoveel mensen zijn die dit slikken. Christus is niet het zwarte gat waar alles in verdwijnt, maar Hij is de Verlosser, Die Israël tot Zijn doel brengt. En daar mogen wij, heidenen, in delen.

4.3 Gereformeerde leer

De gereformeerde verbondstheologie is een vervangingstheologie, waarbij gesleuteld is aan het verbond tussen God en Zijn volk Israël. Er zijn daarvan verschillende varianten, er is een variant waarbij alleen de mensen uit Jood en heiden die in de Heere Jezus geloven, tot het verbond behoren. Dit kan ook gepaard gaan met de calvinistische uitverkiezingsleer, waarbij die mensen door God voor de schepping zijn uitverkoren, terwijl God dan tijdens hun leven er voor zorgt dat ze in Hem geloven. Maar er is ook b.v. een variant waarbij het verbond weliswaar gesloten blijft tussen God en Zijn volk Israël, maar waarbij dit verbond is uitgebreid met de gelovigen uit de volken. Ook daarbij is Gods verbond met Zijn volk Israël verandert, en wordt tekort gedaan aan de aparte plaats die God aan Zijn volk Israël heeft toegekend via Zijn verbond met Zijn volk Israël.

Een kerntekst in de gereformeerde leer is: "En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal." (Hand. 2:38,39).

Op grond van deze tekst worden kinderen gedoopt (besprenkeld). Ds. C den Boer schrijft: "Dat is vanouds in de kerk ook het fundament geacht te zijn voor de kinderdoop.". En wat verderop schrijft hij, op website

<http://www.refoweb.nl/vragenrubriek/15622/door-van-volwassenen/>, waarbij ik weer mijn commentaar cursief heb toegevoegd:

De volgorde geloof - doop. Bij volwassenen is dat een gulden regel. Ook vandaag nog (zie ons volwassendoopformulier). Maar sluit dat kinderen uit van de doop? Door de gehele Bijbel heen loopt de lijn van Gods verbondshandelen. *Inderdaad, Gods verbondshandelen met Zijn volk Israël. "Want u komt de belofte toe en uw kinderen" (Hand. 2:39). M.a.w.: aan de Joden tegen wie Petrus sprak kwam de belofte toe, en ook aan hun kinderen, en ook aan hen die daar verre zijn, namelijk die in de diaspora zijn, en nog niet teruggebracht zijn in hun land.*

God werkt niet personalistisch, maar verbondsmatig. *God werkt verbondsmatig met Zijn volk Israël, en vraagt ook van ieder mens een persoonlijke relatie met Hem.* Daarom kende het oude verbond het teken van de besnijdenis. *Niet kende, maar kent.* God claimt mij én de mijnen in één adem. *Hier zien we de afgrijselijke vervangingstheologie, van het volk Israël is de dominee opeens op mij en de mijnen overgestapt.*

De God van het OT is echter geen ander dan die van het NT. *Inderdaad, ook in het NT is God de Verbondsgod van Zijn volk Israël.* En het wezen van de besnijdenis is gelijk aan dat van de doop. *Onzin, de dominee miskent de aparte plaats die God aan Zijn volk Israël heeft gegeven door het verbond / besnijdenis, de besnijdenis betekent verbond tussen God en Zijn volk, terwijl de doop sterven en opstaan met de Messias, de Heere Jezus betekent.*

De grond van de doop is Gods belofte en ten diepste niet een geloofsbeslissing. *Het is geen geloofsbeslissing om tot Gods volk Israël te behoren, alle kinderen van Israël moeten worden besneden omdat God een verbond met hen heeft gesloten. De doop is een geloofsbeslissing wanneer je gelooft in de Heere Jezus.*

Als je de aparte plaats van Israël miskent, ben je blijkbaar stekeblind, ook al ben je dominee.... Het stukje illustreert helaas heel goed de dwaling van de vervangingstheologie.

Tegenwoordig spreekt men van vervullingstheologie. Christus heeft dan zelfs de landbelofte vervuld. Zie het artikel hier over op <https://christenvoorisrael.nl/2014/03/de-ongerijmdheid-van-vervullingstheologie/>. Het begin van dit artikel van Malcolm Hedding luidt:

“In de afgelopen paar jaar is er een nieuwe vorm van vervangingstheologie verschenen op het christelijke erf: vervullingstheologie. Net zoals bij vervangingstheologie komt het hierop neer dat met klem beweerd wordt dat, sinds de tijd van Jezus, de Joden niet langer meer een door God gegeven nationale bestemming in het land hebben.

Bij deze opvatting is het niet de kerk die Israël vervangt en alle beloften in de Schrift overneemt, maar is het in feite Jezus. Hij vervult in Zijn leven en verlossend werk alle beloften die God ooit gemaakt heeft aan het adres van het Joodse volk. Zelfs de belofte dat het land Kanaän – het aan de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob toegemeten erfdeel – aan hen gegeven zal worden. (Psalm 105:8 -11)

Jezus is het ‘beloofde land’! Dit staat de voorstanders van deze theorie toe zich te distantiëren van de ontzagwekkende kwade en antisemitische gevolgen (zoals in de christelijke pogroms uit de geschiedenis) van de vervangingstheologie. Echter, zij komen precies op hetzelfde uit in wat ze geloven.

God en de restauratie van Israël in onze tijd

Veel van het bovenstaande wordt uit de Schrift ‘bewezen’, maar op een niet gerechtvaardigde manier. Voor deze mensen komt het altijd neer op hetzelfde, en dat is een manier vinden om de Joden ‘uit te stoten’ van elk goddelijk actief optreden in het huidige herstel van Israël en/of dat herstel te ontdoen van elke Bijbelse betekenis.

Als eenmaal deze positie is aanvaard, dan kan Israël gezien worden als elke andere natie, die verward is in een intern conflict. Dit betekent gewoonlijk dat welk volk dan ook het heilige land kan claimen. En dat wordt ook gedaan: Israël is een bezettende dwingeland die andere mensen van hun land berooft en weigert hun de oude Bijbelse stad Jeruzalem als hun hoofdstad te geven. De Joden ‘bezetten’ zelfs de stad, hoewel ze een drieduizend jaar oude ononderbroken relatie ermee hebben, en ook dit jaar met Pesach weer zullen zeggen: “Volgend jaar in Jeruzalem.”

Vandaag zijn er veel christenen die deze stelling onderschrijven. Zelfs verschillende evangelische christenen zijn begonnen hun traditionele Bijbelse Israëlvisie in te ruilen voor vervullingstheologie. Ook het feit dat een aantal leidende christelijke academici en predikanten achter deze visie zijn gaan staan, geeft extra impuls om deze opvatting te verspreiden en te accepteren. Niettegenstaande blijft het een gebrekkelijk theologisch standpunt.”

Tot zover Malcolm Hedding.

De vervullingstheologie is de oude ketterij van de vervangingstheologie in een nieuw, modern jasje, dat heel veel christenen aanspreekt. Een exponent van deze dwaling is Tom Wright, een predikant die wereldwijd ontzettend veel invloed heeft, zijn boeken gaan er bij de christenen, zowel gereformeerd als evangelisch, in als zoete koek. Zie het artikel van Jeroen Bol over N.T. Wright op <https://julesisaacstichting.org/huidig-israel-in-de-theologie-van-n-t-wright/>.

Ter illustratie hoe evangelische / pinkstermensen zich laten misleiden, op 1 mei werd op facebook een bericht geplaatst van New Wine Nederland. Het bericht luidde: “Ben je student theologie, predikant, kerkelijk werker of actief binnen New Wine, en zou je je best eens flink willen verdiepen in de theologie van New Wine? In de periode september - december (2018) bieden New Wine en Vineyard twee onderwijsmodules op hbo-bachelorniveau aan over de Theologie van het Koninkrijk, i.s.m. de Christelijke Hogeschool Ede (CHE). Je gaat theologisch de diepte in, maar óók praktisch aan de slag.”

In de verdere informatie werden zaken genoemd als "charismatische vernieuwing in de Anglicaanse Kerk", "koninkrijkstheologie", "inaugurated, enacted Kingdom theology", "ministrygebed, profetie en gebed voor genezing", "Doing Healing (Kingdom ministry)", "Advancing the Kingdom together (Alternative views)". Bijbels gezien is het onbegrijpelijk dat, wanneer het gaat over het Koninkrijk van God, nergens in de informatie ook maar één keer Israël werd genoemd. Dat merkte ik op, en kreeg toen de volgende reactie van New Wine Nederland:

"New Wine Nederland Beste mensen, het gaat in de theologie van het Koninkrijk zoals New Wine en Vineyard die onderwijzen juist volop over Israël, de messiaanse beloften en de kring rond de Joodse Messias, léés Derek Morpew, léés Bill Jackson, léés N.T. Wright (die als nieuwtestamenticus van de Third Quest als geen ander aandacht vraagt voor de Joodse context). Het is mogelijk een andere Israëlvisie dan die je wilt horen, maar het gaat volop over de Joodse Messias en verwijten van vervangingstheologie, antisemitisme of streeptheologie lijken me ronduit misplaatst. Voordat je grote woorden gebruikt, is het misschien goed om eerst wat meer te lezen. Misschien is een module Kingdom Theology een aanrader?"

Dit is echter een grote misleiding! Mijn reactie hier op was, en daarmee geef ik ook tegelijk aan wat er mis is:

"Beste New Wine Nederland,

De theologen Morpew en Jackson ken ik niet, maar van N.T. Wright weet ik wel het nodige van af. Op 19 maart j.l. was ik op een studiedag van de Jules Isaac Stichting, zie <https://julesisaacstichting.org/korte-terugblik-op.../>. Deze hele dag ging helemaal over de Israël-theologie van Tom Wright. O.a. de messiaans Joodse theoloog Mark Kinzer gaf daar enkele lezingen.

Jeroen Bol van de Jules Isaac Stichting heeft zich ook heel erg verdiept in de theologie van N.T. Wright. Enkele citaten uit zijn samenvatting van de werken van N.T. Wright (te vinden op <https://julesisaacstichting.org/huidig-israel-in-de.../>) zijn:

"Tom Wright leert dat Israël van oudsher een tweevoudige missie ofwel roeping had: het licht van de wereld zijn en de wereld redden. In beide missies heeft Israël volgens Wright gefaald. Terecht plaatsen diverse critici van Wright een groot vraagteken bij Wrights uitgangspunt dat het redden van de wereld ooit tot de roeping van Israël zou hebben behoord. Het negatief kwalificerende woordje 'falen' hanteert Wright overigens met grote regelmaat voor het Joodse volk in Jezus' dagen. Maar waar Israël faalde, daar slaagde Jezus, aldus Wright. Met Jezus, de Messias koning die als koning het volk Israël vertegenwoordigt en belichaamt, met Hem begint het nieuwe Israël, aldus Wright. Waar Israël faalde in haar missie, daar slaagt Jezus. Wright leert tevens dat in Christus letterlijk alles wat God bij monde van de profeten beloofd heeft volkomen is vervuld. In Christus is het nieuwe Israël begonnen. Dat nieuwe Israël is de ecclesia, de kerk die bestaat uit bekeerde Joden en bekeerde heidenen, aldus Wright."

"Zoals al eerder opgemerkt is het huidige Joodse volk volgens Wright niet anders dan de andere volken. Van een bijzondere verbondsstatus bij God is voor etnisch Israël, het huidige Joodse volk is sinds Jezus, geen sprake meer aldus Wright. Volgens hem is het nieuwe volk van God nu de ecclesia, bestaand uit bekeerde Joden en heidenen.

In Wrights theologie is dan ook geen enkele plaats voor de blijvende geldigheid van de landbelofte. Alle beloften zijn volgens hem in Jezus al vervuld. Zelfs ook de landbelofte... Christenen die daar anders over denken zitten volgens Wright absoluut op een volkomen verkeerd spoor.

Hij heeft dan ook geen geduld met zionisten en al helemaal niet met christen zionisten. En Joden die na Jezus nog steeds de Thora blijven onderhouden hebben volgens Wright ook niet begrepen dat God in Jezus iets heel nieuws heeft gedaan. Het onderscheid Jood niet Jood is volgens Wright sinds Jezus volkomen opgeheven."

Gaat het over Israël (in die tijd)? Ja.

Gaat het over de messiaanse beloften? Ja.

Gaat het over de kring rond de Joodse Messias? Ja.

Komt de Joodse context aan de orde? Ja.

Maar uiteindelijk komt de Joodse Messias, Jezus, en is Hij het zwarte gat waar alle beloften van God voor Israël in verdwijnen ("vervuld" worden). Bij Wright is Gods volk Israël vervangen door een nieuw Israël, bestaande uit gelovigen uit Jood en heiden, en is het eeuwige verbond van God met Zijn volk Israël verworpen: "in Wrights theologie geen ruimte overblijft voor een blijvende verbondsstatus van het huidige Joodse volk."

De Canadese theoloog Douglas Harink "beticht Wright zelfs van een vervangingsdenken van de meest radicale soort en draagt daar tal van argumenten voor aan. Een kritiek die Wright overigens ver van zich werpt. Volgens hem heeft Harink hem niet goed begrepen. Wright ontkent in alle toonaarden vervangingstheologie aan te hangen."

Pure vervangingstheologie, volledig strijdig met God en Zijn Woord, dat zeer vele christenen wereldwijd aanspreekt, en waarbij glashard ontkent wordt dat het vervangingstheologie is. Hoe blind kan je zijn voor Gods Woord, en voor wat God in onze tijd doet?

Uw reactie is daarom een grote gotspe."

Tot zover mijn reactie op facebook t.a.v. N.T. Wright, die met zijn dwaling zeer veel evangelische christenen misleid, en via organisaties als New Wine onder de vlag van charismatische vernieuwing de evangelische / pinkster-gemeenten binnenstroomt.

In het RD van 22 maart 2018 stond een verslag van een studiebijeenkomst over Israël en de kerk. De vrijgemaakte theoloog dr. Hans Burger zei tijdens deze bijeenkomst onder meer: "Het waarheidselement van De Jong en Wright zit hem denk ik hierin dat alles via de Messias verloopt, en alleen in Hem het heil te vinden is. Als je dat vervangingstheologie noemt, kom je dan toch niet uit bij een tweewegenleer?". Leer je echt een tweewegenleer wanneer je voluit de eigen plaats die God aan Israël heeft gegeven wil laten staan? Nee toch!! Ook hieruit blijkt overigens dat het gedachtengoed (en de vervangings-/vervullings-theologie helaas springlevend is.

Nog twee illustraties van de dwaling van de vervangingstheologie binnen de gereformeerde gezindte.

In het RD van 3 maart 2018 stond een artikel om de zinsnede over doop en besnijdenis in het doopformulier zoals dat gebruikelijk is in de gereformeerde gezindte, iets aan te passen. In het RD van 12 maart 2018, rubriek Forum, werd op dit artikel door een theoloog van de gereformeerde gezindte gereageerd. Enkele gedeelten hieruit, met commentaar van mij cursief toegevoegd:

"Een tweede argument vloeit voort uit de Bijbelse leer waarop de formulering stoelt. Paulus noemt de besnijdenis het zegel van de gerechtigheid van het geloof van Abraham (Romeinen 4:11). *Dit is niet waar. Paulus zegt dat Abraham het teken van de besnijdenis heeft ontvangen tot een zegel van de rechtvaardigheid van het geloof van Abraham. Dus, Abraham was door het geloof rechtvaardig voor God, en daarom kreeg hij het teken van de besnijdenis voor hem en voor zijn fysieke zaad. Hij kreeg dit omdat hij, Abraham, rechtvaardig was voor God. Daarom kreeg hij als zegel op zijn rechtvaardigheid de besnijdenis voor hem en zijn zaad.*

De besnijdenis zelf betekent echter niet dat je rechtvaardig bent voor God, de besnijdenis zelf betekent het verbond van God met Abraham en zijn zaad: dat God de God van Zijn volk Israël is, en dat ze het land Kanaän krijgen tot een eeuwige bezitting, Gen. 17:7,8,14. Abraham draagt in zijn besnijdenis de garantie van de waarachtigheid van de heilsbeloften van God met zich mee.

Juist op dit punt blijkt de wezenlijke overeenkomst tussen de besnijdenis en de doop. *De besnijdenis en de doop betekenen volgens de Bijbel juist iets heel anders! De besnijdenis betekent het verbond tussen God en Zijn volk Israël, dat hiermee plaats heeft die geheel verschillend is van alle andere volken, en de doop betekent sterven en opstaan met de Messias, de Heere Jezus, wanneer je gelooft.*

Zowel de besnijdenis als de doop is een zegel van de geloofsgerechtigheid, de gerechtigheid waarin het geloof doet delen. *Nee, het teken van de besnijdenis wordt door Paulus een zegel genoemd op de rechtvaardigheid van het geloof van Abraham, de doop wordt nergens een zegel genoemd.* Het Nieuwe Testament leert dat de besnijdenis niet meer als teken van toetreding tot het verbond met de God van Israël vereist is. *Het Nieuwe Testament leert dit nergens. Ook nu moeten de Joodse jongetjes besneden worden als teken van Gods verbond met Zijn volk. En wij heidenen treden nooit toe tot het verbond met de God van Israël. De Bijbelse doop betekent dat tenminste niet.*

De spelregels worden om zo te zeggen veranderd. *Aha, hier wordt dus duidelijk gezegd dat er wat veranderd zou zijn: de vervangingstheologie.*

De doop markeert de opneming in het verbond dat God schenkt, zoals de besnijdenis al het teken was van de beslaglegging van God op hen die Hij in het verbond opnam (G. van den Brink & C. van der Kooi, "Christelijke dogmatiek", blz. 338). *De doop markeert niet een opneming in het verbond dat God schenkt, dit is de pure dwaling van de vervangingstheologie, die en het verbond afpakt van Gods volk Israël en op ons heidenen (al dan niet samen met Israël) betreft, en de doop niet begrijpt.*

Op een fundamentele wijze bepaalt Paulus in Kol. 2:11-12 de verhouding tussen de besnijdenis en de doop. *Nee, Paulus bepaalt niet op fundamentele wijze de verhouding tussen de besnijdenis en de doop, Paulus spreekt heel concreet de heidenen aan, die meenden dat ze ook besneden moesten worden. En dat wijst Paulus krachtig af. Maar de auteur ziet blijkbaar niet het verschil tussen de wij in Kol. 1, Gods volk Israël, de heiligen, en de jij, heidenen, in Kol. 2.* Voor hem is er geen plaats voor de besnijdenis naast de doop. *Dit staat helemaal nergens in Kol. 2.* De doop is immers als de christelijke besnijdenis de vervulling van de oudtestamentische besnijdenis. *Nog wat vervangingstheologie uit christelijke dogma's maar niet uit de Bijbel.* Christus' dood, begravenis en opstanding zijn als gebeurtenissen van Gods heil de beslissende schakel tussen de besnijdenis en de doop.

...

Blijft over de vraag: Mogen Joodse christenen hun jongetjes nog laten besnijden? Ja, als ze er hun Joodse, etnische identiteit mee willen markeren. Die kant heeft namelijk ook altijd aan de besnijdenis gezeten. *Nog wat venijn in de staart. Joodse christenen mogen nog wel hun jongetjes laten besnijden, maar het is alleen vanwege hun Joodse identiteit. Maar beslist natuurlijk niet vanwege het eeuwige verbond van God met Zijn volk Israël!!*

De gedachte aan vervanging van de Joden door de heidenen leefde overigens al in de gemeente van Rome. Maar Paulus verwerpt deze gedachte krachtig in zijn brief aan de Romeinen. Uitleg geven over het doopformulier en preken over Romeinen 11 vormen samen het beste recept tegen de vervangingsgedachte. *Men zou beter het doopformulier kunnen afschaffen, de kinderbesprenking (ten onrechte doop genoemd) kunnen afschaffen, de plaats van Gods volk Israël krachtig neerzetten in de prediking, en mensen dopen op geloof.*

Tot zover enkele gedeelten uit de reactie van theoloog dr. Henk Post.

Als laatste illustratie van de vervangingstheologie in de gereformeerde gezindte de reactie "Nuanceer zinsnede over doop en besnijdenis niet" van ds. D. de Wit, predikant van de gereformeerde gemeente van Borssele, in het RD van 15 maart 2018, op hetzelfde artikel. Enkele gedeelten hieruit, met commentaar van mij cursief toegevoegd:

"Een tweede punt in het artikel is de gedachte dat de besnijdenis, behalve dat het een teken (en zegel?) van het verbond is, ook een etnisch element heeft. De mogelijkheid wordt opengelaten dat diegenen van het Joodse volk die tot de erkenning van Jezus als de Messias gekomen zijn, naast de doop ook de besnijdenis blijven toepassen als teken van het behoren bij Israël.

Voorzichtigheid

Het verwijt (of de vrees) dat zij anders geen Joden meer zouden zijn, versterkt deze gedachte. Wat ligt er, om niet meer te noemen, in de (kerk)geschiedenis ook veel pijn als het gaat om het dopen van Joden. Ons past daarom grote voorzichtigheid!

Toch meen ik dat in de gedachtevorming ook Efeze 2 aan de orde moet komen, met name de verzen 11-22. Paulus schrijft daar over de "middelmuur des afscheidsels". Die muur ziet op de scheiding tussen Israël en de heidenvolken. De heidenen werden "voorhuid" genoemd, het Joodse volk "de besnijdenis in het vlees die met handen geschiedt". Dit noemt Paulus in vers 14 de middelmuur des afscheidsels (de wet der geboden, in inzettingen bestaande).

Dit gaf zelfs vijandschap. Door de inzettingen, waaronder hier met name de besnijdenis, is er eeuwenlang een scheiding geweest tussen Israël en de volken. *De besnijdenis markeert de aparte plaats van het volk Israël. Op zich is de besnijdenis geen reden om geen goed contact te hebben met de heidenen. De rabbijnen, de farizeeën hadden echter heel veel inzettingen erbij gemaakt om de omgang met de heidenen te blokkeren (denk aan Petrus, die een Goddelijk visioen nodig had om tot heidenen te gaan. In dit visioen werd de besnijdenis niet afgeschaft, maar toonde God aan Petrus hij wel degelijk contact mocht hebben met heidenen.* De reden hiervan kunnen we vinden in de uitroep van Jakob bij zijn sterfbed: „Juda! gij zijt het (...) De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelven zullen de volken gehoorzaam zijn" (Gen. 49:8-10).

Ik verwijs naar het commentaar op het Oude Testament van Keil en Delitzsch. Daarin wordt uitgelegd dat de Godsregering bewarend over met name Juda is geweest, omdat daar het Zaad, Christus, in verborgen lag. Dáárom moest Juda zich niet vermengen met de heidenvolken. Die lijn is in het hele Oude Testament te zien.

Toen Christus geboren was, hield deze beschermende functie voor Juda op. De muur kon worden afgebroken. *O, hield toen het eeuwige verbond van God met Zijn volk Israël op?* Dat is ook daadwerkelijk gebeurd, toen er naar het woord van Jesaja 57:19 (Oude Testament!) vrede gemaakt werd tussen hen die verre waren (de heidenen) en hen die nabij waren door het bloed van Christus. Zo, zegt Efeze 2, wordt Gods volk uit Jood én heiden tot één Kerk. Dat is beslist geen vervangingstheologie. Het staat in Gods Woord. Wanneer nu de besnijdenis tóch gehandhaafd wordt, is dit dan niet in tegenspraak met Efeze 2 en raakt dit dan niet het bloed van Christus? *Man en vrouw mogen ook één zijn in Christus, en toch blijven man en vrouw geheel verschillend (Gal. 3:28). Zo zijn ook Jood en heiden één in Christus, maar niet hetzelfde. De besnijdenis, het teken voor Israël van het eeuwige verbond van God met hen, kan dus gewoon gehandhaafd blijven, dat is totaal niet in tegenspraak met Efeze 2.*

Genadeverbond

Het genadeverbond is één in het Oude en het Nieuwe Testament. In het Oude Testament toonde de besnijdenis, als teken en zegel ervan, twee zaken: de schuld moest worden weggedaan (bloed vloaide), evenals de onreinheid (voorhuid werd weggesneden). *De besnijdenis is geen zegel, en de betekenis die de auteur hier aangeeft, komt niet uit de Bijbel, maar zijn dogmatiek.*

De doop wijst op precies dezelfde twee zaken. *Niet dus.* Zo preekt Johannes de doop der bekering tot vergeving der zonden. Zo wijst Paulus op het zegelkarakter van de doop in Romeinen 4. *Waar??*

Wanneer nu in het doopformulier, waarin het gaat om het éne genadeverbond, wijzigingen zouden worden aangebracht om de besnijdenis (als teken van het behoren bij het volk Israël) en de doop naast elkaar te laten staan, vraag ik mij voorzichtig af: wordt er aan dit genadeverbond dan niet tekortgedaan? *De doop is geen inlijving in een verbond. De term het éne genadeverbond komt uit zijn dogmatiek, niet uit de Bijbel.*

Voorzichtigheid geboden

Het verband waarin de betwiste regel uit het doopformulier staat, wijst ook helemaal niet op de kerk in plaats van Israël. Het wijst erop dat, zoals in het Oude Testament de kinderen besneden werden, zo ook in het Nieuwe Testament de kinderen het teken en zegel ontvangen!

Hier zit dus weer het venijn van de vervangingstheologie die het niet kan verkroppen dat God aan Zijn volk Israël een hele aparte plaats heeft gegeven. De jongetjes van Israël moesten – en moeten – worden besneden, en wij heidenen moeten ook een verbondsteken krijgen, want wij accepteren niet dat God Zijn verbond exclusief met Zijn volk Israël heeft opgericht. Wij zijn het niet eens met God, Die Zijn volk heeft uitverkoren.

Zondag 27 van de Heidelbergse Catechismus en artikel 34 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis wijzen ook op deze (toch onopgeefbare) zaken. Het zou een verarming zijn als in het historische document dat het doopformulier toch is deze wezenlijke zaken zouden worden genuanceerd.

De uitzondering van de besnijdenis van Timotheüs geeft wel aan dat voorzichtigheid geboden is, maar we mogen ook niet voorbijgaan aan wat Paulus in Romeinen 2 schrijft over de ongenoegzaamheid van de besnijdenis. Wij hoeven het Joodse volk niet de les te lezen. Ons passen ook geduld en voorzichtigheid met datgene wat al eeuwenlang diepgeworteld ligt in het Joodse volk. Romeinen 9-11 wijst ook op de bijzondere plaats die Israël heeft. We mogen samen wel buigen onder de Schrift, in biddend opzien of de Heere ons de grote waarde van het genadeverbond, dat in de heilige doop wordt betekend en verzegeld, wil doen verstaan.” *Ik hoop dat God aan de auteur de hele Bijbel wil doen verstaan.*

Tot zover enkele gedeelten uit de reactie van theoloog ds. D. de Wit.

In feite is het natuurlijk totaal niet juist dat volgens hem en velen met hem en volgens de gereformeerde leer de Joden hun kinderen niet meer zouden mogen besnijden, terwijl dat in flagrante tegenstelling is met b.v. Hand. 21:20-25, terwijl dan Paulus dit verwijt, dat hij leert dat de Joden de kinderen niet meer zouden moeten besnijden, met kracht, voor het aangezicht van God, gaat verwerpen. Hoe verblind kun je zijn door de leer.....

4.4 Evangelische en pinkstergemeenten

In evangelische en pinkstergemeenten is er vaak geen aandacht voor het Oude Testament, en dan heeft men dus ook geen goed zicht op Israël. Het Oude Testament gaat vaak alleen open om uit de mooie verhalen geestelijke lessen te trekken. Men heeft geen aandacht voor het profetische woord (2 Petr. 1:19). Maar wel leert men het priesterschap van alle gelovigen, dat nergens in de Bijbel staat. Ook zijn allerlei punten van paragraaf 4.2 in dit soort gemeenten herkenbaar.

En de boeken van b.v. Tom Wright worden ook door evangelische mensen gelezen (zie paragraaf 4.3), zonder dat men door heeft wat voor afgrijselijke dwalingen zijn boeken bevat.

4.5 De 10 stammen theorie, Juda en Efraïm

'Joden' is een verbastering van Judeeërs. Van Joden kan men pas spreken na de verovering van het land Israël door Nebukadnezar en de verwoesting van de eerste tempel te Jeruzalem (686 v.C.). In 719 had de Assyrische koning Saigon een einde gemaakt aan het tienstammenrijk; het Zuiderrijk, van de stammen Juda en Benjamin, was in stand gebleven.

Reeds toen begon men Juda, de grootste van die twee stammen, als de representant van het volk in Israël te zien; dit werd steeds sterker, zodat men van Joden sprak en daarmee bedoelde, wat er van de kinderen van het Israëlitische volk over was, en in overeenstemming daarmee „Joods” gebruikte voor „Israëlitisch.”

'Joden' werd benaming van de Israëlieten of Hebreëen, toen na 536 v. Chr. de uit de Babylonische Ballingschap naar Israël teruggekeerden van 521-516 de Tempel weer opgebouwd hadden. (<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Joden>)

De 10 stammen theorie, ook wel de Brits-Israël visie genoemd, is de gedachte dat het Engelse volk afstammen van de 10 'verloren' stammen van Israël. De gedachte is vaak breder, niet alleen Engeland, maar ook de Verenigde Staten, Australië e.d. Hierbij zou Nederland de stam Zebulon zijn. De theorie dateert van eind negentiende eeuw. Zie verder b.v.

https://en.wikipedia.org/wiki/British_Israelism

Het boek uit 1915 van David Baron, te downloaden van:

<http://archive.org/details/historyoftenlost00barouft>

Dit boek gaat in op de brits-Israël theorie, en behandelt de historie van de 10 stammen.

Toen de Joden terugkeerden, 70 jaar na de Babylonische wegvoering, kwamen niet alleen Joden uit de stam van Juda terug, maar uit alle stammen van Israël (b.v. Ezra 7:7). In het land van hun gevangenschap waren ze één volk Israël geworden, en werden daarna aangeduid als Joden. God had hen één gemaakt overeenkomstig Ezechiël 37:19.

God brengt hen nu allemaal terug, de Joden stammen niet alleen af van de stam van Juda! Een verwarrend taalgebruik, maar wel te verantwoorden in het licht van de toenmalige geschiedenis, en hoe zowel het O.T. als het N.T. er mee omgaat in de tijd van na de terugkeer uit Babel. B.v. Neh. 12:47, maar ook geschriften uit de hellenistische tijd. En Petrus spreekt zijn Joodse toehoorders (Hand. 2:14) aan als Israëlitische mannen (Hand. 2:22). En in Hand. 13:24 wordt verwezen naar Johannes de Doper, dat hij heel het volk Israël de doop der bekering predikte. En tot hem kwam heel Jeruzalem Judea en de landstreek der Jordaan (Matth. 3:5). En Jakobus kon aan de twaalf stammen in de diaspora schrijven (Jak. 1:1), want hij schreef zijn brief aan de Joden. Jood was een term geworden voor het nageslacht uit alle twaalf stammen van Israël, zoals God had voorzien.

Tegenwoordig is de "Efraïmleer" ook wel "Efraïmgedachte" of "twee huizen leer" sterk in opkomst. Dit is de leer dat je door het geloof een Israëliet wordt.

Paulus leert echter nergens dat de heidenen Israëliet worden. Paulus benadrukt wel voortdurende dat zowel Jood (Israëliet) als heiden kinderen van God zijn door het geloof. Door het geloof wordt een Jood een complete Jood, namelijk een Jood die een verzoende relatie met God heeft, en door het geloof wordt een heiden een heiden die een verzoende relatie met God heeft. Zo zijn beiden, de besneden Jood (Israëliet) als de onbesneden heiden kinderen van Abraham, namelijk zij die in de voetstappen van Abraham gaan: leven door het geloof van God.

De Efraïmleer heeft verschillende varianten:

Eenzijds de gedachte dat heidenen door het geloof Israëlieten zijn. Stel je hebt twee kinderen, de één gelooft wel, en zou Efraïmiet zijn, en daarmee van Israël afstammen, en de ander gelooft niet, en stamt dus niet van Israël af? Duidelijk is dat hierdoor een herdefinitie van het begrip "Israël" plaats vindt, met andere woorden: de Bijbelse aanduiding van Israël, namelijk het volk dat van Israël (Jakob) afstamt, is geherdefinieerd (=vervangen) door een verzameling gelovigen. Pure on-Bijbelse vervangingstheologie, die je in de Bijbel niet tegenkomt.

Anderzijds zijn er mensen die schermen met een fysieke afstamming. Die zeggen dan bijvoorbeeld: "waarschijnlijk hebben we alle drie ook wel een (of enkele) verre overgroot opa's en oma's die aan de voet van de bergen stonden waar Mozes sprak."

Als je dat ontkent, dan schernt zo'n persoon er mee dat het niet mogelijk is om geverifieerd 3500 jaar terug te gaan, zodat je nooit zeker kan zeggen dat één van je voorouders niet bij de berg Sinaï stond. Dit is een 'bewijs' uit het ongerijmde. Omdat je niet met je stambomen in de hand dit gedocumenteerd kan weerleggen, is het dus zo.... Op die manier kan je echter alles beweren wat niet zo is, want ja, het is niet gedocumenteerd, dus weerleg het maar eens, en als je niet kan weerleggen is het dus waar...

Jammer voor de chinezen, jappers, pygmeeën, want hun voorouders stonden niet bij de berg Sinaï (denk ik), zij zijn dus geen Israëliet. Of moeten we de Efraïmanhangers geloven dat ook de voorouders van de chinezen, pygmeeën, pas ontdekte stammen, enz., ook bij de berg Sinaï stonden? Maar de Bijbel leert dat Israël een apart gezet volk is, niet een volk met voorouders van alle andere volken, en de Bijbel laat ook zien (Genesis 10) waar de volken van afstammen. Zo stammen de West-Europese volken stammen van Jafeth af, niet van Sem.

Verder wordt er ook vaak geschermd met identiteit: wij zouden onze identiteit hebben in Yeshua, en daarom geroepen zijn om als een Israëliet de wet na te volgen, de feesten te vieren en de shabbat te houden. Maar stel dat zowel een Chinees als een Hollander een hele grote schuld hebben, en een rijke Chinees is zo goed om die voor allebei te betalen, wordt daarmee die Hollander dan ook een Chinees? Nee toch! Je identiteit ontleen je niet aan Yeshua, dat is on-Bijbelse taal die het goed doet in de moderne westerse kerken. Je hebt een identiteit als b.v. Nederlander (of een ander land), een identiteit als man of vrouw, een identiteit als Jood of heiden, een identiteit als iemand die een bepaald beroep uitvoert. Yeshua geeft je geen identiteit, Yeshua verzoent je met God de Vader zoals je bent, je mag met Hem sterven aan het oude leven, en opstaan in een nieuw leven met God.

Er zijn mensen die denken dat ze Efraïmieten zijn, en die beweren dat ze geroepen zijn als een Israëliet de wet na te volgen!! Hoe durven ze op de plaats van Israël, Gods oogappel, Gods uitverkoren volk, te gaan staan??? In Gen. 12:3 staat letterlijk dat die Israël gering acht, vervloekt wordt. Paulus schrijft zijn Galaten brief niet aan mensen die Yeshua niet als Messias erkennen, Paulus schrijft aan heidenen die door het geloof in Yeshua HaMashiach kinderen van God zijn (Gal. 3:26).

Yeshua heeft inderdaad de besnijdenis, sabbat, voedselwetten en feesten nooit en te nimmer afgeschaft! Paulus leeft ook helemaal overeenkomstig deze wetten en de hele Tora. Maar in overeenstemming met de gehele Bijbel zijn de heidenen niet verplicht om al deze wetten te doen, Hand. 21:24,25. Paulus heeft het niet over mensen die als een Ruth helemaal Israëliet zijn geworden. Het evangelie is nu juist dat je geen Israëliet hoeft te worden om te delen in de zegen van God!

Paulus zegt werkelijk nergens, nergens in zijn brieven dat, wanneer je gelooft in Yeshua, je Israëliet bent geworden en de besnijdenis, sabbat, voedselwetten en feesten moet onderhouden. Er staat geen enkel vers in de Bijbel waarin hij dat zegt.

Integendeel, wanneer Paulus schrijft dat ook wij heidenen door het geloof kinderen van Abraham zijn, verwijst Paulus naar de gelovige Abram in Gen. 15:6: Abram geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid. Hier verwijst Paulus na in Rom. 4:9-14 en volgende verzen. De onbesneden Abram kreeg daarop als cadeau (zegel) van God het teken (verbond) van de besnijdenis voor zijn fysieke nageslacht. Zo is Abram èn vader van alle onbesneden heidenen, èn vader van zijn fysieke nageslacht, de Joden, de Israëlieten, die wèl besneden zijn omdat zij als nageslacht van Abram in het verbond zitten tussen God en Abram, en besneden moeten worden. Maar ook zijn fysieke nageslacht moet geloven zoals Abram (Rom. 4:12).

Het is dus totaal onterecht om te stellen dat als je nageslacht van Abraham bent, je Israëliet bent geworden. Paulus zegt iets totaal anders!! En niet alleen in deze verzen van de Romeinenbrief, maar ook in al zijn brieven, in overeenstemming met de leer van de apostelen en de hele Bijbel. Neem bijvoorbeeld de Efeze brief. In Ef. 1:11 schrijft Paulus dat wij (= het Joodse volk waartoe Paulus behoort), Gods erfdeel zijn, zij zijn te voren door God uitverkoren naar Gods voornemen om te zijn tot prijs van Zijn heerlijkheid, en de Messias, Yeshua, is gekomen, en de heidenen (de jullie in de brieven van Paulus) horen er nu ook bij en zijn verzegeld met de Heilige Geest (Ef. 1:13).

En die gelovige heidenen geloven in Yeshua, en hebben liefde gekregen tot al de heiligen, namelijk het Joodse volk, dat God apart heeft gezet van alle andere volken (Ef. 1:15). Paulus benoemt de eenheid in Ef. 2, maar de gelovigen uit de volken blijven heidenen: Ef. 1:3. Paulus spreekt de gelovigen uit de volken niet opeens aan Israëlieten.

Zo wordt in de hele Bijbel Jood en heiden onderscheiden, het verschil is net zo groot als het verschil tussen man en vrouw (Gal. 3:28), en tegelijkertijd zijn ze één in de Messias Yeshua, Abrahams zaad, en zullen delen in de toekomstige verlossing van de hele aarde (Gal. 3:29).

Het is dus ook niet zo dat we door Yeshua sommige geboden niet meer hoeven op te volgen, wat heel vaak als argument wordt gebruikt door mensen die er niets van begrijpen. De Thora is vanaf het begin aan het volk Israël voorgeschreven, niet aan ons heidenen. Die wet is zelfs pas voorgeschreven aan het volk Israël bij de Sinaï, 430 later dan dat het evangelie, rechtvaardiging door het geloof, werd verkondigd aan Abram (Gal. 3:17).

Natuurlijk hield Yeshua Zich helemaal aan de besnijdenis, sabbat, voedselwetten en feesten op aarde, Hij is immers Zelf een Jood (Gal. 4:4). Maar wij hebben niet de afgezonderde plaats die het heilige volk van God heeft gekregen door Zijn verbonden met hen te sluiten. Als iemand vrijwillig mee wil doen met de sabbat, voedselwetten en feesten, dat kan, maar zo iemand moet niet verkondigen dat hij/zij Israëliet is, want dat is hij/zij niet (wanneer hij/zij geen Joodse voorouders heeft).

Wanneer iemand beweert dat hij/zij Israëliet (Efraïmiet) is geworden door te geloven in Yeshua, dan doet zo iemand precies zoals de kerk der eeuwen heeft gedaan (en nog steeds volop doet), en zit hij/zij nog steeds midden in de vervangingstheologie! Er zijn volop preken in de gereformeerde leer waarbij, als er in de Bijbel Israël staat, de k(K)erk wordt ingevuld. En nu zeggen de 'Efraïmieten', na al die eeuwen vervangingstheologie, nog steeds dat ze Israëliet zijn?? Wat een gruwelijke uiting van die eeuwenoude ketterij!!! Alleen zei men destijds dat alle geboden hadden afgedaan, en nu zegt men dat men alle geboden moet houden. Maar het is dezelfde geest van de vervangingstheologie die er achter zit, die het volk Israël, Gods oogappel, van de eigen plaats berooft die God hen heeft gegeven.

Ik besef ontzettend goed dat deze woorden niet prettig zijn, zacht uitgedrukt. Maar de liefde tot de God van Israël, de liefde tot Zijn Woord, de liefde tot Zijn volk, dringt me om elke vorm van vervangingstheologie af te wijzen.

En hoe verder? Gewoon, doen wat Paulus voorschrijft (en wat Yeshua voorgeleefd heeft en verkondigd heeft om dat de volkeren te leren), namelijk door de Geest te wandelen (Gal. 5:25), en de vruchten van de Geest (Gal. 5:22) ten toon te spreiden. En uiteraard voor Israël te bidden en te proclameren, en Israël zoveel mogelijk te steunen. Wat mij betreft, ik wil blijven bij het zuivere Woord van de God van Israël.

Iemand die daar ook veel Bijbels zicht op heeft, denk ik, is Bart Repko, zie b.v. <http://neverbesilent.org/nl/2013/05/ben-jij-een-efraïmiet/>

Een artikel hoe na de wegvoering van Juda in ballingschap alle Israëlieten werden aangeduid als Joden, is te vinden op: <http://www.israelendebijbel.nl/bijbelonderwijs/digitale-bijbelstudie/Hoe-verloren-zijn-de-verloren-10-stammen/93>

Dwaalwebsites zijn b.v.:

<https://efraim-komt-thuis.webnode.nl/news/iris-bouwman-en-janny-holster-over-juda-en-efraim/>
<http://www.judahandephraim.net/>
<https://efraim-komt-thuis.webnode.nl/news/wim-jonkman-juda-en-efraim/>
<http://www.wimjongman.nl/Bijbelstudie/Bijbelstudie/Juda.html>
http://www.wimjongman.nl/Bijbelstudie/Bijbelstudie/Juda_Efraim/Hfst2.html
<http://www.davidstabernakel.nl/wp-content/uploads/2014/11/de-identiteit-van-Efra%C3%AFm.pdf>
<http://edeleolijf.punt.nl/content/2007/03/efraim-gods-lievelingszoon>

Genoeg (teveel) vreselijke dwaalwebsites gegeven. Kijk voor een weerlegging op b.v.:

<http://www.mayimhayim.org/Academic%20Stuff/Ephraimite%20Error.htm>
<http://www.seedofabraham.org/downloads/ephraimite%20error.pdf>
http://www.messianicgentiles.com/uploads/1/3/3/3/13335212/mjaa_one_law_two_sticks.pdf

Tot slot: vanuit hun onkunde stellen Efraïmieten vaak een strikvraag: "Het vernieuwde verbond (Jer. 31): waar maken wij deel van uit? Het huis van Juda of het huis van Israël?" Het antwoord is: "wij maken niet deel uit van een verbond gesloten met het huis van Juda of met het huis van Israël, maar we delen in de zegen."

De gedachte is dat we in het verbond moeten zijn, om behouden te worden. Buiten het verbond zou er geen zaligheid zijn. Hier zien we een overeenkomst met b.v. oudgereformeerd, Hersteld Hervormd, Gereformeerde Gemeente, e.d. Ds. P. de Vries schrijft ergens (de zin komt uit een boekje van prof. Dr. G. Wisse): "God richt Zijn verbond met de gelovigen op en hun zaad."

(<http://drpdevries.blogspot.nl/search/label/verbond>) NEEN! Zo'n zin schrijft in één keer heel het volk Israël af! De Schrift leert iets heel anders!

Hier gaat het dus helemaal mis. In de Bijbel richt God Zijn verbond(en) op met Israël (Abram, David). Niet met ons heidenen, ook niet met christenen of gelovigen. Het volk Israël is een apart gezet volk, waarmee God Zijn verbond heeft opgericht, en wij, gelovige heidenen, delen in de zegen. En je kunt dus evangelisch zijn, en liefde voor Israël hebben, maar als aanhanger van de Efraïmleer toch uiteindelijk dezelfde eeuwenoude vervangingstheologie aan hangen. Het enige verschil is dat men bij de oude vorm alle Joodse gebruiken uitbande, de sabbat was vervangen door de zondag, de besnijdenis door de kinder'doop', terwijl de Efraïmgedachte aanhangers juist wel de sabbat en de feesten en diverse Joodse gebruiken willen doen. Maar het is dezelfde vervangingstheologie.

Het is diep en diep triest dat tegenwoordig zoveel ontzettend mensen zich laten meeslepen door de Efraïmleer.

4.6 Messiaanse gemeenten

Als men er oog voor krijgt dat de hele Bijbel een puur Joods boek is, en men gaat de eigen plaats van Israël zien, is het heel moeilijk om deel uit te maken van een 'gewone' gemeente. Een gemeente op gereformeerde grondslag heeft zo wie zo de kinder'doop', het symbool van de vervangingstheologie, maar ook in evangelische en pinkstergemeenten is de vervangingstheologie volop aanwezig.

Waar dan heen? Bijvoorbeeld naar een messiaanse gemeente. De naam klopt natuurlijk helemaal niet, want ook een 'gewone' christelijke gemeente belijdt de Messias (Christus). Maar met een messiaanse gemeente wordt een gemeente bedoeld die op sabbat samen komt. Voor alle duidelijkheid: de sabbat is de zevende dag, de zaterdag, en zondag is de eerste dag van de week.

Helaas zijn er echter allerlei verschillende messiaanse gemeenten. Er zijn messiaanse gemeenten die b.v. de Godheid van de Heere Jezus ontkennen. Daar moeten we dus niet zijn.

Er zijn ook messiaanse gemeenten waarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen Jood en heiden (net zoals dus b.v. Dr. S. Paas (par. 4.2) niet doet. Die gemeenten noemen zich dan messiaans, komen op sabbat samen, en hebben toch geen visie op de aparte plaats van Israël.

We moeten ook niet naar een messiaanse gemeente die uitgaat van de Efraïmgedachte, waarbij wij Israëlieten zijn, of uitgaat van de 10 stammen theorie, waarbij wij Israëlieten zijn. Wij komen dan ook weer in een vreselijke vervangingstheologie terecht, en kunnen beter naar een gemeente gaan die op zondag samen komt.

En in een gemeente die leert dat wij de hele Thora moeten houden (Joodje spelen), daar voelen we ons ook niet thuis.

Moeten we als heidenen samenkomen op de sabbat? De eerste gemeenten kwamen samen op de eerste dag van de week, na afloop van de sabbat. In de Bijbel vinden we dit al. De sabbat is en blijft de rustdag, daar is na de opstanding van Yeshua helemaal niets aan veranderd. De eerste dag van de week is de dag om Yeshua te aanbidden. De zondag is geen christelijke sabbat.. De keizer Constantijn heeft de bestaande praktijk van samenkomen op zondag bevestigd. Hij roept in het jaar 321 de zondag als rustdag uit, zodat christenen dan samen kunnen komen.

Het probleem is echter dat een gewone christelijke gemeente die op zondag samenkomt, vaak helemaal geen zicht heeft op Israël. Israël is ongeveer altijd totaal afwezig. God is groot, oneindig groot, maar het Bijbelse: God is de God van Israël, wordt niet uitgesproken.

Daarom komen gelovigen die Israël hebben ontdekt, vaak toch in een messiaanse gemeente uit. Maar afhankelijk van welke messiaanse gemeente dat is, kan men van de regen in de drup belanden. Er zijn ook messiaanse gemeenten die uitgaan van de Efraïmgedachte of tien stammen theorie. Soms uit zich dat heel verkapt, bijvoorbeeld: "We bidden voor *heel* Israël", waarmee bedoeld wordt: niet alleen voor Juda (de Joden die nu terugkeren naar hun land Israël), maar ook voor de tien stammen, en dat zijn wij (Zebulon).....

Of ook bidden voor de Efraïmieten, en dat zijn wij (gelovigen).... En er zijn messiaanse gemeenten die de Godheid van Yeshua ontkennen. Men kan niet in een messiaanse gemeente blijven, waarin deze visie het uitgangspunt van de gemeente is. Dat betekent echter in de praktijk dat men eigenlijk nergens terecht kan, noch op zondag, noch op sabbat.....

Op zich is het echter goed om de sabbat te vieren, en in een gemeente te zijn waarbij in de uitleg respect, onderscheid en aandacht voor Israël is. En in de gemeente zou liefst ook moeten worden gebeden en geproclameerd voor Israël, en Israël gesteund.

Ik denk dat God in onze tijd een nieuwe stroming is begonnen, namelijk de stroming van de messiaanse gemeenten, bij gebrek aan zicht op Israël in (verreweg de meeste) andere gemeenten. Het is goed om je daarbij aan te sluiten, als nieuwe beweging die God in onze tijd is begonnen, met in achtneming van de bedenkingen die in deze paragraaf zijn gemaakt. En het moet ook geen gemeente zijn waar je verplicht bent de hele Thora te gaan houden, in tegenstelling tot wat in Hand. 15 staat. Wel is het natuurlijk goed om de sabbat te houden (laat iedereen voor zichzelf bepalen of, en welke invulling hij/zij hier aan geeft), en is het ook goed om de feesten met Israël mee te vieren. Laten we bedenken dat ook de vreemdelingen die in het land Israël wonen, de feesten mee moeten (!) vieren. En in de Schrift is te lezen dat b.v. alle volken met Israël Loofhuttenfeest mee zullen vieren (Zach. 14:16-19). Het is heel goed om dit nu al in praktijk te gaan brengen. En in het besef dat een ideale gemeente niet bestaat, komen we dus wellicht uiteindelijk toch bij een messiaanse gemeente uit.

Maar een messiaanse gemeente is, als het goed is, geen messiaanse sjoel!! Ook al komt de gemeente op sabbat samen, niet de Thora dient centraal te staan, maar Yeshua!! Laat de gemeente Yeshua loven en prijzen! Een goede messiaanse gemeente zou:

- Yeshua centraal moeten stellen, de God van Israël moeten loven en prijzen (Filip. 2:9-11).
- Israël zegenen (bidden, proclameren, ook financieel e.d. ondersteunen).
- Het lichaam van de Messias in Israël moeten ondersteunen: Rom. 15:25-27: "Maar nu reis ik naar Jeruzalem om de heiligen te dienen, want de gemeenten van Macedonië en Achaje hebben het goedgevonden enige handreiking te doen aan de armen onder de heiligen in Jeruzalem. Zij hebben het namelijk goedgevonden, en zij zijn het ook aan hen verplicht. Immers, als de heidenen aan hun geestelijke weldaden deel gekregen hebben, zijn zij ook verplicht hen met stoffelijke te dienen."
- Zich uitstrekken naar de gaven van de Heilige Geest, Die Yeshua wil geven.

Zie verder: 1 Kor. 12-14.

4.7 Andere kerken

Er zijn allerlei hedendaagse stromingen. Eén daarvan is van David Sorensen, zie b.v. de website:

<https://www.ontdekgod.nl>

Veel mensen worden hierdoor misleid. Het valt echter buiten het bestek van dit artikel om zijn visie te weerleggen. Zie ook:

<https://www.niw.nl/apostel-van-jodenhaat/>.

Verder zijn er uiteraard diverse andere kerken, b.v. de Rooms Katholieke kerk, de diverse Oosters orthodoxe kerken, en nog veel, veel meer. Het is niet de bedoeling van dit artikel om hierop in te gaan.

4.8 Eenheid en onderscheid

Op 7 maart 2018 stond in de rubriek "Opgemerkt" de volgende ingezonden brief in het Reformatorisch Dagblad onder het kopje "Doopt en besnijdenis", als reactie op een artikel van Dr. M. Klaassen over een voorstel tot aanpassing van het formulier van de kinderdoop:

Dr. M. Klaassen legt de vinger bij een verkeerd verstaan van deze formule in het klassieke doopformulier: „Omdat nu de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is, behoort men de kleine kinderen (te) dopen” (RD 3-3).

Deze woorden zijn onterecht nogal eens gebruikt voor de theorie dat Israël in Gods heilsplan zou zijn vervangen door de Kerk. Om vervangingstheologen de pas af te snijden, stelde de synode van de Protestantse Kerk in Nederland (op aangeven van de Gereformeerde Bond) een tussen haakjes geplaatste invoeging voor: „Omdat nu (voor de gelovigen uit de volken) de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is...” Dr. Klaassen stemt in met deze invoeging, omdat zij ruimte geeft aan de door hem verdedigde gedachte dat onder het nieuwe verbond de besnijdenis „naast” de doop voor God van betekenis blijft, met name voor (Messiasbelijdende) Joden.

Ik denk echter dat die invoeging geen verbetering is, evenmin als dr. Klaassens nevenschikking van doop en besnijdenis. Die formuleringen, hoe goed bedoeld ook, tenderen naar het zo mogelijk nog grotere probleem van een tweesporentheologie. De idee dat in de nieuwtestamentische bedeling de besnijdenis een Bijbels-religieuze betekenis behoudt, houdt immers in dat er twee soorten christenen zijn: Joodse christenen met de besnijdenis en niet-Joodse christenen zonder de besnijdenis. Het gevolg is een tweedeling in de ene, algemene christelijke kerk die in het Apostolicum wordt beleden.

Met Paulus zou ik broeder Klaassen willen vragen of Christus dan gedeeld is (1 Kor. 1:13). In Efeze 2:14-16 benadrukt de apostel dat in Christus Joden en niet-Joden niet meer door oudtestamentische bepalingen worden gescheiden. Christus brak de scheidsmuur af en bracht de wetten van Israël tot vervulling en tot hun diepste betekenis. Het is moeilijk voorstelbaar dat de dualistische implicatie van de ingevoegde woorden in het doopformulier en dr. Klaassens verdediging ervan in overeenstemming zijn te brengen met bijvoorbeeld Gal. 6:15: „In Christus Jezus heeft niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar wel dat we een nieuwe schepping zijn” (Gal. 5:6; Kol. 3:11).

Dr. Steven Paas sr.

Veenendaal

Tot zover de ingezonden brief in het RD.

Deze brief illustreert hoe een doctor in de theologie kan dwalen:

- Hij meent blijkbaar dat in de nieuwtestamentische bedeling andere regels gelden dan in de oudtestamentische bedeling, in plaats van te zien dat de Heere Jezus oudtestamentische beloften heeft gerealiseerd, maar niets heeft afgeschaft.
- Hij meent dat de besnijdenis is opgehouden, terwijl God dat heeft geboden als eeuwige inzet (Gen. 17:7-14).
- Hij kant zich tegen het idee van twee soorten christenen: Joodse christenen met de besnijdenis, en niet-Joodse christenen zonder de besnijdenis, in plaats van te erkennen dat God Zijn volk Israël voor altijd heeft uitverkoren, met als teken de besnijdenis.

En dat er daarom inderdaad Joden zijn (dus met de besnijdenis) die de Heere Jezus erkennen als hun Messias, en niet-Joden (dus zonder de besnijdenis), die de Heere Jezus hebben leren kennen. Hij kant zich dus tegen de blijvende uitverkiezing van Israël door God.

- Hij noemt 1 Kor. 1:13, terwijl dat hier niets mee heeft te maken, want dat vers gaat klaarblijkelijk over mensen die ten onrechte de ene prediker uitspeelden tegenover de andere prediker.
- Hij beroept zich ten onrechte op Ef. 2:14, waarin Paulus noemt dat de wetten die de Joden er bij hadden gemaakt om de gemeenschap tussen Joden en heidenen te verhinderen, was afgebroken. Daarmee verliezen echter niet de geboden die God het volk Israël heeft gegeven, hun geldigheid!
- De Heere Jezus bracht de wetten van Israël tot vervulling en tot hun diepste betekenis? De Heere Jezus hield zich volmaakt aan alle wetten die God aan Israël heeft geboden, en kon daarmee het volmaakte Lam zijn dat de zonde van de wereld wegdraagt. Maar de Heere Jezus schafte geen enkele wet af. De Heere Jezus is niet een zwart gat waarin alles van het Oude Testament verdwijnt.

- Onbegrijpelijk dat hij het verschil tussen eenheid en gelijkheid niet begrijpt. Man en vrouw in een huwelijk zijn één, maar beslist niet gelijk. Eigenlijk heel ironisch dat hij de tekst Gal. 6:15 noemt, terwijl Paulus zich daar juist keert tegen mensen die ook het verschil tussen eenheid en gelijkheid niet begrepen, namelijk Joden, die leerden dat de heidenen die tot geloof waren gekomen, nu ook besneden moesten worden. Die Joden maakten van de Joden en heidenen die in de Heere Jezus geloofden één pot nat: ze moesten volgens hen allemaal worden besneden, en Paulus kant zich hiertegen. En Dr. Paas doet ongeveer hetzelfde: hij maakt van de Joden en heidenen die in de Heere Jezus geloven één pot nat: ze moeten volgens hem allemaal niet worden besneden. Maar de Bijbel leert zowel de eenheid als het onderscheid.

In het Oude Testament is het onderscheid tussen Israël en de volkeren heel duidelijk.

Het Nieuwe Testament verschilt hierin niet van het Oude Testament, ook daarin is het onderscheid in overeenstemming met het Oude Testament voluit aanwezig, terwijl tegelijkertijd de eenheid door het geloof in de Heere Jezus wordt benadrukt:

- De apostelen gaan in het algemeen eerst naar de Joden in de synagoge, daarna naar de heidenen, zoals in Hand. 13:46. In overeenstemming met Jes. 42:6: de Heere Jezus is gekomen in het kader van het verbond met Israël, en is ook het Licht voor de heidenen (Hand. 13:47).
- Paulus schrijft in zijn brieven "wij", en bedoelt daarmee: "wij Joden", jullie (u, gij), en bedoelt daarmee: "jullie heidenen".
- In Hand. 15 wordt enerzijds de eenheid benadrukt: God heeft geen onderscheid gemaakt tussen Jood en heiden, maar aan allebei de Heilige Geest gegeven, en de harten door het geloof gereinigd (Hand. 15:9,10). En tegelijkertijd erkennen de apostelen het verschil: de gelovigen uit de heidenen hoeven niet de hele Tora te volgen: vers 28,29.
- Gal. 3:28: Jood en heiden zijn één in de Heere Jezus, en tegelijkertijd is het verschil net zo groot als tussen man en vrouw.
- 1 Petr. 2:12: Petrus schrijft aan de gelovige Joden in de diaspora (1 Petr. 1:1): de Joden zijn niet tot heidenen geworden.
- Jakobus schrijft zijn brief aan de twaalf stammen in de diaspora (Jak. 1:1), de Israëlieten waren niet opgegaan in de volken, maar waren bekend.
- Openb. 21:24: de volken wandelen in het Licht van Jeruzalem. Het onderscheid tussen Israël en de volken (heidenen) is dus nog volop aanwezig.

Er zijn teksten die vaak worden aangehaald om aan te tonen dat er geen onderscheid meer is. Ik denk echter dat men niet begrijpt hoe Joods de hele Bijbel is, ook het NT, en dat men ook totaal niet begrijpt dat eenheid niet betekent dat er geen onderscheid meer is. Dit laatste is eigenlijk heel raar. Een goed gezin is één, maar dat betekent niet dat man en vrouw niet verschillend zijn, en elk hun eigen plaats, rol en taak vervullen. Een goed bedrijf heeft één gezamenlijke visie, doelstelling, enz. Maar elke werknemer heeft verschillende taken in het ene bedrijf, en zijn eigen plaats. Maar als het gaat om de eenheid in de Bijbel, lijkt het wel of men het normale verstand uitschakelt, en niet meer nuchter kan denken en lezen wat er staat, in de context van de hele Bijbel.

Enkele teksten die in dit kader vaak de revue passeren, zijn:

- Joh. 10:16: De andere schapen die niet van deze stal zijn, en die tot één kudde zullen worden. De andere schapen zouden de gelovigen uit de volken zijn, zodat er geen onderscheid meer is. Echter, de Heere Jezus is de Joodse Messias, Die leert dat Hij Zijn volk terug zal brengen. Geheel overeenkomstig b.v. Deut. 30:4, Neh. 1:9, Ps. 147:2, Jes. 11:12, Jes. 56:8.
- Matth. 10:6: De Heere Jezus gebod Zijn discipelen om alleen te gaan naar de verloren schapen van het huis Israëls. Aangezien het evangelie nu ook aan ons wordt verkondigd, zouden wij ook tot de verloren schapen van het huis Israëls behoren. Echter, dit vers staat duidelijk in de context van de situatie toen de Heere Jezus Zijn discipelen eerst uitzond tot Zijn eigen volk. Eerst moest het evangelie aan het Joodse volk worden verkondigd (Hand. 13:46). Na de opstanding heeft de Heere Jezus zijn discipelen wel uitgezonden tot alle volken (Matth. 28:19). Zoals overigens al was voorzeggd door de profeten (Jes. 42:6).

- Efeze 4:4-6: Eén lichaam, één Geest, één hoop, één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen. **Amen!!** Maar dat betekent toch niet dat iedereen hetzelfde is? In vers 11 noemt Paulus apostelen, profeten, evangelisten, herders, leraars. Deze eenheid impliceert dus niet dat er geen verschil meer is, ze zijn niet allemaal apostelen, allemaal profeten, allemaal evangelisten, allemaal herders, allemaal leraars. Waarom zou deze eenheid dan opeens wel impliceren dat er geen verschil meer is tussen een gelovige Jood en een gelovige heiden, die in één lichaam zijn samen gevoegd? Terwijl de Bijbel op diverse plaatsen nadrukkelijk de eigen plaats van het Joodse volk leert?

Het Joodse volk heeft een aparte roeping, als priestervolk van deze wereld, om de wereld te zegenen. Die taak hebben de heidenvolken niet. Die taak hebben ook de gelovigen uit de volken niet opeens gekregen, alhoewel een gelovige, hetzij een gelovige Jood, hetzij een gelovige heiden, uiteraard zal proberen om tot een zegen in zijn omgeving te zijn. Maar dat betekent niet dat er geen onderscheid meer is.

Paulus zegt in Rom. 3:1 dat hun de Woorden van God zijn toevertrouwd, dat voor hen de aanneming is tot kinderen, de heerlijkheid, de verbonden, de wetgeving, de dienst aan God, de beloften (Rom. 9:4). Dat verandert allemaal niet opeens wanneer ze tot geloof komen. Dit verandert ook niet, wanneer Paulus benadrukt dat ze, de Joden, deze beloften beërven door het geloof, wanneer hij verklaart: "In Izaäk zal u het zaad genoemd worden" (Rom. 9:7), namelijk dat ze kinderen van Abraham moeten zijn door in de voetstappen van het geloof van vader Abraham te gaan.

- Efeze 2:11-22: Dit gedeelte zegt ook hetzelfde als hierboven is geschetst. De gelovige heidenen zijn nu medeburgers van de heiligen (= het Joodse volk) geworden, zij maken nu ook deel uit van het huisgezin van God, waarin iedereen zijn eigen taak heeft (vers 19). Zo worden gelovige Joden en gelovige heidenen tezamen één heilige tempel in de Heere, zonder dat deze tempel b.v. alleen maar poorten, alleen maar zolderverdiepingen, of alleen maar wasvaten en geen altaren heeft.
- Rom. 10:12 (Rom. 1:16): "Er is immers geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek. Want Een en dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen." Geen enkel onderscheid meer!!! Het woordje "enkel" is door de vertalers toegevoegd. En mensen die zich op deze tekst beroepen om te beweren dat er geen enkel onderscheid meer is, missen finaal de context: vers 12: "Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden." Het gaat er niet om dat iedereen die helemaal hetzelfde is geworden, het gaat er om dat iedereen, elk mens, of hij nu Jood of heiden is, door het geloof in Yeshua behouden is!
- 1 Kor. 12:12-31. Eén lichaam, één Geest, één doop. Zowel Joden als heidenen. Ook hieruit leiden mensen af dat er geen enkel onderscheid meer is. Maar ik denk dat het onderscheid tussen de slaven en vrijen bleef bestaan.... En Paulus zegt juist dat niet bijvoorbeeld allen ogen zijn (vers 16). Het ene lichaam heeft handen, voeten, oren, ogen, allemaal verschillende leden die niet hetzelfde zijn. Ook op basis van dit tekstgedeelte kan men dus absoluut niet beweren dat er geen enkel onderscheid meer is tussen Jood en heiden, integendeel.

Paulus schrijft in Ef. 2:14 dat de tussenmuur die scheiding maakte, afgebroken is. Dat betekent niet dat er geen onderscheid meer is, maar de inzetten die b.v. Petrus verhinderde om naar de heidenen te gaan, die zijn door Yeshua teniet gedaan (Hand. 10:15). Dit is niet de Thora, maar de wetten die de rabbijnen erbij hadden gemaakt, om te verhinderen dat Jood en heiden b.v. met elkaar zouden kunnen eten.

In de Galaten brief zien we helaas een terugval van Petrus, die door Paulus streng wordt bestraft: Petrus, staande in de vrijheid der kinderen Gods (Gal. 5:1), at met de heidenen. God had hem immers laten zien dat dat helemaal niet in strijd was met de Thora! Omdat eten met heidenen niet ingaat tegen de Thora, had Petrus er geen problemen mee. Jood en heiden mogen één zijn in Yeshua HaMashiach. Toen er echter enkele gelovige Joden kwamen, die hun regels aan iedereen wilden opleggen, niet alleen de Thora, maar ook allerlei andere inzetten, gingen Petrus en de andere gelovige Joden apart eten (Gal. 2:12,13).

Het probleem was dus niet dat Petrus eerst niet-koosjer at, en toen die 'strengere' Joden kwamen opeens koosjer ging eten. Toen Petrus met de heidenen at, aten de Joden hun eigen voedsel, of, wat veel waarschijnlijker is, de heidenen aten met de Joden mee. Want voor ons heidenen maakt het niet uit, en als je dan ergens mee mag eten, pas je je aan. Zeker als je mag mee-eten in het huisgezin van God (Ef. 2:19).⁴⁴⁴ Het staat ook nergens in Gal. 2 dat Petrus de spijswetten, die Zijn God ook aan Hem als Jood heeft geboden, heeft overtreden. Integendeel, het punt waar het omgaat is het mee-eten met de heidenen, alsof dat volgens de Thora zou zijn verboden. Uit angst om niet voor voluit Joods te worden aangezien, eten Petrus en de andere Joden liever apart, zoals uit Gal. 2:12 blijkt.⁴⁴⁵ Hoe sterk het verboden was in het Jodendom om met onbesneden heidenen te eten blijkt wel uit Hand. 11:2,3.⁴⁴⁶ Petrus wist het wel beter, want God Zelf had hem getoond dat hij geen mens zou onrein heten (Hand. 10:28).⁴⁴⁷

Petrus werd dus door Paulus bestraft vanwege zijn veinzing, zoals in Gal. 2:13 staat, en niet omdat hij de Thora niet of wel onderhield. Paulus bestraft Petrus omdat Petrus terugviel in al die wetjes die om de Thora heen waren geweven, i.p.v. staande in het geloof van Yeshua HaMashiach met de medegelovigen uit de heidenen te eten, en zo met elkaar, Jood en heiden, gemeenschap te hebben met elkaar en Yeshua HaMashiach (Matth. 18:20). Door Yeshua is die middelmuur van inzettingen der ouden afgebroken (Ef. 2:14)! Het hart van de gelovige heidenen is besneden, dus gelovige heidenen zijn óók besneden (Kol. 2:11, Rom. 2:26)! Er mag dus geen enkele verhindering meer zijn voor gelovige Joden om gemeenschap te hebben met gelovige heidenen, want dan miskennen die gelovige Joden het werk van Yeshua HaMashiach in die gelovige heidenen! En als het werk van Yeshua HaMashiach wordt miskend, reageert Paulus heel fel! Paulus onderhoudt de Thora, want hij is van nature Jood, en geen zondaar uit de heidenen (Gal. 2:15), en Paulus is met Yeshua HaMashiach, de vleesgeworden vervulling van de Thora, gestorven, en Paulus leeft uit Yeshua HaMashiach. De rechtvaardigheid is niet uit de onderhouding van de Thora, want dan zou Yeshua tevergeefs zijn gestorven (Gal. 2:19-21).

Het is in dit kader ook goed dat de Thora al twee besnijdenis leert. Enerzijds de besnijdenis in het vlees, Gen. 17:10-14. Maar ook de besnijdenis van het hart: Deut. 10:6: door het geloof in de Heere Jezus. Deze besnijdenis van het hart is voor zowel Jood als heiden: Kol. 2:10-14. Zonder de besnijdenis in het vlees voor het Joodse volk teniet te doen.

4.9 Tragiek van de vervangingstheologie

Elke vorm van vervangingstheologie brengt sowieso duisternis mee.

De vervangingstheologie van de kerkvaders mondde uit in de duistere middeleeuwen, en de vreselijke dingen die men de Joden aandeed.

De vervangingstheologie in de gereformeerde gezindte brengt duisternis met zich mee, en de mensen (in de rechterflank van de gereformeerde gezindte) gaan gebukt onder een zware, on-Bijbelse uitverkiezingsleer.

De vervangingstheologie in de evangelische wereld brengt duisternis met zich mee t.a.v. het plan van God met Israël.

De vervangingstheologie in messiaanse gemeenten leidt vaak tot een krampachtig bezig zijn met de wet te houden volgens Joodse gebruiken, in plaats van te bidden en proclameren voor Israël.

Het grote probleem en tragiek van de kerk is dat wij heidenen i.h.a. niet kunnen en willen accepteren dat God een fysiek volk tot Zijn eigendom heeft uitverkoren, een heel concreet en fysiek stukje land, waarvan God zegt, dit is Mijn land (), een heel concrete en fysieke stad, de stad van de grote Koning, Jeruzalem, en dat God wil wonen in een heel concreet en fysiek gebouw, namelijk Zijn tempel, waarvan wij heidenen dan i.h.a. onmiddellijk denken dat dat niet kan omdat God toch in ons gelovigen Zijn tempel bouwt, terwijl het bij God én én is, in plaats van óf óf.

Ook een heel groot probleem is dat het overgrote deel van de mensen die een kerk bezoeken, zich niet zelf verdiepen in de Bijbel. Ze geloven wat de voorganger zegt, zonder zelf te kijken wat de Bijbel zegt. En wanneer men zelf gaat kijken wat de Bijbel zegt, is dat door de bril van standpunten die in de kerk worden verkondigd, zodat ze niet zien wat de Bijbel zegt.

Dit speelt ook een rol bij heel veel artikelen die gaan over de Bijbel. Wanneer men zelf nagaat of de zaken die beweert worden Bijbels zijn, blijken heel veel zaken dat niet te zijn, alleen wanneer men de bril van standpunten opzet, lijkt het of die zaken Bijbels zijn. Wat is Bijbels? Hiermee samenhangend is ook een heel groot probleem, dat er vaak over losse teksten wordt gepreekt, terwijl het verband van de hele Bijbel nooit aan de orde komt. Dat is een kwaad in de gehele kerk. Men kan b.v. jarenlang in een evangelische gemeente zitten, terwijl men alleen maar mooie lessen behandelt, maar nooit iets hoort over de plaats van Israël, de verbonden, de profetieën, etc.

In een ideale gemeente staat Yeshua in het middelpunt. We moeten gericht zijn op Hem, we moeten niet gericht zijn op hoe we Thora moeten houden. Maar vanuit het wonen van de Messias Yeshua in het hart, door Zijn Geest, doen wat Hij wil, en Israël zegenen.

In de gereformeerde gezindte wordt dit doorkruist door de gereformeerde verbondsleer en de calvinistische uitverkiezingsleer. En in b.v. een messiaanse gemeente staat heel vaak in , het midden hoe men de Thora moet houden, vanuit het idee dat men ook Israël is. Heel typerend hierbij vond ik de dienst die ik meemaakte toen een nieuwe messiaanse gemeente werd gesticht. Deze eerste dienst in deze nieuwe gemeente had als thema: "verbondsvernieuwing". In zo'n messiaanse gemeente, waarbij waarschijnlijk geen enkele echte Jood aanwezig was, moet echter niet gepreekt worden vanuit het idee dat we in een verbond zijn, maar zou het evangelie van Yeshua aan ons moeten worden verkondigd. Hoeveel kan een messiaanse gemeente en een gereformeerde gemeente op elkaar lijken...

Israël afgedaan? Land belofte vervuld? Lees b.v. Ez. 37. Onbegrijpelijk hoe daar dan aan voorbij kan worden gegaan en Gods Woord inhoudsloos wordt gemaakt. Door mensen die theologie hebben gestudeerd en een doctors titel daarin hebben!! Alleen te verklaren door een zware, zware bedekking en duisternis van de vorst der duisternis (Jes.)

Maar ook onbegrijpelijk hoe nu een nieuwe vervangingstheologie als uit het niets zich als een olievlek uitspreidt, waarbij weer de kerk tot Israël verwordt, alleen niet dat alle Joodse wetten (sabbat, besnijdenis, voedselwetten en feesten) worden afgeschaft, maar waarbij we die allemaal moeten gaan houden. Maar met dezelfde geest achter de vervangingstheologie van de afgelopen 2000 jaar: wij zijn Israël, en achten Gods oogappel gering.

Zijn wij onverschillig t.a.v. Israël? Lees Joël. Lees Zach. 12 hoe het oordeel ons aangaat.

4.10 Antijudaïsme, antisemitisme, antizionisme, anti HaShem

"Onder anti-judaïsme verstaan we een volledige afkeer tegen het jodendom als godsdienst en als levensbeschouwing.

Onder antisemitisme verstaan we een afkeer en aversie tegen de Jood als mens, ongeacht zijn godsdienst of levensbeschouwing. De uitdrukking 'antisemitisme' bestaat pas sinds de 19e eeuw, maar de onderliggende gedachte en houding is al eeuwenoud.

Onder antizionisme verstaan we het tegenovergestelde van zionisme. Zionisme is het eeuwenoude verlangen van Joden naar het herstel van Israël en Jeruzalem als het beloofde thuisland voor het joodse volk. In het antizionisme wordt de relatie tussen Joden en het land Israël ontkend en afgewezen, en wordt het verlangen naar herstel van Israël voor het joodse volk gezien als een verkeerde opvatting, die dan ook bestreden moet worden.

De verhuizing van Joden waar dan ook ter wereld naar het thuisland Israël wordt gezien als een verkeerde manier van Bijbelinterpretatie en als een politiek verwerpelijke aangelegenheid. In het antizionisme verzet men zich dus tegen de terugkeer van Joden naar het land Israël." Bron: <https://toetssteen-boeken.nl/wp-content/uploads/2015/05/inkijkexemplaar-isbn-9789082384000.pdf>

In de vroege kerk was er het anti-judaïsme. De kruisvaders gingen naar het heilige land om Jeruzalem te bevrijden van de moslims, maar hebben ook onder de Joden behoorlijk huisgehouden. En iemand als Luther heeft hele erge antisemitische uitspraken gedaan. En in onze tijd, nu de Joden terugkeren naar Zion, is er antiZionisme. De Satan heeft problemen met de Jood, met HaShem, met terugkeer naar Zion en de herbouw van de tempel, met het loven en prijzen van de ene ware God. Hij keert zich tegen Israël, want Israël is het priestervolk om aan de wereld de Noachidische Geboden te leren, en Yeshua bekend te maken.

Heb je een probleem met Israël?

Israël is niet het probleem.

Je hebt een probleem met de God van Abraham, de God van Izak, de God van Jakob, de God van Israël, Die Israël heeft uitgekozen tot een volk dat Zijn eigendom is, Die dat piepkleine stukje land bij de Middellandse Zee heeft uitgekozen tot Zijn eigen stuk land, dat Jeruzalem heeft uitgekozen tot Zijn stad, de Stad van de Grote Koning, Die Zijn Heilige Berg heeft uitgekozen dat Zijn Huis daar (weer) zal zijn tot in eeuwigheid.

De weg van Israël is de weg van de Messias, en de Messias heeft de weg gegaan, die Israël gaat.

Er valt hier nog veel meer over te schrijven, maar dat hebben anderen ook al gedaan. Ik ben geneigd om gedeelten te citeren uit een artikel op internet, maar dat zal ik niet doen. Graag, lees dat artikel zelf op internet!! Het is te vinden op:

<https://christenenvoorisrael.nl/2013/09/antisemitisme-en-de-kerk/>

4.11 De eerste brief van de apostel Petrus

De eerste brief van de apostel Petrus is de aanleiding voor zeer veel vervangingstheologie, in alle kerkelijke richtingen. Het priesterschap aller gelovigen, of dat wij priesters zijn, komt vaak uit deze brief. Immers, het is zo mooi om te horen dat wij een uitverkoren geslacht zijn, een koninklijk priesterschap, enz.

De eerste brief van de apostel Petrus is echter niet de bron van al deze vervangingstheologie!! De brief leert geen vervangingstheologie, maar de mensen die deze brief lezen vanuit hun eigen gedachtewereld leren deze vervangingstheologie.

De brieven van de apostel Petrus bevatten geen vervangingstheologie, laat dat duidelijk zijn!

De reden dat ik apart aandacht wil schenken aan deze brieven is omdat heel veel vervangingstheologie, in allerlei diverse stromingen, gereformeerd, baptist, evangelisch, pinkster, messiaanse beweging, het maakt niet uit, meent uit 1 Petr. 2:9,10 te moeten concluderen dat wij priesters zijn ("het priesterambt aller gelovigen"), een uitverkoren geslacht, wij, heidenen, eerst geen volk, en nu het volk van God geworden. Heel veel vervangingstheologie is op deze tekst gebaseerd, en borduurt verder op deze tekst.

Het is echter een grove dwaling! Daarom wil ik hier de brief nader bekijken.

- De context:

De context is de hele Bijbel, wat dit gedeelte betreft in de periode van het Nieuwe Testament. Het Oude Testament is afgerond, de Heere Jezus is gekomen, gekruisigd, opgestaan, ten hemel opgenomen, en het evangelie wordt vanuit Jeruzalem verkondigd, ook aan de heidenvolken. En daarbij is er voortdurend het onderscheid tussen Jood en heiden.

- De auteur:

Paulus ging tot de heidenen, maar Petrus tot het Joodse volk (Hand. 13:47, Gal. 2:7-9).

- De adressering van de brief:

De Petrusbrief is duidelijk geadresseerd 1Petr. 1:1: aan de vreemdelingen in de diaspora: de Joden die nog in de diaspora waren (toentertijd ongeveer twee keer zoveel als in het land Israël woonden, zoals ook nu weer het geval is). Ook Jakobus richt zijn brief aan de Joden in de diaspora (Jak. 1:1). Eén van de redenen dat Yeshua moest sterven was om ook de Joden in de diaspora weer thuis te brengen, Joh. 11:49-52.

- De inhoud van de brief (waarbij ik mij beperk tot de gedeelten waaruit blijkt dat het hier het Joodse volk betreft).
 - 1 Petr. 1:2: De vreemdelingen in de diaspora, zijn de uitverkorenen overeenkomstig de voorkennis van God de Vader. Israël is het uitverkoren volk, dit wijst dus op het Joodse volk.
 - Ze zijn geheiligd van de Geest en hebben deel aan het bloed van de Messias, overeenkomstig Ez. 36:25-27, en zijn een levende hoop, dat de Heere Jezus zal terugkeren in heerlijkheid om Zijn koninkrijk te vestigen.
 - 1 Petr. 2:12: Ze moeten hun levenswandelen onder de heidenen goed houden. Zij zijn geen heidenen, maar leven te midden van de heidenen.

Petrus bevestigt de Joden in de diaspora in hun geloof in Yeshua, en wijst hen op hun roeping, Exodus 19:5,6, 1 Petr. 2:9, om hun roeping van het priestervolk te zijn, een koninkrijk van priesters, te gaan vervullen door Yeshua.

1 Petr. 2:10 bevestigt dit juist! Want "gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt", etc., komt uit Hosea. De 10 stammen gingen in de diaspora, en werden Lo-Ammi en Lo-Ruchama (Hos. 1:6-9). Maar door Gods genade in Yeshua, omdat Yeshua juist ook voor hen stierf, werden ze weer in Gods genade aangenomen, werden ze weer Ammi en Ruchama (Hos. 1:10-12).

Wij, gelovigen uit de volken, zijn geen priesters, maar mogen het Joodse volk terzijde staan, vol verlangen dat het Joodse volk hun priestertaak op zich zal nemen, door Yeshua HaMashiach.

4.12 Vervanging van de plaats van de Zoon van God

In de vervangingstheologie wordt de Israël vervangen door de Kerk.

Tegenwoordig is ook in de mode om tegen iemand te zeggen: "Jij bent Gods geliefde zoon" of "Jij bent Gods geliefde dochter".

Toen God de Vader deze woorden sprak vanuit de wolk, zagen de discipelen niemand dan de Heere Jezus alleen ().

Bij de doop van de Heere Jezus werden deze woorden door God de Vader gesproken om Zijn geliefde Zoon aan te wijzen (Matth., Jes.).

En Petrus schrijft dat Hij van God de Vader eer en heerlijkheid heeft ontvangen, toen God deze woorden tot Hem sprak op de heilige berg, 2 Petr. 1:16-18).

Hoe durven wij deze woorden tot mensen te spreken?

5 De wet

5.1 De wet voor Israël

Toen sprak God al deze woorden:

1. Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft.
2. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen.
3. U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt.
4. Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienaar, noch uw dienares, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die.
5. Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.
6. U zult niet doodslaan.
7. U zult niet echtbreken.
8. U zult niet stelen.
9. U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste.
10. U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn dienaar, noch zijn dienares, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

De wet (Thora) werd aan het volk Israël gegeven op de berg Sinaï. De Thora is één geheel van 613 geboden voor het Joodse volk, waarvan er tien een bijzondere plaats innemen. Deze tien woorden, de tien geboden, zijn tot het volk Israël gesproken, het zijn de woorden des verbonds (Ex. 24:1-12, Ex. 34:28), zoals de Schrift nadrukkelijk zegt. Het eerste gebod is in de christelijke traditie ten onrechte een voorwoord geworden, maar is in de Joodse traditie het eerste gebod, in overeenstemming met Ex. 20:1, waaruit blijkt dat vs. 2 bij de tien woorden hoort, en geen proloog is. Uit dit eerste gebod blijkt ook dat deze tien woorden woorden van het verbond met Israël zijn: "Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft."

Opmerkingen:

- Het woord 'bezoeken' in het tweede gebod betekent vanuit het Hebreeuws gezien meer 'onderzoeken': God straft de kinderen alleen, wanneer de ongerechtigheid ook bij hen te vinden is, in overeenstemming met Ez. 18:20. Dit wordt aangeduid door de woorden: "van hen die Mij haten". De straf werkt alleen door in het nageslacht van een goddeloze als zijn kind ook een goddeloze is, een rechtvaardige zoon wordt niet gestraft om de zonden van een goddeloze vader. Dat deze zienswijze juist is, is heel duidelijk in de Thora opgenomen: "De vaders zullen niet gedood worden voor de kinderen, en de kinderen zullen niet gedood worden voor de vaders; een ieder zal om zijn zonde gedood worden" (Deut. 24:16).¹¹⁶
- Het zesde gebod is foutief vertaald, in het Hebreeuws staat niet het woord doden, maar moorden.¹¹⁷ Het zesde gebod moet vertaald worden als: "Gij zult niet moorden". Dit gebod is dus niet in strijd met de doodstraf.

In Deut. 5 worden de tien woorden herhaald. Ook geeft God zelf een indeling aan van de wet: "de geboden, en inzettingen, en rechten" (Deut. 5:31). Uit de vijf boeken van Mozes kan men opmaken dat de hele wet bestaat uit (Lev. 26:46, Deut. 4:13,14,45, 6:1,17): de tien woorden, de overige geboden, getuigenissen, inzettingen en rechten.

5.2 De geldigheid van de wet

Heeft de Thora afgedaan met de komst van de Heere Jezus? De Heere Jezus geeft een duidelijk antwoord: nee! Eigenlijk is het ook heel krom om te denken dat Gods wetten opeens afgeschaft zijn, alsof je een volk of land kan hebben zonder wetten. Het idee dat Gods wetten afgeschaft zijn, berust op een tegenstelling die is geconstrueerd tussen wet en evangelie. Wet en evangelie moeten echter niet tegen elkaar worden uitgespeeld: Gods wetten zijn waaraan Israël en wij ons moeten houden (wij aan de wetten in de Thora die God aan ons heeft voorgeschreven), zonder dat wij daardoor behouden worden, en het evangelie is de verkondiging dat, hoe wij ook falen om naar Gods wetten te leven, wij door Gods genade behouden worden, door het offer dat de Messias, de Heere Jezus, heeft volbracht.

"Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen." (Matth. 5:17-19)

Zie ook b.v.:

<https://mens-en-samenleving.info.nl/religie/49968-tora-wet-jezus-heeft-de-wet-vervuld-de-tora-christenen.html>

5.3 De Noachidische geboden

God heeft aan alle mensen geboden gegeven, om zich daaraan te houden, en te leven op aarde. In de Joodse traditie (Talmoed) wordt uit Gen. 9 afgeleid dat God aan Noach en zijn nakomelingen zeven geboden heeft gegeven, de zogeheten zeven Noachidische geboden. De Talmoed leidt deze geboden ook af uit Gen. 2:16,17. De zeven Noachidische geboden zijn te formuleren als volgt:

1. Het gebod tot het scheppen van een rechtsorde.
2. Het verbod op godslastering.
3. Het verbod op afgodendienst (afgoderij).
4. Het verbod van ontucht (hoererij).
5. Het verbod van het vergieten van bloed (moord).
6. Het verbod van diefstal en roof.
7. Het verbod een deel te eten van een nog levend dier (verstikte, bloed).

Dit zijn de hoofdgroepen, die nog verder uitgewerkt zijn in diverse sub-geboden.

5.4 Relatie tussen de Noachidische geboden en de Thora

De Noachidische geboden zijn als zodanig niet terug te vinden in de Bijbel, maar zijn door de rabbijnen enkele eeuwen voor Christus opgesteld. De rabbijnen gingen echter uit van de hele Thora, en Gods wetten veranderen niet. Het is daarom niet vreemd, dat de geboden in Hand. 15 overeenstemmen met de geboden in de Thora. Zoals:

- Het verbod op ontucht: Lev. 18:6-26: ook voor de vreemdeling die in het midden van Israël woonde / woont. Hoever zijn wij in onze tijd gezonken, met b.v. homofilie geaccepteerd in christelijke gemeenten (Gal. 6:7)!
- Het verbod op bloed eten: Lev. 17:12.
- Geen afgodenoffers, geen afgoden dienst, ik denk aan b.v. Lev. 24:16.

5.5 Vreemdelingen en bijwoners

De vreemdelingen in het land Israël moeten zich niet alleen houden aan bovengenoemde geboden, maar aan nog veel meer:

- Zij moeten mee doen aan het feest van de ongezuurde broden (Ex. 12:19).
- Zij moeten de sabbat meevieren (Ex. 20:10).
- Op Yom Kippur (Grote Verzoendag) moeten zij ook rusten (Lev. 16:32).
- De vreemdeling mag ook een vuuroffer brengen aan de God van Israël, maar hij moet het wel zo doen als voorgeschreven (Num. 15:14-16).

De vreemdelingen hadden diverse rechten in Israël, zij mochten niet worden onderdrukt, konden ook vluchten naar de vrijsteden, enz. Toch is het niet zo dat de vreemdelingen in alles de gehele Thora moeten houden:

- De vreemdeling werd niet verplicht om zich te laten besnijden, terwijl dat voor de Israëlieten wel een gebod is, opgenomen in de Thora: Lev. 12:3.
- De vreemdeling mocht niet eten van het Pesach lam, wanneer hij niet proseliet was geworden, dus door de besnijdenis ingelijfd was in Israël (Ex. 12:48).
- De vreemdeling mocht dood aas eten, de Israëlieten niet (Deut. 14:21).

Het is ook goed om te beseffen dat de onderhouding van al Gods geboden niet los kan worden gezien van het land. Zo kan b.v. de priesterdienst alleen worden uitgeoefend wanneer Israël in hun land is, en op Gods Heilige Berg te Jeruzalem Zijn huis is ge(her)bouwd: Deut. 12:5-14).

Het land is heilig en mag niet verontreinigd worden, anders spuwt het land hen uit, zoals ook is gebeurd (Lev. 18:28). Dit bepaalt ook mede de geboden waaraan de vreemdelingen zich in het land Israël moeten houden. In die zin kan men ook afvragen waarom specifiek wordt genoemd dat ook de vreemdeling de sabbat en Yom Kippur (een grote sabbat!) moet houden. Zou het te maken kunnen hebben dat het hele land moet rusten (Lev. 26:43, 2 Kron. 36:21)? Wanneer de vreemdeling niet ook de sabbat viert, rust het land niet (Neh. 13:16). En wanneer de vreemdeling ook niet het zuurdeeg weg doet, zijn er huizen in het land waar zuurdeeg is, terwijl dat niet mag (Ex. 12:19). De geboden van de Thora zijn dus niet zo rechtstreeks over te zetten naar de (gelovige) heidenen die leven buiten het land Israël. Het land Israël is een zeer speciaal land, "een land waar de HEERE, uw God, voor zorgt: voortdurend rusten de ogen van de HEERE, uw God, daarop, van het begin van het jaar tot het einde van het jaar." (Deut. 11:12). Anderzijds vierde de vreemdeling ook het Shavu'ot feest (pinksterfeest) en het Succot feest (Loofhuttenfeest) mee met het volk Israël (Deut. 16:11,14). Toch zie ik niet ook een oproep voor de vreemdeling om op te gaan naar Jeruzalem. In Deut. 16:11,14 staat dat de vreemdeling deelde in de zegen en vreugde, de overvloed die God aan Zijn volk had gegeven. Betekent dit dat de vreemdeling ook zijn loofhutje bouwde, of betekent dit dat de vreemdeling het feest meevierde met het volk Israël? Laten wij als heidenen met Israël de feesten meevieren, en ons met Israël verheugen in de verlossing die zeer spoedig komt (Jes. 66:10, ja, het begin van het ontluiken van de verlossing is de herrijzenis van de staat Israël in 1948, na 2 dagen van 1000 jaar (Hos. 6:2).

5.6 Niet meer vreemdelingen en bijwoners

Na de verwoesting van de tempel in 70 na Christus, worden en kunnen er geen Pesach lammeren meer geslacht (Deut. 16:5,6). (Het is goed om te beseffen dat de Pesach maaltijd in de loop der eeuwen nogal wat veranderingen heeft ondergaan, diverse elementen zijn van de tijd na Christus.) Maar voor de gelovigen uit Jood en heiden is Yeshua ons Pesach lam, dat is geslacht (1 Kor. 5:7). Zonder over te gaan naar het Jodendom, zonder proseliet te moeten worden, zijn de vreemdelingen nu besneden van hart: In Yeshua zijn ook wij heidenen besneden met een besnijdenis die zonder handen geschiedt (Ko. 2:11). De vreemdeling mocht niet eten van het Pesach lam zonder besneden te worden (proseliet). Maar nu is Yeshua is ons Pesach lam, en met een besneden hart vierten wij nu ook het feest mee met Israël.

“Bedenk daarom dat u die voorheen heidenen was in het vlees en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurt, dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld. Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen. Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees tenietgedaan, namelijk de wet van de geboden, die uit bepalingen bestond, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen en zo vrede zou maken, en opdat Hij die beiden in één lichaam met God zou verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. En bij Zijn komst heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd aan u die veraf was, en aan hen die dichtbij waren. Want door Hem hebben wij beiden door één Geest de toegang tot de Vader. Zo bent u dan **niet meer vreemdelingen en bijwoners**, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest.” (Ef. 2:11-22)

5.7 De wet voor ons heidenen

Wij moeten ook Gods Thora volgen, namelijk wat in de Thora op ons betrekking heeft. De besnijdenis en b.v. de tsietsiet zijn alleen voor Israël. Het is een drogreden om te denken dat wij die geboden zouden moeten houden omdat de Heere Jezus tegen de discipelen zegt dat ze de volken moeten leren om alles te onderhouden wat de Heere Jezus hen heeft geboden. De Heere Jezus heeft nooit geleerd, tegen de Thora in, dat deze geboden als verplichting door heidenen moet worden onderhouden. Als de Heere Jezus wel had bedoeld dat de heidenen deze geboden ook moeten gaan houden, waren de discipelen wel heel snel afgeweken! Want de apostelen tezamen zeggen in Hand. 21:20-25 van niet. Daar staat heel duidelijk dat de heidenen die geloven niet de hele Thora hoeven te houden, dus niet de besnijdenis, sabbat, voedselwetten, tsietsiet en feesten. Slechts de Noachidische geboden, waarmee de apostelen aansluiten bij het antwoord dat de rabbijnen toen al eeuwenlang gaven aan de heidenen. Laten we luisteren naar die rabbijnen en de apostelen die daar onder de leiding van de Heilige Geest bij aansluiten.

Deze geboden zijn geen startpunt, waarbij daarna meer van je wordt verwacht, omdat in Hand. 15:21 staat dat op elke sabbat de Thora wordt gelezen in de synagogen. Deze tekst wordt uitgelegd, afhankelijk van welke visie de uitlegger heeft als hij naar dit hoofdstuk gaat. Ik denk dat de uitleg van dit vers niet is dat je naar de synagogen moet om te leren hoe je als heiden de gehele Thora moet gaan houden, die uitleg is in strijd met het hele hoofdstuk. Ik denk dat de uitleg van dit vers eenvoudig is, dat, als je wilt weten hoe het zit, je in de synagogen terecht kan. De rabbijnen geven immers hetzelfde antwoord als de apostelen: de heidenen hoeven niet de hele Thora te doen, maar moeten wel bepaalde geboden in acht nemen: de Noachidische geboden.

Het is echter wel zo dat het op zich goed is om meer te doen. Het is goed om de sabbat te houden, en de feesten mee te vieren met Israël. Het is echter fout als wij heidenen de sabbat en de feesten mee vieren omdat we menen Israëlieten te zijn. We worden niet geroepen om Joodje te spelen. En we moeten ons al helemaal niet laten besnijden! Dan zegt Paulus dat het werk van Yeshua ons niets baat, en moeten we zelf de hele Thora doen, die niemand van het hele Joodse volk (uitgezonderd Yeshua) ooit heeft kunnen houden (Gal. 5:1-6).

Laten we ook niet suggereren dat wij heidenen b.v. de sabbat **moeten** doen, door b.v. te zeggen: “Ik wil God volgen”, of m.a.w., als je God volgt, kom je er wel achter dat je de sabbat moet doen. Of b.v. “ik wil mij houden aan al Gods geboden”, of m.a.w., als iemand niet de sabbat houdt, houdt hij zich niet aan al Gods geboden. Als antwoord op deze vragen wil ik stellen: het is prima om de sabbat te houden, maar laten wij wel beseffen dat er in de gehele Bijbel nergens ook maar één tekstgedeelte is te vinden, waarin staat, of waaruit je kan concluderen, dat de heidenen de sabbat **moeten** houden.

Laten we ons niet betoveren, maar wandelen vanuit het geloof in Yeshua (Gal. 3:1-9). Uiteraard is het sabbatsgebod wel aan de Joden voorgeschreven, maar wij zijn heidenen en geen Joden of Israëlieten. Wel bestaat de sabbat al vanaf de schepping, toen God Zelf rustte op de zevende dag. Maar hoe moeten wij dit relateren aan de andere schriftgegevens, en hoe wij als heidenen invulling geven aan de sabbat?

Concreet: stel we zijn aangesloten bij een messiaanse gemeente, en gaan op sabbat naar de dienst. Na afloop van de dienst gaan we op het winkelcentrum boodschappen doen, het is dan nog steeds sabbat. Dit past natuurlijk totaal niet bij het onderhouden van de sabbat (Neh. 13:15-22). Dit is voor de Joden strikt verboden, en het zal ongetwijfeld, wanneer in de nabije toekomst heel Israël vanuit het geloof in Yeshua al Gods geboden gaat houden, ook niet langer gedaan worden. Maar hoe staan wij daar in? Gezien het antwoord van de apostelen in Hand. 15, gezien het feit dat in de gehele Bijbel geen expliciet gebod staat voor de heidenen (buiten het land Israël) om de sabbat te houden, gezien het betoog van de apostel Paulus in de Galatenbrief, hoeven we ons niet schuldig te voelen, of een schuldcomplex te laten aan praten, in deze zaak. "Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus." (Kol. 2:16,17). Maar het is natuurlijk wel heel mooi en goed om de sabbat als rustdag te hebben, ook wetende dat de sabbat en de feesten een schaduw zijn van de toekomstige dingen: in de toekomst zullen de sabbat en de feesten door alle volken worden gevierd (Deut. 4:6, Jes. 2:3, Zach. 14:16). Het kan geen kwaad er nu al mee te beginnen. En daarbij volgen de Joden de halacha, en mag elk volk zijn eigen traditie ontwikkelen (zie ook <http://www.kerkenisrael.nl/vrede-over-israel/voi52-1b.php?sw=1920&sh=949>). Het is overigens ontzettend mooi om een hele Joodse sabbatsviering mee te maken, b.v. geleid door messiaanse rabbijnen. B.v. op een conferentie georganiseerd door een messiaans-Joodse organisatie. Maar laten wij wel beseffend dat wij niet verplicht zijn dit ook zo te doen.

Waar we ernst mee **moeten** maken, noemt Paulus in diverse brieven, b.v. Gal. 5:19-21: "Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpacten, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven." Er staan dus, naast de Noachidische geboden, nog veel meer geboden in de Bijbel waar we ons aan moeten houden. Maar laten we van de sabbat en de feesten geen punt maken. En iedereen zij in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd (Rom. 14:5-13). En geen ergernis geven. Dus niet zeggen tegen een 'strengere' broeder in de messiaanse gemeente dat je na afloop van de dienst nog even boodschappen gaat doen.

Kortgeleden was er een bericht op facebook over iemand die na een ernstig ongeluk een droom of visioen van de Heere Jezus had ontvangen, en daarna het evangelie met kracht predikte. Als reactie daarop schreef iemand dat dat het werk van satan was, want die man zou anders wel de sabbat gaan houden. Zo'n reactie vind ik heel, heel erg! Uiteraard zijn christenen niet zonder wetsregels (instructie) waar je je aan moet houden, naar moet leven, maar laten we leven vanuit het geloof in de Heere Jezus. En of we dan op zondag of op zaterdag de Heere Jezus groot maken, is secundair. In deze tijd komt men echter vaak in een messiaanse gemeente uit, omdat in een kerk op zondag de visie op Israël steeds meer ontbreekt.

"Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten." (Matth. 22:36-40).

Dit grote gebod, deze instructie (Thora), komt ook tot ons heidenen, zie de brieven van Paulus. Maar nergens vinden we de aparte instructies die Israël identificeert als Gods eigen aparte volk (tsietsiet b.v.).

De geboden van de Heere Jezus (Matth. 28) zijn niet alle geboden van de Thora! Nergens in de hele Schrift lezen we dat de Heere Jezus de heidenen opdroeg al de geboden van de Thora te volgen.

Uiteraard zijn de geboden die wij heidenen moeten volgen wel helemaal in overeenstemming met de Thora. En de Heere Jezus leefde en leerde helemaal overeenkomstig de Thora. De volken houden de eigen identiteit.

Op het shavu'ot feest kreeg het volk Israël de Thora (Ex. 19,20). Op het shavu'ot feest (Hand. 2) gaf de Heere Jezus Zijn Geest aan Zijn volk (Hand. 2:14), om Hem te gehoorzamen, zowel de Joden die in Jeruzalem woonden (Hand. 2:5), als de Joden uit de diaspora die opgang hadden gemaakt naar Jeruzalem (Deut. 16:16) om het shavu'ot feest te vieren (Hand. 2:5-11). En ook wij heidenen delen in diezelfde Geest (Hand. 10:44-46), om de instructie te doen die God aan ons heeft gegeven via Zijn Woord en de apostelen.

Om enkele misverstanden te voorkomen:

- "Wij heidenen hoeven niet de sabbat te houden" **is niet hetzelfde als:** "zondag is de rustdag".
De sabbat is de rustdag, de eerste dag van de week is de dag om God te loven en Yeshua te aanbidden. Van oorsprong zaterdagavond, na afloop van de sabbat (Hand. 20:7).
- "Yeshua hield Zich helemaal aan de Thora" **is niet hetzelfde als:** "Yeshua leerde dat al de heidenen de hele Thora moeten doen."

Het is: sabbat **én** zondag, **niet** sabbat **óf** zondag.

De zondag is dus **niet** de rustdag (voor christenen)! Wie beweert dat ik zou zeggen: "Joden de sabbat als rustdag, christenen de zondag als rustdag. Joden kosher, wij varkensvlees." Wie beweert dat ik dat zeg, heeft er helemaal niets van begrepen, of lastert (kwade tongen).

Ook is het natuurlijk onzin dat zondag de rustdag is omdat de kerk op het concilie van Loadicea de heiligheid van de sabbat verplaatst zou hebben naar de zondag. In deze publicatie wil ik kijken wat Bijbels is, niet wat de kerk er van heeft gemaakt.

De Thora ("wet") is de instructie niet wet (wetsregel), maar de instructie zodat je het doel treft. Gods Thora bepaalt hoe richt je je leven inricht. Je moet je richten op het doel, de zonde doet je het doel missen. Het Hebreeuwse Thora komt van het wegschieten van een pijl op een doel. De Thora is goed. Ook Paulus leert dat. Er is geen enkele Jood die gelooft dat je de hele Thora kan houden om eeuwig leven te krijgen. Een Jood vertrouwt ook op de genade van God.

Wij heidenen zijn verbonden in de verbonden ("connected in the covenants"). Wij maken echter geen uit van het sinaïtisch verbond, maar we zijn opgesloten in de roeping van Abraham: "De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden." (Gen. 12:1-3)

We zitten als het ware in de tent van Abraham. Zoals geschreven staat in Gal. 3:26-29 dat we de beloften beërven door het geloof in de Heere Jezus, de Messias. En Abraham werd rechtvaardig voor God gerekend door het geloof (Gen. 15:6), voordat er een verbond met hem was gesloten (Rom. 4).

Het is onze taak om achter Israël te staan, hen te zegenen, en met hen te gaan (de tzietziet vastgrijpen van een Joodse man (Zach. 8:23), maar dat betekent niet dat wij ons Joods moeten gaan gedragen. Dat betekent veel meer dat wij vanuit het geloof in de Heere Jezus, Israël zegenen door b.v. Israëlische producten te kopen (<https://www.levhaolam.com/>), voor Israël te bidden en de beloften voor Israël over hen te proclameren.

Een ontzettend goed artikel in dit kader is te lezen op:

<https://stichting-promise.nl/bijbelstudie-geestelijke-kennis/terug-naar-de-sabbat.htm>

en zie ook:

<https://www.vergadering.nu/leermap20011101zondag.htm>

Verdere websites die kunnen helpen in gedachtevorming hier over zijn:

<https://julesisaacstichting.org/category/lezingen/mark-kinzer/>

<https://messianieuws.nl/als-christen-sabbat-vieren-is-zonde/>

Er zijn diverse schijnredeneringen. Zo is er bijvoorbeeld een dik boek verschenen: "Terug naar de Bron", van Mike R. Doeve, zie voor alle informatie: <https://www.olivetreestudies.com/>

Nu heb ik het boek niet, en ook niet gelezen, maar ik heb wel de recensie gelezen op: <https://messianieuws.nl/messiaanse-theologie-voor-joden-christenen/> en ook reacties op dit boek op facebook gezien. In de recensie en in de reacties op facebook (ik doe hiermee dus geen uitspraken over het boek zelf!) wordt er ingegaan op het verbond, maar niet op het evangelie. Ook mis ik de functie van verbond, en het onderscheid tussen Jood en heiden (in de reacties op facebook). Naar aanleiding hiervan de volgende opmerkingen:

- Niet het verbond was eerst, maar het evangelie: God zegt tegen de onbesneden Abram: "in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden" (Gen. 12:3, Gal. 3:5-9).
- De zegen, het leven, komt tot zowel Jood als heiden dankzij het vergoten bloed van de Messias, de Heere Jezus, Die voor Zijn volk, ja, voor de zonden van de hele wereld is gestorven.
- Zowel Jood als heiden leven vanuit het geloof in de Messias, de Heere Jezus. De Thora bepaalt regels hoe te leven, maar het leven is door de Messias, de Heere Jezus.
- Het verbond is bedoeld om God aardse handen en voeten te geven om het evangelie uit te delen.
- De Joden (Israël) hebben een aparte plaats om Gods handen en voeten te zijn. Dat is de functie van het verbond. Jood en heiden hebben elk hun eigen plaats. Daarmee hangt samen dat de Joden een uitgebreidere Thora (instructie) hebben dan de heidenen.
- In de brieven wordt het onderscheid voortdurend gemaakt: wij, Joden (Israël) en jullie, heidenen.
- Een aantal brieven in het Nieuwe Testament zijn specifiek aan de Joden geschreven, zoals: de Petrusbrieven, de Hebreeënbrief, Openbaringen. Daarmee moet men niet op de loop gaan en teksten zomaar op heidenen betrekken.

We moeten ook niet van alles veralgemeniseren. We mogen (moeten) wel geestelijke lessen trekken. Voorbeelden:

- "Jullie zijn het licht van de wereld" (Matth. 5:14). We moeten dat niet veralgemeniseren tot elke christen, dit is specifiek tot het Joodse volk gezegd. De Heere Jezus is het Licht van de wereld als de Knecht van God, (Jes. 49:6, Luk. 2:32), maar ook heel Israël is de knecht van God (daarvoor apart gezet door het verbond), en is daarmee ook het licht van de wereld (Hand. 13:47). En uiteindelijk zullen de heidenen naar hun Licht gaan (Jes. 60:3), en wandelen in het Licht van Jeruzalem, wandelen in het Licht van de Heere Jezus (Open. 21:24). Wij moeten dit niet veralgemeniseren dat wij allemaal, ook de heidenen, het licht van de wereld zijn, we moeten wel de geestelijke les er uit trekken om ook een lichtje te zijn en de wereld iets te laten zien van de liefde van de Heere Jezus. Maar daarmee moeten we dus wel onze eigen plaats kennen, en niet hoogmoedig menen het licht van de wereld te zijn.
- "Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap" (1 Petr. 2:9a). Niet veralgemeniseren tot elke christen, dit is specifiek tot het Joodse volk gezegd.
- "En de vreemdelingen die zich bij de HEERE voegen om Hem te dienen en om de Naam van de HEERE lief te hebben, om Hem tot dienaren te zijn; allen die de sabbat in acht nemen, zodat zij hem niet ontheiligen, en die aan Mijn verbond vasthouden: hen zal Ik ook brengen naar Mijn heilige berg, en Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed. Hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op Mijn altaar.

Want Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken." (Jes. 56:6,7). Laten we dit ook niet veralgemeniseren dat elk mens de sabbat moet houden. Het gaat hier over de vreemdelingen in het land Israël, en gaat het hier niet over de tijd van Jesaja? Of gaan de christenen die de sabbat houden nu ook offers brengen in Gods tempel? Wat niet kan, want die tempel is er nog niet). Laten we wel een les hier uit trekken, dat we ook doen wat God behaagt.

Is Yeshua een Jood? Ja!

Hield Yeshua Zich helemaal aan de Thora? Ja.

Maar dat betekent niet dat Yeshua leerde dat alle heidenen de Thora moeten gaan houden. Dat zou ook niet in overeenstemming met de Thora zijn, overigens. Alles wat Yeshua leerde en deed was helemaal in overeenstemming met de Thora. Maar nergens in de Bijbel is te vinden dat Yeshua leerde dat heidenen de hele Thora moeten houden.

Overigens was Yeshua geen Joodse Rabbi Die de Thora leerde! Rabbijnen zijn te zien als de opvolgers van de farizeeën, en zijn van later tijd (zie voor Joodse groeperingen ten tijde van de Heere Jezus: <http://www.petervantriet.nl/article.php?articleID=137>). Wat Yeshua leerde was helemaal in overeenstemming met de Thora. Maar Hij leerde de Thora niet! Dat is de opdracht van de priesters (Hag. 2:12, Mal. 2:7). Yeshua leerde het evangelie (b.v. Matth. 5, 6, 7). Yeshua leerde aangaande het Koninkrijk van God (Hand. 1:3). Hij, Die is gekomen om de Thora helemaal compleet te vervullen, zodat Jood en heiden het leven hebben in Hem! Laten wij ons richten op Yeshua, en uit Hem te leven overigens Zijn wil.

Ook de Joden kunnen trouwens echt niet de hele Thora doen in onze tijd! Het grootste deel van de Thora zijn wetten betreffende de tempeldienst en de offerdienst. Nu er nog geen nieuwe tempel is, kunnen ook de Joden een groot gedeelte van de Thora niet onderhouden.

Overigens is een groot deel van de brieven van de apostel Paulus, die gezonden is tot ons heidenen, er aan gewijd hoe wij ons moeten gedragen. Dat is dus niet de hele Thora, maar alles wat Paulus ons voorschrijft is dus wel helemaal in overeenstemming met de Thora.

Het lijkt wellicht er op dat ik diverse keren hetzelfde zeg, en dat is ook zo. Dat komt omdat ik heb gemerkt dat mensen het niet kunnen (willen??) vatten. Ik hoop dat het echter nu duidelijk is.

Tot slot: "Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfbroom bent, tussen hen bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfbroom, beroem u dan niet tegenover de takken. En als u zich beroemt: U draagt de wortel niet, maar de wortel u." (Rom. 11:17,18). (Iets gemodificeerd, want er staat in de grondtekst **niet**: in plaats van.

De vraag is: waar zijn wij heidenen op geënt?

Rom. 4 gaat terug op het geloof van Abraham, nog voor er enig verbond met hem was gesloten. Wanneer we de olijfbroom als Israël zien, kunnen we dus stellen: dit is een wortel enting. We worden geen Israëlieten, maar delen in de zegen van de wortel, we delen in de zegen van Yeshua.

Er staat echter nergens in Rom. 11 wat de olijfbroom nu eigenlijk is. Nagenoeg iedereen zal zeggen: de olijfbroom is Israël, maar het staat nergens in de Bijbel! Het is ook heel goed mogelijk om de olijfbroom op te vatten als b.v. de stam die stevig in de grond van Gods beloften staat: Abraham, Izak en Jakob. Want we delen in de zegen van de beloften aan deze aartsvaders. En pas na Jakob ontstaat het volk Israël.

Nog een heel goede andere mogelijkheid is dat de olijfboom het Koninkrijk van God voorstelt. De Joden gaan door ongeloof het Koninkrijk van God niet binnen, terwijl de heidenen worden uitgenodigd om door het geloof in de Heere Jezus het Koninkrijk van God in te gaan (Matth. 8:11,12). Paulus spreekt niet voor niets over de wortel (Rom. 11:18, Rom. 15:12), in overeenstemming met Jesaja 11:10, waarnaar de heidenen zouden vragen. En het Koninkrijk was beloofd aan David, de zoon van Isaï (2 Sam. 7:12-16). En Hij Die op de troon in dit Koninkrijk zal plaats nemen, is de wortel Yeshua (Jes. 11:10, Jes. 53:2, Openb. 5:5, 22:16). Yeshua is zowel de Wortel als het geslacht van David (God en mens). Wanneer de olijfboom het Koninkrijk van God voorstelt, is dit een totaal ander beeld dan van heel veel messiaanse organisaties die menen dat de olijfboom Israël is, en die daarom menen dat heidenen de hele Thora moeten doen.

Verder:

- Israëlvisie **is niet hetzelfde als:** naar een messiaanse gemeente gaan en sabbat vieren.
Integendeel! Er zijn ook messiaanse gemeenten die geen zicht op Israël hebben, of b.v. geworteld zijn in de 10 stammen theorie of Efraïmgedachte.

Er zijn ook diverse messiaanse gemeenten die er op gericht zijn hoe je de Thora (op zijn Joods) moet houden, maar die niet gericht zijn op Yeshua, dat is helemaal vreselijk.

Iemand die Israël liefheeft, en beseft dat hij/zij niet geroepen is de hele Thora te doen, valt tegenwoordig tussen wal en schip.... Enerzijds evangelische / pinstergemeenten waar totaal geen visie is op Israël, anderzijds messiaanse gemeenten die er op gericht zijn hoe je de Thora (op zijn Joods) moet houden, en ook messiaanse gemeenten die Yeshua kwijt zijn....

5.8 Loon naar werken

Zoals uit het voorafgaande bleek, zijn de gelovige heidenen niet wetteloos, integendeel, de zeven Noachidische geboden, onderverdeeld in allerlei sub-geboden, nog meer wetten voor de vreemdelingen die in het land Israël wonen, al de geboden die de apostelen tegen ons zeggen in het Nieuwe Testament (b.v. Gal. 5:19-21) en diverse andere gedeelten. Uiteindelijk worden alle mensen geoordeeld naar hun werken:

"En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken." (Openb. 20:12,13)

"de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruit gaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis." (Joh. 5:28b, 29)

"Laat de liefde ongeveinsd zijn. Heb een afkeer van het kwade en houd vast aan het goede. Heb elkaar hartelijk lief met broederlijke liefde. Ga elkaar voor in eerbetoon. Wees niet traag wat uw inzet betreft. Wees vurig van geest. Dien de Heere. Verblijd u in de hoop. Wees geduldig in de verdrukking. Volhard in het gebed. Wees deelgenoot in de noden van de heiligen. Leg u toe op de gastvrijheid. Zegen wie u vervolgen. Zegen hen en vervloek hen niet. Verblijd u met hen die blij zijn, en huil met hen die huilen. Wees eensgezind onder elkaar. Streef niet naar de hoge dingen, maar houd u bij de nederige. Wees niet wijs in eigen oog. Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen. Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Als dan uw vijand honger heeft, geef hem te eten, als hij dorst heeft, geef hem te drinken, want door dat te doen, zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen. Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede." (Rom. 12:9-21)

6 De Grote Verdrukking en de opname

<https://youtu.be/d05jE2w9XpE>

6.1 De overheersende visie op de Grote Verdrukking en de opname van de gemeente

De overheersende visie op de Grote Verdrukking is de volgende:

- Er komt over de gehele aarde een zevenjarige verdrukking, waarvan de laatste drieënhalfjaar het zwaarst zijn (Dan. 12:1; Matt. 24:21). Die periode wordt in de Bijbel ook wel genoemd: de Dag des Heren, de Ure der verzoeking, de toorn van het Lam, Jacobs benauwdheid, de laatste Jaarweek, of de Grote Verdrukking.
Tijdens de Dag des Heren zullen er zeer heftige natuurrampen op aarde plaatsvinden, zoals de wereld nog niet gekend heeft. In Openbaring 6 t/m 19 lezen we daarover. Zo heeft de Heere Jezus gezegd: "Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort" (Matt. 24:21,22). Zie ook Jes. 13:6-9; Dan. 12; Am. 5:18-20; Zef. 1:14-18; Mal. 4:1; Marc. 13; Matt. 24; Luc. 21; Openb. 6-19.
Deze Grote Verdrukking van zeven jaar is nog veel erger dan de Jodenvervolging, pogroms, kruistochten, Shoa e.d. bij elkaar. En Israël wordt in deze visie nog weer uit hun land verdreven.
- Er komt nog een antichrist: De antichrist is de zoon des verderfs, de tegenstander van Christus. De grote leider van het laatste wereldrijk in de eindtijd (Openb. 17:11). Aannemelijk is dat hij een religieus en politiek wereldleider zal zijn, die van Joodse afkomst is (Joh. 5:43). Hij zal zich voordoen als de Messias (Openb. 6:2; Dan. 8:25).
- Aan het begin van de laatste Jaarweek zal de antichrist een vredesverdrag met Israël, een verbond van zeven jaar, sluiten en zal de derde tempel herbouwd worden.
Na drieënhalfjaar zal hij het verbond verbreken (Dan. 9:27). Dan zal hij zijn ware gezicht tonen (Dan. 7:25; 8:24; Openb. 13). En komt er zomaar een einde aan een korte periode van vrede voor Israël. De profeet Jesaja heeft voorzeggd: "Dan zal uw verbond met de dood uitgewist worden en uw verdrag met het dodenrijk zal geen stand houden; wanneer de voortstormende gesel doortrekken zal, dan zult gij daardoor vertrapt worden" (Jes. 28:18).
- Nog voordat Jezus komt zal er op het tempelplein te Jeruzalem weer een tempel staan. De bouwtekeningen en de meeste materialen liggen allemaal al klaar. Doordat er een Islamitisch heiligdom op het tempelplein staat, lijkt de komst van de derde tempel een utopie.
Toch is het nog slechts een kwestie van tijd, want de derde tempel zal er uiteindelijk gaan komen. Ook deze Bijbelse profetie zal letterlijk vervuld worden!
- Maar voor deze Grote Verdrukking vindt de opname plaats: de gelovigen in de Heere Jezus verdwijnen plotseling van deze aarde.
De opname van de gemeente is niet hetzelfde als Zijn wederkomst. Met de opname wordt de gemeente naar de hemel gebracht, zonder dat de Heere Jezus op aarde neerdaalt. Als de Heer wederkomt zal iedereen Hem zien komen met de wolken. Dan zal Israël worden verlost van haar vijanden en zal Hij Zijn voeten op de Olijfberg zetten (Zach. 14:3,4). Het Koninkrijk van God zal dan op aarde gevestigd worden (Dan. 2:34,35; Zach. 14:8,9).
Door de opname wordt de gemeente bewaard voor de slotfase van de eindtijd, dat is de Grote Verdrukking. Als het hemelse Vaderhuis gereed is de gemeente te ontvangen, dan zal de opname gaan plaatsvinden. De gemeente zal dan voor altijd bij de Heer in het huis van God de Vader zijn.
- Na de opname van de gemeente zullen de Joden de eerste drieënhalfjaar ongestoord hun diensten in de tempel kunnen houden. Daar zal onverwachts een einde aan komen, wanneer de antichrist zijn verdrag met Israël verbreekt.

Dan zal de tegenstander van Christus zich als een god in de tempel openbaren en moeten hij en zijn beeld door iedereen op aarde aanbeden worden: "de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is" (2 Tess. 2:3-4). Zie ook Dan. 9:27; 11:31; Matt. 24:15; Openb. 13:8.

De derde tempel moeten we niet verwarren met de Messiaanse tempel uit Ezech. 40-48. De derde tempel zal door de antichrist worden ontheiligd en als Jezus komt helemaal worden vernietigd (Jer. 30:18; Zach. 14:4). Dan, als Jezus komt, zal de heerlijke Messiaanse tempel gebouwd worden. Over de vierde tempel heeft de Heere Jezus gezegd: "Staat er niet geschreven, dat mijn huis een bedehuis zal heten voor alle volken?" (Mark. 11:17). Tijdens het Duizendjarig Rijk zullen deze woorden in vervulling gaan. Dan zal de Heere Jezus, i.p.v. de antichrist, door alle bewoners op aarde aanbeden worden (Jes. 2:2). Iedereen op aarde zal dan Zijn heerschappij moeten erkennen en gehoorzamen, want dan regeert de Heer!

Bron: Diverse teksten zijn genomen van: <http://www.dekoningkomt.nl/>.

Er zouden diverse bedelingen zijn, dit wordt de bedelingenleer genoemd. Nadat de Heere Jezus naar de hemel is gegaan, zou de bedeling van de gemeente zijn begonnen. Wij leven nu in de tijd van de gemeente, waarin geen onderscheid is tussen Jood en heiden. Het volk Israël, dat zijn Messias niet kent, miskent of afwijst, is terzijde gesteld. Het is 'niet-mijn-volk'. Israël heeft echter niet afgedaan. Gods heilsbeloften aan het volk zijn onberouwelijk. Jacob ging voor Rachel, maar hij kreeg Lea. Maar na zijn huwelijk met Lea werd ook Rachel, de aanvankelijk beoogde vrouw, verworven. Zo zal God Israël als volk (terug)winnen als Christus Zijn gemeente tot Zich genomen heeft. Duidelijk handelt God weer met Israël ten tijde van de oordelen over het aardrijk. Zo zondert Hij uit dit volk 144.000 dienstknechten af, beschermt hij een vrouw (symbool van het gelovig overblijfsel van Israël) en laat Hij in Jeruzalem twee getuigen optreden. Dat gebeurt allemaal als de bedeling van de gemeente voorbij is en de gemeente verwijderd is van de aarde. Na de bedeling van de gemeente gaat God weer met Israël verder.

Variaties op deze bedelingenleer zijn:

- Pretribulationisme: de leer dat de Heer Jezus zijn gemeente van de aarde wegneemt aan het begin of vóór de verdrukking ofwel de laatste jaarweek van Daniël. Zij die deze leer houden worden pretribulationisten genoemd.
- Midtribulationisme: de leer dat de Heer Jezus zijn gemeente van de aarde wegneemt halverwege de grote verdrukking.
- Posttribulationisme: de leer dat de Heer Jezus zijn gemeente van de aarde wegneemt aan het eind van de grote verdrukking.

Op internet kan men diverse discussies vinden of wij, de gelovigen, nu wel of niet door de Grote Verdrukking moeten heen gaan. Ik heb het idee dat de meeste christenen het pretribulationisme aanhangen. Het is natuurlijk altijd veel fijner om niet door een Grote Verdrukking heen te moeten gaan. Zie ook; <http://www.vergadering.nu/brlist/opname-250-redenen.htm>

Overigens houden lang niet alle christenen zich hiermee bezig. Deze leer is alleen te vinden in evangelische kringen. In pinksterkringen is men hier niet zo mee bezig (denk ik). In messiaanse gemeenten gelooft men waarschijnlijk hier ook niet zo in. Anderzijds zijn er talloze websites en bijbelleraars met deze leer besmet, men kan er gewoon niet om heen.

Wat te denken van de visie die hier is geschetst? In één woord: **on-Bijbels!!** In de volgende paragrafen wordt een Bijbels visie op de Grote Verdrukking en opname van de gemeente geschetst. Algemene fouten in deze leer zijn b.v.:

- Verkeerde uitleg van de tekst en de context. B.v. dat er geen enkel onderscheid is tussen Jood en heiden: gemeente: die zou dan eerst opgenomen moeten worden.
- Teksten worden in de verkeerde tijd geplaatst. B.v. Jer. 30:6,7. De tijd van Jakobs benauwdheid. Dit is de Shoa, en niet iets toekomstigs.

- Ook de zeventigste jaarweek van Daniël wordt in de verkeerde tijd geplaatst, die is al een paar duizend jaar geleden geweest, in plaats van toekomstig. Een voorbeeld van een uitleg (er zijn er meer), is te vinden op: <https://withmeagrepowers.wordpress.com/2012/10/19/the-seventy-weeks-of-daniel-9/>. Het is überhaupt toch eigenlijk hele grote onzin om te denken dat er 69 jaar weken zijn (69×7 jaar), dan een tussentijd (het tijdperk van de gemeente) en dan pas de zeventigste week (7 jaar). Alsof je je zoon een mooi cadeau belooft op zijn verjaardag, en als hij jarig is, en hij denkt zijn cadeau te krijgen, zeg je: je begrijpt toch wel dat er nog een aantal maanden tijd er tussen liggen??
- Vervangingstheorie: Als de Joden alleen maar de nakomelingen van het twee stammenrijk zijn, en wij zijn Israël, wanneer is het dan de tijd van Jakobs benauwdheid? Toekomst. Maar als de Joden de nakomelingen zijn van alle twaalf stammen, is die tijd de Shoa (is dit in ieder geval geen blokkade om dit zo te zien).
- Ook werden, toen het tweestammen rijk Juda in de diaspora ging, zowel de nakomelingen van het tweestammen rijk als het tienstammen rijk allemaal Joden genoemd. De houten van Ez. 37 zijn al 2500 jaar geleden één geworden!
- Een tekst zoals Openb. 4:1 is een sleuteltekst in deze leer: Johannes moet hoger op komen, om te zien wat er hierna moet gebeuren. Men maakt ervan: eerst moet het tijdperk van de (zeven) gemeenten zijn afgelopen (Openb. 2 en 3) zijn afgelopen, dan wordt gemeente opgenomen, gesymboliseerd door Johannes die hoger op komt, en dan begint pas alles wat in de rest van het boek Openbaringen staat. Nu denk ik wel dat de zeven gemeenten kunnen staan voor de kerk van alle tijden, maar in Openb. 4:1 krijgt Johannes gewoon een nieuw visioen van wat er zal gebeuren. Het is inlegkunde om daar de opname van de gemeente in te lezen.
- Een andere sleuteltekst is Openb. 6:1,2. Johannes ziet een ruiter op een wit paard. Deze ruiter zou de antichrist zijn en niet Christus, immers, je kunt Christus niet bevelen, zoals hier gebeurt. Dit is echter ook een hele vreemde vorm van lezen. Want de woorden "Kom en zie" worden niet gesproken tegen de ruiter(s) op het paard, maar tegen Johannes! Johannes moet er bij komen, en zien wat er gebeurt, om het op te schrijven. Ik neem de ruiter op het witte paard dan ook voor de Messias, eerst wordt het evangelie verkondigd in het hele toenmalige land Israël en daarbuiten, daarna komt de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus en de verstrooiing van het Joodse volk over de hele wereld.

<https://biblespace.org/2011/03/21/the-rapture-de-opname/> "De veelbesproken opname(the rapture) is een plotse geheime opstanding welke nu ieder ogenblik in vervulling kan gaan! De ongelovige wereld zal dan slechts merken dat er graven open zijn gegaan en lijken zijn verdwenen. Dit nieuws zal wellicht verzwegen worden of men zal een andere leugenachtige verklaring afleggen als bv. Een actie van UFO's. (Bijzonder actief de laatste tijd). Velen zullen er wel eens van gehoord of gelezen hebben en dan zeggen: "Het was toch waar!" Die plotse verdwijning van de nog in leven zijnde christenen, zal uiteraard catastrofes veroorzaken. Bv: in het verkeer enz. Voor deze verdwijning staat in het grieks "harpazo", betekent met kracht weggerukt!" De website toont ook een prachtig plaatje van mensen die opstijgen in de lucht. Prachtig! Maar is het ook Bijbels??

1 Thess. 4:13-18: "Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem.

Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan.

Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan.

Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.

Zo dan, troost elkaar met deze woorden."

In dit gedeelte staat totaal niet dat de gemeente wordt opgenomen in de hemel! Er staat dat de doden zullen opstaan, en met de levende gelovigen een ontmoeting zullen hebben met de Heere Jezus, in de wolken. De gelovigen gaan niet naar de hemel toe, en leven verder op deze aarde! Ook zijn er niet twee wederkomsten van de Heere Jezus, één onzichtbaar, bij de opname, en één zichtbaar, maar is er één wederkomst, wanneer Hij komt om Zijn volk te verlossen uit de macht van de vijanden, en om Zijn Koninkrijk te vestigen.

In Hand. 1:9 staat eigenlijk dat de wolk Hem weg nam. Hij nam Zijn plaats weer in, in de wolk. Zou het niet kunnen zijn, dat, als het moment daar is, de Sjechina van God weer komt (Jes. 4:5), Yeshua in de wolk is, en heel Israël Hem verwelkomt in de lucht? Paulus spreekt altijd over wij als hij wij, het Joodse volk, bedoelt, en over gij of jullie, als hij jullie, heidenen, bedoelt. Zou het niet kunnen zijn dat het Joodse volk (de wij van Paulus) Hem tegemoet gaat in de lucht (1 Thess. 4:17), en dat de heidenen op eerbiedige afstand moeten blijven als Hij wederkomt? Er was geen Egyptenaar bij toen Jozef zich aan zijn broers bekend maakte (Genesis 45:1).

Hij zal komen om te worden verheerlijkt in Zijn heiligen (het Joodse volk), en bewonderd te worden in allen die geloven (2 Thess. 1:10).

We zien uit naar de komst van het Koninkrijk van God dat aanbreekt bij de wederkomst van de Heere Jezus! "Uw Koninkrijk kome!" We zien niet uit naar de opname, dat wordt nergens in de Bijbel geleerd.

Matth. 23:37-39: "Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten.

Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!"

We zien er naar uit dat Zijn volk zegt: "Baruch Ha b'Shem Adonai". Jeruzalem is weer opgebouwd, de tempel is nog verwoest. Maar God strijdt voor Zijn volk Israël (Zach. 12:9), en zij zullen hun Messias gaan omarmen, en rouwklagen dat ze Hem 2000 jaar lang niet herkend hebben (Zach. 12:10-14) (en hoe heeft de kerk Hem onherkenbaar gemaakt....). Dan komt Hij zeker terug, strijdt voor Zijn volk, en wordt Koning over het hele land, de hele aarde (Zach. 14:9). Dan zal ook Zijn Naam één (echad) zijn.

Deze publicatie keert zich wel tegen de opname theorie en grote verdrukking zoals die in evangelische kringen wordt geleerd, want die is heel on-Bijbels, maar gaat uit van de betrouwbaarheid van Gods beloften gedaan aan Zijn volk Israël. Zijn beloften zullen nooit wijken, ze blijven bestaan zolang de zon de maan zullen staan, En we vervangen dus uiteraard niet het volk Israël, waaraan God Zijn beloften heeft gedaan, door een ander volk (christenen, de gemeente). Die deze vervangingsleer (vervullingsleer) aanhangen begrijpen het Nieuwe Testament niet goed (en ook niet het Oude Testament).

6.2 De profetische rede van Mattheüs 24

In de profetische rede van Matth. 24 voorzegt de Heere Jezus wat er zal gebeuren. Hij geeft antwoord op diverse vragen:

- De verwoesting van de tempel.
- Het teken van Zijn (weder)komst.
- De voleinding van de wereld, dat tweeledig kan worden opgevat: de voleinding van het Joodse land, de voleinding van de hele aarde.

Het antwoorden lopen dan ook door elkaar heen.

Matth. 24:4-14: "En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt.

Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden.

U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde.

Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen.

Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën.

Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam.

En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten.

En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden.

En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen.

Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het doeleinde komen.”

Allerlei hongersnoden, ziekten, aardbevingen en oorlogen (Matth. 24:6,7).

Allerlei valse profeten en Messiassen, zoals er ook gekomen zijn.

De haat van alle volken tegen Zijn volk. We kunnen ook denken aan het wereldwijde antisemitisme.

De prediking van het evangelie van het Koninkrijk aan alle mensen (we kunnen denken aan de toenmalige wereld van het Midden Oosten, we kunnen ook denken aan de gehele wereld na 70 na Christus / 132- 135 na Christus.

Matth. 24:15-22: “Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! –

laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen.

Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit zijn huis te halen,

en wie op de akker is, moet niet terugkeren naar wat hij achterliet om zijn kleren te halen.

Maar wee de zwangeren en de zogenden in die dagen!

En bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op een sabbat.

Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.

En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden.”

De gruwel van de verwoesting zijn de Romeinse legers, die Jeruzalem en de tempel hebben verwoest. Er zijn toen ontzettende vreselijke dingen gebeurd. In 66 na Christus brak de opstand uit. Tegen 68 na Christus had Vespasianus Galilea en de kuststrook onder controle. De overlevende opstandelingen verschansten zich in Jeruzalem. Vanwege het sterven van Nero ging Vespasianus naar Rome op de troon op te eisen, en kwam daarna Titus, zijn zoon. Op Tisha b'Av 70 na Christus ging de hele stad en de tempel in vlammen op. Minstens een miljoen Joden kwamen om in de hele oorlog. De Romeinen slachtten hele families af, waaronder iedereen die verdacht werd een afstammeling te zijn van het huis van koning David. De overlevenden werden verkocht op de slavenmarkten van het Midden-Oosten, waarbij de prijs door de grote aanvoer enorm kelderde. De laatste verzetshaarden, waaronder het op een hoge, onneembare rots gelegen fort Massada aan de Dode Zee, werden ingenomen in 73. De joden in Massada hadden massaal zelfmoord gepleegd voordat de Romeinen binnenvielen. Merk op dat deze periode 7 jaar duurde. Het is ook heel goed mogelijk dat de zeventigste jaarweek van Daniël op deze periode slaat.

Na de verwoesting van Jeruzalem en het Joodse land begint de wereldwijde diaspora en de vervolging van de Joden in alle landen: de Grote Verdrukking.

Matth. 24:23-31: "Als iemand dan tegen u zegt: Zie, hier is de Christus of daar, geloof het niet; want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden. Zie, Ik heb het u van tevoren gezegd!

Als men dan tegen u zal zeggen: Zie, Hij is in de woestijn; ga er niet op uit; zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet, want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want waar het dode lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen.

En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de geslachten van het land rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.

En Hij zal Zijn boodschappers uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan."

De Grote Verdrukking eindigt met het herstel van Israël, de uitverkorenen (het Joodse volk) worden bijeengebracht uit de vier windstreken, overeenkomstig Deut. 30:1-10, zoals in onze tijd gebeurt, en wanneer het Joodse volk rouw bedrijft dat ze hun Messias zolang niet hebben erkend, komt Yeshua terug. Voor de engelen in vers 31 neem ik liever boodschappers, want zo kan het Griekse woord 'aggelos' heel goed worden vertaald.

Matth. 24:32-35 "Leer van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is.

Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur.

Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.

De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan."

We zien de vijgenboom en alle bomen uitspruiten (Luk. 21:29): het herstel van Israël en al de volken in het Midden Oosten. (Ook de landen in het Midden Oosten bestaan nog slechts sinds de jaren dertig van de vorige eeuw, toen het toenmalige Ottomaanse Rijk was verslagen). Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan. Hierbij is te denken aan het geslacht dat de Holocaust heeft overleefd. Ook is te denken aan het geslacht dat de wederoprichting van Israël (1948) heeft meegemaakt.

Opmerking: De discipelen waren in Hand. 1:6 echt niet zo dom, toen zij, na 40 dagen onderwezen te zijn door Yeshua, vroegen of het Koninkrijk in hun dagen zou komen. Het herstel van Israël zou echter nog ongeveer 2000 jaar (2 dagen van 1000 jaar, Hos. 6:2) op zich laten wachten.

6.3 Het boek Openbaringen

Openbaringen is een heel Joods boek. Er staan allerlei hebraïsmen in. Het boek is tot ons gekomen in het Grieks, maar de schrijver dacht Joods. Het boek gaat er over wat er zou gebeuren. Het is goed om te beseffen dat hierbij het volk Israël en het Joodse land centraal staat. Net zoals het Hebreeuwse woord 'eret' zoals 'aarde' of 'land' kan betekenen, betekent ook het Griekse woord 'gy' zowel 'aarde' of 'land'. Men moet dus goed opletten of het wel goed is vertaald. Wanneer men vanuit een theologische visie vertaald zonder zicht op Israël, zal er veel vaker 'aarde' in de vertaling terecht komen, dan vertalers met zicht op Israël. Die zullen wellicht vaker het woordje vertalen met 'land'.

Hij heeft ons gemaakt tot koningen en priesters (Openb. 1:6, Ex. 19:6), wat ook de apostel van de besnijdenis, Petrus, schrijft (1 Petr. 2:9) aan de Joden in de diaspora (1 Petr. 1:1). In Openb. wordt dit herhaald in Openb. 5:10. Die ons zijn de Joden, die zullen tot koningen en priesters worden gemaakt, want Hij is hun Koning en hun Hogepriester. Openb. 1:7: een verwijzing naar Zach. 12:10-14: al de geslachten van het land zullen over Hem rouw bedrijven. Het boek Openbaringen gaat over Israël!

Dan komen de brieven aan de 7 gemeenten, of wel, aan de gehele kerk.

- De brief aan de boodschapper van de gemeente van Efeze (Openb. 2:1).
- De brief aan de boodschapper van de gemeente van Smyrna (Openb. 2:8).
- De brief aan de boodschapper van de gemeente van Pergamus (Openb. 2:12).
- De brief aan de boodschapper van de gemeente van Thyatire (Openb. 2:18).
- De brief aan de boodschapper van de gemeente van Sardis (Openb. 3:1).
- De brief aan de boodschapper van de gemeente van Filadelfia (Openb. 3:7).
- De brief aan de boodschapper van de gemeente van Laodicea (Openb. 3:14).

De laatste 4 brieven hebben elk een verwijzing naar de wederkomst. Zijn het de diverse gestalten van de kerk? Is de gemeente van Laodicea aan gestalte van de lauwe kerk van de eindtijd?

Na het gezicht op de kerk van alle eeuwen en alle plaatsen, die door Yeshua in Zijn hand worden gehouden, door alles heen (Openb. 1:20), krijgt Johannes een nieuw visioen (Openb. 4:1), waarin aan Johannes wordt getoond wat er zal gebeuren.

Openb. 4:4: de 24 oudsten: vertegenwoordigers van heel Israël: de 12 aartsvaders, en de 12 apostelen.

Openb. 4:6-7: de vier dieren: de aangezichten van de vier dieren komen overeen met zoals op de vier vaandels stond toen Israël was gelegd in de woestijn: De vier dieren staan symbolisch voor heel Israël. Gods besluit dat Zijn volk Koningen en Priesters zullen zijn, staat vast.

Openb. 5:8-10: zowel de vier dieren als de 24 oudsten aanbidden het Lam: heel het volk Israël zal Hem aanbidden! Ze hebben schalen vol reukwerk, dat zijn de gebeden van de heiligen. Heilig is afgezonderd: Israël is het volk afgezonderd tot de dienst van God, dit zijn dan ook de gebeden van het Joodse volk, heel het volk Israël dat Hem zal aanbidden. Zij zijn gekocht uit elke stam, taal, volk en natie: Yeshua is geslacht en heeft hen vrijgekocht uit elke stam, taal, volk en natie, om terug te keren naar het land Israël, en zij zullen koningen en priesters zijn. Zij zullen regeren over de hele aarde. En elk schepsel, ook alle heidenvolken, zullen meedoen in de aanbidding van Hem (Openb. 4:13).

Openb. 6, De vier paarden. Eerst de Ruiter op het witte paard. Eerst klonk de boodschap van het evangelie. Daarna de andere drie paarden, overeenkomstig het OT in b.v. Jer. 24:10: het zwaard, de honger en de pestilentie (Jes. 51:19, Jer. 15:2, Ez. 6:11,12). Daarna wordt de zon zwart als een haren zak, en de maan als bloed (Openb. 6:12). Wellicht staat de zon voor de Messias (Openb. 1:16), en de maan voor het volk Israël, dat Gods heerlijkheid moet weerkaatsen. Ze zouden in de hele periode van de Grote Verdrukking niet in staat zijn om het Licht van God te zien, om in de Messias te geloven, dat is voorzeggd in b.v. Jes. 6:9, Matth. 13:13, Mark. 4:12, Luk. 8:10, Hand. 28:24-28, tot aan het herstel van Israël in onze dagen.

Na de paarden wordt Jeruzalem verwoest in 70 na Christus, en breekt de grote dag van de toorn van God aan, de Grote Verdrukking (Openb. 6:17). Maar God laat eerst zien aan Johannes dat Zijn volk wordt verzegeld: alle stammen van Israël (Openb. 7:1-8), al die pakweg 2000 jaar is het Joodse volk niet uitgeroeid, en heeft God er ook altijd voor gewaakt dat ze konden assimileren. En tenslotte ziet Johannes hoe ze uiteindelijk weer terug komen in hun land, uit alle naties, stammen, volken en talen (Openb. 7:9-17, Jes. 49:9-13), en Hem zullen aanbidden.

Dan worden diverse oordelen beschreven. Zien we in Openb. 8,9 de opkomst van de Islam, met als belangrijk punt de meteoriet die uit de hemel in Mekka is neergekomen? Daarna komt er gelukkig een kentering, Openb. 10., en moet het evangelie weer aan vele volken, naties, talen en koningen worden verkondigd, zoals na de Reformatie is gebeurd.

In Openb. 14 zien we enerzijds de oogst van deze wereld (Openb. 14:15): het evangelie is over de gehele wereld gepredikt, en anderzijds het treden van de wijnpersbak buiten de stad: de Shoa? toen Israël nog geen staat was. 1600 stadiën komt overeen met de omtrek van het land Israël.

In Openb. 17,18 wordt de grote hoer geoordeeld.

Heel veel zaken uit Openb. 17 en 18 passen zowel op de Rooms Katholieke Kerk als de Islam.

- Rooms Katholieke Kerk: zie b.v. <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Op17-RKK.pdf>
- De Islam: zie b.v. <https://vergadering.nu/boek/de-islamitische-antichrist.htm>, <http://www.hoddenbagh.nl/bijbelopen/PDFs/Eindtijd-WS-1-7.pdf>, en <http://xandernieuws.punt.nl/content/2013/06/Niet-het-Vaticaan-maar-Mecca-is-Babylon-1>.

Dan ziet Johannes hoe de bruid zich heeft gereed gemaakt. Johannes valt in verrukking neer, want hij beseft dat hij ziet dat het volk Israël eindelijk hun Messias, Yeshua, heeft aangenomen. Daarop volgt de wederkomst van Yeshua (Openb. 19:11-21). Hij rijdt weer op Zijn witte paard, en voert het oordeel over de volken uit. Tenslotte ziet Johannes hoe het Joodse volk daadwerkelijk koningen zijn in het duizendjarig vrederijk (Openb. 20). En dan krijgt Johannes een nieuw visioen, hij ziet het vernieuwde Jeruzalem (Openb. 21,22).

De Messias, Yeshua heeft nog een grote taak aan het einde van de ballingschap en de diaspora. Dat zal zijn als alle Joden naar het land Israël zijn teruggekeerd, als de derde tempel op die plek wordt herbouwd waar nu nog voorlopig een moskee staat. Dan wordt de offerdienst weer verricht en het Davidische koninkschap hersteld. Dat is een periode die het vrederijk wordt genoemd.

6.4 Een Bijbelse visie op de Grote Verdrukking

De Grote Verdrukking komt in het NT naar voren op 2 plaatsen:

- Lukas 21:23: "Er zal grote nood zijn in het land, en toorn over dit volk". Vanaf de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus, totdat de tijd van de heidenen vervuld is. Een grote verdrukking van ongeveer 2000 jaar!
Maar daarna komt Jeruzalem weer in Joodse handen, Luk. 21:24 (1948, 1967, 2017 - tempelberg!! -), de tijd van de heidenen is voorbij, de "Grote Verdrukking" ligt achter ons!!!
Ook al bezwijkt het hart van de mens van vrees en verwachting van de dingen die zullen gebeuren (terroristische aanslagen, derde wereld oorlog, Luk. 21:26). We zien nu weer de vijgenboom Israël, en al de bomen, al de landen in het Midden Oosten die in de 20ste eeuw weer zijn opgericht. Het Koninkrijk van God is nabij!
De hemel en het land zijn voorbijgegaan in 70 (132-135) na Christus, maar de woorden van Yeshua worden realiteit! In de paralleltekst van Matth. 24 lezen we hoe na de Grote Verdrukking Yeshua Zijn boodschappers (zoals het Griekse aggelos prima vertaald kan worden) uitzendt, en worden Zijn uitverkorenen, het Joodse volk, teruggebracht naar eretz Israël, wat heden ten dage gebeurt, overeenkomstig de profeten! In die tijd van het uitspruiten van de vijgenboom leven wij, de "Grote Verdrukking" ligt achter ons!!!
- Openb. 7:14: daar wordt gesproken over hen die uit de "Grote Verdrukking" komen. Van hen staat geschreven:
Openb. 7:16,17: "Zij zullen geen honger of dorst meer hebben, en geen zonnesteek of enige hitte zal hen treffen. Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen."

Ofwel, dit zijn de mensen die beschreven worden in Jes. 49:9-13: "om te zeggen tegen de gevangenen: Ga uit!, tegen hen die in duisternis verkeren: Kom tevoorschijn! Op de wegen zullen zij weiden, op alle kale hoogten zullen hun weidegronden zijn.

Zij zullen geen honger hebben of dorst lijden, hitte en zon zullen hen niet steken, want hun Ontfermer zal hen leiden, Hij zal hen zachtjes leiden naar waterbronnen. Ik zal al Mijn bergen tot een weg maken, Mijn gebaande wegen zullen verhoogd worden.

Zie, sommigen zullen van ver komen: zie, anderen uit het noorden en uit het westen, en weer anderen uit het land Sinim. Juich, hemel, en verheug u, aarde, bergen, breek uit in gejuich, want de HEERE heeft Zijn volk getroost, Hij zal Zich over Zijn ellendigen ontfermen."

De grote schare die niemand tellen kan zijn dus niet de gelovigen o.i.d., zijn de Joden die na de Grote Verdrukking in onze tijd terugkeren naar eretz Israël.

Eerst komen de vier paarden van Openb. 6, de "Grote Verdrukking. Deze paarden zijn al vermeld in het OT in b.v. Jer. 24:10: het zwaard, de honger en de pestilentie (Jes. 51:19, Jer. 15:2, Ez. 6:11,12). Maar de Israëlieten zijn verzegeld, Zijn volk is gedurende al die tweeduizend jaar niet verdwenen, en nu komen ze uit (Grieks: ek) alle natie, geslacht, volk en taal, terug naar huis, naar eretz Israël (Openb. 7:9), net zoals al in Deut. 30:3-5 is vermeld, en zoals alle profeten hebben voorgezegd.

De "Grote Verdrukking" ligt achter ons!!!

Enkele verduisteringen die die Grote Verdrukking theologie hier over heen werpt, is b.v. over Openb. 4:1, waar de opname te vinden zou zijn, maar waar bijbels gezien Johannes gewoon een ander gezicht krijgt, vanuit hemels perspectief. Ook over Openb. 6:2 werpt men een sluier door te stellen dat je de ruiter op het witte paard niet Christus kan zijn, omdat je Christus niet kunt bevelen. Maar de ruiter op het witte paard krijgt daar helemaal geen bevel, Johannes wordt geroepen om er bij te komen en te zien. De ruiter op het witte paard is daarom heel goed een symbolische beschrijving van de evangelie verkondiging in het land voordat Israël werd verwoest en de eerste eeuw.

Wat in die Grote Verdrukking theologie ook wordt gemist, is dat in het OT is de Grote Verdrukking al door Mozes is voorgezegd: Deut. 28:15-68, die tot een vreselijke werkelijkheid is geworden. Ze zijn geworden tot een spreekwoord en tot een spotrede onder al de volken waarheen de HEERE hen heeft geleid (vers 37, 1Kon. 9:7-9, Ps. 44:15, Jer. 24:9). Het lied van Mozes (Deut. 32) is tot een gruwelijke werkelijkheid geworden. Zowel de Romeinse als de Duitse adelaar zijn tegen hen aangekomen (Deut. 28:49). Nu leven we echter in de tijd dat het hart van de Joden zal worden besneden (Deut. 30:1-10, 2 Kor. 3:16).

De tijd van de "Grote Verdrukking" ligt achter ons!!!

Kortom: de Bijbelse boodschap is steeds dat de Grote Verdrukking is gekomen: 2000 jaar Jodenvervolgung, en dat de Grote Verdrukking nu voorbij is.

Het is ook goed om te beseffen dat in onze vertalingen het Hebreeuwse woord eretz en het Griekse gy vaak vertaald is met aarde, terwijl er veel beter land had kunnen staan, en ook wel eens andersom. Het kan allebei, het is heel goed om te beseffen dat de visie (of geen visie) van de bijbelvertalers zo in de vertaling is terecht gekomen, ook al kan men taal technisch niet zeggen dat de vertaling onjuist is.

En ook bij b.v. "de uitverkorenen", waar denken we dan aan. Het Bijbelse antwoord: Deut. 7:6: "Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft u uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.", het volk Israël.

Hoeveel mensen weten of beseffen dat niet? Er zijn mensen die altijd trouw naar de kerk zijn geweest, maar op hun sterfbed nog niet weten of ze behouden zijn of niet.... En waarom? Omdat ze het concrete volk Israël waar de Bijbel over spreekt hebben vervangen door een abstract idee van "uitverkorenen" uit Jood en heiden, en ze niet weten of ze daar bij horen, of niet. Want het Bijbelse "geloof in de Messias" is daar vervangen door "zou ik wel uitverkoren zijn".

Israël wegpoetsen uit de Schrift brengt altijd grote duisternis!

In het geval van deze mensen (uit de rechterflank van de gereformeerde gezindte) brengt het duisternis omtrent hun behoud.

In het geval van de bedelingenleer (de Grote Verdrukking en opname van de gemeente) brengt het duisternis omtrent de toekomst, en zijn de mensen er voortdurend mee bezig wanneer ze opgenomen worden, in plaats van bezig te zijn met het herstel van Israël.

En in het geval van een doorsnee evangelische gemeente waar geen zicht is op Israël brengt dat duisternis over de Bijbel. Wie Israël aanraakt, raakt niet alleen Zijn oogappel aan (Zach. 2:8), maar raakt ook zijn oogappel aan, en wordt (in meer of mindere mate) blind.

Nog enkele plaatsen waar in de Bijbel de Shoa duidelijk naar voren komt, zijn:

- Jer. 3:14. Eén uit een stad, twee uit een geslacht.... Waarom slechts één uit een stad, twee uit een geslacht? Omdat de anderen zijn omgekomen in de Holocaust! Maar God heeft Israël getrouwd, Hij neemt heel Zijn volk Israël aan, en Hij brengt hen naar Sion. Zij maken aliyah. Hij ontfermt Zich over Israël, en Jeruzalem zal de troon van de HEERE worden genoemd (Jer. 3:17). (De Grote Verdrukking is voorbij.)
- Jer. 30:6: alle aangezichten zijn veranderd in bleekheid.... Leg er foto's naast van de verschrikkingen van de Shoa, en de overeenkomst is treffend. Maar Jakob wordt daaruit verlost: 1948, 1967, etc. Israël is weer een staat, en er zal niemand zijn die hen verschrikt. Dat is de toekomst van Israël overeenkomstig Jer. 30:10.
- Openb. 14:17-20: de wijngaard der aarde wordt getreden buiten de stad: de Shoa, voordat Israël terug was in hun land. Nu beleven we de tijd van Jesaja 60 / Openb. 21 en 22. In hoofdstuk 9 worden die Bijbel gedeelten naast elkaar gelegd naast elkaar, ze beschrijven dezelfde stad.

De verwoesting van het Joodse land en de verstrooiing van het volk Israël is Gods straf op de zonde en een teken van Zijn toorn, zoals te zien is in de hele Bijbel, zowel de wet als de profeten. De terugkeer van de Joden en het herstel van het land is een teken van Zijn welbehagen, om Zich weer over hen te ontfermen. God vergadert Zijn volk niet terug in het land om hen nog een keer te verwoesten en uit het land te drijven, maar opdat zij leven tot Zijn glorie en heerlijkheid. Amos 9:11-15:

"Op die dag zal Ik oprichten de vervallen hut van David. Zijn scheuren zal Ik dichtmaken, en wat aan hem is afgebroken, zal Ik oprichten, Ik zal hem opbouwen als in de dagen van oude tijden af; zodat zij de rest van Edom in bezit zullen nemen, en alle heidenvolken waarover Mijn Naam is uitgeroepen, spreekt de HEERE, Die dit doet.

Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat de ploeger de maaier zal ontmoeten en de druiventreder de zaaier, en dat de bergen zullen druipen van jonge wijn en al de heuvels doordrenkt zullen worden.

Ik zal een omkeer brengen in de gevangenschap van Mijn volk Israël. Zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, zij zullen wijngaarden planten en de wijn ervan drinken, zij zullen tuinen aanleggen en de vrucht ervan eten.

Ik zal hen in hun land planten, en zij zullen nooit meer weggerukt worden uit hun land, dat Ik aan hen gegeven heb, zegt de HEERE, uw God."

Dit is na de verwoesting en diaspora, de Grote Verdrukking: Amos 9:8-10. En dan zullen zij nooit meer worden weggerukt uit hun land. Dit stemt overeen met Jes. 11:11,12:

"En het zal op die dag gebeuren dat de Heere opnieuw, voor de tweede keer, met Zijn hand het overblijfsel van Zijn volk zal verwerven, dat overgebleven zal zijn in Assyrië en in Egypte, in Pathros, Cusj, Elam, en in Sinear, Hamath en op de eilanden in de zee. Hij zal een banier omhoogheffen onder de heidenvolken en Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen en hen die vanuit Juda overal verspreid zijn, bijeenbrengen van de vier hoeken van de aarde."

Na deze tweede keer leven ze onder de zegen van God.

Precies hetzelfde is te zien in Jeremia 30, waarin God aankondigt een omkeer te brengen in het lot van Zijn volk. Hij brengt hen terug naar het land van hun vaders. Eerst de Shoa, de tijd van benauwdheid voor Jakob: Jer. 30:5-7:

“Want zo zegt de HEERE: Een schrikwekkende stem hebben wij gehoord, angst is er, geen vrede.

Vraag toch en zie of een man baren kan? Waarom heb Ik dan iedere man gezien met zijn handen op zijn heupen als een barendende vrouw, en waarom zijn alle gezichten lijkleek weggetrokken?

Wee! Want die dag is groot, er is er geen als hij. Het is een tijd van benauwdheid voor Jakob, toch zal hij daaruit verlost worden.”.

Daarna wordt hun juk verbroken (Jer. 30:8) omdat ze de HEERE, hun God zullen gaan dienen (Jer. 30:9), wordt de terugkeer naar hun land, het oordeel over de volken, de herbouw van hun steden genoemd (Jer. 30:10-21), wat tenslotte uitmondt in Jer. 30:22-24:

“En u zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn.

Zie, een storm van de HEERE, grimmigheid is uitgegaan, een aanhoudende storm, op het hoofd van de goddelozen zal hij blijven.

De brandende toorn van de HEERE zal zich niet afwenden, tot Hij gedaan en tot Hij tot stand gebracht heeft de gedachten van Zijn hart. In de laatste tijd zult u dat begrijpen.”.

De tekst “En u zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn.” komt steeds terug als het gaat over het eind van de dagen (Jer. 30:22, Lev. 26:12, Jer. 31:1,33,38, Ez. 11:20, 14:11, 34:30, 36:28, 37:23,27. Hos. 2:22, Zach. 8:8, 13:9, Openb. 21:3.).

Het volk Israël dat terug wordt gebracht, is het overblijfsel, Jer. 31:7,8:

“Want zo zegt de HEERE: Zing vrolijk over Jakob, met blijdschap! Juich om het hoofd van de heidenvolken! Laat het horen, prijs Hem en zeg: Verlos Uw volk, HEERE, het overblijfsel van Israël. Zie, Ik doe hen komen uit het land van het noorden, Ik zal hen bijeenbrengen van de uithoeken van de aarde; onder hen zijn blinden en verlamden, zwangeren en barenden met elkaar: met een grote menigte zullen zij hierheen terugkomen.”

Met daarna beloften van zegen. Het is volstrekt on-Bijbels te menen dat de Joden die nu terugkeren naar hun land nog eens door een Grote Verdrukking moeten gaan, en dat van dit overblijfsel slechts nog maar een overblijfsel wordt behouden. Maar met de Joden die nu terugkeren naar hun land vernieuwt God Zijn verbond (Jer. 31:31-34), overeenkomstig Mozes heeft aangekondigd (Deut. 30:1-10).

Ook Ez. 37 beschrijft de terugkeer en het fysieke en geestelijke herstel van Israël (in die volgorde) nadat het volk Israël als een dal van dorre doodsbeenderen is geworden na de Holocaust. Ook Joël 3 volgt hetzelfde patroon. De terugkeer van Israël na hun verdrukking (Joël 3:3-7), het oordeel over de volken, en Jeruzalem wordt een heiligdom, God woont op Zijn heilige berg met de rivier van levend water (Joël 3:18, Ez. 47, Openb. 22:1,2).

Ofschoon er nu nog een moeilijke tijd is met de ‘palestijnen’, ze hoeven niet bevreesd te zijn voor nog een veel grotere verdrukking, zoals mensen presteren te beweren, Jer. 30:10: “U dan, wees niet bevreesd, Mijn dienaar Jakob, spreekt de HEERE, wees niet ontsteld, Israël, want zie, Ik ga u verlossen uit verre landen, uw nageslacht uit het land van hun gevangenschap, zodat Jakob terugkeert, rust heeft en zonder zorgen is, en niemand hem schrik aanjaagt.”.

Ze komen niet tot hun Messias door een grote verdrukking, dan hadden Auschwitz, Bergen-Belsen of Matthausen hun wel bij hun Messias gebracht (alhoewel Yeshua bij hen was in de gaskamers!). Ze komen tot hun Messias omdat God hen zelf de ogen zal openen, en hun hart besnijden (Deut. 30:6, Ez. 36:25-32, Jer. 32:38-44).

Na verbondsbreking, diaspora en Grote Verdrukking vernieuwt God het verbond met hen. Merk op dat dit Nieuwe Verbond geen nieuwe wet bevat, het nieuwe is dat de Thora in hun hart wordt geschreven, de Thora zal worden gedaan vanuit het geloof in Yeshua, want hun hart is dan besneden door God:

Jer. 31:31-34: "Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet zoals het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden – Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE.

Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Dan zullen zij niet meer eenieder zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE, want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE. Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken."

Rom. 11:25-36: "Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen binnen gaat.

En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is het verbond van Mij met hen, wanneer Ik hun zonden zal wegnemen.

Zij zijn weliswaar wat het Evangelie betreft vijanden vanwege u, maar wat de verkiezing betreft geliefden vanwege de vaders.

Want de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk.

Zoals ook u immers voorheen God ongehoorzaam was, maar nu ontferming verkregen hebt door hun ongehoorzaamheid, zo zijn ook zij nu ongehoorzaam geworden, opdat ook zij door de ontferming die u bewezen is, ontferming zouden verkrijgen.

Want God heeft hen allen in hun ongehoorzaamheid opgesloten om Zich over allen te ontfermen.

O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst iets gegeven en het zal hem vergolden worden? Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen."

6.5 De Grote Verdrukking

Deut. 28:15-68: "Daarentegen zal het gebeuren, als u de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam bent door al Zijn geboden en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, nauwlettend te houden, dat al deze vervloekingen over u zullen komen en u zullen treffen:

Vervloekt zult u zijn in de stad en vervloekt zult u zijn op het veld.

Vervloekt zal zijn uw korf en uw baktrog.

Vervloekt zal zijn de vrucht van uw schoot en de vrucht van uw land, de dracht van uw koeien en de jongen van uw kleinvee.

Vervloekt zult u zijn bij uw thuiskomen, en vervloekt zult u zijn bij uw weggaan.

De HEERE zal vloek, verwarring en verderf onder u zenden, in alles wat u ter hand neemt en doet, totdat u weggevaagd wordt en u al spoedig omkomt vanwege uw slechte daden, waarmee u Mij verlaten hebt.

De HEERE zal de pest aan u laten kleven, totdat Hij u vernietigd heeft en u verdwenen bent uit het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen.

De HEERE zal u treffen met toring, koorts en ontsteking, met hitte en droogte, en met korenbrand en meeldauw, die u achtervolgen zullen totdat u omkomt.

Uw hemel, die boven uw hoofd is, zal van brons zijn, en het land, dat onder u is, zal van ijzer zijn.

De HEERE zal stuifzand en stof geven als regen voor uw land. Uit de hemel zal het op u neerdalen, totdat u weggevaagd bent.

De HEERE zal geven dat u door uw vijanden verslagen wordt; over één weg zult u tegen hen uittrekken, maar over zeven wegen zult u voor hem wegvlugten. U zult een schrikbeeld worden voor alle koninkrijken van de aarde.

Uw dode lichaam zal voedsel zijn voor alle vogels in de lucht en voor de dieren op de aarde, en niemand zal ze schrik aanjagen.

De HEERE zal u treffen met zweren van Egypte, met gezwellen, met uitslag en schurft waarvan u niet genezen kunt worden.

De HEERE zal u treffen met krankzinnigheid, met blindheid en met verwaasdheid van hart.

U zult op de middag rondtasten, zoals een blinde rondtast in het donker. U zult uw wegen niet voorspoedig maken. U zult alle dagen alleen maar onderdrukt en beroofd worden, en er zal geen verlosser zijn.

Met een vrouw zult u in ondertrouw gaan, maar een andere man zal met haar slapen; een huis zult u bouwen, maar er niet in wonen; een wijngaard zult u planten, maar de vrucht ervan niet eten.

Uw rund zal voor uw ogen geslacht worden, maar u zult er niet van eten; uw ezel zal van voor uw ogen weggeroofd worden en niet naar u terugkeren; uw kleinvee zal aan uw vijanden gegeven worden, en er zal geen verlosser voor u zijn.

Uw zonen en uw dochters zullen aan een ander volk gegeven worden; uw ogen moeten het aanzien en zullen de hele dag naar hen smachten; maar u zult niet bij machte zijn iets te doen.

Een volk dat u niet kent, zal de vrucht van uw land en heel uw arbeid opeten. U zult alle dagen alleen maar onderdrukt en uitgebuit worden.

U zult krankzinnig worden vanwege het schouwspel dat uw ogen zien.

De HEERE zal u treffen met vreselijke zweren, aan de knieën en aan de benen, waarvan u niet genezen kunt worden, vanaf uw voetzool tot aan uw schedel.

De HEERE zal u en de koning die u over uzelf aangesteld hebt, naar een volk brengen dat u zelf niet kende, en ook uw vaders niet. Daar zult u andere goden dienen, hout en steen.

U zult een verschrikking, een spreekwoord en een voorwerp van spot zijn onder al de volken waar de HEERE u naartoe voeren zal.

U zult veel zaad naar de akker brengen, maar weinig inzamelen, want de sprinkhaan zal het opvreten.

Wijngaarden zult u planten en bewerken, maar u zult geen wijn drinken of iets verzamelen, want de worm zal het opeten.

Olijfbomen zult u hebben in heel uw grondgebied, maar u zult u niet met olie zalven, want uw olijven zullen afvallen.

Zonen en dochters zult u verwekken, maar zij zullen niet aan u toebehoren, want zij zullen in gevangenschap gaan.

Al uw bomen en de vrucht van uw land zullen de sprinkhanen in bezit nemen.

De vreemdeling die in uw midden is, zal hoger en hoger boven u uitstijgen, maar u zult lager en lager neerdalen.

Hij zal aan u uitlenen, maar u zult niet aan hem uitlenen. Hij zal tot een hoofd zijn en u zult tot een staart zijn.

Al deze vervloekingen zullen over u komen, u achtervolgen en u treffen, totdat u weggevaagd wordt, omdat u de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam geweest bent, door Zijn geboden en Zijn verordeningen, die Hij u geboden heeft, in acht te nemen.

Ze zullen voor u en uw nageslacht tot een teken en een wonder zijn, tot in eeuwigheid.

Omdat u de HEERE, uw God, niet gediend zult hebben met blijdschap en hartelijke vreugde, vanwege de overvloed van alles, zult u uw vijanden, die de HEERE op u af zal sturen, dienen met honger en dorst, met naaktheid en gebrek aan alles. Hij zal u een ijzeren juk op de hals leggen, totdat Hij u wegvaagt.

De HEERE zal een volk van ver weg tegen u doen opkomen, van het einde van de aarde, zoals een arend aan komt zweven; een volk waarvan u de taal niet verstaat, een meedogenloos volk, dat oude mensen niet ontziet en jonge mensen niet genadig is.

Het zal de vrucht van uw dieren en de vrucht van uw land opeten, totdat u weggevaagd bent. Het zal u geen koren, nieuwe wijn of olie overlaten, noch de dracht van uw koeien en de jongen van uw kleinvee, totdat Hij u heeft omgebracht.

Het zal u benauwen in al uw poorten, totdat uw hoge en versterkte muren, waarop u in heel uw land vertrouwde, neervallen. Het zal u benauwen in al uw poorten, in heel uw land, dat de HEERE, uw God, u gegeven heeft.

U zult de vrucht van uw schoot eten, het vlees van uw zonen en van uw dochters, die de HEERE, uw God, u gegeven zal hebben, tijdens de belegering en in de nood waarin uw vijanden u doen verkeren.

De man onder u die weekhartig en zeer teergevoelig is, zal zijn broer, zijn innig geliefde vrouw en de rest van zijn zonen die hij nog overheeft, niets gunnen, zodat hij aan niemand van hen iets van het vlees van zijn zonen dat hij eet, zal geven, omdat hij dan niets voor zichzelf overhoudt, tijdens de belegering en in de nood, waarin uw vijand u in al uw poorten zal doen verkeren.

De vrouw onder u die weekhartig en teergevoelig is, die nog nooit getracht heeft haar voetzool op de aarde te zetten, omdat zij daarvoor te teergevoelig en zachtaardig was, zal haar innig geliefde man, haar zoon en haar dochter niets gunnen van haar nageboorte, die tussen haar benen naar buiten komt, en van haar zonen, die zij baart, want zij zal hen in het geheim opeten, vanwege het gebrek aan alles, tijdens de belegering en in de nood, waarin uw vijand u in uw poorten zal doen verkeren.

Als u al de woorden van deze wet die in dit boek geschreven zijn, niet nauwlettend houdt, door deze heerlijke en ontzagwekkende Naam, de HEERE, uw God, te vrezen, dan zal de HEERE uw plagen en de plagen van uw nageslacht uitzonderlijk maken; het zullen grote en aanhoudende plagen, en kwaadaardige en aanhoudende ziekten zijn.

Hij zal alle kwalen van Egypte, waarvoor u beducht geweest bent, op u laten terugkeren en zij zullen aan u blijven kleven.

Ook iedere ziekte en iedere plaag die niet in het boek met deze wet geschreven is, zal de HEERE over u laten komen, totdat u weggevaagd wordt.

U zult met weinig mensen overblijven, terwijl u zo talrijk was als de sterren aan de hemel, omdat u de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam geweest bent.

En het zal gebeuren, zoals de HEERE Zich over u verblijdde om u goed te doen en u talrijk te maken, dat de HEERE Zich zo over u zal verblijden om u om te brengen en weg te vagen. U zult weggerukt worden uit het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen.

De HEERE zal u verspreiden onder al de volken, van het ene einde van de aarde tot aan het andere einde van de aarde. Daar zult u andere goden dienen, die u noch uw vaders gekend hebben, hout en steen.

Daarbij zult u onder die volken niet tot rust komen en uw voetzool zal geen rustplaats hebben, want de HEERE zal u daar een bevend hart, kwijnende ogen en een treurende ziel geven.

Uw leven zal voor u aan een zijden draad hangen; u zult nacht en dag beangst zijn en uw leven niet zeker zijn.

's Morgens zult u zeggen: Was het maar avond! En 's avonds zult u zeggen: Was het maar morgen! vanwege de angst die uw hart bevangen heeft en vanwege het schouwspel dat uw ogen zien.

De HEERE zal u in schepen naar Egypte laten terugkeren, over de weg waarvan ik u gezegd heb: Die zult u nooit meer zien. Daar zult u uzelf als slaven en slavinnen aan uw vijanden willen verkopen, maar er zal geen koper zijn.”.

Al deze zaken, heel deze Grote Verdrukking, is over het volk Israël gekomen. Het land werd een woestijn, ze zijn vervolgd in alle landen, ze zijn geworden tot een spreekwoord onder alle volken, ze mochten b.v. niet paardrijden, want dan zouden ze hoger zitten dan de moslims (Deut. 28:43), enz.

Na deze Grote Verdrukking vindt de verbondsvernieuwing plaats, zoals wij in onze dagen meemaken, beschreven in Deut. 29,30.

Gedurende de Grote Verdrukking zien ze hun Messias niet (Deut. 28:29,31), maar hun Messias brengt hen na de Grote Verdrukking terug naar eretz Israël (Jes. 49), Hij, Die voor hen heeft geleden.

De Grote Verdrukking wordt ook beschreven in b.v. Zach. 13:7-9: "Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de legermachten. Sla die Herder en de schapen zullen overal verspreid worden. Maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden.

Het zal gebeuren, spreekt de HEERE, dat in heel het land (op de hele aarde) twee derde ervan uitgeroeid zal worden en de geest zal geven, en een derde ervan zal overblijven. Ik zal dat derde deel in het vuur brengen en het louteren, zoals men zilver loutert. Ik zal het beproeven, zoals men goud beproeft. Het zal Mijn Naam aanroepen en Ik zal het verhoren. Ik zal zeggen: Dit is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De HEERE is mijn God.”.

Na de dood van Yeshua (toen de Herder werd geslagen, Matth. 26:31) ging, na de prediking van het evangelie (b.v. Hand. 8:40), Openb. 6:2, het zwaard door het land Israël. Rond 70 na Christus werden onder Titus meer dan een miljoen Joden gedood. Ook in 135 na Christus kwamen zo'n vijf honderd en tachtig duizend Joden om tijdens de Bar Kochba opstand. Daarbij nog niet geteld de Joden die omkwamen van honger en ziekte, of die werden verkocht als slaven.

Na de dood van de Man Die Gods Metgezel is, Yeshua, de Messias, werd het volk Israël verspreid over de hele aarde. In de afgelopen tweeduizend jaar is er steeds ongeveer twee derde deel van het Joodse volk uitgeroeid over de hele aarde. Daarna is het genoeg geweest, en zegt God: "Dit is Mijn volk", Hij brengt hen terug, en zij nemen Yeshua hun Messias aan, "de HEERE is mijn God". De een derde die overblijft en in het vuur wordt gebracht, in de diaspora, zonder naar het land terug te kunnen keren, zien we ook in Ez. 5:12: "Een derde deel van u zal door de pest sterven en door de honger in uw midden omkomen, en om u heen zal een derde door het zwaard vallen, een derde zal Ik naar alle windstreken verstrooien en Ik zal achter hen het zwaard trekken.", zoals in Lev. 26:33 staat. Vanwege Gods uitgetrokken zwaard is in de afgelopen 2000 jaar ook nooit een andere natie gaan wonen, het is altijd een verlaten gebied gebleven, b.v. als uithoek van het Romeinse Rijk en Ottomaanse Rijk.

Ook in Openb. 8,9 zien we bij de verwoesting het getal een derde terugkomen.

Wanneer Zach. 13:7-9 in de context wordt genomen, is deze tekst dus al letterlijk vervuld. Het is volledig onterecht om te stellen dat dit slaat op een toekomstige verwoesting van Israël. Dat strijdt met de hele Bijbel, zoals de vorige paragraaf laat zien.

6.6 Geschiedenis van de Grote Verdrukking

De Grote Verdrukking begint met de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus. Dit valt in de periode van het Romeinse Rijk, de ijzeren benen van het beeld dat Nebukadnezar ziet in Dan. 2 (zie verder <http://janvanbarneveld.nl/artikelen/geestelijk/192-het-beest-is-onderweg>). Daniël ziet ook 4 beesten, merk op dat in Openb. 13 deze beesten zijn verenigd tot één monster: in die tijd waren die beesten er dus allemaal gezamenlijk (zie b.v. <http://www.goedbericht.nl/OT/Daniel/7-vier-dieren.html> en <https://bijbelenzo.wordpress.com/2012/11/15/de-vier-beesten-van-daniel/>). (Het noemen van deze websites betekent uiteraard niet dat ik achter al de verklaringen op die websites sta, maar het geeft een indicatie wat met het beeld en de beesten bedoeld is).

Het komt overeen met de 4 ballingschappen, verbanningen van Israël, maar er is ook een 5de 'ballingschap', waarin het volk Israël nog niet de volledige heerschappij uitoefenen in hun land. In een voetnoot in het boek "The Ishmaelite Exile" van Rabbi Yechiel Weitzman (<http://www.feldheim.com/the-ishmaelite-exile.html>) staat (blz. 39): "The full text of Rabbi Chaim Vital's words reads: "You are already familiar with the fact that there are only four exiles: the Babylonian exile [which lasted seventy years after the destruction of the First Temple], the Medean and Persian exiles [Haman and Achashveirosh] the Greek exile [the Hashmonean period], and the Edomite exile [the Romans led by Titus, who destroyed the Second Temple, thus beginning our two thousand years of Edomite exile]. But at the End of Days, Israel is destined to experience the Ishmaelite exile. This fifth and last exile will be the severest of all. It is the exile of Ishmael, who is called 'a wild man.'" Here we find the time of the Ishmaelite exile – the End of Days".

We leven nu in de laatste verdrukking, aan het eind van de dagen, voordat de Messias, Yeshua, terugkeert. Maar gedurende heel de tijd van de Grote Verdrukking is er heel veel gebeurd (de zinnen zijn genomen uit de websites hier onder genoemd). Enkele punten hieruit:

Een hoogtepunt ver voor de tijd van de Grote Verdrukking is de inwijding van de eerste tempel, in ongeveer 974 voor Christus, ruim 3000 jaar na de schepping, 1000 jaar na de geboorte van Abraham, 50 jubeljaren (500 jaar) na de Uittocht, en 1000 jaar voor de doop van de Messias. Maar daarna zijn vele, vele dieptepunten gevolgd....:

722 voor Christus. Het tien stammen rijk ging in ballingschap (2 Kon. 18:10), door Assyrië.

607 voor Christus. Het begin van de Babylonische ballingschap waarin Daniël werd weggevoerd (Dan. 1:1).

587 voor Christus. De verwoesting van de tempel en Jeruzalem door Nebukadnezar.

168 voor Christus. Antiochus IV Epiphanes beval om een altaar voor Zeus te zetten in de (herbouwde) tempel te Jeruzalem. Daarna volgde de opstand van de Makkabeeën, en werd de tempel gereinigd (Chanukah feest). In deze tempel is ook de Heere Jezus vaak te vinden (Joh. 10:22).

30 na Christus. De Messias wordt gekruisigd. Hij is gestorven, opgestaan uit de doden, en opgenomen in de hemel.

64 na Christus. Rome in brand gestoken. Nero beschuldigt de christenen en begint hen te vervolgen.

65 na Christus. Begin van de Joodse opstand tegen de Romeinse bezetters van Eretz Israël. De Messias belijdende Joden ontluchten Jeruzalem onder leiding van Sjimon (Simeon).

67 na Christus. Romeinse legers onder leiding van generaal Vespasianus veroveren West-Galilea en vervolgens de Joodse bergstad Gamla (Golan), waar zij een groot deel van de bevolking afslachten. Uit angst om in handen van de aanvallers te vallen plegen duizenden andere inwoners collectief zelfmoord door vanaf de stadsmuur in een ravijn te springen.

70 na Christus. Jeruzalem veroverd door generaal Titus (Vespasianus' zoon). De Tempel en een groot deel van de stad worden vernietigd. Massale slachting van de inwoners. De Romeinen kappen honderdduizenden bomen en strooien zout in vele vruchtbare akkers om de Joden te straffen voor hun rebellie. Tienduizenden Joden worden gedeporteerd of in slavernij gevoerd.

73 na Christus. De Romeinse veldtocht gaat zuidwaarts. Eerst valt Herodion (vlakbij Bethlehem), vervolgens Qumran, waar de verdedigers hun religieuze manuscripten voor de aanvallers kunnen verstoppert. (In 1947 worden deze 'Dode Zee-rollen' bij toeval ontdekt.) Als laatste Joodse bolwerk valt Massada in handen van de Romeinen. De verdedigers plegen collectief zelfmoord.

91 na Christus. Paus Clemens geeft de Joden de schuld van de Romeinse christenvervolging.

115 na Christus. De Romeinse generaal Lucius Quietus bedwingt nieuwe Joodse opstanden in Mesopotamië en Judea. Hij laat de leiders executeren en plaatst een afgodsbeeld op de Tempelberg in Jeruzalem. De Joodse rebellie, buiten Israël ook gesteund door veel niet-Joden, is echter als een veenbrand. Bloedige onlusten laaien op in Libië, Egypte en op Cyprus.

117 na Christus. De nieuwe Romeinse keizer Hadrianus verplettert de Joodse opstanden in zijn rijk. Vervolgens verordent hij een volledig verbod op de besnijdenis en andere Joodse essentialia.

135 na Christus. Rome bedwingt de Joodse opstand op meedogenloze wijze. Volgens de Romeinse historicus Dio Cassius kost dat aan Joodse zijde minstens 600.000 doden. Talloze anderen worden gedeporteerd of in slavernij weggevoerd en vele Joodse religieuze en politieke leiders, waaronder rabbi Akiva en zijn discipelen, geëxecuteerd. Anti-Joodse maatregelen worden verder aangescherpt.

Jeruzalem wordt volledig verwoest, in Romeinse stijl weer opgebouwd en omgedoopt in 'Aelia Capitolina'. Judea krijgt de naam 'Syria Palaestina' – opdat aan de naam van Israël niet meer worde gedacht. De na de verwoesting van 70 deels herstelde Tempel wordt gewijd aan de Romeinse god Zeus.. De niet-Jood Marcus wordt bisschop over de Messias belijdende Joden in Jeruzalem. Dit is een belangrijke breuklijn want zijn 15 voorgangers waren allen Joods en hielden zich volledig aan de Thora.

185 na Christus. Kerkvader Origenus verbiedt theologische studie op basis van Joodse bronnen.

200 na Christus. Keizer Severus verbiedt toetreding tot het Jodendom. Kerkvader Origenus formuleert in een reactie voor de eerste maal de vervangingstheologie: "Wij mogen er vertrouwen in hebben dat de Joden niet naar hun eerdere situatie terugkeren, want zij hebben de meest verschrikkelijke van alle misdaden begaan, door een samenzwering te beginnen tegen de Redder van het menselijke ras. Daarom moest de stad waar Jezus lijdde wel worden verwoest, moest de Joodse natie uit haar land worden verdreven en moest een ander volk door God worden geroepen voor de gezegende uitverkiezing".

321 na Christus. Constantijn roept de zondag uit tot de officiële (christelijke) rustdag.

333 na Christus. Op last van Constantijn dienen Messias belijdende Joden op straffe des doods alle banden met het Jodendom op te geven.

351 na Christus. Een Joodse opstand in Galilea tegen de Byzantijns-christelijke overheersing wordt met geweld de kop in gedrukt. Belangrijke Joodse centra worden vernietigd.

364 na Christus. Het Concilie van Laodicea voert de doodstraf in voor christenen die de sabbat houden. Mede hierdoor komt er een eind aan het 'Messias-belijdende Jodendom'. Dat komt eerst in de 19de eeuw weer op.

387 na Christus. De in Antiochië (Syrië) woonachtige kerkvader Johannes Chrysostomus begint een langdurige haat- en geweldcampagne tegen de Joden en de 'judaïzanten' (heidenen die waren toegetreden tot de nog 'synagogale' vroege kerk en die zich verzetten tegen de anti-Joodse houding van de latere, door heidenen gedomineerde kerk).

388 na Christus. Opgehitst door hun bisschop steken christenen de synagoge van Callinicum (Mesopotamië) in brand. De Romeinse keizer Theodosius I eist vervolgens van de bisschop dat die het gebouw laat herstellen en de daders straft. In een bezwaarschrift aan de keizer schrijft de bisschop van Milaan, (Sint!) Ambrosius (339-397) daarop: "zij die synagogen beschermen zijn bondgenoten van de Joden en derhalve vijanden van Christus". Daarop trekt Theodosius zijn bevel weer in en heeft de kerk het laatste woord. De theoretische scheiding tussen de kerk en synagoge die in Nicea werd neergelegd is nu wet voor de christelijke machthebbers. Het incident in Callinicum symboliseert de overwinning van het kerkelijk antisemitisme.

415 na Christus. Onder de keizerlijke Romeinse wet wordt het verboden nieuwe synagogen te bouwen.

438 na Christus. Keizer Theodosius II bekrachtigt het verbod op de bouw van synagogen en verbiedt bovendien dat Joden publieke functies vervullen – "opdat zij de Romeinse wet en het christendom niet beledigen".

543 na Christus. De Joden worden door de Byzantijnse machthebbers uit Jeruzalem verbannen.

576 na Christus. Christenen verwoesten de synagogen in de Franse stad Clermont-Ferrand. De plaatselijke bisschop dwingt ruim 500 Joden zich te laten dopen. De anderen vluchten naar Marseille.

582 na Christus. De Frankische koning Chiperic wend, zonder veel succes, vrijwel alle middelen aan om de Joden in zijn rijk tot de christelijke doop te dwingen. Uiteindelijk laat hij de niet gevluchte Joden kiezen tussen het uitsteken van hun ogen of de doop.

613 na Christus. Koning Sisebut stelt nu aan alle Spaanse Joden een ultimatum: doop of verbanning.

614 na Christus. Plaatselijke Joodse eenheden helpen het Perzische leger bij de verovering van Galilea, Judea en Jeruzalem. De Heilige Stad wordt vervolgens onder Joods beheer gesteld. Plaatselijke christenen worden verjaagd en kerken verwoest. Drie jaar later herkrijgen de christenen de controle over Jeruzalem. Duizenden Joden worden vervolgens om het leven gebracht en de overlevenden verdreven.

624-628 na Christus. Teleurgesteld omdat zij weigeren hem in de islam te volgen verdrijft moslimleider Mohammed de Joodse inwoners van Arabië.

660 na Christus. De Byzantijnse kerk op het Tempelplein in Jeruzalem wordt omgebouwd tot de al-Aksa moskee.

691 na Christus. Kalief Abd al-Malik begint met de bouw van de Koepel van de Rots – op de plaats waar voorheen de Tweede Tempel stond.

800 na Christus. Begin van de omvangrijke Joodse migratie naar de Rijnvallei en de gebieden ten oosten daarvan. Het vestigingsgebied wordt 'Ashkenaz' genoemd (afgeleid: Ashkenazische Joden).

820 na Christus. De Frankische keizer Louis de Vrome (de zoon van Karel de Grote) voert een vriendelijk en rechtvaardig beleid ten aanzien van de Joden. Ze mogen weer eigen bezit hebben en worden actief beschermd tegen de vele vijandige functionarissen van de kerk. Tot grote woede van de laatsten krijgen de Joden op basis van Louis's 'Handvest van Bescherming' zelfs bepaalde politieke rechten en enige juridische autonomie.

839 na Christus. De voormalige bisschop aan het hof van Louis de Vrome verhuist naar Saragossa, bekeert zich daar tot het Jodendom en verandert zijn naam van Bodo in Eleazar. In de analen wordt melding gemaakt van zijn langdurige theologische debatten met de in Cordoba woonachtige christen Alvaro.

850 na Christus. In de oostelijke delen van de islamitische wereld wordt begonnen met het opleggen van een Joodse kledingcode die zich later zal verspreiden over vrijwel geheel de islamitische en grote delen van de christelijke wereld. Joden dienen voortaan een gele hoed te dragen of een gele lap op hun kleding. Later zouden ook de nazi's deze maatregel instellen.

873 na Christus. De Byzantijnse keizer Basil I bekrachtigt de strengste anti-Joodse maatregelen teneinde de Joden te dwingen zich tot het christendom te laten bekeren.

1000 na Christus. In Keulen wordt begonnen met de bouw van een grote synagoge die tot 1426 in gebruik zal blijven.

1060 na Christus. De Italiaanse kerkhervormer Peter Damiani schrijft twee traktaten waarin hij het Jodendom aanvalt. Centraal in zijn beweringen is dat de wrede God van het Oude Testament zou zijn opgevolgd door de liefhebbende God van het Nieuwe. Damiani's geschriften geven later de kruisvaarders de benodigde argumenten om op grote schaal Joden te kunnen vermoorden.

1066 na Christus. In het kielzog van Willem de Veroveraar reizen vele honderden Frankische Joden naar Engeland. In de jaren daarna ontstaan omvangrijke Joodse gemeenschappen in Londen en Oxford. In het Spaanse Granada breken gewelddadige anti-Joodse rellen uit. Plaatselijke moslims zijn ontevreden over de relatieve welvaart en vooraanstaande positie van de Joodse gemeenschap in de stad. Ruim vijfduizend Joden worden om het leven gebracht.

1095 na Christus. Paus Urbanus II roept op tot de Eerste Kruistocht. De christelijke vrijwilligers richten voor hun vertrek naar Jeruzalem massale slachtingen aan onder de Joodse gemeenschappen in Frankrijk en het Rijnland. Complete gemeenschappen moeten kiezen tussen de onmiddellijke doop of het zwaard. Meer dan twaalfduizend Joden worden vermoord en talloze anderen plegen zelfmoord.

1099 na Christus. Jeruzalem veroverd door de kruisvaarders onder Godfried van Bouillon. Tienduizenden joden, moslims en leden van de Karaitisch-Joodse sekte worden genadeloos om het leven gebracht. Honderden Joden worden in synagogen opgesloten waarna die in brand worden gestoken. De christelijke Jodenvervolgingen in Israël vlammen periodiek op tot 1291.

1140 na Christus. In het Engelse Norwich beschuldigen monniken een plaatselijke Jood ervan dat hij een christelijk kind zou hebben gedood en het bloed in matzes verwerkt. Een pogrom is het gevolg. Dit scenario herhaalt zich in Gloucester (1168) en Winchester (1192). Het 'bloedsprookje' verspreid zich daarna snel over de rest van christelijk Europa en kost door de eeuwen heen aan duizenden Joden het leven. Momenteel wordt het nog steeds verspreid in islamitische landen en onder antisemieten in het Westen.

1171 na Christus. De Joden van het Franse Rouen worden in hun synagogen gedreven waarna die in brand worden gestoken.

1190 na Christus. In Engeland breken anti-Joodse rellen uit. In York leidt dat tot de collectieve zelfmoord van een groep in doodsnood verkerende Joden. De rest van de Joodse gemeenschap, circa 500 mensen, wordt vervolgens door de christenen gedood.

1191 na Christus. De kruisvaarders verdrijven de Joden uit Ashkelon (Israël).

1204 na Christus. De kruisvaarders plunderen Constantinopel en steken de Joodse wijk in brand.

1222 na Christus. De Brit Robert of Reading bekeert zich tot het Jodendom en huwt een Joodse vrouw. Hij wordt opgepakt en levend verbrand. Het wordt de Joden van Oxford verplicht een gele davidster op hun kleding dragen.

1231 na Christus. Paus Gregorius IX stelt de Inquisitie in. Deze wordt niet alleen ingezet tegen ketters maar in veel gevallen ook tegen Joden. Historici schatten het totaal aantal Joodse dodelijke slachtoffers van de Inquisitie op ruim 50.000.

1234 na Christus. Het wordt Joden verboden nog langer te wonen in het Engelse Newcastle. Hetzelfde verbod wordt van kracht in Derby (1261), Romsey (1266) en Cambridge (1275).

1264 na Christus. Massamoord op de Joden van Londen.

1266 na Christus. De kerk van Breslau (Polen) bepaalt dat Joden voortaan uitsluitend in aparte getto's mogen leven.

1267 na Christus. Paus Clement IV geeft zijn 'Turbato Corder' uit, waaronder de autoriteit van de Inquisitie wordt uitgebreid over Joden die bekeerlingen werven; Joodse bekeerlingen die terugkeren tot het Jodendom; en christenen die tot het Jodendom zijn overgegaan.

1268 na Christus. Vernietiging van de Joodse gemeenschap in het Italiaanse Trani (nabij Bari). Synagogen worden in kerken veranderd.

1270 na Christus. Massamoord op de Joodse gemeenschappen in het Duitse Weissenberg, Magdeburg, Sinzig en Erfurt.

1272 na Christus. De zevende en laatste kruistocht komt tot een eind.

1285 na Christus. De Joden van München worden collectief beschuldigd van 'rituele moord' op een christen, allemaal opgesloten in hun synagoge en daarin levend verbrand.

1290 na Christus. Alle Engelse Joden worden uit hun land verbannen (deze maatregel duurt tot 1655) en hun bezittingen geconfisqueerd. Zij zeiden: "Zij mogen hier niet langer verblijven." : Klaagl. 4:15.

1298 na Christus. De Duitse ridder Rindfleisch, ('Der Judenslächter') reist met een gewapende bende in het Midden- en Zuid-Duitsland van stad naar stad en hitst daar de bevolking op tegen de plaatselijke Joden. In alle 146 steden die der Judenschlächter bezoekt breken pogroms uit waarbij in tienduizenden Joden worden vermoord. De gewelddadigheden slaan over naar Oostenrijk.

1306 De Franse Joden worden verbannen. De maatregel wordt na een tiental jaren ingetrokken maar in respectievelijk 1322 en 1394 weer ingesteld. Zij zeiden: "Zij mogen hier niet langer verblijven." : Klaagl. 4:15.

1321 na Christus. In het Franse Chinon worden 160 Joden levend begraven.

1328 na Christus. De volledige Joodse gemeenschap van het Spaanse Estella wordt afgeslacht.

1332 na Christus. De Joden van het Duitse Ueberlingen worden in hun synagoge opgesloten waarna die in brand wordt gestoken, Bijna 400 Joden komen daarbij om.

1348 na Christus. De Zwarte Dood (de builenpest) verspreid zich over Europa en doodt een derde deel van de bevolking. De Joden worden ervan beschuldigd de waterbronnen te hebben vergiftigd en daarmee de epidemie te hebben veroorzaakt. Paus Clement VI geeft een bul uit waarin hij de Joden onschuldig verklaart, maar desondanks volgen massale pogroms in vrijwel alle plaatsen met een Joodse gemeenschap, waarbij ontelbare Joden worden vermoord, veelal door ze in brand te steken.

1349 na Christus. De volledige bevolking van de Joodse wijk van de Duitse stad Spiers wordt afgeslacht. Hetzelfde gebeurt met de tweeduizend Joden van Straatsburg, die gezamenlijk op een enorme brandstapel worden gezet. Veel Joodse inwoners van Worms wachten de gereedstaande brandstapels niet af en 500 van hen plegen zelfmoord. De Joden van Brabant worden op bevel van hertog Jan III collectief in Brussel terechtgesteld.

1355 na Christus. In het Spaanse Toledo worden bij een pogrom twaalfduizend Joden afgeslacht.

1388 na Christus. Alle Joden uit het Franse Straatsburg verbannen (maatregel duurt tot 1767). Zij zeiden: "Zij mogen hier niet langer verblijven." : Klaagl. 4:15.

1389 na Christus. Bij een pogrom in Praag worden meer dan drieduizend Joden vermoord onder het motto 'de doop of de dood'.

1391 na Christus. In geheel Spanje breken anti-Joodse rellen uit. Tientallen synagogen worden vernietigd en duizenden Joden vermoord. Alleen al in Sevilla worden vierduizend Joden vermoord.

1415 na Christus. Paus Benedictus XIII verordent dat alle exemplaren van de Talmoeid in beslag moeten worden genomen. Het wordt Joden verboden nog langer zaken te bezitten welke niet met de christelijke opvattingen overeenstemmen. De kerkhervormer Jan Huss wordt door de Inquisitie veroordeeld wegens ketterij en 'judaïserende praktijken' en op de brandstapel gezet.

1420 na Christus. De Joodse gemeenschap in het Franse Toulouse volledig uitgemoord. De gewelddadige opstand van de volgelingen van Jan Huss in Bohemen en Moravië leidt tot een sterke toename van de anti-Joodse stemming in Centraal-Europa.

1421 na Christus. Massamoord op de Joden van Wenen, die ervan worden beschuldigd de hostie te hebben ontwijfd. De overlevenden worden verbannen en hun bezittingen geconfisqueerd.

1431 na Christus. Het Concilie van Basel besluit dat Joden in het vervolg apart van christenen moeten wonen – in getto's.

1455 na Christus. Johannes Gutenberg drukt in het Duitse Mainz een Latijnse Bijbel – het eerste gedrukte boek in Europa.

1478 na Christus. Instelling van de Spaanse Inquisitie door koning Ferdinand en koningin Isabella. Het kerkelijke instituut wordt verantwoordelijk voor de dood van tienduizenden onschuldigen, waarvan een groot deel Joden.

1481 na Christus. In Sevilla vindt de eerste door de Inquisitie georganiseerde auto-da-fe plaats. Zes mannen en vrouwen worden levend verbrand omdat zij in het geheim het Joodse geloof hadden aangehangen.

1483 na Christus. Onder de wrede Dominicaanse Inquisiteur Tomas de Torquemada worden verstreckende maatregelen genomen tegen de Spaanse Marrano's (Joden die zich slechts in naam tot het christendom hebben bekeerd en in het geheim hun Jodendom belijden). De Joden worden uit Andalusië verbannen.

1490 na Christus. De Spaanse Inquisitie laat duizenden Hebreeuwse manuscripten in beslag nemen en verbranden.

1492 na Christus. Ruim 160.000 van de ongeveer 200.000 Spaanse Joden worden verbannen. Zij zeiden: "Zij mogen hier niet langer verblijven." : Klaagl. 4:15. Velen komen terecht in Portugal en zo'n 25.000 reizen naar de Nederlanden. De meeste van de 50.000 achterblijvers bekeren zich slechts in naam tot het christendom maar blijven in het geheim hun Joodse geloof belijden (de zogenaamde Marrano's of crypto-Joden). Als Marrano's worden ontdekt worden ze aan de Inquisitie overgeleverd en in veel gevallen levend verbrand (zie 1755).

Waarschijnlijk verliet Columbus toen ook Spanje, en ontdekte hij Amerika, omdat hij een Jood was.

<http://www.israeltoday.nl/NewsItem/tabid/381/nid/31718/language/nl-NL/Default.aspx>

1495 na Christus. Verbanning van de Joden uit Litouwen. Zij zeiden: "Zij mogen hier niet langer verblijven." : Klaagl. 4:15.

1496 na Christus. Verbanning van de Joden uit Portugal, Sicilië en Sardinië. Zij zeiden: "Zij mogen hier niet langer verblijven." : Klaagl. 4:15.

1516 na Christus. De Italiaanse Joden worden gedwongen in getto's te wonen.

1541 De Joden verbannen uit Napels en Praag. Zij zeiden: "Zij mogen hier niet langer verblijven." : Klaagl. 4:15.

1555 na Christus. De Romeinse Inquisitie laat Joodse woningen doorzoeken op exemplaren van de Talmoed en die in beslag nemen. Het wordt christenen op straffe van excommunicatie verboden om de Talmoed te bezitten, te lezen of te drukken. In het deel van Italië dat onder Vaticaanse jurisdictie staat dienen Joden voortaan een gele hoed te dragen, mogen ze geen bezittingen hebben en zijn synagogen verplicht om christelijke missionarissen te laten preken.

1546 na Christus. Martin Luther, teleurgesteld over het feit dat de Joden niet tot het door hem vormgegeven protestantisme willen overgaan, publiceert zijn rabiaat antisemitische 'Over de Joden en hun Leugens'. In het boek wordt onder andere gepleit voor het in brand steken van synagogen en Joodse woningen; het in beslag nemen van gebedenboeken en het verbieden van Joods religieus onderwijs.

1555 na Christus. Paus Pauls IV geeft een nieuwe anti-Joodse bul uit. Joden in de door het Vaticaan bestuurde gebieden moeten in getto's wonen en mogen uitsluitend in de lompenhandel werkzaam zijn.

1562 na Christus. Paus Gregorius introduceert de nieuwe christelijke kalender, waarbij het jaar begint op 1 januari in plaats van op 1 april.

1563 na Christus. Iwan de Verschrikkelijke veroverd de Poolse provincie Polotsk en dwingt de plaatselijke Joden Grieks-Orthodox te worden. Driehonderd personen weigeren en worden in een rivier verdrinken.

1569 Paus Pius V geeft zijn bul Hebraeorum Gens uit, waarmee de Joden uit alle plaatsen en lokaliteiten in de pauselijke staten worden verbannen, met uitzondering van Ancona en Rome.

1590 na Christus. Nadat de Zeven Provinciën zich onafhankelijk hebben verklaard van Spanje komt een migratie naar Amsterdam op gang van Portugese en Spaanse marrano's (crypto-Joden).

1593 na Christus. Josef Justus Scaliger wordt benoemd tot hoogleraar aan de Universiteit van Leiden. Hij veroordeelt alle Latijnse Bijbelvertalingen als corrupt en propageert de studie van Hebreeuws door theologiestudenten. Scaliger werpt zich op als een voorvechter voor Joodse vestiging in West-Europa, niet alleen om economische redenen, maar ook "omdat niet-Joden van hen zouden moeten leren".

1595 na Christus. Koning Henry IV verleent godsdienstvrijheid en privileges aan de Joden van Metz, dat zich vervolgens ontwikkelt tot een belangrijk Joods centrum.

1621 na Christus. In Londen verschijnt het boek 'The World's Great Restoration' van de Brit Sir Henry Finch. In dit christelijke pro-zionistische werk nodigt Finch de Joden uit hun aanspraken op het Beloofde Land te bevestigen en voorspelt hij hun nationale herstel. Vanwege zijn toespelingen op de toekomstige onderhorigheid van wereldlijke koningen aan de Joden wordt de schrijver op bevel van een beledigde koning James gevangen gezet.

1648 na Christus. De christelijke Oekraïense Kozakkenleider Bogdan Chmielnitzki geeft leiding aan pogroms die aan meer dan honderdduizend Joden het leven kosten. Driehonderd Joodse gemeenschappen worden vernietigd. Duizenden overlevenden vluchten naar Duitsland en andere West-Europese landen.

1649 na Christus. Twee in Amsterdam woonachtig Britse Puriteinen, Joanna en Ebenezer Cartwright, sturen de regering in Londen een petitie waarin zij vragen om intrekking van de wet op basis waarvan de Joden uit Engeland werden verbannen. In de petitie verwijzen ze bovendien naar de door de profeten voorzegde terugkeer van de Joden naar Israël en naar de rol die de Britse en de Nederlandse naties daarin zullen vervullen.

1671 na Christus. In Amsterdam wordt de (Ashkenazische) 'Grote Sjoel' geopend.

1675 na Christus. In Amsterdam wordt de magnifieke Portugese (Sefardische) Synagoge ('Esnoga') geopend. De Amsterdamse Jood David de Castro begint met het drukken en uitgeven van de Gazetta de Amsterdam, 's werelds eerste Spaans(talige)-Joodse weekblad.

1745 na Christus. De Praagse Joden worden gedurende vier jaar uit hun stad verbannen.

1755 na Christus. In Lissabon wordt voor de laatste keer een Marrano (iemand die in het geheim Jood is) in het openbaar levend verbrand.

1756 na Christus. De Franse filosoof Voltaire publiceert zijn 'Volledige Werken', met daarin een aantal rabiaat antisemitische passages.

1764 na Christus. Eerste georganiseerde aliya (migratie naar Zion) van Joden uit Galicië en Polen.

1768 na Christus. Kozakkenbendes teisteren Polen en vermoorden vele duizenden Joden.

1777 na Christus. Tweede georganiseerde aliya van ruim 300 Poolse Joden.

1778 na Christus. Tsarina Catharina II van Rusland geeft welvarende Joden toestemming toe te treden tot gildes. Daarmee wordt in Europa voor het eerst gebroken met het uit de vroege Middeleeuwen daterende in heel Europa geldige beroeps- en gildeverbod

1781 na Christus. De Duitse keizer Josef II kondigt hervormingen af die tot doel hebben de Joden 'bruikbaar' te maken voor de staat. Joden hoeven niet langer een gele lap of hoed te dragen en extra belasting te betalen. Tegelijkertijd wordt het gebruik van Jiddisch en Hebreeuws in de boekhouding verboden.

1793 na Christus. Na de Franse Revolutie krijgen de Franse Joden volledige burgerrechten.

1795 na Christus. In Rusland worden aparte concentratiegebieden voor Joden bestemd (Oekraïne, Wit-Rusland en Oost-Polen). De andere delen van het rijk worden voor Joden verboden, maar implementatie van deze maatregel slaagt maar gedeeltelijk.

1796 na Christus. De Joden in de Nederlanden krijgen gelijke rechten en staatsburgerschap. In Amsterdam wonen 23.104 Joden. Getalsmatig is Amsterdam daarmee de belangrijkste Joodse stad in de wereld.

1819 na Christus. Na het verlenen van economische en burgerrechten aan Joden breken in Duitsland op grote schaal gewelddadige anti-Joodse rellen uit. De strijdkreet is 'Hèp! Hèp!', een slogan die ook door de kruisvaarders werd gebruikt, ontleend aan de eerste letters van de woorden Hierosolyma est perdita ('Jeruzalem is verloren')

1844 na Christus. De Britse predikant Samuel Bradshaw stelt voor dat het Britse Parlement vier, en de Anglicaanse kerk een miljoen pond sterling beschikbaar stellen voor het herstel van het volk van Israël in het Land van Israël. In Londen richten christenzionisten de Britse en Buitenlandse Vereniging voor de Bevordering van het Herstel van de Joodse Natie in Palestina op.

1827 na Christus. In een poging de Joden te de-judaïseren verplicht de Russische Tsaar Nicolaas I alle Joodse mannen in zijn rijk om 25 jaar in het leger te dienen. Joodse jongens vanaf twaalf jaar vallen onder de regeling. In de kazernes worden ze gedwongen varkensvlees te eten en het christendom te aanvaarden. De wet blijft van kracht tot 1874 en vernietigd twee hele Joodse generaties.

1831 na Christus. Frankrijk geeft het Jodendom dezelfde status als het christendom. Salarissen van rabbijnen worden door de overheid betaald.

1866-1914 na Christus. Als gevolg van het door de Roemeense overheid gesteunde antisemitisme ontvluchten 70.000 van de 125.000 Roemeense Joden hun land, voornamelijk naar de VS.

1871 na Christus. Eerste grootschalige pogrom in het Joodse concentratiegebied in West-Rusland (zie 1795). Met de gelijkberechtiging van de Joden in Bavaria beschikken alle Duitse Joden thans op papier over burgerrechten. In de praktijk duurt de discriminatie op allerlei terreinen echter voort.

1874-1880 na Christus. Diverse positieve ontwikkelingen. De zoon van christen-zionist George Gawler, John Cox Gawler publiceert een gedetailleerd praktisch plan voor Joodse vestiging in Israël. Het plan inspireert een groep Joden in Jeruzalem om de overbevolkte Oude Stad te verlaten en vier jaar later in de kustvlakte het dorp Petach Tikwa te stichten.

De christenzionist Henry Dunant richt in Londen de Palestine Colonization Society op, welke beoogt de Joodse terugkeer naar Israël te helpen faciliteren. George Eliott publiceert zijn roman Daniel Deronda, over een Jood die naar Palestina vertrekt om daar het politieke bestaan van zijn volk te herstellen en hen weer tot een natie te vormen. Het boek heeft grote invloed op de renaissance van het Zionisme.

De Amerikaanse zakenman/missionaris William Blackstone publiceert Jezus Komt, waarin hij oproept tot nationaal Joods herstel in Zion. Vervulling van de profetieën op dat punt ziet Blackstone als voorwaarde voor de terugkeer van Jezus Christus.

De vooraanstaande Britse christenzionist Laurence Oliphant publiceert Het Land van Gilead, een boek vol profetische verwijzingen over de hervestiging van het Joodse volk in Palestina. In zijn boek analyseert Oliphant de praktische kanten van het toekomstig herstel van Israël en voorziet hij op profetische wijze de latere exploitatie van de chemicaliën en mineralen uit de Dode Zee. Hij probeert de Joden zoveel mogelijk te helpen.

1879 na Christus. De Duitse Wilhelm Marr richt de Bond van Antisemieten op en is daarmee bedenker van de term 'antisemitisme'. In zijn boek De overwinning van het Jodendom over Duitsland, introduceert Marr ook de 'rassenleer' waarvan Hitler zich later zou bedienen en stelt hij dat de Duitse Joden nooit echte Duitsers kunnen zijn.

1881 na Christus. Een golf van door de overheid aangemoedigde pogroms overspoelt de Joodse concentratiegebieden in West-Rusland. De religieus-zionistische Oost-Europese Hibbat Zion-beweging ('Liefde voor Zion') roept op tot massale Joodse migratie naar Palestina.

Het probleem is echter dat de meeste Joden straatarm zijn en geen middelen hebben om de reis te kunnen maken. Daarnaast zijn de meeste rabbijnen tegen aliya omdat de komst van de Messias en daarmee de verlossing van Israël niet door menselijk handelen mag worden bespoedigd.

1881 na Christus, e.v.. Ook diverse antisemitische essays.

1882-1899 na Christus. Reeksen pogroms tegen Joodse gemeenschappen in de West-Russische concentratiegebieden.

1882 na Christus. Een golf van antisemitisch geweld overspoelt heel Hongarije. De Russische tsaar Alexander III treft nieuwe anti-Joodse maatregelen. De christenzionist ds. William Hechler vertrekt naar Rusland om slachtoffers van de pogroms te helpen. Russische migranten stichten in Israël het plaatsje Rishon le-Zion. In het Russische Kharkov wordt de Zionistische Bilu-beweging opgericht. Binnen een paar maanden vertrekt de eerste groep aanhangers naar Israël. In de periode 1882-1904 inspireren de Bilu- en Hibbat Zion-bewegingen meer dan 25.000 Oost-Europese Joden om naar Israël te migreren (de zgn. Eerste Aliya). 1884 In het Silezische Kattowitz vindt een grote conferentie plaats van de zionistische 'Geliefden van Zion'-beweging. De Britse christenzionist en ambassadepredikant (in Wenen) ds. William Hechler schrijft De Terugkeer van de Joden naar Palestina volgens de Profeten. In de jaren erna raakt Hechler hecht bevriend met Theodor Herzl, die hij adviseert en inspireert en later introduceert bij belangrijke Europese machthebbers, waaronder de Duitse keizer.

1893 na Christus. Zwitserland verbiedt het rituele Joodse slachten en maakt daarmee kashroet onmogelijk. Later volgen Noorwegen (1930), Duitsland (1933), Zweden (1937) en Italië (1938).

1894 na Christus. De Frans-Joodse legerofficier Alfred Dreyfus wordt slachtoffer van een antisemitisch complot, beschuldigd van spionage voor Duitsland en veroordeeld tot levenslang. Sterke antisemitische gevoelens steken in heel Frankrijk de kop op. Dreyfus' proces wordt verslagen door de Joodse journalist Theodor Herzl, die tot de conclusie komt dat de Joden blijkbaar nergens thuis en veilig zijn en dus een eigen staat moeten krijgen. Herzl legt vervolgens de kiem voor het politiek zionisme dat de staat Israël tot gevolg had. Alfred Dreyfus wordt in 1906 onschuldig bevonden, in ere hersteld, en later bevorderd tot luitenant-kolonel. Hij heeft zich nooit gerealiseerd welk een enorme invloed zijn noodlot heeft gehad op dat van het gehele Joodse volk. De grotendeels geassimileerde Joden beseffen nu: een Jood kan niet opgaan in de volken, alleen in een eigen staat zijn wij veilig.

1896 na Christus. Theodor Herzl publiceert zijn boek Der Judenstaat, een blauwdruk voor het politiek zionisme. De christenzionist ds. William Hechler schrijft een zionistische lobbybrief aan de Groothertog van het Duitse Baden. De brief wordt later beschouwd als een modelverklaring voor christelijke steun aan het zionisme.

1897 na Christus. In Basel vindt het eerste Zionistisch Congres plaats. Herzls zionistische droom appelleert echter in de eerste plaats aan de Oost-Europese Joden, waarvan er steeds meer de moeilijke reis naar Israël ondernemen. Van de 159 delegatieleden zijn er 55 uit Rusland en 30 anderen zijn daar geboren. Eregasten zijn de vooraanstaande christenzionisten ds. William Hechler, Henry Dunant en de Duits-Lutheraanse predikant dr Johann Leptius. De term 'christenzionist' wordt in Basel voor het eerst gebruikt door Theodor Herzl als hij Hechler, Dunant en Leptius voorstelt. De religieuze Hibbat Zion-beweging treedt toe tot de (algemene, door seculieren gedomineerde) Zionistenorganisatie. In de West-Russische 'concentratiegebieden' (verplichte Joodse woongebieden) wonen inmiddels vijf miljoen Joden (en slechts 320.000 in de rest van het Russische rijk). Binnen het gebied zijn bepaalde steden voor Joden verboden, zoals Kiev en Sebastopol.

1898 na Christus. Na intensief lobbywerk van de christenzionist ds. William Hechler geeft de Duitse keizer Wilhelm als eerste Europese machthebber een openlijke steunverklaring aan het zionisme af. Later bezoekt de keizer Jeruzalem, waar hij wordt ontvangen door een delegatie van de zionistische beweging o.l.v. Theodor Herzl.

<http://maoz.convio.net/site/News2?page=NewsArticle&id=12257#1>

1902-1906 na Christus. Een nieuwe golf van door de overheid aangemoedigde pogroms overspoelt de Joodse gemeenschappen in de West-Russische concentratiegebieden.

1903 na Christus. Eerste publicatie van de antisemitische 'Protocollen van de Wijzen van Zion' in St Petersburg.

1903 na Christus. De Britse regering biedt de zionistische leiders een deel van hun kolonie Kenya aan teneinde daar een Joodse staat te stichten (het zgn. 'Oegandaproject'. Tijdens hun Zesde Congres, later dit jaar weigeren de zionisten echter een andere optie dan Palestina te aanvaarden.

1905 na Christus. Oprichting van de antisemitische 'Unie van het Russische Volk', ook wel 'Zwarte Honderden' geheten. De Unie organiseert op grote schaal bloedige pogroms in de Joodse Concentratiegebieden in West-Rusland (zie ook 1795 en 1897) en is mede verantwoordelijk voor de vlucht van twee miljoen Russische Joden, voornamelijk naar de VS. Op het hoogtepunt van de gewelddadigheden worden in één week tijd 660 Joodse gemeenschappen aangevallen waarbij ruim duizend doden en bijna tienduizend gewonden vallen. 1906 In Rusland vinden 43 pogroms plaats met honderden doden als gevolg.

1907 na Christus. Het Achtste Zionistisch Congres vindt plaats in Den Haag.

1910 na Christus. Alle Joden uit Kiev verbannen.

1914 na Christus. In de periode 1881 tot 1914 zijn ruim 60.000 Russische Joden naar Israël geëmigreerd. Twee miljoen anderen vluchtten naar de meer kansen biedende VS en 200.000 naar Engeland.

1914 – 1918 na Christus. De Eerste Wereld Oorlog Daarna kreeg Israël een land.

1917 na Christus. De Britse minister van Buitenlandse Zaken Lord Arthur Balfour (een christenzionist) geeft een verklaring af waarin Groot Brittannië zich officieel voorstander toont van de vestiging van een 'Joods Nationaal Tehuis' in de landstreek Palestina. De Balfourverklaring vormt de juridische basis voor latere politieke documenten van de Volkenbond en de Verenigde Naties.

1917 na Christus. Pogrom in Salonika (Griekenland).

1917 na Christus. Met de communistische machtsovername in Rusland begint een periode van 70 jaar waarin het Joden vrijwel onmogelijk wordt gemaakt hun religie te belijden en hun cultuur in stand te houden.

1917 na Christus. De protestantse Ierse christenzionist John Henry Patterson, een kolonel in het Britse leger, wordt commandant van het uit Europese Joden bestaande Joodse Legioen dat later in Samaria en de Jordaanvallei tegen de Turken vecht. Het legioen is de eerste georganiseerde Joodse strijdmacht sinds die van Bar Kochba. Paus Benediktus XV stelt zich tegenover de zionistische leider Nahum Sokolow positief op ten opzichte van een Joods nationaal tehuis in Palestina.

1918 na Christus. In Jalta (Krim) worden 900 Joden door antisemieten in zee verdrinken. In Sebastopol (Krim) worden alle Joodse leiders vermoord.

1919 na Christus. Bij een serie pogroms komen tienduizenden Russische Joden om het leven. Het zwaartepunt van de gewelddadigheden ligt in de Oekraïne, waar 685 pogroms plaatsvinden. De Sovjets besluiten het politiek invloedrijke Russische zionisme te vernietigen. Bovendien worden alle religieuze Joodse instellingen in de Sovjet-Unie opgeheven en hun bezittingen in beslag genomen.

1920 na Christus. In de Oekraïne vinden 142 pogroms plaats waarbij duizenden doden vallen. Tijdens de Zionistische Conferentie in Londen wijst Max Nordau op de tragedie van de Sovjet-Joden en roept hij op haast te maken met de vestiging van een Joodse entiteit in Palestina.

1922 na Christus. De (eerste Joodse) minister van Buitenlandse Zaken van Duitsland, Walther Rathenau, wordt door antisemieten vermoord. Adolf Hitler kondigt aan dat als hij de macht krijgt "de uitroeiing van de Joden mijn eerste en belangrijkste taak zal zijn. Zij kunnen zichzelf niet beschermen en niemand zal zich als hun beschermer opstellen".

1928 na Christus. De Sovjets stichten in Oost-Siberie de autonome Joodse regio Birobidjan. Het is de bedoeling dat er zich 300.000 Joden zullen vestigen, maar de animo is gering en het worden er niet meer dan 30.000.

1933 na Christus. Adolf Hitler wordt Kanselier van Duitsland. Begin van de terreurcampagne tegen de Joden. Berlijn: ernstige anti-Joodse rellen (maart), boycot van Joodse winkels (april), openbare verbranding van boeken van Joodse auteurs (mei), ziekenhuizen Judenrein verklaard (artsen en verplegend personeel). Na een bezoek aan Duitsland schrijft de Amerikaanse hoogleraar Reinhold Niebuhr in de belangrijkste Amerikaanse christelijke krant Christian Century: "Met ongeëvenaarde en primitieve wreedheid worden Joden gearresteerd, mishandeld en vermoord. Maar er is geen publiek protest. De Duitse kerken, zowel de protestantse als de katholieke, hebben zich overgegeven aan het nazisme en de jodenhaat".

1934 na Christus. De Duitse nazi-krant Der Stürmer publiceert een speciale editie met Middeleeuwse bloedsprookjes waarin wordt 'bewezen' dat Joden christelijk bloed gebruiken bij hun religieuze riten.

1933-1939 na Christus. Van Duitslands 525.000 Joden weten er in deze periode ruim 280.000 aan de nazi's te ontsnappen.

1935 na Christus. Duitsland voert de Neurenberger Wetten in, waarmee Joden officieel tweederangs burgers worden, hen o.a. de toegang kan worden ontzegd tot openbare faciliteiten en ze uit overheidsfuncties worden ontslagen. Ook stemrecht wordt Joden ontnomen en seksuele relaties en huwelijken tussen Joden en 'Ariërs' worden verboden.

1938 na Christus. Franco herroept de (pas in 1930 verleende) gelijkberechtiging van de Spaanse Joden. In Italië wordt een serie anti-Joodse maatregelen van kracht, waaronder een verbod op huwelijken met 'Ariërs'. 'Kristalnacht' in Duitsland. 191 synagogen verwoest, 91 Joden vermoord en 30.000 naar concentratiekampen gezonden. De Joodse gemeenschap krijgt een collectieve boete opgelegd van een miljard Mark. Joodse kinderen geweerd van openbare Duitse scholen. Na de Anschluss met Oostenrijk worden daar onmiddellijk de Neurenberger wetten van kracht. 500 Oostenrijkse Joden plegen zelfmoord

1936-1939 na Christus. De Britse christenzionist en legerofficier Charles Orde Wingate vormt in Palestina Joodse gevechtseenheden die onder Wingate's aanvoering de Arabische terreur gaan bestrijden. Vanwege zionistische opvattingen en zijn hechte vriendschap voor de Joden laat Londen hem in 1939 overplaatsen. Wingates eenheden werden later de kern van het Israëlijs leger en zijn militaire doctrines hebben het karakter van dat leger tot op de dag van vandaag in hoge mate bepaald.

1939 na Christus. De Britse mandaatregering geeft het Witboek uit waarin de Joodse migratie naar Palestina wordt beperkt. De maatregel kost ontelbare Europese Joden het leven. Na de Duitse inval in Polen wordt daar meteen begonnen met de Entlösung der Judenfrage. De Duitse gouverneur van Polen, Hans Frank: "We kunnen geen 2,5 miljoen Joden doodschieten of vergiften. We zullen echter toch bepaalde stappen moeten nemen om hen uit te roeien. En dat zal gebeuren".

1939 – 1945 na Christus. De Tweede Wereld Oorlog Daarna kreeg Israël een staat.

1942 na Christus. In de Berlijnse buitenwijk Wansee voltooiën de nazi's hun praktische plannen die moeten leiden tot de volledige vernietiging van het Europese Jodendom. De Zwitserse politie weigert bijna tienduizend Frans-Joodse vluchtelingen de toegang tot het land "omdat ras alleen geen reden is voor politiek asiel". De (veilig) in Zwitserland wonende Duitse theoloog Karl Barth publiceert een nieuw onderdeel van zijn Kirchliche Dogmatik getiteld Israël en de Gemeente. Ondanks het feit dat de Jodenvervolgung dat jaar een onvoorstelbare omvang bereikte zwijgt Barth daarover in zijn boek en stelt hij zich ook niet solidair op met de Joden. Na de oorlog geeft Barth openlijk toe dat hij een aversie heeft tegen de Joden. De in de VS wonende Nederlandse schrijver/journalist en christenzionist Pierre van Paaschen wordt voorzitter van een comité dat rekruten werft voor een Joods leger dat niet alleen moet gaan meevechten tegen de nazi's maar later de veiligheid van de Joden in Israël moet gaan waarborgen.

Spreuken 24:11,12: "Red hen die opgepakt zijn om te sterven, wee als u zich afzijdig houdt van wie wankelend ter slachting gaat. Wanneer u zegt: Wir haben es nicht gewusst, zal Hij Die de harten toetst, dat niet merken? Hij Die uw ziel gadeslaat, zal Hij het niet weten? Immers, Hij zal een mens vergelden naar zijn werk."

1939-1945 na Christus. De Holocaust (Sjoa) kost het leven aan ruim zes miljoen Europese Joden, waarvan anderhalf miljoen kinderen. Het grootste deel van de Nederlandse-Joodse gemeenschap komt om. 1945-46 In naoorlogse pogroms vermoorden Poolse antisemieten bijna 500 Joden. De in 1939 door de Britten ingestelde immigratiebeperkingen in Palestina blijven van kracht. 1945 na Christus. In Washington vindt de 'Internationale Christelijke Conferentie voor Palestina' plaats. Er zijn delegaties uit dertig landen. De christenzionisten roepen op tot vrije Joodse migratie naar Palestina, de onmiddellijke transfer van 100.000 Europees Joodse vluchtelingen naar dat land en de vestiging van een Joodse staat aldaar.

1948 na Christus. Stichting van de Staat Israël. De Franse Protestantse Federatie stelt in haar verklaring tot de Eerste Vergadering van de Wereldraad van Kerken in Amsterdam (een oproep de joden zending te verheiligen): "Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen antisemitisme en anti-judaïsme, hetgeen speelt bij iedere oproep tot bekering [van Joden tot het christendom]. Het doel van bekering kan niets minder zijn dan de spirituele vernietiging van het judaïsme."

1959 na Christus. Paus Johannes XXIII verklaart dat het anti-Joodse pro perfides Judaeis zal worden geschrapt uit de liturgie voor Goede Vrijdag.

1961 na Christus. De Wereldraad van Kerken veroordeelt antisemitisme als "een misdaad tegen God en de mens" en stelt: "de historische gebeurtenissen welke hebben geleid tot de Kruisiging mogen niet zodanig worden voorgesteld dat ze het Joodse volk van vandaag verantwoordelijkheden opleggen welke behoren tot onze collectieve mensheid en niet tot één ras of gemeenschap". Waar het gaat om de Joodse staat Israël ontwikkelt de Raad zich uiteindelijk echter tot een in wezen antizionistisch bolwerk en een steunpilaar van de 'Palestijnse bevrijdingstheologie'

1964 na Christus. Als eerste paus maakt Paulus VI een pelgrimsreis naar het Heilige Land. Hij bezoekt Israël en de door Jordanië bezette gebieden waaronder Oost-Jeruzalem. In Noordwest-Galilea wordt begonnen met de bouw van de christelijke nederzetting Nes Ammim ('Banier voor de Volkeren').

De initiatiefnemers, waaronder veel Nederlanders, zoals Johan Pilon, willen het Joodse volk daarmee 'het andere gezicht' van het christendom tonen.

1965 na Christus. Onder paus Johannes XXIII stelt het Tweede Vaticaanse Concilie in de revolutionaire verklaring Nostra Aetate officieel vast dat het Joodse volk niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor de dood van Jezus en dat ook niet mag worden gesteld dat God de Joden heeft verworpen. Wel wordt subtiel benadrukt dat de Kerk het nieuwe volk van God is.

1967 na Christus. Tijdens de Zesdaagse Oorlog verovert Israël Judea, Samaria, de Golan, de Gazastrook en Oost-Jeruzalem. Tal van Joodse en christelijke heilige plaatsen komen daarmee onder Israelische bewind. Rusland verbreekt de diplomatieke betrekkingen met Israël. Nederland treedt op als Israëls belangenbehartiger in de Sovjet-Unie en wordt daarmee administratief verantwoordelijk voor de migratie van Sovjet-Joden naar de Joodse staat. Deze 'vriendendienst' zal bijna een kwart eeuw duren. In de VS wordt de christen zionistische organisatie Christians Concerned for Israel opgericht.

Opmerking: bovenstaande is ongeveer letterlijk overgenomen van (<https://christenenvoorisrael.nl/2000/01/chronologie-van-het-joodse-volk-in-onze-jaartelling/>). Maar niet alles, want dan zou de lijst nog langer worden...

Voor de Joodse geschiedenis, zie ook: <https://etsel.infoteur.nl/specials/joodse-geschiedenis.html>.

1967 na Christus. De tijden van de heidenen zijn vervuld. <http://petachtikvah.org/wp-content/uploads/2015/09/2015-mei.pdf>

Na 1967 is het nog een moeilijke tijd voor Israël: de Ismaëlitische Verdrukking aan het eind van de dagen. De 'palestijnen' maken het Israël behoorlijk moeilijk, maar het voert te ver omdat hier allemaal op te noemen. Zo werd b.v. alleen al in de nacht van 14 op 15 juli 2018 100 raketten vanuit Gaza op het Zuiden van Israël afgeschoten, en zaten de bewoners voor de zoveelste keer in de schuilkelders. Maar het einde van de Grote Verdrukking is gekomen, en de Messias is aanstaande.

???? na Christus. De Derde Wereld Oorlog Daarna krijgt Israël de tempelberg.

6.7 Psalm 102

- 1 Een gebed van een ellendige, wanneer hij bezweken is en zijn klacht uitstort voor het aangezicht van de HEERE.

Deze psalm beschrijft de verschrikkingen die in de 2e wereldoorlog werden aangedaan aan de Joden. Israël wordt verdrukt en opgejaagd. In kampen opgesloten, gemarteld, verkracht, misbruikt op allerlei wijze. Beroofd van alles wat zij bezitten om slavenarbeid te verrichten of om gedood te worden op de meest gruwelijke wijze.

- 2 HEERE, luister naar mijn gebed, laat mijn geroep tot U komen.

- 3 Verberg Uw aangezicht niet voor mij; neig Uw oor tot mij op de dag van mijn benauwdheid; op de dag dat ik roep, verhoor mij spoedig.

Het is de dag van hun benauwdheid, in het Hebreeuws 'tsar'. Het zelfde woord in de vrouwelijke vorm wordt gebruikt in Jeremia 30:7, de tijd van Jacobs verdrukking, 'tsara'. De tijd van Jacobs verdrukking is dus niet een toekomstige grote verdrukking, maar is de Holocaust geweest. Ongeveer hetzelfde woord vinden we in de Thora, 'tsara-at', hetzelfde woord met een taw erachter. Dat betekent melaatsheid. De Joden waren de melaatsen van de samenleving, en werden eruit verbannen.

- 4 Want mijn dagen zijn in rook vervlogen, mijn beenderen zijn uitgebrand als een haard.

Dit duidt op de crematoria die een niet aflatende stroom dode lichamen moest vernietigen. Hun dagen gingen letterlijk in rook op, zoals er in het Hebreeuws staat.

- 5 Mijn hart is geslagen en verdord als gras, zodat ik vergeten heb mijn brood te eten.

- 6 Mijn beenderen kleven aan mijn vlees door mijn luide zuchten.

Hun gebeente kleeft aan hun vlees is hun aan te zien. Hun gebeente was door de uithongering duidelijk zichtbaar geworden. Denk aan de afbeeldingen van de totaal uitgemergelde Joden in de kampen. Jeremia 30:6 beschrijft de lijkleke gezichten van deze mensen.

- 7 Ik lijk op een roerdomp in de woestijn, ik ben geworden als een steenuil te midden van de puinhopen.

Zij hadden geen kracht meer in hun stem. Het geluid dat nog uit hun mond kwam klonk net zo naargeestig als die van een roerdomp of een steenuil.

- 8 Ik lig wakker, ik ben geworden als een eenzame mus op het dak.

Een overlevingsdrang maakte hen zeer wakker, waakzaam. Het uiteen rukken van de gezinnen is te vergelijken met een eenzame mus op het dak. Geen directe familiebanden meer. Alles verkeert in een verlaten toestand waaraan steeds meer Joden worden toegevoegd.

- 9 Mijn vijanden honen mij de hele dag; wie tegen mij razen, gebruiken mijn naam als een vloek.

Een vijand die tegen hen tekeer gaat en hen smaden. Zij schelden ons uit voor Jood. Jude. Zonder het te beseffen wat ze uiteindelijk zeggen en wat de betekenis van deze naam op hun davidsster inhoud namelijk G'd lover! Onbegrijpelijk is het dat op de koppelriemen van de vijanden staat "Gott mit Uns". Vervloekt worden ze in alle toonsoorten. (Bezondig je niet aan anti Joodse uitspraken en als je dat wel hebt gedaan vraag dan G'd om vergeving)

- 10 Want ik eet as als brood, wat ik drink, meng ik met tranen,

De atmosfeer rondom de crematoria is zo verzadigd van as die uit de rokende ovens komt en neerslaan in de broodbakkerijen die bij de crematoria gebouwd zijn. Die neerslaande as wordt meegebakken in het brood. Letterlijk gaat het in vervulling wat er staat geschreven: "Ik eet as als brood" de tranen uit hun ogen zijn een aanvulling op het schaarse water wat hun nog wordt gegund.

- 11 vanwege Uw gramschap en Uw grote toorn, want U hebt mij opgetild en weer neergeworpen.

- 12 Mijn dagen zijn als een langer wordende schaduw en ik verdor als gras.

Deut. 28:45-50 "Al deze vervloekingen zullen over u komen, u achtervolgen en u treffen, totdat u weggevaagd wordt, omdat u de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam geweest bent, door Zijn geboden en Zijn verordeningen, die Hij u geboden heeft, in acht te nemen. Ze zullen voor u en uw nageslacht tot een teken en een wonder zijn, tot in eeuwigheid. Omdat u de HEERE, uw God, niet gediend zult hebben met blijdschap en hartelijke vreugde, vanwege de overvloed van alles, zult u uw vijanden, die de HEERE op u af zal sturen, dienen met honger en dorst, met naaktheid en gebrek aan alles. Hij zal u een ijzeren juk op de hals leggen, totdat Hij u wegvaagt. De HEERE zal een volk van ver weg tegen u doen opkomen, van het einde van de aarde, zoals een arend aan komt zweven; een volk waarvan u de taal niet verstaat, een meedogenloos volk, dat oude mensen niet ontziet en jonge mensen niet genadig is." Zowel de Romeinen als de Duitsers hadden de adelaar, dat is een arend, in het vaandel.

- 13 Maar U, HEERE, U blijft voor eeuwig, de gedachtenis aan U van generatie op generatie.

Erger dan deze volledige melaatsheid, 'tsra-at', zal het niet meer worden. Leviticus 13:12,13 zegt: "Maar als de melaatsheid op de huid helemaal uitbreekt en de melaatsheid heel de huid van de aangetaste bedekt, van zijn hoofd tot zijn voeten, zover de ogen van de priester kunnen zien, en de priester heeft gezien dat – zie! – de melaatsheid zijn hele lichaam bedekt heeft, dan zal hij de aangetaste rein verklaren. Hij is helemaal wit geworden, hij is rein."

- 14 U zult opstaan, U zult Zich ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, want de vastgestelde tijd is gekomen.

De dichter is stil en roept het als het ware uit: Maar u Adonai blijft in eeuwigheid. Uw gedachtenis van geslacht tot geslacht. Hij mag enkele jaren verder kijken dan het drama wat hij op moet schrijven. U G'd zult opstaan en o ontfermen over Sion (Jeruzalem), want de tijd om haar genadig te zijn de door U bestemde tijd is gekomen.

We leven nu in de periode van het herstel van Israël, zoals zowel uit deze psalm als uit Jeremia 30 blijkt. Jeremia 30:8,9 zegt het zo: "Want op die dag zal het geschieden, spreekt de HEERE van de legermachten, dat Ik zijn juk van uw nek zal breken en uw banden zal verscheuren. Vreemden zullen zich niet meer door hem laten dienen, en zij zullen de HEERE, hun God, dienen, en hun Koning David, Die Ik hun zal doen opstaan."

- 15 Want Uw dienaren zijn haar stenen goedgezind en hebben medelijden met haar gruis.

De moslims hebben eind vorige eeuw de tempelberg afgegraven, en hebben meer dan 400 vrachtwagens vol in het kidron dal gedumpt. Sinds 2004 is er het Temple Mount Sifting Project, waarin Gods knechten het gruis van de berg Sion filteren en zeer grondig onderzoeken. Er hebben al meer dan 150000 mensen hieraan meegeholpen.

- 16 De heidenvolken zullen de Naam van de HEERE vrezen, alle koningen van de aarde Uw heerlijkheid,

De toekomst is niet aan die oude maangod uit Babel, maar elke knie zal zich buigen voor de God van Israël, elke knie zal zich buigen voor Yeshua. Elke regeringsleider zal moeten erkennen dat alleen de God van Israël God is.

17 wanneer de HEERE Sion heeft opgebouwd, in Zijn heerlijkheid verschenen is,

Het herbouwen van Zion begon ongeveer honderd jaar terug, Jeruzalem was kleine gemeenschap, vrij onbelangrijk aan de wereldeconomie. Maar vandaag, is Jeruzalem één van de grootste steden in het Middenoosten geworden. De dichter van deze psalm neemt nota dat God "Zion" als teken zal opbouwen dat Messias op het punt staat te verschijnen.

18 Zich gewend heeft tot het gebed van de allerarmsten, en hun gebed niet heeft veracht.

19 Dit wordt beschreven voor de laatste generatie. Het volk dat geschapen wordt, zal de HEERE loven.

Dit zal voor de generatie worden geschreven om te komen: en de mensen die geschapen zal worden zullen Adonai "prijzen (Ps. 102:19). In de Hebreeuwse tekst, wordt de term "navolgende geslacht" geschreven als le dor acharon, letterlijk betekend laatste generatie. Dat zijn mensen die nu nog leven en geboren zullen worden. Deze woorden worden bevestigd door Yeshua zelf als Hij zegt: "En leert van den vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is. Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is, voor de deur. Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal niet voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn" (Mattheus 24 vers 32-34) Wellicht zal de laatste holocaust slachtoffer niet gestorven zijn, voordat de Messias teruggekomen is.

20 Want Hij heeft uit Zijn heilige hoogte neergezien, de HEERE heeft uit de hemel op de aarde neergekeken,

21 om het gekerm van de gevangenen te horen, om los te maken wie ten dode zijn opgeschreven,

Jeremia 30:10 zegt: "U dan, wees niet bevreesd, Mijn dienaar Jakob, spreekt de HEERE, wees niet ontsteld, Israël, want zie, Ik ga u verlossen uit verre landen, uw nageslacht uit het land van hun gevangenschap, zodat Jakob terugkeert, rust heeft en zonder zorgen is, en niemand hem schrik aanjaagt."

22 zodat men van de Naam van de HEERE zal vertellen te Sion en Zijn lof in Jeruzalem,

23 wanneer de volken tezamen bijeen zullen komen, en de koninkrijken, om de HEERE te dienen.

24 Hij heeft mijn kracht op de weg neergedrukt, mijn dagen heeft Hij verkort.

25 Mijn God, zei ik, neem mij niet weg op de helft van mijn dagen, Uw jaren duren voort van generatie op generatie.

26 U hebt voorheen de aarde gegrondvest, de hemel is het werk van Uw handen.

27 Die zullen vergaan, maar Ú zult standhouden; zij alle zullen verslijten als een kleed. U zult ze verwisselen als een gewaad en zij zullen verdwijnen.

28 Maar U blijft Dezelfde, aan Uw jaren zal geen einde komen.

29 De kinderen van Uw dienaren zullen veilig wonen, hun nageslacht zal voor Uw aangezicht bevestigd worden.

Wanneer wij in onze tijd opnieuw de benauwdheid over Israël zien komen, en zij volledig alleen komen te staan in de Verenigde Naties en de hele wereld, zullen zij de woorden van Psalm 102 herhalen: "O mijn God, neemt me niet weg in het midden van mijn dagen" (vers 24). Jeremia 30:16 zegt: "Evenwel zullen allen die u verslinden, zelf verslonden worden, al uw tegenstanders – zij allen zullen in gevangenschap gaan. Wie u plunderen, zullen tot buit worden, allen die u uitplunderen zal Ik als buit geven." Dan zal ook in vervulling gaan vers 29 "De kinderen Uwer knechten zullen wonen, en hun zaad zal voor Uw gezicht bevestigd worden. Met de woorden van Jeremia 30:20: "Zijn zonen zullen zijn als vanouds, en zijn gemeente zal voor Mijn aangezicht bevestigd worden. Ik zal al zijn onderdrukkers straffen."

<http://www.aciweb.nl/forum/viewtopic.php?t=730&sid=c072fc33dd139107f09d2158bad65928>

<https://juchre.org/nor/psalm102.htm>

6.8 Het einde van de Grote Verdrukking en het herstel van Israël

Deut. 30:1-10: "Het zal gebeuren, wanneer al deze dingen, de zegen en de vervloeking die ik u voorgehouden heb, over u komen, dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen de HEERE, uw God, u verdreven heeft.

En u zult zich bekeren tot de HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn, u en uw kinderen, met heel uw hart en met heel uw ziel, overeenkomstig alles wat ik u heden gebied.

En de HEERE, uw God, zal een omkeer brengen in uw gevangenschap en Zich over u ontfermen. Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de HEERE, uw God, u verspreid had.

Al bevonden uw verdrevenen zich aan het einde van de hemel, toch zal de HEERE, uw God, u vandaar bijeenbrengen en u vandaar weghalen.

En de HEERE, uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaderen in bezit hadden, en u zult het weer in bezit nemen; en Hij zal u goeddoen en u talrijker maken dan uw vaderen.

De HEERE, uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om de HEERE, uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult.

De HEERE, uw God, zal al deze vervloekingen op uw vijanden leggen en op hen die u haten en die u vervolgd hebben.

En u zult zich bekeren, de stem van de HEERE gehoorzaam zijn en al Zijn geboden, die ik u heden gebied, houden.

De HEERE, uw God, zal u overvloed geven in al het werk van uw handen, in de vrucht van uw schoot, in de vrucht van uw vee en in de vrucht van uw land, ten goede. Want de HEERE zal Zich weer ten goede over u verblijden, zoals Hij Zich over uw vaderen verblijd heeft, wanneer u de stem van de HEERE, uw God, gehoorzaam bent door Zijn geboden en Zijn verordeningen, die in dit wetboek geschreven zijn, in acht te nemen; wanneer u zich bekeert tot de HEERE, uw God, met heel uw hart en met heel uw ziel.”.

Het herstel van Israël aan het einde van de Grote Verdrukking is in twee fasen, ook overeenkomstig b.v. Ez. 36:

- Het fysieke herstel in hun land (Deut. 30:3-5, Ez. 36:24).
- Het geestelijke herstel, ze zullen hun Messias gaan kennen (Deut. 30:6, Ez. 36:25-27).

En het begint met het besluit, met het voornemen van God om Zijn Naam te heiligen, om Zijn volk terug te brengen, en te maken dat zij Hem voor eeuwig dienen (Deut. 30:2,8, Ez. 36:22,23).

Ez. 36:16-36: “Het woord van de HEERE kwam tot mij:

De Grote Verdrukking

Mensenkind, toen het huis van Israël in hun land woonde, toen verontreinigden zij dat met hun weg en met hun daden. Hun weg was voor Mijn aangezicht als de onreinheid van een afgezonderde vrouw.

Toen stortte Ik Mijn grimmigheid over hen uit omwille van het bloed dat zij in het land vergoten hadden, en vanwege hun stinkgoden waarmee zij het verontreinigd hadden.

Ik verstrooide hen onder de heidenvolken en zij werden verspreid over de landen. Ik heb hen geoordeeld overeenkomstig hun weg en overeenkomstig hun daden.

Toen zij aankwamen bij de heidenvolken waarheen zij gegaan waren, ontheiligden zij Mijn heilige Naam, omdat men van hen zei: Deze mensen zijn het volk van de HEERE en toch zijn zij uit Zijn land vertrokken.

Maar Ik spaarde hen vanwege Mijn heilige Naam. Het huis van Israël had die ontheiligd onder de heidenvolken waarheen zij gegaan waren.

Gods besluit om Zijn Naam te heiligen, gegrond in Zijn verkiezing, Zijn beloften, Zijn verbond

Zeg daarom tegen het huis van Israël: Zo zegt de Heere HEERE: Ik doe het niet om u, huis van Israël, maar om Mijn heilige Naam, die u ontheiligd hebt onder de heidenvolken waarheen u gegaan bent.

Ik zal Mijn grote Naam heiligen, die onder de heidenvolken ontheiligd is, die u in hun midden ontheiligd hebt. Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, spreekt de Heere HEERE, als Ik in u voor hun ogen geheiligd word.

Het fysieke herstel van Israël

Ik zal u uit de heidenvolken halen en u uit alle landen bijeenbrengen. Dan zal Ik u naar uw land brengen.

Het geestelijke herstel van Israël

Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen.

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.

Het volkomen herstel van Israël wanneer ze in hun land zijn teruggekeerd

U zult wonen in het land dat Ik uw vaderen gegeven heb, u zult een volk voor Mij zijn en Ik zal een God voor u zijn.

Ik zal u verlossen van al uw onreinheden. Ik zal roepen tegen het koren en Ik zal het veel doen worden: Ik zal u geen hongersnood opleggen.

Ik zal de vrucht van de bomen en de opbrengst van het veld vermeederen, zodat u onder de heidenvolken de schand van de hongersnood niet meer ontvangt.

U zult zich uw slechte wegen en uw daden die niet goed waren, herinneren. U zult walgen van uzelf om uw ongerechtigheden en om uw gruweldaden.

Ik doe het niet omwille van u, spreekt de Heere HEERE, laat dat u bekend zijn. Schaam u en word te schande vanwege uw wegen, huis van Israël.

Zo zegt de Heere HEERE: Op de dag dat Ik u reinig van al uw ongerechtigheden, zal Ik de steden doen bewonen en zullen de puinhopen herbouwd worden.

Het land wordt weer een paradijs, in plaats van de beschrijvingen van de reizigers in de negentiende eeuw

Het verwoeste land zal bewerkt worden, in plaats van een woestenij te zijn voor de ogen van ieder die erdoorheen trekt.

Zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is als de hof van Eden geworden. De steden die verwoest lagen, verwoest en afgebroken, zijn versterkt en bewoond.

Na het oordeel zullen ook de overblijvenden van de heidenvolken weten dat alleen de HEERE God is.

Dan zullen de heidenvolken die om u heen overgebleven zijn, weten dat Ik, de HEERE, Zelf herbouw wat afgebroken is en beplant wat verwoest is. Ik, de HEERE, heb gesproken en Ik zal het doen."

Het overblijfsel keert nu terug, het is niet zo dat uit de Joden die nu terugkeren er nog eens een overblijfsel is. We leven nu in de tijd van het fysieke herstel van Israël, en na 1967 ook in de tijd van het geestelijke herstel van Israël, en Israël stijgt steeds verder op de ranglijst van de machtigste naties <https://www.timesofisrael.com/israel-ranked-8th-most-powerful-country-in-the-world-survey/>.

Ook in Ez. 37, het wel bekende hoofdstuk van het gezicht van de dorre doodsbeenderen, wordt een herstel in twee fasen geprofeteerd. Het hoofdstuk is tussen Ez. 36, dat gaat over de terugkeer van de Joden uit alle landen, het herstel van het land, hun reiniging, het geven van een nieuw hart en nieuwe geest, en Ez. 38, met de eindtijd oorlog.

Het eerste deel van Ez. 37, Ez. 37:1-8, beschrijft het (fysieke) herstel van Israël uit de as van Auschwitz. Israël is officieel geboren op 14 mei 1948, maar het herstel begon al eerder, met diverse Aliyah golven (opgang naar het land, opgang naar Jeruzalem, opgang naar hun God).

Teksten die hier over gaan, en die geen betrekking hebben (of niet volledig vervuld zijn) met de terugkeer uit de Babylonische ballingschap in ongeveer de zesde eeuw voor Christus., zijn b.v.:

- Deut. 30:4,5: bij de terugkeer uit Babel kwamen ze niet uit alle landen van de wereld, en werden ze niet talrijker dan hun vaderen.
- Ez. 37:21-25: bij de terugkeer uit Babel bleven nog veel Israëlieten in de diaspora, en kwamen vooral de Joden van de 2 stammen terug. Ook was het toen niet één land, Samaria kwam niet bij Israël, maar werd Samaritaans gebied, niet geschikt voor Joden. Na 1967 echter wel, we leven nu in de tijd waarin dit wordt vervuld. Toen kwamen zij ook vooral terug naar de bergen in de Golan en Samaria, niet naar de bergen van Israël. In onze tijd wel (ik heb geen idee meer uit welke bron ik dit heb, als iemand een bron hier voor heeft, hou ik mij aanbevolen!). Ook hebben ze daarna geen koning meer gehad uit hun midden, was er niemand uit het geslacht van David hun tot koning tot in eeuwigheid.

- Amos 9:14,15: ook dit vers kan geen betrekking hebben op de terugkeer uit Babel, na 70 / 135 na Christus werden ze volledig uitgerukt uit het land dat God hen gegeven had, ze vielen door de scherpste van het zwaard (Zach. 13:8,9), en Jeruzalem van de heidenen vertreden, totdat de tijden van de heidenen zijn vervuld (1967, Luk. 21:24).
- Jes. 43:5-8. Ze komen terug van het einde van de aarde, nu nog grotendeels blind en doof voor hun Messias, en het is God Die dit doet. Ook Ez. 36:22-38 is toen niet allemaal vervuld, integendeel!!

Enkele Aliyah golven zijn:

De Eerste Aliyah 1881-1903: 25,000 immigranten arriveerden uit Rusland, Roemenië, en Jemen.

De Tweede Aliyah 1904-1914: 35,000 immigranten arriveerden.

De Derde Aliyah 1918-1923: 37,000 arriveerden uit Rusland, Polen, Roemenië, and Letland.

De Vierde Aliyah 1924—1929: 80,000 kwamen uit Oost Europa.

De Vijfde Aliyah 1930-1939: immigranten kwamen uit Oost and Centraal Europa.

De Aliyah van de Tweede Wereld Oorlog 1939-1948: 130,000 arriveerden.

Operatie Vliegend Tapijt 1948-1950: De Joden uit Jemen keerden terug.

Operatie Ezra en Nehemiah 1950-1951: De Joden uit Irak keerden terug.

Operatie Mozes 1984 and Operatie Salomo 1991: Joden uit Ethiopië keerden terug.

De Aliyah uit de voormalige Sovjet Unie 1987-2005: bijna 1,000,000 nieuwe immigranten arriveerden.

De Aliyah gaat door tot op de huidige dag!

De immigratie is niet gestopt, ofschoon de huidige aantallen veel kleiner zijn. De terugkeer naar erez Israëel zal doorgaan, want is het echt het werk van God. En wellicht zijn er in de toekomst weer noodgedwongen grote Aliyah golven, vanwege b.v. het ernstig toenemende antisemitisme in de landen van Europa.

Nu ongeveer 70 jaar geleden, vond een ontzettend groot wonder plaats. Een volk met hun eigen cultuur keerde terug naar een land dat ze 2000 jaar lang niet hadden bewoond, spraken een taal die ze 3500 jaar geleden spraken, met een geloof dat hen door God 4500 jaar geleden was gegeven.

Jes. 66:8: "Wie heeft ooit zoiets gehoord? Wie heeft iets dergelijks gezien? Zou een land geboren kunnen worden op één dag? Zou een volk geboren kunnen worden in één keer? Maar Sion heeft nauwelijks weeen gekregen, of zij heeft haar zonen al gebaard."

Wie heeft ooit zulks gehoord? Drie jaar voordat Israëel een natie werd, waren 6 miljoen van hen vermoord in Europa. Ongeveer 50 jaar daarvoor realiseerde een Oostenrijkse journalist in Frankrijk zich dat tenzij het Joodse volk een thuisland had, ze nooit veilig zouden zijn. Theodore Herzl, bekend als Israëls visionair, was die journalist, en was de mede oprichter van de World Zionist Organization.

Ongeveer 120 jaar geleden, in 1897, werd in Bazel het Eerste Zionistische Congres geopend. In het door de journalist Theodor Herzl geleide congres ging het om het zogenoemde 'Bazeler Programma', het oprichten van een nationaal tehuis in Palestina voor de Joden.

Theodor Herzl presenteerde zijn programma, dat inhield dat een Joodse Staat niet door onbeveiligde kolonisatie van Palestina, maar door verdragen met de Europese grootmachten moest worden bereikt. Na het einde van het congres schreef Herzl op 3 september 1897 in zijn dagboek: 'Als ik het congres in Bazel in één woord samenvat – waarvoor ik zal waken het openlijk uit te spreken – dan is het dit: in Bazel heb ik de Joodse staat opgericht. Wanneer ik het vandaag hardop zou zeggen, zou een algemeen gelach mij antwoorden. Misschien over vijf jaar, in elk geval over vijftig, zal iedereen het zien.'

50 jaar later besloot de VN tot de deling van Palestina, en 1 jaar later werd de Staat Israëel opgericht. (Bron:

<http://www.israeltoday.nl/NewsItem/tabid/381/nid/32279/language/en-US/Default.aspx>)

Niemand kon voorzien wat gedurende die 50 jaar zou gebeuren:

- Twee wereld oorlogen
- Belangrijke landen werden geschud en oude grenzen werden veranderd.
- Een wereldwijde economische depressie
- Omverwerping van het Russische en Ottomaanse Rijk
- Pogroms op de Russische Joden, dat een belangrijke verschuiving betekende in de Joodse bevolking van de wereld.
- De Holocaust die resulteerde in het verlies van 50 miljoen mensen, inclusief 6 miljoen Joden.
- Diverse golven van Joden die terugkeerden naar Israël (voor die tijd Palestina genoemd).
- Pioniers vanuit de hele wereld die geleid werden om te komen naar dit woest en verlaten land, met in hun hart het verlangen om te herstellen, zowel het land, de taal, het volk.

Wonder op wonder gebeurde om Gods belofte te vervullen (Jer. 31:7-12). Het volk keerde bij duizenden terug vanuit de hele wereld naar het land dat God 4500 jaar geleden beloofde aan één man, Abraham, in Genesis (12-24).

Er zijn teveel wonderen om te noemen of te documenteren. God bevestigde een teken, een banier voor Zijn heerlijkheid. En voor Zijn heerlijkheid, na 70 jaar, is Israël een trotse en voorspoedige natie.

- Met meer dan 2500 belangrijke hi-Tech bedrijven met hun thuisbasis in Israël.
- 201 Joden van de 892 mensen die een nobel prijs hebben ontvangen.
- Het meeste van de research en ontwikkeling in de medische, agrarische en technologische sector wereldwijd komt vanuit dit kleine land. God heeft werkelijk Zijn gunst betoond aan Israël in haar afgelopen 70 korte jaren.

Wat zullen de volgende 70 jaar brengen? De tijd zal het leren. De boeken van Jeremia, Ezechiël, Jesaja en Zefanja voorzeggende de terugkeer van Gods volk naar huis. Gods volk komt thuis uit alle landen en nationaliteiten. Mensen die andere culturen hebben overleefd, keren terug en leveren hun bijdrage aan de opbouw van Israël uit wat zij hebben geleerd.

Israël in stand houden was niet gemakkelijk. Tien oorlogen heeft Israël moeten voeren, maar hebben haar niet verwoest. Naties dichtbij en veraf ontkennen haar bestaansrecht, boycotten haar vooruitgang, doden haar burgers. En toch, voor Gods heerlijkheid, zij leeft. Zij heeft voorspoed, en op een dag zal ze haar Messias beantwoorden, Yeshua (Ez. 36:24-28, Zach. 12:10).

Het tweede deel van Ez. 37, Ez. 37:9-14, beschrijft het geestelijke herstel van Israël. Hiervoor moet Ezechiël een tweede keer profeteren, nadat de beenderen tot elkaar waren gekomen (de terugkeer naar het land), er zenuwen kwamen (de infrastructuur, wegen enz. in het land), vlees (denk aan de landbouw van kibboetsen) en een huid over hen heen werd getrokken: het land werd een staat (1948).

Maar pas bij de tweede keer profeteren komt de Geest, vanuit de vier winden van de aarde, het evangelie is eerst aan de hele wereld verkondigd, en keert dan terug van de vier hoeken van de aarde terug naar Israël. Het jaar 1967, het jaar van de verovering van Jeruzalem, kenmerkt ongeveer het begin van de messiaanse beweging in Israël.

Uit de as van Auschwitz, Bergen-Belsen, Matthausen, Buchenwald, enz., heeft God het lichaam gevormd, en God blaast Zijn adem erin (Gen. 2:7). Dan wordt dit lichaam levend, en zullen zij de HEERE, hun Messias, kennen (Ez. 37:6).

Het Hebreeuwse woord voor kennen betekent een hele intieme relatie! Het volk Israël wordt volkomen hersteld in hun land, en kennen hun God op een wijze zoals zij nog nooit hebben gekend! Het resultaat is een zeer groot leger van God (Ez. 37:10).

Na 2000 jaar Joden vervolging, getto's, pogroms, enz. en tenslotte de gaskamers, was hun hoop vergaan (Ez. 37:11, Jes. 49:14). Maar bij God is niets onmogelijk, Hij heeft Zijn volk in Zijn beide handpalmen gegraveerd (Jes. 49:16 – eens zullen zij deze wonden zien wanneer ze hun Messias aanschouwen), Israël is Zijn eerst geboren zoon (Ex. 4:22). Hij brengt hen terug, Hij geeft hen een staat, Hij geeft hen Zijn Heilige Geest. Op de muren van Yad VaShem, de gedenkplaats van de Holocaust in Jeruzalem, staat zeer terecht Ez. 37:14 gegraveerd.

Het lichaam van de Messias in Israël is gegroeid. Voor 1948 waren er 29 gelovigen in Yeshua bekend. In 1980 300, en vandaag de dag zijn er zo'n 20000 Joodse gelovigen in Yeshua. Met messiaanse gemeenten in elke belangrijke stad, worden er meer en meer ogen en harten geopend. Het lichaam van de Messias in Israël wordt ook steeds krachtiger en invloedrijker. Ze krijgen een plaats in bedrijven, in het leger, zijn advocaten, ondernemers, wetenschappers, enz. Ook bereiken zij steeds meer mensen via messiaanse websites, muziek video's, Facebook, Twitter, Instagram, enz. Ze worden door heel veel Israëliërs gerespecteerd, uitgezonderd de ultra orthodoxe Joodse gemeenschap.

En uiteindelijk zal heel het Joodse volk hun Messias kennen en erkennen!

De zegen voor de hele wereld is een onderdeel van het eeuwige verbond met Israël. Het evangelie is een onderdeel van het verbond met Gods volk. (Gen. 12). Maar pas geëffectueerd na de uitstorting van de Heilige Geest. Het bijzondere van het volk Israël moet niet worden uitgespeeld met het heil van God voor de hele wereld.

Ook bevat Ez. 37 een gedeelte over de eenwording van het huis van Juda en het huis van Israël, gesymboliseerd door twee houten, die één hout worden in de handen van de profeet Ezechiël. Deze profetie is al een paar duizend jaar geleden vervuld, sinds de tijd dat de Joden in ballingschap waren gegaan. Een citaat uit een studie van de bekende Joodse bijbelleraar David Baron (1857-1926): "De namen 'Jood' en 'Israëliet' zijn dan ook synoniem sinds de tijd van de ballingschap. Het is on-Bijbels te veronderstellen dat de aanduiding 'Jood' alleen op een biologische afstammeling van Juda betrekking heeft. Met 'Jood' werd iedere nakomeling van Jacob aangeduid die zichzelf rekende (of gerekend werd) tot het theocratisch Koninkrijk van Juda. Althans, zij verwachtten de vestiging daarvan door de beloofde 'Zoon van David', de Leeuw uit de stam van Juda. Zijn heerschappij zou zich uitstrekken over 'alle stammen des lands' en 'van zee tot zee en van de rivier tot het einde der aarde' (Zach. 9:10).

Doordat de tien stammen niet langer politiek onafhankelijk waren, werd 'Jood' de gebruikelijke naam voor alle Israëlieten die hun identiteit wilden bewaren. Een identiteit die nauw verbonden was met het koninkrijk van Juda en het huis van David. De bewering dat leden van de tien stammen nooit Joden genoemd werden en dat Joden geen Israëlieten zijn, is onjuist. In onze vorige aflevering zagen we reeds dat niet alleen de ballingen van het zuidelijke koninkrijk van Juda uit Babel terugkeerden en de naam 'Joden' droegen.

In het boek Ezra wordt het overblijfsel slechts acht keer aangeduid als 'Joden' en niet minder dan veertig keer als 'Israël'. In het boek Nehemia worden ze 11 keer 'Joden' genoemd en 22 keer 'Israël'. In het boek Esther, waar we de periode beschreven vinden die volgt op die van het gedeeltelijke herstel onder Zerubbabel en Jozua, worden degenen die in 127 provincies van het Perzische Rijk (inclusief de gebieden van het oude Assyrië) achterbleven, 45 keer 'Joden' genoemd en niet één keer 'Israël'.

In het Nieuwe Testament wordt hetzelfde volk 174 keer als 'Joden' aangeduid en niet minder dan 75 keer met 'Israël'.

Aanhangers van bijvoorbeeld de Brits-Israël beweging beweren dat alleen afstammelingen van de stam Juda Joden zijn. Paulus daarentegen noemt zichzelf de ene keer 'een Jood' en de andere keer 'een Israëliet' (Hand. 21:39; Rom. 11:1; 2 Cor. 11:22; Fil.3:5).

Onze Heere was uit het geslacht van David en wat het vlees betreft uit de stam Juda, 'een Jood'. Toch staat er dat uit hen (Israëlieten) de Christus is, "Die is boven alles, God, te prijzen tot in eeuwigheid!" (Rom. 9:4, 5). Zo was de gelovige Anna een Jodin in Jeruzalem, maar tegelijk 'uit de stam Aser', die behoorde tot het noordelijke tienstammenrijk (Luk. 2:36).". Dit citaat is genomen van:

<https://www.israelendebijbel.nl/bijbelonderwijs/digitale-bijbelstudie/Hoe-verloren-zijn-de-verloren-10-stammen/93>

Rom. 11:15: "Want als hun verwerping verzoening voor de wereld betekent, wat betekent dan hun aanneming anders dan leven uit de doden?"

6.9 Het oordeel over de volken

De dag des HEEREN is de oordeelsdag. Johannes krijgt een visioen over de oordeelsdag (Openb. 1:10). Met deze aanduiding wordt ook wel eens de oordeelsdag over het volk Israël aangeduid, maar zeer zeker is de dag des HEEREN ook de aanduiding voor de oordeelsdag over de volken, nadat Israël hersteld wordt: Jes. 13:9, Ez. 30:3, Joël 3:14, Obadja 1:15.

Wanneer God het volk Israël herstelt, legt God al hun vloeken op de vijanden en haters die hen vervolgd hebben (Deut. 30:7). De volken die hen niet willen dienen, zullen helemaal vergaan en verwoest worden (Jes. 60:12). De volken worden verbroken, die zich tegen Jeruzalem keren (Zach. 12:3). Zien we hier al iets van in de barsten in de EU en de NAVO? En uit uiteenvallen van de voormalige Sovjet Unie? En de G7 die nu een G6 + 1 is? En Syrië, dat in puin ligt? En in de moslims die tegen elkaar zijn: de Soennieten versus de Sjiïeten? We leven nu in het tijdperk van het oordeel over de volken.

We zien in onze tijd hoe het net van de vijanden rondom Israël steeds nauwer wordt aangehaald, met de honderdduizenden raketten op hen gericht. Iran, Hezbollah, Hamas. Ik las ergens dat er tot nu toe 69 veldslagen om Jeruzalem zijn gevoerd... Over enige tijd (wanneer weet ik ook niet) komt de laatste slag om Jeruzalem (Zach. 12), de laatste slag om de stad van de terugkerende Grote Koning, de Gog en Magog oorlog: Ez. 38, 39. De vijanden van God zullen vallen de bergen van Israël, waarheen het volk is teruggekeerd. God zal Zijn Geest uitgieten over Zijn volk, ze zullen Hem kennen, en Hem gaan dienen (in zijn herbouwd Huis).

Ez. 39:17-29: "En u, mensenkind, zo zegt de Heere HEERE: Zeg tegen alle soorten vogels en tegen alle dieren van het veld: Verzamel u en kom, kom van rondom bijeen, bij Mijn offer, dat Ik breng, een groot offer voor u op de bergen van Israël, en eet vlees en drink bloed.

U zult vlees van helden eten en het bloed van de vorsten van het land drinken: van rammen, lammeren, bokken, jonge stieren, allemaal gemest vee van Basan. U zult vet eten tot verzadiging toe en bloed drinken tot dronkenschap toe, van Mijn offer dat Ik voor u gebracht heb. U zult verzadigd worden aan Mijn tafel met paarden en ruiters, helden en alle strijdbare mannen, spreekt de Heere HEERE.

Ik zal Mijn heerlijkheid onder de heidenvolken laten blijken. Alle heidenvolken zullen Mijn oordeel zien dat Ik geveld heb, en Mijn hand, die Ik op hen gelegd heb.

Dan zullen zij die van het huis van Israël zijn, weten dat Ik, de HEERE, hun God ben, vanaf die dag en daarna.

Dan zullen de heidenvolken weten dat zij die van het huis van Israël zijn, om hun ongerechtigheid in ballingschap zijn gegaan.

Omdat zij Mij ontrouw waren, verborg Ik Mijn aangezicht voor hen en gaf Ik hen in de hand van hun tegenstanders, zodat zij allen door het zwaard vielen. Overeenkomstig hun onreinheid en overeenkomstig hun overtredingen heb Ik met hen gehandeld en Ik heb Mijn aangezicht voor hen verborgen.

Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Ik zal nu een omkeer brengen in de gevangenschap van Jakob, Ik zal Mij ontfermen over heel het huis van Israël en Ik zal het opnemen voor Mijn heilige Naam. Zij zullen hun schande moeten dragen, en heel hun trouwbreuk, die zij tegenover Mij gepleegd hebben toen zij onbezorgd in hun land woonden en er niemand was die hun schrik aanjoeg.

Wanneer Ik hen uit de volken terugbreng en hen bijeenbreng uit de landen van hun vijanden, zal Ik door hen voor de ogen van veel heidenvolken geheiligd worden. Dan zullen zij weten dat Ik, de HEERE, hun God ben, omdat Ik hen onder de heidenvolken in ballingschap voerde, maar hen ook weer verzamelde in hun land en niemand van hen daarginds nog liet achterblijven.

Ik zal Mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis van Israël heb uitgestort, spreekt de Heere HEERE."

6.10 Enkele getallen in de Bijbel

God is een oneindig grote Kunstenaar en Bouwmeester, maar ook een oneindig grote Wiskundige.

In de Bijbel en de geschiedenis zijn bijzondere patronen te vinden. In het volgende wordt getracht enkele bijzonderheden weer te geven. Bijzondere getallen zijn b.v. 7, 50, 70, 120, enz.

De wereld wordt geschapen in 6 dagen, op de 7de dag rustte God (Gen. 1,2, Ex. 20:8-11), de sabbat.

Bij God is één dag als duizend jaar (Ps. 90:4, 2 Petr. 3:8).

De 6 scheppingsdagen staan model voor de 6x1000 jaar dat deze wereld zal bestaan.

In het Jodendom wordt de wereld van 6000 jaar verdeeld in drie blokken van elk 2000 jaar. De eerste 2000 waren zonder Thora, de volgende 2000 jaar vormden de periode van de Thora, de laatste 2000 jaar wordt het tijdperk van de Messias genoemd

(<http://www.ontmoetingmethetjodendom.nl/files/E.6.%20%20%20MESSIAANSE%20OVERWACHTINGEN.pdf>), overeenkomstig een uitspraak van Elia. In de Joodse jaartelling zijn ongeveer 240 jaar weggelaten, zie b.v.

https://en.wikipedia.org/wiki/Missing_years_%28Jewish_calendar%29.

Volgens de chronologie van Westerbeke zou in 2026 het 6000ste jaar na de schepping aanbreken.

God zei tegen Noach dat de mensen na de zondvloed maximaal 120 jaar oud zouden worden (Gen. 6:3). De beschermende schil van water om de aarde was toen verdwenen, en de aarde veel minder vruchtbaar geworden. De mensheid als geheel wordt wellicht maximaal ongeveer 120 jubeljaren: $120 \times 50 = 6000$ jaar.

Het zevende 1000 tal van deze aarde is de werelddsabbat, het duizendjarig vrederijk.

Yeshua is inderdaad gekomen toen de aarde ongeveer 4000 jaar bestond.

Yeshua is na 2 dagen levend geworden, op de 3de dag is Hij opgestaan (Matth. 17:23). Hij is de weg gegaan van Zijn hele volk. Hos. 6:2,3 zegt dat het hele volk na 2 dagen levend wordt, op de 3de dag zal verrijzen: na 2000 jaar, en wij maken het mee.

Vaak geldt ook 1 dag voor 1 jaar (Ez. 4:6).

In Openb. 11:2,3,12:6 wordt het getal 1260 genoemd. Deze periode komt overeen met een halve jaarweek (3½ jaar). Het zijn 42 maanden (Openb. 13:5). Wanneer 1 dag staat voor 1 jaar, is dit een periode van 1260 jaar. Deze periode kan zowel in verband worden gebracht met de Rooms Katholieke Kerk als met de Islam (zie ook par. 6.3):

- Kort nadat het West-Romeinse Rijk in 476 ineensloot, vaardigde de Oost-Romeinse keizer Justinianus zijn beroemde besluit uit, waarin de Rooms-katholieke Kerk speciale macht in Europa ontving. De macht van het pausdom werd vastgelegd in de wet. Justinianus schreef een brief aan de paus en een andere patriarch in Konstantinopel, waarin hij plechtig verklaarde dat de bisschop van Rome het hoofd van de kerk zou zijn en dit werd opgenomen in het burgerlijke wetboek. Justinianus' besluit trad in 538 in werking. Dit geeft het begin aan van de 1260 jaar van opperheerschap van het pauselijk systeem over Europa. De Rooms Katholieke kerk ziet zichzelf gedurende de Middeleeuwen als de voortzetting van het Romeinse rijk. Dat alles was gebaseerd op het Romeinse recht. Het geheel aan kerkelijke wetten ontving na verloop van tijd de naam 'canoniek recht'. De kerkelijke rechtbank was de Inquisitie. In 1798, precies 1260 jaar na 538, schafte Napoleons generaal Berthier de politieke macht van het pauselijk systeem af. Zo komt er een eind aan deze lange en pijnlijke periode van overheersing door het pauselijk systeem. Want in 1798 werd de paus door Napoleon gevangen genomen en werd in Rome de republiek uitgeroepen. Dit was het einde van het canonieke recht als recht en daarmee het einde van het Romeinse recht. Er bestaat nu alleen nog maar staatsrecht.
- Wat betreft de Islam, de periode van de macht van de Islam op de tempelberg beslaat ook ongeveer 1290 jaar (gerekend als islamitische jaren), vanaf de Rotskoepel op de tempelberg, tot aan 1967, de verovering van Jeruzalem en de tempelberg door Israël. Zie ook https://en.wikipedia.org/wiki/Edict_of_Toleration_1844.

Juda Ben Samuel deed een profetie over 10 jubeljaren als volgt: "Wanneer de Ottomanen Jeruzalem veroveren, zullen zij regeren over Jeruzalem gedurende acht Jubeljaren. Daarna wordt Jeruzalem niemandsland voor een jubeljaar, en dan in het negende Jubeljaar zal het opnieuw terugkomen in het bezit van de Joodse natie – wat het begin van de Messiaanse eindtijd zal betekenen." De Ottomanen zouden Jeruzalem innemen in 1517 en het gedurende precies 400 jaar vasthouden tot 1917: 8 jubeljaren. Daarna 1 jubeljaar niemandsland: 1917-1967. Daarna het 10de jubeljaar.

Na de overheersing van het Ottomaanse Rijk van Jeruzalem precies 400 jaar, veroverde generaal Allenby tijdens de eerste Wereld Oorlog Jeruzalem. Er was een Arabisch gezegde: "De Turken zullen Jeruzalem niet verlaten, voordat de rivier de Nijl stroomt in Palestina, en de profeet hen verdrijft uit de stad.". Er was in die tijd echter een pijpleiding en spoorweg aangelegd om vers water uit de Nijl bij de Britse troepen te brengen. En generaal Allenby liet vliegtuigen over de stad vliegen, om pamfletten te droppen, met de tekst: "Surrender the city! Allenby". De Arabisch sprekende mensen lazen dit als Al Nabi, d.w.z. 'de Profeet'. Zo werd Jeruzalem overeenkomstig Jes. 31:3,4 bevrijd. Jer. 31 was de lezing van het standard English Book of Prayer voor die dag, 8 december 1917. Het Islamitische jaar 1335 (Dan. 12:12). Het was op de vooravond van het Chanukah feest, het feest van de herinwijding van de tempel, op de 24ste Kislew (Hag. 2:19-24).

Deut. 30:5: "En de HEERE, uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaderen in bezit hadden, en u zult het weer in bezit nemen; en Hij zal u goeddoen en u talrijker maken dan uw vaderen."

Dit vers is het 5708^e vers van de Bijbel. Het jaar 5708 volgens de Joodse jaartelling is... het jaar 1948: de heroprichting van de staat Israël.

Ezechiël moest twee keer profeteren. Nu zijn we 70 jaar verder, ook altijd een bijzondere periode. Westerbeke schrijft bij het jaar 2017 (<http://www.theologienet.nl/documenten/Westerbeke,%20Chron.O%20en%20NTinclpriesterlijst%203.pdf>):

- 2017 is een bijzonder jaar voor Israël en het Jodendom.
- 400 jaar nadat de Turken het land veroverd hadden.
- 120 jaar na het eerste Sionistische Congres.
- 100 jaar na de Balfour Declaratie; recht van terugkeer.
- 70 jaar na het herboren van de Joodse Staat.
- 50 jaar, JUBELJAAR, na de bevrijding van Jeruzalem.
- 40 jaar na Camp David accoord; vrede met Egypte.
- 30 jaar (ca.) na de val van Communisme; weg open voor Russische Joden.
- Vanaf de Opstand tegen de Romeinen en verwoesting van het land Israël, 67 jaar ná Chr. tot 2017 is 1950 jaar:
39 jubeljaren van 50 jaar = 1950 jaar.
39 jaar markeert de omzwerving van Israël in de woestijn, nadat de verspieders het volk ongelovig gemaakt hadden.

Zie ook b.v. <http://www.vriendenvanisrael.nl/?p=177>

Laten wij opstaan en bidden voor Israël, want wij erven alleen samen met Israël. (In Ef. 3:6 wordt in het Grieks voor erven een woord gebruikt dat aangeeft dat je tezamen erft. Israël en de volken ontvangen de erfenis gelijktijdig).

7 De feesten

Dit hoofdstuk is bedoeld als kort overzicht van de feesten in de Bijbel, in het kader van het zicht op Israël en de toekomst. Voor een verdere verdieping is het aan te bevelen andere bronnen te raadplegen die die feesten meer uitwerken.

7.1 De feesten ten tijde van de Bijbel

De meeste feesten staan beschreven in de Thora. Enkele feesten zijn van latere tijd.

De belangrijkste feesten zijn:

Wekelijks feest

- De sabbat.
 - De sabbat is door God al apart gezet bij de schepping (Gen. 2:1-3).
 - De sabbat is ook een teken van het verbond tussen God en Zijn volk (Ex. 31:12-18).
 - De sabbat is een dag van gedenken aan de schepping, waarbij God rustte op de zevende dag (Ex. 20:8-11).
 - De sabbat is een dag van gedenken van de bevrijding uit de slavernij van Egypte (Deut. 5:12-15).
 - ✓ De sabbat verwijst ook naar het zevende duizendtal, het vreedrijk dat nu heel spoedig komt (Ps. 98:4, 2 Petr. 3:8, Openb. 20).

Maandelijks feest

- Het feest van de nieuwe maan(d).

Jaarlijkse voorjaarsfeesten

Eerste opgangsfeest bij het begin van de gerst oogst: Feest van de Zoon.

- Het feest van de ongezuurde broden.
 - Feest van de verlossing uit Egypte (Ex. 12:15-20, Lev. 23:6).
 - ✓ Feest omdat ook ons Pesachlam voor ons is geslacht, Jezus de Messias (1 Kor. 5:7-8).
- Pesach.
 - Dag van de verlossing uit Egypte door het bloed van het lam (Ex. 12:3-14, Lev. 23:5).
 - ✓ Dag van de verlossing van de zonde door het bloed van het Lam, de Zoon van God (Ef. 1:7, Kol. 1:14, Hebr. 9:12, 1 Petr. 1:18,19).
 - De drinkbekers van de Pesach maaltijd zijn overeenkomstig het zevenvoudig "Ik zal" van de Eeuwige, Die Zijn volk verlost:
 1. Uitleiding. Ex. 6:5: "**Ik zal** u uitleiden".
 2. Uitredding. Ex. 6:5: "**Ik zal** u redden".
 3. Verlossing. Ex. 6:5: "**Ik zal** u verlossen".

De vierde beker heeft de Heere Jezus waarschijnlijk niet gedronken, Hij zal Hem drinken wanneer Hij teruggekeerd is (Matth. 26:29):
 4. Aanneming. Ex. 6:6: "**Ik zal** u aannemen".

Er is ook nog een vijfde beker voor Elia, die wordt echter niet gedronken.
De volgende bekers zijn geen deel van de huidige Pesach maaltijden, maar zullen zeker worden gedronken wanneer de Heere Jezus is teruggekeerd:
 5. Kennis. Ex. 6:6: "**Ik zal** u tot een God zijn", en zij zullen JWHW hun God kennen, wanneer Hij, Yeshua, bij hen is.
 6. Ingang in het land. Ex. 6:7: "**Ik zal** u brengen in het land".
 7. Bezitting. Ex. 6:7: "**Ik zal** het u in erfelijk bezit geven".

- Het feest van het beweegoffer.
 - Feest om de eerste garve van de gerst oogst te bewegen voor het aangezicht van God, zodat Hij een welgevalen in ons zal hebben (Lev. 23:10,11). Deze garve wordt bewogen op de dag na de weepsabbat, dus altijd op de eerste dag van de week.
 - ✓ Feest van de opstanding van de Heere Jezus, op de eerste dag van de week Matth. 28:1-7, (Luk. 23:56-24:7, 1 Kor. 15:20).
 - De tabernakel werd ingewijd vanaf de eerste van de eerste maand, dus tijdens het voorjaar (Ex. 40:17). Dit inwijdingsfeest was zeven dagen, met een achtste dag (Lev. 8:33-9:9:1, een verwijzing naar het Loofhuttenfeest?
- Tweede opgangsfeest bij het eind van de gerst en het begin van de tarwe oogst: Feest van de Geest.*
- Pinksterfeest (Shavu'ot)
 - Feest van het geven van Thora, met stemmen en vuur (Ex. 19, 20).
 - Feest van de oogst (eind gerst oogst, begin tarwe oogst), waarop twee beweegbroden moesten worden geofferd als eerstelingen (Lev. 23:15-17). Dit is altijd plaats na zeven volkomen sabbatten, dus altijd op de eerste dag van de week.
 - ✓ Feest van het geven van de Heilige Geest om Gods Thora te houden, met stemmen en vuur (Hand. 2, Jer. 31:31-34).
 - ✓ Feest van het begin van de oogst van deze wereld: de eerstelingen van Jood en heiden (Rom. 11:16, Jak. 1:18).
- Hemelvaartsdag
 - ✓ De Heere Jezus zegent Zijn discipelen in Jeruzalem, en gaat terug naar Zijn Vader (Luk. 24:49-53).
- Jeruzalem Dag
 - ❖ Israëel bevrijdt Jeruzalem in de 6 daagse oorlog op 28 Iyar, de dag er op is het Hemelvaartsdag. Hierna groeit de messiaanse beweging in Israëel flink. Bloed, vuur en rookdamp, en God begint Zijn Heilige Geest voor de tweede maal uitgieten over Zijn volk (Joël 2:28-32, Ez. 36:24-28). Op 7 juni 1967 blaast rabbijn Shlomo Goren op de sjofar aan de Klaagmuur, Jeruzalem (Joël 2:15). Het is een Joodse feestdag, waarop ook het Hallel gebed wordt gereciteerd om lof en dank te zeggen in de synagogen.

Jaarlijkse najaarsfeesten

- Bazuinen dag (Rosh HaShana)
 - Gedenkdag om de sjofar te laten klinken om je te aan herinneren om je voor te bereiden (Lev. 23:24).
 - ❖ Gedenkdag ter voorbereiding op de terugkeer van de Heere Jezus en Zijn volk (Matth. 24:31, 1 Kor. 15:52, 1 Thess. 4:16).
- Grote Verzoendag (Yom Kippur)
 - De dag waarop de hogepriester verzoening deed voor het volk Israëel (Lev. 23:16-32, Lev. 16).
 - ✓ De dag waarop de Hogepriester de Heere Jezus door Zijn eigen bloed verzoening deed (Hebr. 8-10).
 - ❖ De dag waarop God de ongerechtigheid van Zijn land en volk zal wegnemen (Zach. 3, Rom. 11:26).
- Derde opgangsfeest bij het eind van de tarwe oogst: Feest van de Vader*
- Loofhuttenfeest (Succot)
 - Feest van de volle oogst (Ex. 23:16, Deut. 16:13).
 - Feest om in loofhutten te wonen als herinnering dat God Zijn volk Israëel uit Egypte heeft geleid, en bevrijdt van hun vijanden (Lev. 23:33-43).
 - Er worden in totaal 70 stieren geslacht, 70 is het getal van de volken (Nu. 29:12-34).
 - De tempel van Salomo werd ingewijd tijdens het Loofhuttenfeest (1 Kon. 8:2,65,66).
 - ❖ Feest van de volle oogst, de volken zullen God loven (Ps. 67, Rom. 11:25, Openb. 21:24).
 - ❖ Feest om in loofhutten te wonen als herinnering dat God Zijn volk Israëel uit de hele wereld heeft geleid, en bevrijdt van hun vijanden (Zach. 14:16-18).
 - ❖ De volken zijn met God verzoend (Zach. 14:16).

- Achtste dag
 - Dag van een heilige samenkomst, direct volgend op het Loofhuttenfeest, dat zeven dagen duurt (Lev. 23:36, 39, Num. 29:35).
 - Het volk Israël heeft vrede, na een extra week Loofhuttenfeest en de inwijding van de tempel (1 Kon. 8:66, 2 Kron. 7:9).
 - ❖ Beeld van de eeuwigheid (Openb. 21:3)
 - ❖ God is Koning over de hele aarde (Zach. 14:9, Ps. 89:5, Jer. 33:17, Luk. 1:32, Matth. 25:31).

Jaarlijks herinwijdingsfeest

- Chanoeka
 - Het Chanoeka feest is ingesteld na dat in 164 voor Christus de Joden onder leiding van de Makkabeeën de overwinning over Antiochus IV Epifanes behaalden, de tempel reinigden, en de tempel opnieuw aan God wijdden. Voor inwijding was olie nodig, en het kostte 8 dagen om nieuwe olie te bereiden. Er was nog slechts olie voor één dag. Op deze olie bleef de kandelaar echter 8 dagen branden. Naast het grote wonder van de overwinning van de Joden en het herstel van de tempeldienst was er ook het wonder van de olie, daarom wordt Chanoeka 8 dagen gevierd met een Chanoekia, elke dag wordt een kaarsje meer aangestoken.
 - De Heere Jezus vierde ook het Chanoeka feest mee met Zijn volk (Joh. 10:22).
 - ❖ In de toekomst wandelen de volken in het Licht van Jeruzalem (Jes. 60:3, Openb. 21:24).

Jaarlijks verlossingsfeest

- Purim
 - De vijanden van Gods volk worden verslagen (Esther 9:20-32).
 - ❖ Aan het eind van de Tweede Wereldoorlog, werden, net zoals ten tijde van Esther en Mordechai, Gods vijanden opgehangen aan een galg (Esther 9:13, 14). Maar Göring, een nazi-travestiet, pleegde zelfmoord, net zoals de dochter van Haman volgens de Talmoed. In de Hebreeuwse tekst van de boekrol van Esther zijn enkele letters kleiner geschreven. Deze letters duiden op het kalenderjaar 5707, dat is volgens de westerse jaartelling 1946/47, toen de 10 nazi's werden opgehangen. Julius Streicher riep dan ook uit "Purim Fest 1946", voordat hij werd opgehangen. Zie ook <https://www.jodendom-online.nl/articles.php?view=article&id=814>
 - ❖ Stalin stortte in op Poerim 1953, anders was er een tweede Holocaust uitgevoerd door de Sovjet-Unie.
 - ❖ De Eerste Golfoorlog eindigde op Poerim in 1991.

Opmerkingen:

- De vreemdeling in het land Israël vierde de feesten deels ook mee! Zij moesten ook de sabbat houden en Yom Kippur. En ook zij mogen tijdens het feest van de ongezuurde broden geen gezuurd brood eten, maar niet eten van het Pesach lam, tenzij zij Israëliet zijn geworden door de besnijdenis (Ex. 12:48).
Zij hadden ook vele rechten, maar hoefden zich niet te laten besnijden. Na de eerste komst van de Heere Jezus mogen de gelovigen uit de volken zich niet laten besnijden (), zij zijn besneden door de besnijdenis die zonder handen geschied, begraven met de Messias in de doop, en met Hem opgestaan met Hem in een nieuw leven (Gal. 5:2, Gal. 3:27, Kol. 2:11,12).
- Voor de dag van het beweegoffer / opstanding / shavu'ot feest / pinksterfeest is de telling van de Sadduceeën, Karaïeten en de messiasbelijdende Joden gevolgd, niet de telling van de Farizeeën en het orthodoxe Jodendom.
- De dag van het beweegoffer / opstanding en het shavu'ot feest / pinksterfeest valt dus altijd op de eerste dag van de week! Daarom komen christenen op zondag samen op de Heere Jezus te loven. Een voorbeeld hiervan is te vinden in Hand. 20:7.
- Woensdag 7 juni 1967 is het Jeruzalem dag, 28 Iyar. Maandagavond 24 april 1967 is het erev Pesach (14/15 Nissan), dat betekent dat op zondag 30 april (20 Nissan) het feest van het beweegoffer was: Pasen, de Opstandingsdag van de Heere Jezus. Dit betekent dat Hemelvaartsdag toen (volgens de messiaans Joodse telling) op donderdag 8 juni 1967 viel.

7.2 De feesten in de toekomst

Gods Thora is voor eeuwig, Gods feesten dus ook. Het is dus niet verbazingwekkend dat in diverse delen van de Schrift, die betrekking hebben op de toekomst, ook wordt gerefereerd aan de feesten.

Enkele plaatsen zijn:

- Sabbat: Jes. 66:23.
- Het feest van de nieuwe maan(d): Jes. 66:23, Openb. 22:2.
- Pesach: Matth. 26:29.
- Bazuinendag: 1 Kor. 15:52 (op een bazuinendag?)
- Loofhuttenfeest: Zach. 14:16-19.

Ook wordt de volgende tempel ingewijd om te kunnen offeren (Zach. 14:21), dus het Chanoeka feest zal zeker ook wel worden gevierd.

8 De tempeldienst

8.1 Diverse tempels in de Schrift

Er worden diverse tempels genoemd in de Schrift:

- De tempel van God in de hemel (Hebr. 9:11, Openb. 14:17, 15:5,6).
- De tabernakel die op Gods bevel gemaakt werd in de woestijn (Ex. 25-40), en deed dienst totdat Salomo de eerste tempel heeft gebouwd. De tabernakel wordt ook wel een tempel genoemd, b.v. in 1 Sam. 1:9.
- De eerste tempel, gemaakt door Salomo (1 Kon. 6) op Gods bevel (1 Kon. 5:5), en werd verwoest door de Babyloniërs (2 Kron. 36:19).
- De tweede tempel, gemaakt door Zerubbabel (Ezra 5:1-3) op Gods bevel, (Ezra 6:14-16). Deze tempel werd verwoest in het jaar 70 na Christus (Matth. 22:7, 24:2).
- De derde tempel, deze moet nog worden gemaakt. Israël wordt nu teruggebracht naar Gods land, en zij zullen Gods huis weer herbouwen. In de volgende paragraaf staan diverse Schriftplaatsen waar naar deze tempel wordt verwezen.
- Het lichaam van een gelovige wordt een tempel genoemd (1 Kor. 6:19).
- De gemeente wordt ook Gods tempel genoemd (1 Kor. 3:16,17). Deze tempel wordt ook in 2 Thess. 2:4 genoemd, lijkt mij.
- Zelfs God wordt een tempel genoemd (Openb. 21:22).

8.2 Profetieën betreffende een toekomstige tempel

- Jes. 2:1-4 (Micha 4:1-4): het huis des HEEREN (= de tempel) op Gods Heilige berg(=de tempelberg), en alle volken gaan daar naar toe om te horen wat God wil, in een tijd dat alle wapentuig is omgesmeed. Dit is duidelijk nog toekomstig, in onze tijd met gigantisch veel wapens, en de volken komen eerst nog om te proberen Israël te vernietigen. Merk verder op dat de volken het Woord van de HEERE willen horen vanuit Jeruzalem. Yeshua is de HEERE, en na Zijn wederkomst is Hij te Jeruzalem. Dit gaat dan ook over de tijd die aanbreekt bij Zijn wederkomst. De Joden zeggen overigens dat één van de dingen die de Messias zal doen bij Zijn komst, is om de tempel te herbouwen.
- Jes. 60. Een hoofdstuk over de toekomstige heerlijkheid van Jeruzalem, de stad die eerst verlaten en gehaat was, maar tot een eeuwige heerlijkheid wordt gesteld (vs. 15). Dit gaat dus echt over het fysieke Jeruzalem, waar God met Zijn heerlijkheid komt wonen. Vergelijk overigens Jes. 60 met Openb. 21,22, het is duidelijk dat het over dezelfde stad gaat. En in vs. 7 wordt gesproken over een altaar, en in vs. 13 over de tempel. De schapen uit Kedar (ligt in Saoedi Arabië) worden geofferd op Gods altaar in Zijn huis. Wat overigens in vs. 10 staat: vreemden zullen uw muren bouwen, dat hebben de Turken gedaan in 1542 na Christus, die hebben de muren van Jeruzalem gebouwd.
- Jes. 62: Het land is niet langer verwoest, zoals het eeuwen is geweest, Jeruzalem is een lof op aarde, ze worden nooit meer onderdrukt. En... ze drinken de wijn in de voorhoven van Gods tempel, vers 9.
- Jes. 66:21: Al de Israëlieten worden uit alle heidenen tot Gods heilige berg gebracht (want God maakt een vernieuwde hemel en een vernieuwd land), en ook uit hen die aliyah hebben gemaakt worden er door God tot priesters en levieten genomen.
- Jer. 31:14: Wanneer ze uit het land van de vijand terugkomen, wordt er over priesters gesproken.
- Jer. 33:11: Nog steeds in dezelfde context van de hoofdstukken over de terugkeer en het herstel van Israël: het huis des HEEREN (= de tempel) in vs. 11, en de tempelzangen: ""Looft den HEERE der heirscharen, want de HEERE is goed" (hodu l'Adonai ki tov).
- Jer. 33:14-22: Na het herstel van Israël: Levitische priesters die offeren. Yeshua was uit de stam van Juda, niet uit de stam van Levi.

- Ez. 20:40-44: Ook een gedeelte dat heel duidelijk gaat over het herstel van Israël: de liefelijke reuk van de offers, na de terugkeer uit al de landen waarnaar zij verstrooid zijn. Wijst dit gedeelte, net als andere gedeelten, op een aardbeving, waardoor de tempelberg hoger wordt dan de andere bergen rond Jeruzalem? In ieder geval wordt de berg van de HEERE de belangrijkste berg.
- Ez. 37:22-28: In het kader van het herstel van Israël is ook Gods tabernakel weer bij hen, vs. 27. Na de terugkeer is God bij hen, met Zijn tempel, tot in eeuwigheid. Overigens zien we in Jes. 4:5 dat bij het herstel van Israël ook de vuur- en wolkkolom er weer zal zijn.
- Joël 3:17,18: Jeruzalem wordt niet langer door de heidenen vertrapt, maar Yeshua, de HEERE, is teruggekeerd, en woont op Sion, en de rivier stroomt vanuit het huis des HEEREN (= de tempel). Zie voor dezelfde rivier overigens ook Zach. 14:8 en Openb. 22:1. En vreemden zullen er niet meer door heen gaan. Toekomst.
- Zach. 2:10: de HEERE zal in het midden van Israël wonen.
- Zach. 14:20,21: Een situatie na de wederkomst (vers 4, 5), na een grote (atoom)oorlog (vers 12-15), ten tijde van het vieren van het Loofhuttenfeest door alle volken (vers 16-19): en elke willekeurige schaal in Jeruzalem mag worden gebruikt om te offeren (vers 20,21). We zien ook het huis des HEEREN (= de tempel) in dit gedeelte. En dit gedeelte is heel duidelijk na de wederkomst (vs. 4), wanneer Yeshua, de HEERE, terugkomt (Zach. 2:10-13) om Zijn volk te verlossen uit de hand van de volken die trachten Israël te vernietigen.
- Mal. 3:4: De offers zijn weer aangenaam voor God (toekomst).

In Ez. 40-48 wordt de toekomstige tempel waar in al de bovenstaande tekstgedeelten sprake is, in detail beschreven.

Maar zonder offer van Yom Kippur, wanneer Ezechiël op dezelfde hoge berg staat als de apostel Johannes, en Hij de heerlijkheid des HEEREN weer ziet komen in het huis door de oostpoort (Ez. 43:4), vanwaar de heerlijkheid des HEEREN verdwenen was (Ez. 10:4, 10:18,19, 11:22,23). Ik neem deze hoofdstukken letterlijk, anders moeten we ons afvragen wat geestelijk zweet, geestelijk linnen, geestelijke baarden, enz. zijn. We zien dezelfde stad, die ligt in het land Israël, met dezelfde 12 poorten, terug in Openb. 21, 22. Na de wederkomst: de naam van de stad is vanaf die tijd: De HEERE (Yeshua) Is ALDAAR (Ez. 48:35).

Veel mensen doen al de teksten die spreken over de volgende tempel af met vers Openb. 21:22, maar wellicht is dat eenvoudig op te lossen door onderscheid te maken tussen de periode van het vreedrijk (het zevende millenium), en de eeuwigheid (de achtste dag).

We zien in de profetieën t.a.v. de eindtijd vaak de combinatie van de terugkeer van Israël, het herstel van Israël, zowel fysiek als geestelijk, Gods belofte in Gen. 17:7,8), zoals b.v. in Jer. 31:33, 32:38, Ez. 11:20, Ez. 36:28, Ez. 37:23,27, Zach. 8:8, Openb. 21:3. In dat kader verschijnt dan ook vaak weer de tempel.

8.3 Waarom een toekomstige tempel

Een toekomstige tempel met offerdienst is een heel bloederig gebeuren. Waarom zou er weer geofferd moeten worden?

Laten we eens ongeveer 3500 jaar terug in de tijd gaan. Toen stelde God de tabernakeldienst in, met al de offers. Een heel bloederig gebeuren. Waarom? Kon die offerdienst Israël behouden? Nee, wanneer Israël niet vanuit hun hart God dienden, baatte de hele offerdienst hen niets (Jes. 1:10-17, Amos 5:21-27, Hand. 7:39-43). Ook toen was er voor hen alleen behoud uit het geloof in God. Ook dat behoud was gefundeerd op het offer van de Heere Jezus. Nu zijn we zo'n 3500 jaar later, maar voor ons, zowel Jood als heiden, geldt precies hetzelfde: alleen behoud uit geloof. Gefundeerd op het offer van de Heere Jezus. Als dan God toen de offerdienst wilde, om aanschouwelijk te maken dat er bloed moest worden vergoten om gered te worden (Lev. 17:11, Hebr. 9:22), zou dan God nu de offerdienst niet meer willen? Is het aanschouwelijk onderwijs van de offerdienst nu nog niet veel noodzakelijker, omdat na de dood en opstanding van de Heere Jezus nog maar relatief weinig mensen in Hem geloven?

Eén is Gods Woord, twee is ons begrijpen er van. Want veel christenen begrijpen niet waarom er nog een derde tempel zou moeten komen nu Jezus toch Zijn offer heeft gebracht, het past ook niet in de heersende christelijke theologie, en daarom wordt het ook door heel veel christenen glashard ontkend. Het krijgt ook uiteraard pas een plaats, als men zicht krijgt op Israël.

Het is belangrijk dat het in de vervangingstheologie vaak is: óf, óf, maar dat het in de Bijbel is: én, én. God wil een geestelijke tempel van levende stenen (mensen) die Hem van harte dienen. Maar dat is geen tegenstelling (geen óf, óf) met een fysieke tempel te Jeruzalem, in de Bijbel is het én, én. En het geestelijke herstel van Israël, en de fysieke herbouw van de tempel.

Het is ook belangrijk om drogredenen te herkennen. Een veelgehoorde drogreden hierbij is namelijk, dat Jezus het laatste offer heeft gebracht. Dat staat echter nergens in de Bijbel. Wel dat Jezus het offer heeft gebracht waardoor hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt worden (Hebr. 10:14). Daardoor is door het offer van Jezus het offer van Yom Kippur vervallen. De Hebreeënbrieff vergelijkt dan ook niet de priesterdienst in het algemeen, maar heel specifiek het werk van de hogepriester met het werk van Yeshua de Hogepriester! Het is van groot belang om dat in het oog te houden bij het lezen van de Hebreeënbrieff. Dat hadden de Hebreeënen (messiasbelijdende Joden), aan wie deze brief is geschreven, nodig, om niet terug te vallen in een offerdienst zonder Yeshua. Verder zien we inderdaad bij de volgende tempel (Ez. 40-48) alle offers beschreven, maar is het offer van Yom Kippur afwezig.

Let er verder op dat de vertalers (te) vaak woordjes hebben ingevoegd. Zoals b.v. in Hebr. 8:13 en Hebr. 9:1 het woordje verbond. Dat staat echter niet in de grondtekst, en is een interpretatie van de vertalers!! Het had waarschijnlijk veel beter een ander woordje kunnen zijn, namelijk priesterschap of offerdienst! Want in het vernieuwde verbond (nieuw had ook beter vertaald kunnen worden als vernieuwd) wordt het offer van Yom Kippur vervangen door het offer van Yeshua, zodat door Zijn offer het huis van Israël en het huis van Juda door Zijn Geest de wet van God gaan houden, wanneer ze door de doop sterven met de Messias, en met Hem opstaan in een nieuw leven, in plaats van dat het hen nooit lukte om God lang te dienen zonder de Geest van Yeshua. (Wat betreft een ander woord voor verbond, dat heb ik, meen ik, bij David Stern van daan).

Laat het ons genoeg zijn dat de Bijbel heel duidelijk leert dát er weer een tempel met een offerdienst zal komen. Als we echter een reden willen hebben, zie Zach. 2:10-13: God wil wonen te midden van Zijn volk (Openb. 21:3).

8.4 Eén of meerdere toekomstige tempels?

Ik neem aan dat uit het voorgaande duidelijk genoeg is geworden dat er geen tempel voor een of andere antiChrist meer komt. Het is heel triest dat zoveel mensen beweren dat de Joden eerst een tempel gaan bouwen, waar dan de antiChrist in zal zetelen, terwijl we nu leven in de tijd van het herstel van Israël (Matth. 16:3, Ez. 36:22-38).

Er zijn al twee tempels van de antiChrist:

- De afgodstempel op Zijn heilige berg, waar op staat geschreven dat God geen zoon heeft, en waar in plaats van de ene ware God een afgod wordt gediend die het volk Israël wil vernietigen.
- Het griekse woord voor de tempel, het fysieke gebouw, is "hieron". Dit staat b.v. in Matth. 24:1. Het heiligste gedeelte van de tempel, waar God woont, wordt aangeduid met "naos". Dit woord wordt ook gebruikt voor de gemeente als tempel van God (1 Kor. 3:16), en dit is het woord dat gebruikt wordt in 2 Thess. 2:4, waar het gaat over de mens die zich in de tempel van God als een God laat vereren. En wie heeft zich in de tempel van God, in de gemeente, genesteld? Iemand die zich "heilige vader" laat noemen, en zich "stedehouder van Christus" noemt: in plaats van Christus. En laat het griekse woord "anti" nu net "in plaats van" betekenen!

8.5 De offers

8.5.1 De offerdienst in de tabernakel en de eerste en tweede tempel

Hoe zit het dan met de offers, nu Jezus Christus immers Zichzelf heeft geofferd? Om deze vraag te beantwoorden, moeten we goed beseffen dat ook voor de eerste komst van de Messias de Israëlieten alleen behouden werden door een geloofsrelatie, en niet door de Thora nauwgezet te onderhouden. Behoudenis is in de Tenach nooit te verkrijgen door alleen gehoorzaamheid aan de Mozaïsche wet. Behoudenis is altijd al door genade door geloof in Gods Woord. Daarom wordt in Hebr. 11 en 12, wanneer diverse Oudtestamentische getuigen worden opgesomd, gewezen op hun geloof.

En als Paulus in de Romeinenbrief het geloof in Jezus de Messias verkondigt, staft Paulus zijn betoog door in Rom. 4 er op te wijzen dat de Thora leert dat Abraham is gerechtvaardigd door het geloof, en niet door de werken van de Thora. Pas nadat Abraham door God gerechtvaardigd werd door het geloof, sloot God Zijn verbond met Abraham, en ruim 4 eeuwen daarna werd pas de tabernakel gemaakt en de offers ingesteld. En Abraham is nota bene de stamvader van het hele Joodse volk, dus als Abraham door het geloof is gerechtvaardigd, dan geldt dit ook voor elke Israëliet.

Paulus illustreert zijn betoog daarom ook nog eens met David, die leefde ten tijde van de tabernakeldienst met de offers. David zegt nergens dat hij voor God rechtvaardig is dankzij de offers, maar David beweert dat de man, die de HEERE de zonden niet toerekent, zalig is (Rom. 4:8).

Alleen door een offer te brengen werd iemand dus niet rechtvaardig voor God. Dat is b.v. heel duidelijk in Jes. 1:11-17 en Amos 5:21-27: "Waartoe dient Mij de menigte uwer slachtoffers? zegt de HEERE; oververzadigd ben Ik van de brandoffers van rammen en het vet van mestkalveren, en aan het bloed van stieren, schapen en bokken heb Ik geen welgevallen. Wanneer gij komt om voor mijn aangezicht te verschijnen; wie heeft dit van u verlangd mijn voorhoven plat te treden? Gaat niet voort met huichelachtige offers te brengen; gruwelijk reukwerk is het Mij; nieuwe maan en sabbat, het bijeenroepen der samenkomsten. Ik verdraag het niet: onrecht met feestelijke vergadering. Uw nieuwemaansdagen en uw feesten haat Ik met heel mijn ziel, zij zijn Mij een last. Ik ben moede ze te dragen. Wanneer gij uw handen uitbreidt, verberg Ik mijn ogen voor u; zelfs wanneer gij het gebed vermenigvuldigt, hoor Ik niet; uw handen zijn vol bloed. Wast u, reinigt u, doet uw boze daden uit mijn ogen weg; houdt op kwaad te doen; Leert goed te doen, tracht naar recht, houdt de gewelddenaar in toom, doet recht aan de wees, verdedigt de rechtszaak der weduwe." (Jes. 1:11-17)

Alleen als de offeraar in een rechte verhouding met God stond, als er geen bloed en andere zonden aan zijn handen kleefde, dan waren de offers aangenaam voor God.

Maar waarom moesten er dan eigenlijk offers worden gebracht, als die er toch niet aan bijdragen dat iemand voor God rechtvaardig is? Om de volgende redenen:

- Om de eigen zonde en schuld duidelijk te maken. De Israëliet zag heel duidelijk: omdat ik heb gezondigd, moet er een dier opgeofferd worden. Hij zou zelf moeten sterven, omdat hijzelf had gezondigd (Gen. 2:17).
- God liet zien dat het eigen bloed vervangen mocht worden door het bloed van het offerdier, zodat de offeraar zelf in leven bleef.
- Zo liet God zien dat er bij God vergeving, verzoening, verlossing is.

Lev. 5 beschrijft iemand die tot de ontdekking komt dat hij gezondigd heeft: "Wanneer hij nu aan een van deze dingen schuldig is, dan zal hij belijden, waarin hij gezondigd heeft, En aan de HEERE als boete voor de zonde die hij begaan heeft, een dier van het vrouwelijk geslacht uit het kleinvee, een schaap of een geit, ten zondoffer brengen; zo zal de priester over hem voor zijn zonde verzoening doen. Maar indien zijn draagkracht ontoereikend is voor een stuk kleinvee, dan zal hij als boete voor de zonde die hij gedaan heeft, twee tortelduiven of twee jonge duiven de HEERE brengen, een ten zondoffer en een ten brandoffer.

Hij zal ze tot de priester brengen, en deze zal het eerst offeren die, welke ten zondoffer bestemd is. En hij zal haar kop van haar nek afknippen, maar die niet afscheiden. Hij zal van het bloed van het zondoffer tegen de zijde van het altaar sprenkelen, maar wat van het bloed overblijft zal aan de voet van het altaar uitgedrukt worden; het is een zondoffer. En de tweede zal hij als brandoffer bereiden, volgens het voorschrift. Zo zal de priester verzoening over hem doen voor de zonde die hij begaan heeft, en het zal hem vergeven worden." (Lev. 5:5-10)

Samenvattend:

- Iemand die kwam om te offeren beleed zijn zonde,
 - zijn offer was pas aangenaam bij God als hij Gods geboden onderhield,
 - het was niet het offer waardoor hij behouden werd, maar het geloof,
 - het offer toont hem dat God genadig is, Lev. 5:10 zegt tegen de offeraar: "en het zal hem vergeven worden".
- Anderzijds was er elk jaar weer het offer van Grote Verzoendag nodig, naast alle offers die dagelijks werden gebracht, en de offers die voor specifieke zonden werden gebracht. De priesterdienst maakte dus ook tegelijk duidelijk dat de zonden niet echt werden weggenomen. (Hebr. 10:1-4).

Kortom, vrome Israëlieten die offerden kregen vergeving, en zij waren rechtvaardig bij God door het geloof. Toch konden de offers hen niet behouden, de offers konden hun zonden niet wegdragen. Zij zagen in het geloof op God, en wisten dat er eens verlossing zou komen, eens zou de Messias komen, Die als een Lam de zonden van Zijn volk op Zich zou nemen. Daarvan profeteert Jesaja in het bekende Jes. 53:5-8. Men zou het kunnen vergelijken met een land waarin een centrale bank bankbiljetten uitgeeft. De burgers van het land betalen met de bankbiljetten, maar de kluis van de bank is helemaal leeg. De bankbiljetten zijn dus eigenlijk helemaal ongedekt, maar de burgers vertrouwen erop dat daar t.z.t. wel een oplossing voor zal komen. Als er een oplossing komt, dan zijn al hun betalingen opeens gedekt, komt er nooit een oplossing, dan zijn al hun betalingen niets waard.

Toen kwam Hij, Die Zijn volk zal redden van hun zonden (Matth. 1:21), namelijk Jezus. Hij is het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt (Joh. 1:29). Hij is aan het kruis gestorven, en zo hebben Zijn volk Israël en ook wij heidenen de verzoening gekregen (Rom. 5:11). Terugkomend op het voorbeeld van de bank: toen werden vrachtwagens met goud de bank binnen gebracht, en was er dekking voor alle bankbiljetten die de bank ooit had uitgegeven en nog zou uitgeven. Het is natuurlijk niet zo dat er nu geen bankbiljetten meer zouden worden gebruikt omdat er nu immers goud in de bank ligt. Integendeel, nu worden de bankbiljetten juist met een gerust hart gebruikt, omdat de waarde ervan vast ligt in het goud.

Zo is het ook met de offers. Voor de eerste komst van Jezus werd er geofferd en de offeraar kreeg vergeving op grond van het offer. Maar het was wel in goed geloof dat er ooit iets zou gebeuren, want de offers waren in feite ongedekt. Toen stierf Jezus aan het kruis, en werden alle offers, zowel voor als na de kruisdood van Jezus, bevestigd in het bloed van Jezus de Messias. Het is niet zo dat de offers door de kruisdood van Jezus werden afgeschaft, die gedachte is volledig in strijd met wat Jezus Zelf zegt in Matth. 5:17: "Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen." (Matth. 5:17)

De Thora wordt niet ontbonden, wordt niet afgeschaft, maar wordt vervuld met het bloed van Jezus de Messias. De bankbiljetten worden niet afgeschaft wanneer de vrachtwagens met goud de bank worden binnen gebracht, en zo worden de offers ook niet afgeschaft wanneer Jezus Zijn bloed stort. Voordat het goud de bank binnen kwam werden er bankbiljetten uitgegeven in de hoop dat dit zou gebeuren, en daarna omdat dit was gebeurd. Op dezelfde manier wezen de offers voor de eerste komst van Jezus heen naar het offer van Jezus de Messias, en na Christus wijzen de offers terug naar het offer van Jezus de Messias.

Wanneer dan de offerdienst de zonden niet heeft kunnen wegnemen, en ook voor de tijd van het volmaakte offer van Christus de zonden werden vergeven op grond van Zijn offer, dan is de offerdienst ook niet strijdig met het volmaakte offer van Christus nadat Hij dat offer heeft gebracht. Ook dan neemt de offerdienst de zonden niet weg, maar beelden het volmaakte offer van Christus uit.

8.5.2 Offers door Messias belijdende Joden

Nergens uit het N.T. blijkt dat de tempeldienst en de offers worden afgeschaft, of dat de Messias belijdende Joden er niet meer aan mee doen. Integendeel, Petrus en Johannes gaan gewoon op de gebruikelijke gebedstijden naar de tempel (Hand. 3:1). Petrus en Johannes waren Joden, en na de kruisdood van Jezus en de uitstorting van de Heilige Geest zijn het nog steeds gewoon Joden, die voluit meedoen aan de tempeldienst.

Er staat weliswaar niet dat ze offerden, maar ze keren zich ook nergens tegen de offers, en door gewoon naar de tempel te gaan op de gebruikelijke tijden tonen ze mijns inziens met hun gedrag aan dat deze Goddelijke instelling, ook na de kruisdood van Jezus de Messias, gewoon blijft voortbestaan. Zoals ook blijkt uit Hand. 6:7: "En het woord Gods wies en het getal der discipelen te Jeruzalem nam zeer toe en een talrijke schare van de priesters gaf gehoor aan het geloof." (Hand. 6:7)

Een grote schare van de priesters gaat in Jezus de Messias geloven. Nergens staat dat die priesters nu opeens hun plichten verzaakten en niet meer offerden. Als dat zo was, zou dat er wel bij hebben gestaan. Er waren dus ongetwijfeld Messias belijdende priesters, die voluit meededen aan de offerdienst.

In Hand. 21 komt Paulus na zijn zendingsreizen terug in Jeruzalem. Paulus vertelt wat God doet onder de heidenen, zij loven daarvoor God, maar ze komen onmiddellijk met een heel groot probleem: "En zij loofden God, toen zij dit hoorden, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoeveel duizenden er onder de Joden gelovig zijn geworden en allen zijn zij ijveraars voor de wet; Nu heeft men hun van u verteld, dat gij alle Joden onder de heidenen afval van Mozes leert, door te zeggen, dat zij hun kinderen niet behoeven te besnijden, noch naar de gebruiken te leven. Wat is dan het geval? Zij zullen stellig horen, dat gij aangekomen zijt. Doe daarom wat wij u zeggen: Er zijn vier mannen bij ons, die een gelofte op zich genomen hebben; Neem hen mede, heilig u met hen en draag de kosten voor hen, opdat zij hun hoofd kunnen laten scheren; dan zullen allen bemerken, dat van alles, wat men hun van u verteld heeft, niets waar is, maar dat gij ook zelf meegaat in de onderhouding van de wet. Maar inzake de heidenen, die tot het geloof gekomen zijn, hebben wij als ons oordeel geschreven, dat zij zich hebben te wachten voor wat de afgoden geofferd is, voor bloed, voor het verstikte en voor hoererij. Toen nam Paulus die mannen mede, en hij heiligde zich de volgende dag met hen, ging in de tempel en deed aangifte, dat de dagen der heiliging zouden duren, totdat voor ieder hunner het offer gebracht was." (Hand. 21:20-26)

Volgens het Grieks staat er eigenlijk dat er tienduizenden Joden geloven. En al die tienduizenden Joden zijn ijveraars voor de wet. Of m.a.w., die onderhouden heel nauwgezet de Thora, en daar horen de tempeldienst en de offers voluit bij. Enkele tientallen jaren na de kruisdood van Jezus zijn er dus tienduizenden Messias belijdende Joden, die nauwgezet de Thora onderhouden, en dus ook helemaal meedoen aan de tempeldienst, en offers brengen in de tempel. Blijkbaar begrepen zij heel goed dat het brengen van de Mozaïsche offers in de tempel volstrekt niet in strijd was met het offer van Jezus de Messias.

Ze zitten echter met een heel groot probleem, er worden leugens verteld over Paulus, namelijk dat Paulus zou beweren dat de Joden zich niet meer aan de gebruiken van de Thora zouden hoeven te houden, nu Jezus de Thora vervuld heeft. Ze raden daarom Paulus aan om heel duidelijk te laten zien dat er van al die leugens helemaal niets waar is. Paulus zegt niet tegen de heidenen dat ze de Thora moeten onderhouden, maar Paulus heeft nog nooit tegen de Joden gezegd dat ze de Thora niet meer zouden moeten onderhouden, en Paulus onderhoudt ook zelf de Thora.

En dan gaat Paulus helemaal volgens de Thora, namelijk volgens de wetten van het nazireeërschap in Num. 6, offeren in de tempel. Nu zijn er heel veel mensen die beweren dat Paulus dit alleen maar deed om de Joden een Jood te zijn. In feite geloven die mensen dus de leugens die toen al over Paulus werden rondgestrooid. Ik geloof de Schrift. Als Paulus alleen maar offerde om de Joden een Jood te zijn, dan zou de gemeente van Jezus de Messias toen gebouwd zijn op leugen en bedrog, en dat geloof ik niet. Paulus wist als farizeeër ontzettend goed wat hij deed. Paulus schrijft ergens dat je de leugen moet afleggen en de waarheid spreken (Ef. 4:25), hij zou het als vrome Jood niet in zijn hoofd halen om met een zogenaamd leugentje om bestwil voor het aangezicht van de heilige God te verschijnen. Alleen heidense christenen kunnen zo iets kroms uitdenken.

Tenslotte zegt Paulus ook in Hand. 24:17 dat hij naar Jeruzalem is gekomen om o.a. offeranden te brengen, terwijl hij nog niets wist van het probleem dat de oudsten hem daar zouden voorleggen. En met de offeranden die Paulus wil brengen bedoelt Paulus dierenoffers, want dat zijn de offeranden die naar de Thora worden geofferd. Voor Paulus, Petrus en Johannes is de tempeldienst en de offerdienst dus helemaal niet iets wat strijdig is met het offer van Jezus, zoals bij zoveel christenen.

8.5.3 Vervanging van de offers door de rabbijnen

U spreekt over een Joodse vervangingsleer. Leg eens uit?

‘We kennen natuurlijk de christelijke vervangingsleer die leert dat de Kerk in plaats van Israël is gekomen, het geestelijke Israël. Maar het huidige Jodendom is ook een soort vervangingsleer. Die ontstond in 70 na Christus toen de Romeinen de Tempel in Jeruzalem vernietigden. Aan de ene kant zaten de rabbi's zonder offerdienst, aan de andere kant werden ze geconfronteerd met de claim van duizenden van hun volksgenoten dat Jezus de Messias is. Toen is er besloten om de tempeldienst te vervangen door gebeden, vasten en goede daden. De synagoge werd van een samenkomsthuis meer een religieus huis. Het Jodendom uit de Bijbelse tijd werd vervangen door het rabbijns Jodendom.’ (Helaas, de bron van dit citaat ben ik vergeten). Zie ook:

https://www.onderwijsisrael.nl/jodendom/nederland/de-synagoge_179/

Overigens is ook in het Nieuwe Testament een verbinding tussen het gebed en de offerdienst aanwezig: zo bad Cornelius de hoofdman op het negende uur, en kreeg hij toen een visioen, dit is het moment van het offer in de tempel (Hand. 10:30-33).

8.5.4 Offers in de toekomstige tempel

In Jes. 56:1-7 wordt ook gesproken over het huis van God, de tempel, en ik vraag me af of men daar zelfs niet in ziet dat ook heidenen die de sabbat houden en Gods verbond vasthouden in de toekomst zullen offeren:

"Zo zegt de HEERE: Onderhoudt het recht en doet gerechtigheid, want mijn heil staat gereed om te komen en mijn gerechtigheid om zich te openbaren. Welzalig de sterveling die dit doet, en het mensken dat daaraan vasthoudt; die acht geeft op de sabbat, zodat hij hem niet ontheiligt, en acht geeft op zijn hand, zodat zij niets kwaads doet. Laat dan de vreemdeling die zich bij de HEERE aansloot, niet zeggen: De HEERE zal mij zeker afzonderen van zijn volk; en laat de ontmande niet zeggen: Zie, ik ben een dorre boom. Want zo zegt de HEERE van de ontmanden, die mijn sabbatten onderhouden en verkiezen wat Mij behaagt en vasthouden aan mijn verbond: Ik geef hun in mijn huis en binnen mijn muren een gedenkteken en een naam, beter dan zonen en dochters; Ik geef hun een eeuwige naam, die niet uitgeroeid zal worden. En de vreemdelingen die zich bij de HEERE aansloten om Hem te dienen, en om de naam des HEEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: Hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op mijn altaar, want mijn huis zal een bedehuis heten voor alle volken." (Jes. 56:1-7)

En ook b.v. de teksten Jes. 60:7, Jer. 33:14-22, Zach. 14:20,21 voorzeggende een toekomstige priesterdienst.

Voor de komst van Yeshua wezen de offers heen, en na de eerste komst van Yeshua wijzen de offers terug naar het offer van Yeshua. Het is én én, niet óf óf.

8.6 Het model van de tempel

In Ex. 25 lezen we dat de Israëlieten een heiligdom voor God moeten maken:

"En zij zullen Mij een heiligdom maken, en Ik zal in hun midden wonen. Gij zult het maken overeenkomstig alles wat Ik u toon, het model van de tabernakel en het model van al zijn gerei." (Ex. 25:8,9)

De tabernakel en de tempel zijn dus gebouwd naar het hemelse model, wat God aan Mozes heeft getoond (Ex. 25:8,9). In Matth. 27:51 lezen we dat het voorhangsel van de tempel scheurt, van boven tot beneden. God verandert de aardse tempel, om daarmee duidelijk te tonen, dat er in de hemel wat is veranderd. Wat er is veranderd lezen we in Hebr. 4:14-16:

"Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan meevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd." (Hebr. 4:14-16)

Yeshua is de hemelen doorgegaan met Zijn bloed, en nu hebben wij vrije toegang tot God de Vader. Het voorhangsel van de tempel werd gescheurd om dat uit te beelden. Zo bracht God bij de kruisdood van Yeshua de tempel in overeenstemming met het verzoeningswerk van Yeshua, God toonde een vrije toegang tot het heiligste der heiligen. De tempel werd niet afgeschaft, maar door God in overeenstemming gebracht met de nieuwe situatie, ook al hebben de mensen het voorhangsel waarschijnlijk weer snel dicht gemaakt. Een volgende tempel, helemaal in harmonie met het verzoeningswerk van Yeshua, is dus voor God geen enkel probleem.

8.7 Het scheuren van het voorhangsel

Matth. 27:51: het voorhangsel scheurt. Christenen maken er van: de tempel / offer dienst was niet meer nodig, het houdt op. Het hield echter toen niet op, pas 40 jaar later, en niet omdat het niet meer nodig was, maar als straf: Lev. 26:31. God heeft deze straf letterlijk uitgevoerd, zou God dan ook niet doen wat in Lev. 26:45 staat: dat God gedenkt aan het verbond met de voorouderen die uit Egypteland zijn uitgevoerd? Maar het grootste deel van dat verbond bestaat uit allemaal wetten van de offerdienst. Ook hieruit zien we dat de tempel moet worden herbouwd. De tabernakel / tempel moest worden gemaakt als aardse afbeelding van het hemelse heiligdom (Ex. 25:40). Maar door het volmaakte offer van Yeshua is bij Zijn dood de hemelse werkelijkheid totaal veranderd: opeens was er vrije toegang tot God mogelijk! Dus moest ook de aardse afbeelding worden aangepast: het voorhangsel scheurt.

De tabernakel en de tempel zijn immers gebouwd naar het hemelse model dat God aan Mozes heeft getoond (Ex. 25:8,9). In Matth. 27:51 wordt vermeld dat het voorhangsel van de tempel scheurt, van boven tot beneden. God verandert de aardse tempel, om daarmee duidelijk te tonen, dat er in de hemel wat is veranderd. Wat er is veranderd staat in Hebr. 4:14-16: "Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan meevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd." (Hebr. 4:14-16)

Jezus is de hemelen doorgegaan met Zijn bloed, en nu hebben wij vrije toegang tot God de Vader. Het voorhangsel van de tempel werd gescheurd om dat uit te beelden. Zo bracht God bij de kruisdood van Jezus de tempel in overeenstemming met het verzoeningswerk van Jezus, God toonde een vrije toegang tot het heiligste der heiligen. De tempel werd niet afgeschaft, maar door God in overeenstemming gebracht met de nieuwe situatie, ook al hebben de mensen het voorhangsel waarschijnlijk weer snel dicht gemaakt. Een volgende tempel, helemaal in harmonie met het verzoeningswerk van de Heere Jezus, is dus voor God geen enkel probleem.

8.8 Tegenwerpingen betreffende een volgende tempel

Er worden vele tegenwerpingen aangedragen betreffende een volgende tempel, zoals:

- Het offer van de Heere Jezus is in strijd met een toekomstige offerdienst.
- De tempel is verwoest, God wil nu geen tempel meer.
- De verwoesting van de tempel is een teken dat de offertijd voorbij was.
- De rol van Israël heeft afgedaan.
- Het offer van Jezus Christus heeft de functie van de offerdienst overgenomen.
- De Hebreënbrieff leert toch dat het oude verbond verouderd is? (o.i.d.)

In dit hoofdstuk is al genoeg aangetoond dat al deze tegenwerpingen ondeugdelijk zijn.

- De tempeldienst / offers waren juist een afbeelding van het offer van de Heere Jezus, en bij Zijn kruisdood bracht de Vader de tempel dan ook onmiddellijk in overeenstemming met de nieuwe realiteit (Joh. 19:30, Matth. 27:51), op het negende uur, ten tijde van het offer in de tempel. Dit is zo belangrijk, dat zowel Matthëus, Markus en Lukas dit vermelden.
- Verder is de tempel niet verwoest omdat God geen tempel meer zou willen (het Oude Testament wordt hiermee aan de kant geschoven), maar om de reden die we lezen in Lev. 26:31,32.
- De verwoesting van de tempel was ook geen teken dat de offertijd voorbij was, de apostelen, die 40 dagen lang onderwijs hadden ontvangen de opgestane Heiland (Hand. 1:3), wisten wel beter (Luk. 24:53)!
- Dat de rol van Israël zou hebben afgedaan wordt in deze publicatie ook voldoende weerlegd.
- Dat het offer van Jezus Christus de functie van de offerdienst heeft overgenomen is ook on-Bijbels (b.v. in strijd met Zach. 14:21).
- En wat betreft het oude verbond dat verouderd zou zijn overeenkomstig Hebr. 8:13: in de grondtekst staat niet het woordje "verbond"! Dat is een invulling van de vertalers. De hele hebreënbrieff handelt over het offer van de Hogepriester op Yom Kippur. Dat offer zien we inderdaad niet meer terug in Ez. 40-48 waar de volgende tempel wordt beschreven. In de hebreënbrieff hadden de vertalers niet het woordje "verbond" moeten neerzetten, maar een verwijzing van het offer van Yom Kippur (Grote Verzoendag).

8.9 De verwoesting en het herstel van Israël en de tempeldienst

Israël is door God uitverkoren om een koninkrijk van priesters te zijn, om God te dienen (Ex. 19:5,6). Als Israël Gods verbond bewaart, dan zullen ze een koninkrijk van priesters zijn. De Israëlieten hebben toen de tabernakel gebouwd, en later bouwde Salomo de tempel. Wat er echter gebeurt als Israël Gods geboden niet doet, Gods inzettingen versmaadt en Zijn verbond verbreekt, vermeldt Lev. 26:31: "Uw steden zal Ik tot een puinhoop maken en uw heiligdommen verwoesten en Ik wil niet meer uw liefelijke reuk ruiken." (Lev. 26:31)

Als Israël Gods geboden niet onderhoudt, dan wordt het land en de tempel verwoest, zoals God naderhand ook tegen Salomo spreekt bij de inwijding van de tempel (2 Kron. 7:11-22).

Israël diende de afgoden, en tenslotte werd eerst het tien stammenrijk, en daarna ook het twee stammenrijk Juda verwoest. Ze werden weggevoerd uit hun land en de tempel werd verwoest, zoals God hen had bedreigd. Daarna komen ze uit de Babylonische gevangenschap en dan draagt God Kores, de koning van Perzië op om Hem een huis (tempel) te bouwen (Ezra 1:1-4). Ook de profeten Haggai en Zacharia (Ezra 4:24-5:2) roepen op tot herbouw van de tempel, en de tweede tempel wordt herbouwd. Later wordt ook door Herodes veel aan deze tempel gebouwd. Vanwege Israëls zonden wordt in 70 na Christus ook deze tweede tempel verwoest.

De tempel is verwoest omdat Israël Gods geboden niet onderhield (Lev. 26:31), omdat Israël in onze tijd wordt teruggebracht uit de volken en door Gods Geest Gods geboden nu wel zullen gaan onderhouden, wordt de tempel dus herbouwd. Het zijn dus Messias belijdende Joden die God offers zullen brengen, en zij zijn God aangenaam, net zoals de offers van de Messias belijdende Joden in het N.T. die God offerden, voor God aangenaam waren. Op diverse plaatsen in het O.T. wordt daarom een volgende tempel met offers geprofeteerd.

Nadat de tempel in 70 na Christus was verwoest, zagen rabbi Akiva en zijn leerlingen hoe er vossen op de tempelberg liepen, zoals geschreven staat in Klaag 5:18: "Om de berg Sion, die woest ligt, waarop de vossen ronddolen.". Zijn leerlingen weenden. Rabbi Akiva leek echter vrolijk. Hij wees hen erop, dat als de profetie van de verwoesting zo letterlijk werd vervuld, ook de profetieën over het herstel letterlijk zouden worden vervuld (Micha 3:12-4:7).

Aan het eind van Lev. 26, nadat al de vloeken over hen zijn gekomen, wordt vermeld dat God zal gedenken aan Zijn verbond met Abraham, Izak en Jakob (vs. 42), en ook dat God zal gedenken aan Zijn verbond met de Israëlieten die Hij uit Egypteland heeft uitgevoerd, d.w.z. aan het Sinaitisch verbond (vs. 45). Als zegen van dit verbond wordt in vs. 11 gezegd dat God Zijn tabernakel in het midden van Israël zal zetten. Uit Lev. 26 blijkt dus dat de tempel zal worden herbouwd. Dit blijkt ook uit Deut. 30. Nadat Israël wordt bijeen vergaderd uit alle volken, vs. 3,4, zullen zij volgens vs. 8 en 10 al Gods geboden doen, die Mozes hen heeft geboden. Bij al Gods geboden in het wetboek van Mozes behoort ook de tempeldienst.

In Jes. 2 wordt het schitterende visioen van Jesaja beschreven: "En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen En vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEEREN woord uit Jeruzalem." (Jes. 2:2,3)

Hier wordt gesproken over de berg van het huis des HEEREN, d.w.z. de tempelberg, en over het huis van de God Jakobs op de tempelberg, d.w.z. de tempel. Hier is heel duidelijk dat in het laatste der dagen, en volgens mij is dat onze tijd, er weer een tempel zal komen.

Jes. 60 beschrijft dezelfde tijd. In Jes. 60:2,3 staat dat de HEERE over Jeruzalem zal opgaan en dat de volken zullen gaan tot het licht van Jeruzalem. En in Jes. 60:7 wordt gesproken over schapen en rammen die worden geofferd op Gods altaar, en over Gods huis, d.w.z. de tempel, die heerlijk wordt gemaakt. Jes. 60:13 spreekt over de plaats van Gods heiligdom, d.w.z. de profetie heeft het over een tempel als de volken optrekken naar het licht van Jeruzalem.

"Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEEREN, dat Ik het goede woord in vervulling zal doen gaan, dat Ik over het huis van Israël en het huis van Juda gesproken heb. In die dagen en te dien tijde zal Ik aan David een Spruit der gerechtigheid doen ontspruiten, die naar recht en gerechtigheid in het land zal handelen. In die dagen zal Juda verlost worden en Jeruzalem veilig wonen, en zo zal men het noemen: De HEERE onze gerechtigheid. Want zo zegt de HEERE: Nimmer zal het David ontbreken aan een man, die op de troon van het huis Israëls gezeten is; En de levitische priesters zal het nimmer ontbreken voor mijn aangezicht aan een man die brandoffers offert, spijsoffers ontsteekt en slachtoffers brengt al de dagen. Het woord des HEEREN kwam tot Jeremia: Zo zegt de HEERE: Indien gij mijn verbond aangaande de dag en de nacht kunt verbreken, zodat er geen dag en nacht meer zou zijn op hun tijd, Dan zal ook mijn verbond met mijn knecht David verbroken worden, dat hij geen zoon meer hebben zal, die koning is op zijn troon, en met de Levieten, de priesters, mijn dienaren. Zoals het heer des hemels niet geteld en het zand der zee niet gemeten kan worden, zo talrijk zal Ik maken het nageslacht van mijn knecht David, en de Levieten, die Mij dienen." (Jer. 33:14-22)

Hieruit blijkt dat ten tijde van het herstel van Israël, als de Zoon van David, namelijk Jezus de Messias, als Koning regeert in het land, er ook levitische priesters zullen zijn die offeren. Dus er is weer een tempel.

"En gij zult weten, dat Ik, de HEERE, uw God ben, die woon op Sion, mijn heilige berg, en Jeruzalem zal een heiligdom zijn, en vreemdelingen zullen er niet meer doortrekken. Te dien dage zal het geschieden, dat de bergen van jonge wijn zullen druipen en de heuvelen van melk zullen vloeien en alle beken van Juda van water zullen stromen; een bron zal ontspringen uit het huis des HEEREN en zal het dal van Sittim drenken." (Joël 3:17,18)

Jeruzalem is een heiligdom en wordt nooit meer verwoest, dus dit ligt in de toekomst (t.o.v. de eerste komst van Christus), en er wordt gesproken over het huis des HEEREN, d.w.z. de tempel. Verder blijkt ook uit diverse andere plaatsen dat er in de toekomst weer zal worden geofferd en dat er priesters zullen zijn (Zach. 14:20,21, Mal. 3:4, Jer. 31:14, Jes. 56:7, 66:21).

Tenslotte is er dan nog het allergrootste visioen dat over de volgende tempel gaat, en waarin de tempel tot in detail wordt beschreven, namelijk Ez. 34-48, waarin vanaf hoofdstuk 40 de tempel wordt beschreven. In Ez. 45 worden de offers beschreven. Het is echter opvallend dat de meest heilige dag van het Joodse volk, namelijk Yom Kippur, afwezig is. De verklaring daarvan wordt gegeven in de hebreënbrief, waarin de aronitische hogepriester wordt vergeleken met de Hogepriester Jezus de Messias. In het vernieuwde verbond met de vernieuwde priesterdienst is er maar plaats voor één Hogepriester, namelijk Jezus. En Jezus heeft voor eens en altijd Zijn offer gebracht aan het kruis, en daarmee Yom Kippur afgeschaft. De Talmoed vermeldt daarom dat de rode draad die aan de weggaande bok werd bevestigd, na ongeveer 30 na Christus niet meer wit werd.

8.10 Een heerlijke toekomst

8.10.1 De herbouwde tempel op Gods heilige berg

Toen Israël hun land kreeg en binnenging bouwden ze de tabernakel en de eerste tempel.

Toen Israël na de Babylonische gevangenschap hun land weer herkreeg en binnenging bouwden ze de tweede tempel.

Nu heeft Israël op grond van Gods verbonden in onze tijd hun land weer herkrege en zijn ze hun land weer binnengegaan. Wat zal er dus nu komen? De derde tempel.

Zoals er staat in Zach. 2:10-13, wat betrekking heeft op het herstel van Jeruzalem in onze tijd: "Jubel en verheug u, gij dochter van Sion! want zie, Ik kom in uw midden wonen, luidt het woord des HEEREN, En vele volken zullen te dien dage gemeenschap zoeken met de HEERE en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal in uw midden wonen. Dan zult gij weten, dat de HEERE der heerscharen mij tot u gezonden heeft. En de HEERE zal Juda op de heilige bodem als zijn erfdeel in bezit nemen en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen. Zwijs, al wat leeft, voor het aangezicht des HEEREN, want Hij maakt Zich op uit zijn heilige woning." (Zach. 2:10-13)

De HEERE komt in hun midden wonen. Eerst moesten de Israëlieten de tabernakel bouwen opdat de HEERE in hun midden zou wonen, daarna werden zowel de eerste als de tweede tempel gebouwd tot een woning voor de HEERE, nu komt de HEERE weer in hun midden wonen, en zal een derde tempel worden gebouwd.

De Joden, zowel de orthodoxe als de messiasbelijdende, bidden voor de herbouw van de tempel. In onze tijd wordt er een strijd gevoerd om Jeruzalem, de stad Gods. De plaats waar de toekomstige tempel zal staan is de tempelberg, die nu nog in handen is van de Islam. Laten we met het Joodse volk meebidden voor de herbouw van de tempel en de wederkomst van de Messias op de Olijfberg in Oost-Jeruzalem. Dan zal Gods heerlijkheid deze aarde volledig vervullen. Amen.

Zie verder:

<http://cryforzion.com/>

<https://www.breakingisraelnews.com/106547/was-the-jewish-temple-really-on-the-temple-mount/>

<https://prophecywatchers.com/response-dr-ernest-l-martin/>

8.10.2 Israël als priestervolk

1 Petr. 2:9: een tekst die dolgraag misbruikt wordt door de vervangingstheologie, zowel in de gereformeerde gezindte, als in evangelische / pinkstergemeenten. Op grond van deze tekst zouden wij allemaal priesters zijn. Echter, Petrus richt zijn brief aan de Joden: 1 Petr. 1:1: de Joden in de diaspora. Door Yeshua komen zij tot hun roeping: Ex. 19:5,6, en wordt het hele volk het koninkrijk van priesters, zoals God dat bedoeld.

Dan worden alle volken van de hele aarde gezegend in het volk Israël, zoals staat in Gen. 22:15-18: "Daarna riep de Engel van de HEERE tot Abraham voor de tweede keer vanuit de hemel. Hij zei: Ik zweer bij Mijzelf, spreekt de HEERE: Omdat u dit gedaan hebt en Mij uw zoon, uw enige, niet onthouden hebt, zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben. En in uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.", overeenkomstig Gen. 12:1-3.

De bron is Yeshua, maar de volken komen tot God via Israël. Israël is het priestervolk van God, Yeshua is de Hogepriester, God heeft het woord der verzoening in hen gelegd. Daar hoort ook een tempel bij, als heel het volk op hun plaats is gekomen bij God door Yeshua. Dan komen zij en de volken naar de plaats die HEERE verkoren heeft om Zijn Naam daar voor altijd te vestigen (Deut. 12:5-7).

Heel het volk Israël is dan een koninkrijk van priesters, met God als Koning (1 Sam. 8:7). Yeshua komt terug, en Hij zal Koning over hen zijn, God, zal Koning over hen zijn (Zach. 14:9). Heel het volk Israël zal aan de hele wereld instructie geven hoe te leven naar Gods geboden, want priesters leren Gods Thora (Mal. 2:7). 70 is het getal van de volken (Gen. 10). Voor elk volk zijn er Israëlieten om hen te onderwijzen, want er kwamen 70 kinderen van Jakob in Egypte (Gen. 46:27). En Israël offert op Loofhuttenfeest 70 stieren voor de volken (Num. 29:12-38).

8.10.3 God als tempel

Uiteindelijk is God de tempel van het vernieuwde Jeruzalem (Openb. 21:22), vanaf de "achtste dag"? Dan is God alles en in allen (1 Kor. 15:20).

9 Jeruzalem

9.1 De stad door God uitverkoren

Ez. 38:12b gaat over het volk Israël, de Joden, die in onze tijd weer teruggebracht zijn naar hun land: "een volk dat uit de heidenvolken verzameld is, dat vee en bezit verworven heeft, dat in het midden van het land woont.". De Septuaginta gebruikt hier het Griekse woord voor "navel: Het is de plaats waaruit God begon te scheppen. Jeruzalem is de navel van de aarde, zie b.v. <http://www.christipedia.nl/Artikelen/J/Jeruzalem>.

In Jes. 28:16 staat dat God in Sion een hoeksteen legt. Volgens de Talmoed was die hoeksteen, een rots, de fundering van zowel de tempel als de hele wereld. Op de steen stond de ark van het verbond. Tegenwoordig is de steen in de rotskoepel op de tempelberg.

De tempelberg is zowel het fysieke als het geestelijke centrum van onze aarde. Het is de berg Moria waar Abraham naar toe moest om zijn zoon Izaäk, zijn enige (!) te offeren (Gen. 22:2), de binding van Izaäk. Hier zal de HEERE voorzien, op de berg van de HEERE zal het voorzien worden (Gen. 22:14).

Gen. 22:14 kan ook vertaald worden als: "En Abraham noemde de naam van die plaats 'de HEERE zal gezien worden', waarom vandaag gezegd wordt: 'de HEERE zal gezien worden'". Dit is dus de berg waarop God gezien zal worden, waar Hij uiteindelijk zal wonen in het vernieuwde Jeruzalem. 'De HEERE zal gezien worden' is in het hebreuws: Jahweh-jireh. Gecombineerd met de naam Salem: "Melchizedek, koning van Salem" (Melchizedek betekent: "mijn koning is rechtvaardig", Gen. 14:18, ontstaat de naam Jeruzalem. Daar voorziet de HEERE in het offer van Zijn eniggeboren Zoon, daar wordt de HEERE gezien op Zijn heilige berg, daar geeft Hij vrede, shalom. Daar zal de HEERE wonen, in Sion.

Hier, op de dorsvloer van Arauna, werd de plaag van Israël opgehouden, en bouwde David een altaar (2 Sam. 24).

De plaats werd gekocht door koning David, en hier, op de hoeksteen van de aarde, werd de tempel gebouwd (1 Kron. 21, 22).

Hier wandelde God met Adam. Hier was het paradijs. Wanneer Israël God verlaat, en het land moet verlaten, wordt het land woest en leeg (Jer. 4:23). Wanneer God met Zijn volk terugkeert, wordt het land weer als de hof van Eden (Jes. 51:3, Ez. 36:35). Dan mogen we tot Sion zeggen: "Yeshua, uw God, is Koning"! (Jes. 52:7). Want God heeft Zijn Koning gezalfd over Sion, de berg van Zijn heiligheid (Ps. 2:6). Jeruzalem is de stad van de Grote Koning (Matth. 5:35).

"De HEERE zal vanaf Sion brullen als een leeuw, vanuit Jeruzalem zal Hij Zijn stem laten klinken, zodat hemel en aarde zullen beven. Maar de HEERE is een toevlucht voor Zijn volk en een vesting voor de Israëlieten. Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, uw God ben, Die op Sion, Mijn heilige berg, woont. Jeruzalem zal een heiligdom zijn en vreemden zullen er niet meer doorheen trekken. Op die dag zal het gebeuren dat de bergen van jonge wijn zullen druipen, de heuvels van melk zullen stromen, en alle waterstromen van Juda zullen overlopen van water. Een bron zal uit het huis van de HEERE ontspringen, die het dal van Sittim zal bevochtigen. Egypte zal worden tot een woestenij, Edom zal worden tot een woeste wildernis vanwege het geweld tegen de Judeeërs: in hun land hebben zij onschuldig bloed vergoten. Maar Juda zal voor eeuwig blijven, Jeruzalem van generatie op generatie. Ik zal hun bloed voor onschuldig houden, dat Ik niet voor onschuldig gehouden had. En de HEERE zal wonen in Sion." (Joël 3:16-21)

9.2 Beknopte geschiedenis van Jeruzalem

Jeruzalem werd ongeveer 3000 jaar geleden door Koning David veroverd op de Jebusieten (2 Sam. 5:6-9), in 1034 voor Christus.

Eerder konden de Jebusieten niet worden verdreven (Joz. 15:63). Sinds die tijd is Jeruzalem de politieke en geestelijke hoofdstad van het Joodse volk.

Ofschoon Jeruzalem diverse keren door andere volken is veroverd, is Jeruzalem nooit de hoofdstad van een ander volk geweest, dan alleen de hoofdstad van Israël, de hoofdstad van het Joodse volk.

Koning Salomo bouwde de eerste tempel op de berg Moria, de berg waar veel eerder Izaäk werd gebonden door Abraham. De bouw begon 480 jaar na de uittocht uit Egypte. Na de voltooiing in 7 jaar, in 987 voor Christus, werd de tempel 400 jaar later verwoest.

In 607 voor Christus begon de wegvoering naar Babel, 2 Kon. 24:1.

In 587 voor Christus wordt de tempel verwoest, op Tisha b'Av, door de Babyloniërs.

In 537 voor Christus, 70 jaar na het begin van de Babylonische wegvoering, en 50 jaar na de verwoesting van de tempel, wordt het fundament voor de tweede tempel gelegd.

In 514 voor Christus, 480 na de grondlegging van de eerste tempel, wordt de tweede tempel voltooid. Een tempel zonder ark, en zonder Sjechina....

In 457 voor Christus vindt de tweede terugkeer plaats (Dan. 9:25), het begin van de 70 jaarweken.

In 165 voor Christus herovert Judas de Makkabeeër Jeruzalem, de tempel wordt gereinigd en de tempeldienst hersteld. Het feest van de vernieuwing van de tempel, het Chanukah feest, wordt ingesteld.

In 4 voor Christus wordt de Messias geboren.

In 30 na Christus wordt de Messias gekruisigd (Jes. 53, Zach. 13:7), staat Hij weer op, op de eerste dag van de week, gaat naar Zijn Vader in de hemel, en stort Zijn Geest over Zijn volk.

33 na Christus markeert ongeveer de dood van Stefanus, en het begin van de verkondiging van het evangelie aan de heidenen (Hand. 10,11). Het is het eind van de 70 jaarweken, en ook het eind van de zeventigste jaarweek.

In 70 na Christus wordt Jeruzalem ingenomen door Romeinen, door Titus. De tempel wordt verbrand op Tisha b'Av, dezelfde dag waarop ook de eerste tempel werd verbrand.

In 133-135 na Christus was er de Bar Kochba opstand. Deze opstand kostte meer dan een half miljoen Joden het leven. Hierna verbood keizer Hadrianus alles wat met het Joodse geloof te maken had. De sabbat en de besnijdenis worden verboden. Jeruzalem kreeg de naam Aelia Capitolina, en het land Israël heette vanaf die tijd Palestina. Overigens zonder dat er ooit 'palestijnen' hebben gewoond!! De Joden gingen in de diaspora, en werden over de gehele wereld verspreid.

Daarna kwamen de Joden weer terug in Jeruzalem.

Zo woonden in 1167 b.v. twee honderd Joden in een hoek van de stad, onder de Davidstoren Benjamin van Tudela in zijn beroemde 'Reizen'.

In 1395 woonden de Joden in hun eigen speciale woonwijken in Jeruzalem. Reiziger Ogier D'Anglure in 'Le Saint Voyage de Jerusalem'.

In 1546/1547 wonen er veel Joden in Jeruzalem en er is een speciale Jodenstraat. Ulrich Prefat van Slovinië in zijn kroniek.

In 1844 wordt de eerste Ottomaanse volkstelling gehouden. Jeruzalem telt 7120 Joden, meer dan de 5760 moslims of 3390 christenen.

In 1860 wordt de eerste Joodse nederzetting (Mishkenot Sha'ananim) buiten de stadsmuren van het overbevolkte Jeruzalem gesticht.

In 1880 is er een Joodse meerderheid in Jeruzalem.

1889. „Dertigduizend van de 40.000 inwoners van Jeruzalem zijn Joden... momenteel komen de Joden bij honderden hierheen“. De Pittsburgh Dispatch, 15 Juli 1889.

1917 Jeruzalem wordt bevrijd door generaal Allenby uit de handen van het Ottomaanse rijk.

1925. De Hebreeuwse Universiteit op Berg Scopus wordt geopend.

Voor alle duidelijkheid: dit betreft dus de oude stad, "Oost-Jeruzalem", het eigenlijke Jeruzalem, dat een grote Joodse meerderheid had, voordat Jordanië in 1948 de stad veroverde, en de Joden moesten vluchten.

Met uitzondering van de periode 1948-1967 is Jeruzalem nooit een gedeelde stad geweest. Onder leiding van Glubb Pasha, een Engelsman die in werkelijkheid John Bagot heette, heeft het Jordaans Arabisch Legioen in 1948 Jeruzalem ingenomen. Zij hielden het gebied, dat nu bekend staat als Oost-Jeruzalem, inclusief de ommuurde Oude Stad, onder controle tot 1967. De Jordaniërs verdreven alle Joden uit het gebied en maakten de Oude Stad van Jeruzalem 'judenrein'. Onder hun bewind is het volgende gebeurd:

- 58 Synagogen in de oude Joodse Wijk, waarvan er een paar eeuwen oud waren, zijn verwoest en ontheiligd. De Jordaniërs hebben sommige synagogen in stallen en kippenhokken veranderd.
- Het Jordaanse Arabische Legioen verontreinigde de 2500-jaar-oude Joodse begraafplaats op de vlakbij gelegen Olijfberg. Dwars door de oude begraafplaats werd een weg aangelegd om het Intercontinental Hotel met een autoweg te verbinden. Zij gebruikten daarbij de grafstenen van heilige rabbijnen als plaveisel of latrine.
- Ondanks een artikel in de Wapenstilstandsovereenkomst van 1949 tussen Israël en Jordanië, waarbij het Joden was toegestaan om hun heilige plaatsen te bezoeken, verboden de Jordaniërs de Joden de Westelijke Muur (Klaagmuur) of de oude Joodse begraafplaats op de Olijfberg te bezoeken. De Hebreeuwse Universiteit op de Berg Scopus en het Hadassah Ziekenhuis waren afgesneden van Israël en de gebouwen werden verwaarloosd.
- Ondanks de trieste lijst van gebrek aan respect voor gewijde Joodse heilige plaatsen, heeft de V.N. geen enkele resolutie aangenomen waarin dit werd veroordeeld. Vergelijk dit met de lange lijst van V.N. resoluties tegen Israël.

Hierbij is <http://www.joodsleven.nl/Conflict/Joodse%20aanwezigheid%20in%20Jeruzalem.htm> geciteerd.

In 1967 werd de oude stad, het eigenlijk Jeruzalem, heroverd op Jordanië, precies 3000 jaar na de verovering van de stad door Koning David op de Jebusieten.

En sinds 1980 is Jeruzalem de eeuwige en ondeelbare hoofdstad van Israël!

Opmerkingen:

Voor de jaartallen van de diverse gebeurtenissen is de Bijbelse Chronologie van Westerbeke gebruikt. Deze chronologie is nauwkeurig samengesteld, waarbij gebruik is gemaakt van diverse bronnen, en is te vinden op:

<http://www.theologienet.nl/documenten/Westerbeke,%20Chron.O%20en%20NTinclpriesterlijst%203.pdf>

Op Tisha b'Av zijn niet alleen de beide tempels verwoest, maar zijn er nog veel meer rampen gebeurd (Num. 14:1-4). Zie op een overzicht b.v. <https://christenenvoorisrael.nl/2014/07/achtergrondinformatie-bij-tisha-bav/>.

9.3 Het vernieuwde Jeruzalem

<https://www.youtube.com/watch?v=85vi11DxmPk>

Jes. 60:1,2: "Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid van de HEERE gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken en donkere wolken de volken, maar over u zal de HEERE opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden."

Openb. 21:2: "En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man sierlijk gemaakt is."

Johannes ziet de heilige stad, de stad die is afgezonderd tot de dienst van God. De stad daalt neer uit de hemel.

Het woord dat hier voor neerdalen wordt gebruikt, wordt ook gebruikt in Hand. 8:26: de weg die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza. Dit roept dus het beeld op, niet van een stad die uit de hemel op deze aarde komt ploffen, maar van een stad, die is gelegen in Gods nabijheid.

God woont in het midden van de stad met Zijn heerlijkheid, (de hemel is de plaats waar God woont, niet een fysieke locatie), en om God te ontmoeten, klim je op tot God, op Zijn heilige berg. Want daar woont God, wanneer het Licht van Jeruzalem, Yeshua, is teruggekomen, en van daar uit daalt Gods heerlijkheid neer over Jeruzalem, gaat Gods heerlijkheid over Jeruzalem op, dat daardoor totaal vernieuwd wordt.

Jes. 60: 3: "En heidenvolken zullen naar uw licht gaan en koningen naar de glans van uw dageraad."

Jes. 60:5, 6: "Dan zult u het zien en stralen, uw hart zal diep ontzag hebben en zich verruimen, want de menigte van de zee zal zich naar u toekeren, het vermogen van de heidenvolken zal naar u toe komen. Een menigte kamelen zal u bedekken, de jonge kamelen van Midian en Efa. Zij allen uit Sjeba zullen komen, goud en wierook zullen zij aandragen, zij zullen de loffelijke daden van de HEERE boodschappen."

Openb. 21:24: "En de naties die zalig worden, zullen in haar licht wandelen, en de koningen van de aarde brengen hun heerlijkheid en eer erin."

De heidenvolken wandelen in het Licht van Jeruzalem, Yeshua, Die nu ook volledig wordt erkend door het Joodse volk als hun Messias (zij zullen Hem allen kennen, Jer. 31,34, Jes. 54:13), want Hij is nu hun Licht.

<https://petachtikvah.org/wp-content/uploads/2017/02/PT-Nieuwsbrief-feb2017-web.pdf>

De naties eren Jeruzalem, het begin zien we b.v. in de verplaatsing van de ambassade van de V.S. en andere landen naar Jeruzalem.

Het vermogen van de heidenvolken komt naar Israël toe, de koningen van de aarde brengen hun heerlijkheid en eer erin, op dit moment hebben alle belangrijke technologische bedrijven al een vestiging in Israël. Israël is een technologisch heel hoog ontwikkeld land, belangrijke uitvindingen en innovaties komen uit Israël. Zie verder b.v.:

<https://www.startupnationcentral.org/> <http://nocamels.com/home/>.

Zie ook de boodschap van de CEO van Alibaba in Israël, Tel Aviv University: <https://israelunwired.com/alibaba-ceo-comes-to-israel-and-stuns-the-entire-room-with-this-speech/>, en de verplaatsing van de ambassade van de V.S. naar Jeruzalem: <https://www.youtube.com/watch?v=ehWdwBxbdQs>

Deut. 30:4,5: "Al bevonden uw verdrevenen zich aan het einde van de hemel, toch zal de HEERE, uw God, u vandaar bijeenbrengen en u vandaar weghalen. En de HEERE, uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaderen in bezit hadden, en u zult het weer in bezit nemen; en Hij zal u goeddoen en u talrijker maken dan uw vaderen."

Jes. 60:4: "Sla uw ogen op, kijk om u heen en zie: zij allen zijn bijeengekomen, zij komen naar u toe. Uw zonen zullen van verre komen en uw dochters zullen op de heup gedragen worden."

Jes. 60:8: "Wie zijn dezen, die daar komen aangevlogen als een wolk, als duiven naar hun til? Voorzeker, de kustlanden zullen Mij verwachten, en de schepen van Tarsis zullen de eerste zijn om uw kinderen van verre te brengen, hun zilver en hun goud met hen, naar de Naam van de HEERE, uw God, naar de Heilige van Israël, want Hij heeft u verheerlijkt."

Ez. 36:24: "Ik zal u uit de heidenvolken halen en u uit alle landen bijeenbrengen. Dan zal Ik u naar uw land brengen."

Openb. 7:9: "Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand."

Na de grote verdrukking van de Joden van de afgelopen 2000 jaar, haalt de HEERE, de God van Israël, hun God, hen terug uit landen waarheen zij verdreven zijn. De HEERE, hun God, brengt hen terug uit alle naties, stammen, volken en talen naar hun eigen land, zij maken aliyah naar erets Israël, en zullen Hem dienen voor Zijn troon. Dan aanbidden zij Yeshua, het Lam. Zie voor de aliyah b.v.:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Aliyah>

Zij komen aangevlogen als duiven naar hun til met de hedendaagse vliegtuigen waarin zij aliyah maken, zie b.v.

http://www.interkerkelijkegroepisrael.nl/wp-content/uploads/2017/02/aliyah_door_de_jaren_heen.pdf

Jes. 60:7: "Alle schapen van Kedar zullen voor u bijeengebracht worden, de rammen van Nebajoth staan u ten dienste; ze zullen als een welgevallig offer komen op Mijn altaar en Ik zal aan Mijn luisterrijk huis aanzien geven."

Jes. 60:13: "De luister van de Libanon zal naar u toe komen, cipres, plataan en dennenboom tezamen, om de plaats van Mijn heiligdom aanzien te geven, en Ik zal de plaats van Mijn voeten verheerlijken."

Openb. 21:22: "Ik zag geen tempel in haar, want de Heere, de almachtige God, is haar tempel, en het Lam."

Zal er dan toch geen derde tempel gebouwd worden in Jeruzalem? Dat is in strijd met de vele beloften hiervoor in de Schrift. Ik denk dat het niet zo moeilijk is: in het zevende duizendtal van het bestaan van deze wereld, het zogenoemde duizendjarig vrede-rijk, zal er een tempel zijn in Jeruzalem, op Zijn heilige berg. Na afloop van dit duizendjarig vrede-rijk breekt de achtste dag aan, en is de tempel niet meer nodig, omdat God alles en in allen is.

Jes. 60:10: "Vreemdelingen zullen uw muren herbouwen en hun koningen zullen u dienen, want in Mijn grote toorn heb Ik u geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd."

Openb. 21:12, 13: "Zij had een grote en hoge muur met twaalf poorten, en bij die poorten twaalf engelen. Ook waren er namen op geschreven, namelijk van de twaalf stammen van de Israëlieten. Drie poorten op het oosten, drie poorten op het noorden, drie poorten op het zuiden, en drie poorten op het westen."

1538: Sultan Süleyman I de Grote, ook genoemd 'de Prachtlievende', herbouwt de muren en poorten van Jeruzalem. Deze muren en poorten zijn er nu nog. Zie

http://www.christipedia.nl/Artikelen/J/Jeruzalem/Geschiedenis_van_Jeruzalem

Jes. 60:11, 12: "Uw poorten zullen steeds openstaan; dag en nacht zullen ze niet gesloten worden, opdat men het vermogen van de heidenvolken naar u toe zal brengen en hun koningen naar u toe geleid zullen worden. Want het volk en het koninkrijk die u niet zullen dienen, zullen vergaan en die volken zullen totaal verwoest worden."

Openb. 21:21: "En de twaalf poorten waren twaalf parels. Elke poort apart bestond uit één parel, en de straat van de stad was zuiver goud, als doorzichtig glas."

Jes. 54:12: "uw torens maken van kristal, uw poorten van robijn, heel uw omwalling van edelsteen."

Openb. 21:25, 26: "En haar poorten zullen overdag nooit gesloten worden, want daar zal geen nacht zijn. En zij zullen de heerlijkheid en de eer van de naties daarin brengen."

De twaalf poorten van Jeruzalem, voor elke stam een poort. De heidenvolken, de naties, zijn niet opeens Israëlieten geworden, maar door de open poorten delen de naties in de verbondszegen van het volk Israël, en dragen zij hun eer Jeruzalem binnen, en Gods onderwijzing stroomt via de poorten uit naar de hele wereld om de Woorden van God te horen. Om Jeruzalem heen zijn de muren, de afbakening van Gods verbond met Israël. Maar in de muren de open poorten voor de gehele wereld.

Jes. 54:11: "U, ellendige, door stormweer voortgedrevene, ongetrooste, zie, Ik zal uw stenen leggen in schitterend zilverwit, Ik zal u grondvesten op saffieren,"

Openb. 21:14: "En de muur van de stad had twaalf fundamenten met daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam."

Het fundament waarop de muren van Jeruzalem zijn gebouwd, is het evangelie, gepredikt door de twaalf apostelen van Yeshua, het Lam van God.

Jes. 60:14: "Ook zullen, zich buigend, naar u toe komen de kinderen van hen die u onderdrukt hebben, en allen die u verworpen hebben, zullen zich neerbuigen aan uw voetzolen, en zij zullen u noemen: Stad van de HEERE, het Sion van de Heilige van Israël."

Ook de leiders van Iran en Hezbollah, die Israël belasteren (https://www.memri.org/reports/irgc-deputy-commander-salami-gods-day-2018-we-are-creating-might-lebanon-%E2%80%93-because-we-want#_ednref1)

zullen zich uiteindelijk neerbuigen van de voeten van de Joden.

Jes. 60:15: "In plaats van dat u verlaten en gehaat bent geweest, zodat niemand door u heen trok, zal Ik u tot een eeuwige glorie maken, tot een vreugde van generatie op generatie."

Jes. 62:3: "U zult een sierlijke kroon zijn in de hand van de HEERE en een koninklijke tulband in de hand van uw God."

Openb. 21:11: "Zij had de heerlijkheid van God, en haar uitstraling was als een zeer kostbare edelsteen, als een kristalheldere steen jaspis."

<https://www.youtube.com/watch?v=JH8gtdDA5x0>

Jes. 60:16: "U zult de melk van de heidenvolken zuigen, ja, u zult aan de borst van koningen zuigen; dan zult u weten dat Ik, de HEERE, uw Heiland ben, en uw Verlosser, de Machtige van Jakob."

De tijd komt dat heel Israël gaat bekennen dat God hun HEERE, dat Yeshua dit heeft gedaan, en Hij hen heeft verlost.

Jes. 60:17: "In plaats van koper zal Ik goud brengen, in plaats van ijzer zal Ik zilver brengen, in plaats van hout koper, in plaats van stenen ijzer. En als uw opzichter stel Ik vrede aan en als uw opzieners gerechtigheid."

Openb. 21:18-20: "En het bouw materiaal van de muur was jaspis en de stad was zuiver goud, gelijk aan zuiver glas. En de fundamente van de muur van de stad waren met allerlei edelgesteente versierd. Het eerste fundament was jaspis, het tweede saffier, het derde chalcedon, het vierde smaragd, het vijfde onyx, het zesde sardius, het zevende chrysoliet, het achtste beril, het negende topaas, het tiende chrysopraas, het elfde hyacint, het twaalfde amethyst."

Israël komt tot ongekende heerlijkheid.

Jes. 60:18: "Er zal niet meer gehoord worden van geweld in uw land, van verwoesting of rampen binnen uw grenzen, maar uw muren zult u noemen Heil, en uw poorten Lof."

Geweld, hamas in het hebreuws, zal er niet meer zijn.

Jes. 60:19, 20: "De zon zal voor u niet meer zijn tot een licht overdag en als een schijnsel zal u de maan niet verlichten, maar de HEERE zal voor u zijn tot een eeuwig licht en uw God tot uw sieraad. Uw zon zal niet meer ondergaan en uw maan zal zijn licht niet intrekken, want de HEERE zal voor u tot een eeuwig licht zijn en aan de dagen van uw rouw zal een einde komen."

Openb. 21:23: "En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp."

Openb. 21:25: "En haar poorten zullen overdag nooit gesloten worden, want daar zal geen nacht zijn."

Openb. 22:5: "En daar zal geen nacht zijn, en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen. En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid."

Joh. 8:12: "Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben."

Jes. 60:21, 22: "Uw volk, zij allen zullen rechtvaardigen zijn, voor eeuwig zullen zij de aarde in bezit nemen. Zij zullen een stekje zijn, door Mij geplant, een werk van Mijn handen, opdat Ik verheerlijkt zal worden. De kleinste zal tot duizend worden en de minste tot een machtig volk; Ik, de HEERE, zal dit te zijner tijd spoedig doen komen."

Jes. 54:13: "Al uw kinderen zullen door de HEERE onderwezen zijn, en de vrede van uw kinderen zal groot zijn."

Jes. 61:1-3: "De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE en de dag van de wraak van onze God; om alle treurenden te troosten; om aangaande de treurenden van Sion te beschikken dat hun gegeven zal worden sieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest, opdat zij genoemd worden eiken van de gerechtigheid, een planting door de HEERE, om Hem te verheerlijken."

Openb. 21:3: "En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn."

Openb. 21:5: "En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar."

Na de as van de Shoa (1945) zegt God: "Sta op" (1948), "wordt verlicht" (Jes. 60:1).

<https://www.youtube.com/watch?v=C7ruAmWfb4A>

Jes. 61:4: "Zij zullen verwoeste plaatsen van weleer herbouwen, de woeste plaatsen van vroeger weer oprichten, de verwoeste steden vernieuwen, die verwoest lagen, van generatie op generatie."

Eeuwenlang lag het beloofde land er als een woestijn bij. Ooggetuigen beschrijven het land als woest en verlaten (Lev. 26:31,32). Vanaf het einde van de 19de eeuw trokken de eerste zionistische pioniers naar Israël, en begonnen het land Israël weer vruchtbaar te maken en de eeuwenlange verwoeste plaatsen weer op te bouwen. Zie b.v. <https://brabosh.com/2013/02/21/pqpct-nwt/>

Ex. 19:5,6: "Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken."

1 Petr. 2:9: "Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,"

Jes. 61:6: "Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen: dienaren van onze God. U zult het vermogen van heidenvolken eten, u zult u beroemen in hun luister."

Jes. 61:9: "Hun nageslacht zal onder de heidenvolken bekend worden, en hun nakomelingen te midden van de volken. Allen die hen zien, zullen erkennen dat zij een nageslacht zijn dat de HEERE heeft gezegend."

Openb. 20:4-6: "En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang."

Openb. 22:3, 4: "En geen enkele vervloeking zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daar zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen, en zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofd zijn."

Yeshua is de Koning en Hogepriester. Heel het volk Israël zullen ook koningen en priesters zijn.

Eens droegen zij de Jodenster. Jude. Herkenbaar als het volk van God, want zij zijn Joden.

Dan dragen zij de Naam van de ene ware God, de God van Israël. Herkenbaar als het volk van God, want zij zijn Joden.

Jes. 61:10: "Ik ben zeer vrolijk in de HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen van het heil, de mantel van gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan, zoals een bruidegom zich bekleedt met priesterlijk hoofdsieraad, en een bruid zich tooit met haar sieraden."

Jes. 62:4, 5: "Tegen u zal niet meer gezegd worden: verlatene, en tegen uw land zal niet meer gezegd worden: woestenij, maar u zult genoemd worden: Mijn welgevallen is in haar, en uw land: getrouwde; want de HEERE verlangt naar u, en uw land zal getrouwd worden. Want zoals een jongeman trouwt met een jonge vrouw, zo zullen uw kinderen trouwen met u; zoals een bruidegom zich verblijdt over zijn bruid, zo zal uw God Zich over u verblijden."

Openb. 21:9: "En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, vol van de zeven laatste plagen, kwam naar mij toe en hij sprak met mij en zei: Kom, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien."

Israël is de bruid van God. Ook het Nieuwe Testament Leert niets anders.

De bruid heeft zich bereid wanneer zij zullen zeggen "Baruch haba b'Shem Adonai" (Matth. 23:39).

Ez. 40:2: "In visioenen van God bracht Hij mij naar het land van Israël. Hij zette mij op een zeer hoge berg, met daarop aan de zuidzijde iets als het bouwsel van een stad."

Jes. 2:2,3: "Het zal in het laatste der dagen geschieden dat de berg van het huis van de HEERE vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen. Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord van de HEERE uit Jeruzalem."

Ex. 19:16-20: "En het gebeurde op de derde dag, toen het morgen werd, dat er op de berg donderslagen, bliksemflitsen en een zware wolk waren, en zeer sterk bazuingeschal, zodat al het volk dat in het kamp was, beefde. Mozes leidde het volk uit het kamp, God tegemoet. Zij stonden onder aan de berg.

De berg Sinai was geheel in rook gehuld, omdat de HEERE er in vuur neerdaalde. De rook ervan steeg omhoog als de rook van een oven, en heel de berg beefde hevig. Het bazuingeschal werd gaandeweg zeer sterk. Mozes sprak en God antwoordde hem met een stem. Toen daalde de HEERE neer op de berg Sinai, op de top van de berg. De HEERE riep Mozes naar de top van de berg en Mozes klom naar boven."

Openb. 21:10: "En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en liet mij de grote stad zien, het heilige Jeruzalem, dat neerdaalde uit de hemel, bij God vandaan."

Betekent dit dat de tempelberg de hoogste berg zal worden? Dat hoeft niet. Ez. 40:2: de berg is zeer hoog, maar dat kan ook betekenen zeer verheven, in figuurlijke zin. Jes. 2:2: de berg van het huis van de HEERE zal de hoogste van de bergen zijn, maar dat kan ook betekenen de belangrijkste berg, in figuurlijke zin. In ieder geval is de tempelberg de allerbelangrijkste berg, de Joden moeten deze berg opklimmen om tot God te naderen, en ook de heidenen moeten door de poorten van Jeruzalem heengaan, om op te klimmen om tot God te naderen.

Jes. 61:11: "Want zoals de aarde haar gewas voortbrengt, en zoals een tuin het daarin gezaaide doet opkomen, zo zal de Heere HEERE gerechtigheid doen opkomen en lof voor alle volken."

De HEERE zal recht spreken, en de naties bestraffen (Jes. 2:4). Israël is onder Gods leiding volkomen volgens internationale volkenrecht opgericht, en de HEERE heeft voor gerechtigheid gezorgd in Zijn Zoon Yeshua, Die zal regeren vanuit Zion.

Jes. 62:1,2: "Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem zal ik niet stil zijn, totdat haar gerechtigheid opkomt als een lichtglans, en haar heil als een brandende fakkel." De heidenvolken zullen uw gerechtigheid zien en alle koningen uw luister; u zult met een nieuwe naam genoemd worden, die de mond van de HEERE bepalen zal."

<https://www.youtube.com/watch?v=mPG17IR2YFE>

Jes. 62:6, 7: "Op uw muren, Jeruzalem, heb Ik wachters aangesteld. Nooit zullen zij zwijgen, heel de dag en heel de nacht niet. U die het volk aan de HEERE doet denken, gun u geen rust. Ja, geef Hem geen rust, totdat Hij Jeruzalem gegrondvest heeft en gesteld heeft tot een lof op aarde."

<http://neverbesilent.org/nl/>

Jes. 62:8, 9: "De HEERE heeft gezworen bij Zijn rechterhand en bij Zijn sterke arm: Nooit zal Ik uw koren meer geven als voedsel aan uw vijanden, en nooit zullen vreemdelingen meer uw nieuwe wijn drinken waarvoor u zich ingespannen hebt! Maar wie het inzamelen, zullen het eten en de HEERE prijzen, en wie hem oogsten, zullen hem drinken in de voorhoven van Mijn heiligdom."

Jes. 65:21, 22: "Zij zullen huizen bouwen en erin wonen, zij zullen wijngaarden planten en van hun vrucht eten. In wat zij bouwen, zal geen ander wonen, van wat zij planten, zal geen ander eten. Want de dagen van Mijn volk zullen zijn als de dagen van een boom, en Mijn uitverkorenen zullen lang genieten van het werk van hun handen."

Israël zal niet nog een keer uit het land worden verdreven, en de zogenaamde 'palestijnen' zullen het land niet voor altijd in bezit houden. Maar Gods volk Israël zal de vrucht genieten van het land dat zij bebouwen.

Jes. 62:10-12: "Ga door, ga door, de poorten door, bereid de weg voor het volk, verhoog, verhoog de gebaande weg, zuiver hem van stenen, steek een banier omhoog boven de volken. Zie, de HEERE heeft het doen horen tot aan het einde der aarde: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw heil komt, zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit. Zij zullen hen noemen: het heilige volk, de verlost van de HEERE, en u zult genoemd worden: Gezochte, Stad die niet verlaten is."

Hij keert terug naar Jeruzalem.

Jes. 65:13-16: "Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Mijn dienaren zullen eten, maar ú zult hongerlijden. Zie, Mijn dienaren zullen drinken, maar ú zult dorst hebben. Zie, Mijn dienaren zullen verblijd zijn, maar ú zult beschaamd worden. Zie, Mijn dienaren zullen juichen vanwege een hart vol vreugde, maar ú zult schreeuwen vanwege een hart vol leed, en vanwege een gebroken geest zult u weeklagen. U zult uw naam voor Mijn uitverkorenen achterlaten als een vloekwoord en de Heere HEERE zal u doden, maar Zijn dienaren zal Hij noemen met een andere naam, zodat wie zich zegenen zal op aarde, zich zal zegenen in de God van de waarheid, en wie zweren zal op aarde, zal zweren bij de God van de waarheid, omdat de benauwdheden van vroeger vergeten zullen zijn, omdat zij verborgen zullen zijn voor Mijn ogen."

Jes. 66:17, 18a: "Zij die zich heiligen en reinigen in de tuinen achter één in hun midden, die varkensvlees eten, afschuwelijk gedierte en muizen, tezamen zullen zij weggevaagd worden, spreekt de HEERE. Ik ken hun werken en hun gedachten!"

Openb. 21:7, 8: "Wie overwint, zal alles beërven, en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn. Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood."

Openb. 21:27: "Al wat onrein is, zal er niet inkomen, en ook niemand die zich bezighoudt met gruwelen en leugens, maar alleen zij die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam."

Openb. 22:14, 15: "Zalig zijn zij die Zijn geboden doen, zodat zij recht mogen hebben op de Boom des levens, en opdat zij door de poorten de stad mogen binnengaan. Maar buiten bevinden zich de honden, de tovenaars, de ontuchtplegers, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet."

Er zal dan ook geen gay pride meer zijn in Tel Aviv.

Jes. 65:17: "Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden, ze zullen niet meer opkomen in het hart."

Openb. 21:1: "En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer."

Een totaal vernieuwde hemel en een vernieuwd land, en een vernieuwde aarde.

Jes. 65:23, 24: "Zij zullen zich niet voor niets vermoeien of kinderen baren voor iets verschrikkelijks, want zij zijn het nageslacht van de gezegenden door de HEERE, en hun nakomelingen met hen. En het zal geschieden dat voordat zij roepen, Ik zal antwoorden, terwijl zij nog spreken, Ik zal horen."

Zij zijn de gezegenden, en delen die zegen ook weer uit, enerzijds de geestelijke zegen door Yeshua (Die zij allemaal zullen gaan kennen), anderzijds fysieke zegen, zie b.v. <https://www.timesofisrael.com/israeli-communities-collect-toys-candy-clothes-for-syrian-refugees/>

Jes. 66:7-9: "Voordat zij weeën kreeg, heeft zij gebaard. Nog voor een wee over haar kwam, heeft zij een jongetje ter wereld gebracht. Wie heeft ooit zoiets gehoord? Wie heeft iets dergelijks gezien? Zou een land geboren kunnen worden op één dag? Zou een volk geboren kunnen worden in één keer? Maar Sion heeft nauwelijks weeën gekregen, of zij heeft haar zonen al gebaard. Zou Ik ontsluiting geven en niet doen baren? zegt de HEERE. Of zou Ik, Die doe baren, toesluiten? zegt uw God."

Israël is geboren op één dag, na de weeën van de Shoah: 29 novemver 1947.

<https://brabosh.com/2010/11/27/het-ware-verhaal-van-een-stem-29-november-1947-video/>

Jes. 66:15, 16: "Want zie, de HEERE zal komen in vuur, en Zijn strijdwegens zullen komen als een wervelwind, om in grimmigheid Zijn toorn te laten gelden, Zijn bestraffing in vlammen van vuur. Want met vuur en met Zijn zwaard zal de HEERE een rechtszaak voeren met alle vlees. Zij die door de HEERE dodelijk gewond zijn, zullen talrijk zijn."

Jes. 2:4: "Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren."

Openb. 19:17-21: "En ik zag één engel dicht bij de zon staan, en hij riep met luide stem naar alle vogels die hoog aan de hemel vlogen: Kom en verzamel u voor het avondmaal van de grote God, om te eten vlees van koningen, en vlees van oversten over duizend, en vlees van machtigen, en vlees van paarden en van hen die daarop zitten, en vlees van alle vrijen en van slaven, kleinen en groten.

En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenverzameld om oorlog te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn leger. En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid de tekenen gedaan had, waardoor hij hen misleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbeden hadden. Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees."

Matth. 25:31-33: "Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En vóór Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan Zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan Zijn linkerhand."

Jes. 66:18b-20: "De tijd komt dat Ik alle heidenvolken en talen bijeen zal brengen. En zij zullen komen en Mijn heerlijkheid zien. En Ik zal een teken op hen aanbrengen: Ik zal uit hen die aan het gericht ontkomen zijn, boden zenden naar de heidenvolken, Tarsis, Pul, Lud, de boogschutters, naar Tubal, Javan, de verafgelegen kustlanden, die geen tijding over Mij hebben gehoord en die Mijn heerlijkheid niet hebben gezien.

Zij zullen Mijn heerlijkheid onder de heidenvolken verkondigen. En zij zullen al uw broeders uit alle heidenvolken brengen als graanoffer aan de HEERE, op paarden en op wagens, met huifkarren, op muil dieren en op snelle kamelen, naar Mijn heilige berg toe, naar Jeruzalem, zegt de HEERE, zoals de Israëlieten het graanoffer in rein vaatwerk naar het huis van de HEERE brengen."

De Joden worden uit alle heidenvolken gebracht naar Israël,

http://www.btronline.nl/BT_bekijken_compleet.asp?IdT=1640&SessielDcode=lees1

Jes. 66:21: "Ook zal Ik enigen uit hen tot priesters en Levieten aanstellen, zegt de HEERE."

Enigen uit hen priesters en Levieten. Niet uit de heidenen die hen terug brengen, maar uit de Joden die naar Israël worden gebracht.

Jes. 66:23: "En het zal geschieden dat van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE."

Openb. 22:2: "In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die twaalf vruchten voortbrengt – van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken."

In het vernieuwde land wordt de sabbat en het feest van de nieuwe maan strikt in acht genomen. De volken worden ook genezen, wanneer zij zich richten naar het ritme van het Joodse volk.

Zach. 2:1-5: "1 Opnieuw sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man met een meetsnoer in Zijn hand. Toen zei ik: Waar gaat U heen? Hij zei tegen mij: Ik ga Jeruzalem opmeten om te zien hoe groot zijn breedte en hoe groot zijn lengte zal zijn. 3 En zie, de Engel Die met mij sprak, trad naar voren en een andere engel trad Hem tegemoet. En Hij zei tegen hem: Loop snel, spreek tot die jongeman en zeg: Jeruzalem zal niet ommuurd blijven, vanwege de veelheid aan mensen en dieren in haar midden. En Ik zal voor haar zijn, spreekt de HEERE, een muur van vuur rondom, en Ik zal in haar midden tot heerlijkheid zijn."

Openb. 21:15-17: "En hij die met mij sprak, had een gouden meetlat om de stad op te meten, en haar poorten, en haar muur. En de stad lag daar als een vierkant, haar lengte was even groot als haar breedte. En hij mat de stad met de meetlat op: twaalfduizend stadiën. Haar lengte, breedte en hoogte waren gelijk. En hij mat haar muur op: honderdvierenvertig el, een mensenmaat, die ook de maat van een engel is."

Ez. 47:1-12: "Daarna bracht Hij mij terug naar de ingang van het huis. En zie, er stroomde water uit, van onder de drempel van het huis naar het oosten, want de voorkant van het huis lag naar het oosten. Het water stroomde naar beneden van onder de rechterzijde van het huis, ten zuiden van het altaar. Vervolgens bracht Hij mij naar buiten via de noorderpoort en leidde mij buitenom rond naar de buitenpoort, in de richting die naar het oosten gekeerd is.

En zie, uit de rechterzijde borrelde water. Toen de Man naar het oosten naar buiten ging, was er een meetlint in Zijn hand. Hij mat duizend el en liet mij door het water gaan: het water kwam tot de enkels. Hij mat weer duizend el en liet mij door het water gaan: het water kwam tot de knieën. Toen mat Hij er weer duizend el en liet mij erdoor gaan: het water kwam tot de heupen. Nog eens mat Hij duizend el: het was een beek waar ik niet door kon gaan, want het water was heel hoog – water waar men alleen zwemmend door kon, een beek waar men anders niet door kon gaan.

Hij zei tegen mij: Hebt u het gezien, mensenkind? Toen leidde Hij mij en bracht mij terug naar de oever van de beek. Toen ik teruggekeerd was, zie, bij de oever van de beek stonden zeer veel bomen, aan deze kant en aan de andere kant.

Hij zei tegen mij: Dit water stroomt weg naar het oostelijke gebied en stroomt in de Vlake naar beneden en komt in de zee. In de zee uitgestort, wordt het water gezond. Het zal gebeuren dat alle levende wezens die er wemelen, overal waar een van beide beken naartoe komt, zullen leven. Daar zal zeer veel vis zijn, omdat dit water daarheen komt, en alles waarheen deze beek komt, zal gezond worden en leven.

Verder zal het gebeuren dat er vissers langs zullen staan vanaf Engedi tot En-Eglaim. Er zullen droogplaatsen voor sleepnetten zijn. Hun vis zal van elke soort zijn, zeer talrijk, zoals de vis in de Grote Zee. Maar de moerassen ervan en de poelen ervan zullen niet gezond worden: ze zijn aan het zout prijsgegeven

En langs de beek, langs de oever ervan, zullen aan deze kant en aan de andere kant allerlei vruchtbomen opkomen, waarvan het blad niet zal verwelken en waarvan de vrucht niet zal opraken. Elke maand zullen ze nieuwe vruchten voortbrengen, want het water ervoor stroomt uit het heiligdom. De vrucht ervan zal tot voedsel dienen en het blad ervan tot genezing.”

Openb. 22:1,2: “En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam. In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die twaalf vruchten voortbrengt – van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken.”

Openb. 21:6: “En Hij zei tegen mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water des levens.”

Jes. 44:6: “Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, zijn Verlosser, de HEERE van de legermachten: Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste, en buiten Mij is er geen God.”

Openb. 22:12, 13: “En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn. Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste.”

Openb. 22:16, 17: “Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om bij u in de gemeenten van deze dingen te getuigen. Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David, de blinkende Morgenster. En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom! En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets.”

<https://www.youtube.com/watch?v=jFehxSn4Y-8>

<https://www.youtube.com/watch?v=Q269cn5aS0A>

https://www.youtube.com/watch?v=U8qygaS_mS8

<https://messianicradio.com/?song=songs/535#/>

10 Tot slot

10.1 Een verhaal

Het is een gigantische drukte. Vanuit de hele wereld zijn er mensen naar dit plein toegestroomd. Het ligt duidelijk op een zeer belangrijke berg. Er klinken schitterende aanbiddingsliederen. Opgepast, enkele Arabieren brengen een kudde schapen mee. Waar zijn we terecht gekomen?

Even een manager aanspreken. Die gaf net iemand de opdracht om enkele potten te halen in de stad, om hier te gebruiken. Het maakt niet uit welke, ze mogen allemaal worden gebruikt. Dit land en deze stad zijn zo ontzettend mooi geworden, laten we de man vragen hoe dat allemaal is gebeurd.

De man begon helemaal te stralen. Dolenthousiast begon hij te vertellen. De Koning is teruggekomen, vertelde hij. Zie je daar die bergtop? Daar heeft Hij van ons afscheid genomen, en daar is Hij ook weer teruggekomen. En daarna is Hij door die poort naar binnen gegaan. Maar die poort is in 1530 toch dicht gemetseld? Klopt, zei de man, maar voor de Koning was dat geen probleem. Er is al zoveel wonderlijks gebeurd in onze geschiedenis. Zo'n 3000 jaar geleden regeerde Zijn vader vanuit deze plaats. Enkele eeuwen daarna werd deze plaats echter helemaal verwoest. Daarna werden deze plaats en deze stad weer opgebouwd. De meesten van ons kwamen toen nog niet terug. Deze plaats en dit land werden nog één keer totaal verwoest, het hele land werd een woestijn, en ons volk werd over de hele wereld verstrooid. Er bleef geen enkele steen op de andere. Deze berg werd zelfs helemaal omgeploegd en wij vonden nergens rust. Na de verwoesting werd de stad weer opgebouwd, onze overheersers bouwden de dikke muren die je daar om de stad ziet liggen. Vanaf eind negentiende eeuw kwamen we terug, nu zelfs vanuit het andere einde van de wereld, lees het maar in je Boek dat gedeelte dat ongeveer 3500 jaar geleden werd opgeschreven. Toen werden de steden die eeuwenlang een puinhoop waren, weer opgebouwd. En opeens was er die dag dat ons land opnieuw werd geboren! En meer dan 50 jaar geleden kwam ook deze stad weer voor goed in onze handen. Geweldig hoe Hij er in is geslaagd om ons thuis te brengen helemaal overeenkomstig het internationale volkenrecht.

We gaven toen echter nog niet alle eer aan de Koning, en verprutsten het. Bijna iedereen liet zich behoorlijk in de luren leggen. De wereldleiders waren ook heel raar bezig. Het was niet rechtvaardig. Het was een hele duistere tijd. Bijna niemand was in ons geïnteresseerd. De mensen zagen ook niet wat er aan de hand was. Men nam klakkeloos aan wat op de TV en in de krant tegen ons werd beweerd. De media verspreidden leugenachtig nieuws, zodat de wereld rijp werd voor actie tegen ons land. We werden ontzettend bang voor wat er ging gebeuren. Op onze feestdagen waren er bloedrode manen en zonsverduisteringen te zien. Hals over kop moesten we vluchten uit het noorden. Langzaam maar zeker werd het net rondom ons nauwer aangetrokken. We kwamen helemaal alleen te staan. Er brak een atoomoorlog uit, en de Koning overwon. Toen kenden wij Hem. Wij zagen Hem en herkenden Hem. Nu woont Hij altijd bij ons.

Ik zag op het plein ook wat hutjes gebouwd met takken erop. "Die man daar in die hut is toch president?", vroeg ik. Ja, was het antwoord, hij feest met ons mee, en is ook gekomen om te horen hoe hij zijn land moet besturen. Kijk, hij kan net als wij allemaal vrij naar binnen gaan, er is helemaal geen belemmering. Vroeger begrepen we het niet, maar nu prijzen we allemaal onze Koning, zonder enige uitzondering kennen wij Hem.

In dit stuk zijn heel veel Bijbelteksten verwerkt. Zie daarvoor het complete stuk op www.fuma.nl/Eenverhaal_boek_2_1.php.

10.2 Wat doen wij er mee?

Wat doen wij er mee? Ik denk aan de volgende zaken:

- Gods Woord geloven, en de geboden doen die Hij aan ons heeft gegeven bij monde van de apostelen.
- De Heere Jezus centraal stellen, Hem loven en prijzen.
- De Heere Jezus niet los maken van Zijn volk, Israël.
- Je keren tegen elke vorm van vervangingstheologie (vervullingstheologie, Efraïmgedachte, priesterschap), en die ontmaskeren.
- Israël zegenen, b.v. door giften, en het land te bezoeken.
- Bidden voor Israël.
- Gods Woord proclameren over Israël.

En of we dan op zaterdag of zondag samenkomen, maakt niet uit....

Gelooft het evangelie van het Koninkrijk (Matth. 24:14), Gods Koninkrijk komt! Het land Israël zal weer een paradijs worden. Zie uit en bid voor die ontzettend grote en heerlijke gebeurtenis dat Israël hun Messias Yeshua aanneemt, en Hij Zijn Geest over hen uitgiet in een ongekende mate (zoals Hij al is begonnen te doen). Zie uit naar de wederkomst van Yeshua, Die komt om Zijn Koninkrijk te vestigen, en te heersen over alles!

De dag van de Heere is gekomen als een dief in de nacht, het land Israël is destijds verwoest en in vlammen opgegaan. Maar we mogen ons uitstrekken naar het volkomen herstel, en richten op de toekomst.

2 Petr. 3:12, 13: "u, die de toekomst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt, de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuw land, waar gerechtigheid woont."

Verdere informatie

Meer informatie is te vinden op mijn website: www.fuma.nl, en uiteraard in mijn eerste boek. Uiteraard is er een overlap met dit nieuwe boek. Enerzijds is in dit boek een hoofdstuk gewijd aan de tempeldienst, anderzijds bevat mijn eerste boek b.v. een korte verklaring van de brief aan de Romeinen, Galaten, Efeze, Hebreeënen en Kolossensen. Deze verklaringen van een brief als geheel laten zien dat de vervangingstheologie totaal niet deugt. Alleen als men hapsnap een tekst uit b.v. de Galatenbrief of een andere brief pakt kan men tot vervangingstheologie komen, maar dat is dan omdat men die teksten niet in hun verband leest, en daarom niet begrijpt. Ook is in mijn eerste boek een stevige paragraaf (met diverse sub paragrafen) er aan gewijd hoe het Hebreeuwse 'erets' moet worden vertaald. Het kan zowel met aarde en met land worden vertaald, de keuze is aan de vertaler, d.w.z. de theologische vooronderstellingen van de vertaler bepalen wat de vertaalde tekst wordt. Belangrijk genoeg om dit heel goed te beseffen, en in vele plaatsen tot een andere keuze te komen!. Ook laat ik in mijn eerste boek b.v. zien dat met de heiligen het Joodse volk worden bedoeld. Ook in het NT worden met de heiligen het Joodse volk aangeduid, er is geen Bijbelse reden om te denken dat met de heiligen in het NT de gemeente zou worden aangeduid. Alleen dogmatische redenen, vanuit een theologische visie. Maar geen Bijbelse.